

แผนพัฒนา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

(พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.

๒๕๖๘

คำนำ

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทบทวนแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘) เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และใช้เป็นคู่มือและแนวทางการกำกับการดำเนินงานของผู้บริหารและทุกภาคส่วนในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตลอดจนใช้เป็นแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาหน่วยงาน แผนกลยุทธ์ทางการเงิน และแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานอธิการบดี/คณะ/วิทยาลัย ในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่จะขับเคลื่อนแผนฯ สู่เป้าหมายที่กำหนด และมีตัวชี้วัดเพื่อกำกับ ติดตาม และประเมินผลสำเร็จในการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์ โดยได้ทบทวนแนวโน้มหรือทิศทางการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้สอดคล้องกับการดำเนินการในปัจจุบัน และวิเคราะห์ความเป็นไปได้ที่หน่วยงานจะร่วมกันขับเคลื่อนค่าเป้าหมายให้บรรลุตามที่กำหนดไว้

(นางนิภา โสภาสัมฤทธิ์)
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒ บริบทและการวิเคราะห์สถานการณ์	๖
๒.๑ บริบทที่เกี่ยวข้อง	๖
๒.๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราชไทย ๒๕๖๐	๖
๒.๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)	๗
๒.๑.๓ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๑๒
๒.๑.๔ แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๓ ด้าน	๑๒
๒.๑.๕ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ..	๑๓
๒.๑.๖ นโยบายของรัฐบาล	๑๔
๒.๑.๗ นโยบายกระทรวงวัฒนธรรมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘.....	๑๕
๒.๑.๘ แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงวัฒนธรรม ..	๒๒
๒.๑.๙ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม.....	๒๓
๒.๑.๑๐ พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒	๒๕
๒.๑.๑๑ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙	๒๕
๒.๑.๑๒ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕	๒๘
๒.๑.๑๓ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ : National Qualifications Framework (Thailand NQF)....	๓๒
๒.๑.๑๔ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF : HEd).....	๓๔
๒.๑.๑๕ กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๗	๔๕
๒.๑.๑๖ กฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔	๔๕
๒.๑.๑๗ แผนด้านการอุดมศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗.....	๔๗
๒.๑.๑๘ ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Skills)	๕๕
๒.๑.๑๙ รูปแบบการศึกษาตามวิถีใหม่ (New Normal)	๕๙
๒.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT Analysis).....	๖๐
๒.๒.๑ การวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายใน	๖๐
๒.๒.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายนอก	๖๒
๒.๒.๓ ตารางแสดงการให้คะแนนสถานการณ์สภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ..	๖๕
๒.๒.๔ สถานการณ์หรือตำแหน่งทางยุทธศาสตร์	๗๑
๒.๒.๕ การวิเคราะห์ TOWS Matrix สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๗๒
๒.๒.๖ สรุปการวิเคราะห์สู่แนวทางการจัดทำกลยุทธ์	๗๙

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ส่วนที่ ๓ แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘)	๘๐
๓.๑ วิสัยทัศน์	๘๐
๓.๒ พันธกิจ	๘๐
๓.๓ เป้าหมาย	๘๐
๓.๔ วัตถุประสงค์	๘๑
๓.๕ ปณิธาน	๘๑
๓.๖ เอกลักษณ์ และอัตลักษณ์	๘๑
๓.๗ ค่านิยมหลักของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๘๑
๓.๘ ยุทธศาสตร์ (Strategies)	๘๑
๓.๙ แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map).....	๘๓
๓.๑๐ ความเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ กับ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนการปฏิรูปประเทศ แผนการศึกษาแห่งชาติ ๒๐ ปี แผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงวัฒนธรรม	๘๔
๓.๑๑ รายละเอียดยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด ภายใต้แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘).....	๘๕
ส่วนที่ ๔ บทสรุป	๙๘
๔.๑ เงื่อนไขความสำเร็จ	๙๘
๔.๒ เป้าหมายแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘).....	๙๙
๔.๓ การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ การติดตามและประเมินผล	๑๐๐
ภาคผนวก	๑๐๑
ภาคผนวก ก คู่มือการดำเนินการตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘).....	๑๐๓
ภาคผนวก ข คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองกระบวนการพัฒนาแผน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....	๑๙๔
ภาคผนวก ค คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙.....	๑๙๖

ส่วนที่ ๑ บทนำ

ปัจจุบันวิวัฒนาการทางการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุนให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการศึกษา นั่นคือ Digital Disruption ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจากนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีใหม่ๆ ทำให้รูปแบบการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป สถาบันการศึกษาจึงต้องปรับตัว เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยการผลิตกำลังคนที่มีศักยภาพ ในการแข่งขันในตลาดแรงงานโลกได้อย่างแท้จริง การจัดระบบการศึกษาในยุค ๔.๐ ที่สามารถตอบโจทย์ความเป็นพลวัตแห่งศตวรรษที่ ๒๑ ที่เต็มไปด้วยความเปลี่ยนแปลงในภูมิรัฐศาสตร์และภูมิเศรษฐศาสตร์ทั่วโลก จำเป็นต้องมีกรอบเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการการดำเนินงานที่สอดคล้องกัน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม ประกอบกับการดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อมุ่งเน้นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภาคการศึกษาที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและประชาชน โดยมุ่งเป้าหมายการพัฒนาการศึกษาเพื่อร่วมกัน “พลิกโฉมการศึกษาสู่ยุคดิจิทัล” (Transforming Education to Fit in the Digital Era)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูง ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอน ทำการแสดง ทำการวิจัย และให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ ทะนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับอย่างต่อเนื่อง จึงกำหนดวิสัยทัศน์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เพื่อขับเคลื่อนแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘) ดังนี้

“เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่มีความเป็นเลิศด้านวิชาการ วิชาชีพ ในระดับชาติ และนานาชาติ”

แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘) มุ่งเน้นการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในด้านการจัดการศึกษา ด้านการสร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรม ด้านการบริการวิชาการ ด้านการอนุรักษ์ พัฒนา สืบสานและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม เพื่อนำพาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้เป็นสถาบันต้นแบบในการจัดการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ของชาติและนานาชาติ ภายใต้การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล เพิ่มกลไกและเครือข่ายการมีส่วนร่วม และการทำงานเชิงรุก เพื่อให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ โดยการเป็นศูนย์กลางในการดำเนินงานตามพันธกิจที่วางไว้ อย่างไรก็ตามการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ฉบับนี้ คำนึงถึงประเด็นความท้าทายในบริบทต่าง ๆ ตลอดจนความคาดหวังที่สังคมมีต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์การดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๓ ด้าน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงวัฒนธรรม แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงวัฒนธรรม กฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา แผนการ

ศึกษาแห่งชาติ แผนด้านการอุดมศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ ตลอดจนแนวนโยบายต่าง ๆ ที่สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนดและได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การบรรลุวิสัยทัศน์ของตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ ยังคงเร่งดำเนินการขับเคลื่อนแผนสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์นำไปสู่เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์เพื่อบรรลุพันธกิจ ทั้ง ๕ ประการ ดังนี้

๑. จัดการศึกษาในระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพขั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ
 ๒. สร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่เป็นองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างมีคุณค่าแก่สังคม
 ๓. ให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมแก่สถานศึกษา ชุมชน สังคม และท้องถิ่น
 ๔. อนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อสร้างความตระหนักรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และส่งเสริมความเป็นไทย
 ๕. พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามหลักธรรมาภิบาล
- เพื่อให้นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของพันธกิจทั้ง ๕ ประการดังกล่าว สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาบัณฑิตพัฒนศิลป์ไว้ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ตอบสนองการเรียนรู้ในทุกช่วงวัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการและสร้างเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาคณะกรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

เพื่อให้แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความเป็นรูปธรรม สามารถปฏิบัติได้อย่างชัดเจน ภายใต้ยุทธศาสตร์แต่ละยุทธศาสตร์ จึงได้กำหนดตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ และค่าเป้าหมายที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องการบรรลุในแต่ละปี โดยทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๕ เป้าประสงค์ ๑๑ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ และมีกลยุทธ์/มาตรการ ที่มุ่งขับเคลื่อนการบรรลุเป้าประสงค์ทั้งหมด ๒๐ กลยุทธ์ ตัวชี้วัดกลยุทธ์จำนวน ๓๑ ตัวชี้วัด รวมทั้งสิ้น ๔๒ ตัวชี้วัด ดังนั้น เพื่อให้มั่นใจได้ว่าสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความพร้อมในการขับเคลื่อนกลยุทธ์ดังกล่าวได้อย่างแท้จริง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จึงได้มีการถ่ายทอดและขับเคลื่อนแนวทางการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้ รวมทั้งมีการติดตามผลการดำเนินงานตามแผน รายงานความก้าวหน้าของแผน รอบ ๖ เดือน และ รอบ ๙ เดือน รวมถึงสรุปผลการดำเนินงานรอบ ๑๒ เดือน เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนมีระบบ สอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสามารถกำกับ ติดตาม ประเมินผล ว่าบรรลุผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด รวมทั้งนำข้อมูลที่ได้ไปทบทวนปรับปรุงกลยุทธ์ต่อไป

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีบทบาทภารกิจ วิธีการดำเนินงาน และหน่วยงานที่ประสานการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนบรรลุตามวิสัยทัศน์ และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนี้

๑.๑ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ผลิตบุคลากรเฉพาะสาขาต่าง ๆ เพื่อรับใช้สังคมแบ่งเป็น ๓ ระดับ

- ๑.๑.๑ เป็นช่างฝีมือประณีตทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ระดับผู้ปฏิบัติ
- ๑.๑.๒ เป็นครูระดับชำนาญที่สามารถถ่ายทอดศิลปะสาขาต่าง ๆ ได้
- ๑.๑.๓ เป็นผู้เชี่ยวชาญทางศิลปะ เป็นศิลปินในสาขาต่าง ๆ และมีฝีมือเชี่ยวชาญเป็นที่ยอมรับระดับชาติ

๑.๒ ผลลัพธ์ต่อสังคมในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษา

๑.๒.๑ ศิลปะวิทยาการทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ได้รับบำรุงรักษาและสืบทอด

๑.๒.๒ เป็นพลังในการขับเคลื่อนด้วยการนำทุนทางวัฒนธรรมมาเพิ่มคุณค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดประโยชน์ต่อสังคม และเป็นการเผยแพร่อัตลักษณ์ของประเทศ

๑.๓ วิธีการดำเนินงาน

การจัดการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินการตามพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราชไทย ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงวัฒนธรรม กฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔ และแผนด้านการอุดมศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๑.๔ ระบบการประสานงานความเชื่อมโยง

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม จัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นพื้นฐานวิชาชีพเฉพาะถึงระดับวิชาชีพชั้นสูง ดังนั้นสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จึงต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ดังนี้

๑.๔.๑ กระทรวงวัฒนธรรม (วธ.)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม รับนโยบายจากกระทรวงวัฒนธรรมมาเป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายของรัฐบาล และแผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงวัฒนธรรม

๑.๔.๒ กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.)

๑.๔.๒.๑ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีการประสานงานกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) ในการร่วมจัดทำนโยบายด้านการศึกษาระดับชาติ ได้แก่ การจัดทำคลังหน่วยกิต และการรายงานผลการดำเนินงานตามนโยบายการศึกษาระดับชาติ ได้แก่ การรายงานข้อมูลการศึกษาของประเทศไทยประจำปี และรายงานข้อมูลตัวชี้วัดตามเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติทุก ๕ ปี รวมทั้งดำเนินการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๖๒ ที่กำหนดให้มีระบบการตรวจสอบติดตาม และประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล การใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการศึกษา แนวทางจัดการศึกษาและคุณภาพมาตรฐานการศึกษาโดยหน่วยงานภายในและหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบภายนอก

๑.๔.๒.๒ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (สพ.ศธ.)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีการประสานงานในการนำส่งข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอาชีวศึกษา โดยนำส่งในทุกภาคการศึกษา

๑.๔.๒.๓ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีการประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ในการพัฒนาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง การดำเนินการด้านประกันคุณภาพการศึกษา การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษา

๑.๔.๒.๔ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีการประสานงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ในการพัฒนาหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับขั้นพื้นฐาน

๑.๔.๒.๕ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในการสรรหา การบรรจุ การแต่งตั้งรวมถึงการรับรองคุณวุฒิทางการศึกษาภายใต้หลักเกณฑ์ตามที่ ก.ค.ศ. กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

๑.๔.๒.๖ ศุภสภา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ขออนุมัติรับรองหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู สำหรับจัดการเรียนการสอน ในแต่ละปีการศึกษาโดยปฏิบัติตามเงื่อนไขการเปิดหลักสูตร ดังนี้ (๑) การรับนักศึกษา ตามจำนวนที่ได้รับอนุญาต (๒) คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา และ(๓) ผู้เข้ารับการศึกษานในหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูต้องเข้าสู่กระบวนการดำเนินการทดสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

๑.๔.๓ กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)

๑.๔.๓.๑ สำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สพ.อว.)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีการประสานงานกับสำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สพ.อว.) ในการนำส่งข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยนำส่งในทุกภาคการศึกษา และประสานงานกับกองยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา กลุ่มพัฒนาคุณภาพอุดมศึกษา ในด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

๑.๔.๓.๒ สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีการประสานงานกับสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ในเรื่องขอรับการสนับสนุนเงินอุดหนุนการวิจัย เพื่อสร้างผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ และผลงานนวัตกรรมให้มีคุณภาพ

๑.๔.๓.๓ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีการประสานงานในเรื่องขอรับการสนับสนุนเงินอุดหนุนการวิจัย เพื่อสร้างผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ และผลงานนวัตกรรมให้มีคุณภาพ

๑.๔.๔ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีการประสานงานกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ในเรื่องของการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาทุกระดับ การติดตามการตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ เพื่อพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

๑.๔.๕ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีการประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการรับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือน และกำหนดอัตราเงินเดือนหรือค่าตอบแทน รวมทั้งระดับตำแหน่งและประเภทตำแหน่งสำหรับคุณวุฒิต่างกล่าว

ทั้งนี้ ในการดำเนินงานกำหนดแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ นั้น ได้มีการทบทวนบริบทต่าง ๆ และมีการวิเคราะห์สถานการณ์สภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยมีรายละเอียดในส่วนที่ ๒ ต่อไป

ส่วนที่ ๒

บริบทและการวิเคราะห์สถานการณ์ (Context & SWOT Analysis)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ในการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘) ได้มีการศึกษา ทบทวน และวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกฎหมายและนโยบายในระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามพันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รวมทั้งการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นสภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งได้นำเสนอไว้ในบทนี้แบ่งเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๒.๑ บริบทที่เกี่ยวข้อง

บริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประกอบด้วย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๓ ด้าน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) นโยบายของรัฐบาล นโยบายกระทรวงวัฒนธรรมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงวัฒนธรรม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ : National Qualifications Framework (Thailand NQF) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF : HEd) กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๗ กฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔ แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗ ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑ (๒๑st Century Skills) รูปแบบการศึกษาตามวิถีใหม่ (New Normal) โดยสรุปสาระสำคัญของบริบทดังกล่าว ดังนี้

๒.๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีประเด็นเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับการจัด "การศึกษา" ในหมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ มาตรา ๕๔ ความว่า “รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลา ๑๒ ปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายรัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาก่อนเข้ารับการศึกษา เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต จัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการกำกับ ส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากลตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ การดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติมีความเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ”

นอกจากนี้ ในประเด็นด้านศิลปะและวัฒนธรรม ในมาตรา ๕๗ ได้ระบุไว้ว่า รัฐต้องอนุรักษ์ ฟื้นฟู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติและจัดให้มีพื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย

๒.๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

รัฐบาลและคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี โดยมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชน จากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐรายละเอียด ดังนี้

๒.๑.๒.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายสำคัญที่เป็นรูปธรรมชัดเจน คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข” โดยเร่งเสริมสร้างความเข้มแข็งและความรักความสามัคคีปรองดองของคนในชาติ ตลอดจนการปลูกจิตสำนึกด้านความมั่นคงให้เกิดขึ้นในประชาชนทุกระดับ โดยกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ เพื่อให้คนในชาติมีจิตสำนึกรักและหวงแหน มุ่งจงรักภักดี พร้อมธำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ให้เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวและศูนย์รวมจิตใจหนึ่งเดียวกันของคนทั้งชาติ โดยปลูกฝังและสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของสถาบันหลักของชาติ รมณรงค์เสริมสร้างความรักและภาคภูมิใจในความเป็นคนไทยและชาติไทย ผ่านทางกลไกต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาประวัติศาสตร์ในเชิงสร้างสรรค์ น้อมนำและเผยแพร่ศาสตร์พระราชา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนแนวทางพระราชดำริต่าง ๆ ให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้และนำไปประยุกต์ปฏิบัติใช้อย่างกว้างขวาง จัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติและพระราชกรณียกิจอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนส่งเสริมให้ยึดถือหลักการคำสอนซึ่งเป็นแก่นแท้หรือคำสอนที่ถูกต้องของศาสนามาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต อุปลักษณ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาอันเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน

๒) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันละปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ

๒.๑.๒.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน กำหนดแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้

ในทั้งภาคบริการและการท่องเที่ยว เพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โดยการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างและพัฒนาสินค้าและบริการด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น ความคิดสร้างสรรค์ และทุนทางวัฒนธรรมพร้อมทั้งการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยว เพื่อให้การท่องเที่ยวไทย มีเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ มีการคุ้มครองและปกป้องด้านทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อการป้องกันการลอกเลียนแบบ

๒.๑.๒.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายในการวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอย่างเป็นระบบ โดยจำเป็นต้องมุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดี เก่ง และมีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่ง “คนไทยในอนาคตจะต้องมีความพร้อมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อุดม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอด” กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยให้สถานศึกษาสอดแทรกการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และการมีจิตสาธารณะเข้าไปในทุกสาระวิชาและในทุกกิจกรรม รวมทั้งปรับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เอื้อต่อการมีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสาธารณะ รวมถึงการรักษาขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงาม

๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะความสามารถ การเรียนรู้ที่สอดรับกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเฉพาะทักษะด้านการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน มีภูมิคุ้มกันต่อปัญหาหรืออาชญากรรมต่าง ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความยืดหยุ่นทางความคิด รวมถึงทักษะด้านภาษา ศิลปะ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ตลอดจนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่เชื่อมต่อกับโลกการทำงาน รวมถึงทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ มีทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมและทำงานกับผู้อื่นได้ภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม

๓) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดยออกแบบกระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับชั้นอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการใช้ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ อาทิ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการตั้งคำถาม ความเข้าใจและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และการคิดเพื่อหาทางแก้ปัญหา ความรู้และทักษะทางศิลปะ การพัฒนาระบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนความคิด/ทบทวน ไตร่ตรอง การสร้างผู้เรียนให้สามารถกำกับการเรียนรู้ของตนได้ การหล่อหลอมทักษะการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการสร้างรายได้หลายช่องทาง รวมทั้งการเรียนรู้ด้านวิชาชีพ และทักษะชีวิต

๔) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครู สอน” เป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยการการเรียนรู้” ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธี เรียนรู้และวิธีจัดระเบียบ การสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน และมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนา

กระบวนการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน รวมทั้งปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูตั้งแต่การดึงดูด คัดสรร ผู้มีความสามารถสูงให้เข้ามาเป็นครูคุณภาพ มีระบบการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทั้งเงินเดือน เส้นทางสายอาชีพการสนับสนุนสื่อการสอน และสร้างเครือข่ายพัฒนาครูให้มีการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน รวมถึงการพัฒนาครูที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนมาเป็นผู้สร้างครู รุ่นใหม่อย่างเป็นระบบ และวัดผลงานจากการพัฒนาผู้เรียนโดยตรง

๕) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับ ทุกประเภท จัดให้มีมาตรฐาน ขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกกระดับ จัดโครงสร้างการจัดการการศึกษาเพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์และให้ เอื้อต่อการเข้าถึงการศึกษาอย่างเสมอภาค ทัวถึง และใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การยกระดับ สถาบันการศึกษาในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญสู่ความเป็นเลิศ พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาโดยแยกออกจาก ระบบการประเมินและการรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์ที่ตัวผู้เรียน รวมทั้งมีการปฏิรูประบบการสอบที่นำไปสู่ การวัดผลในเชิงทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ มากกว่าการวัดระดับความรู้ ตลอดจนมีการวิจัยและใช้ เทคโนโลยีในการสร้างและจัดการความรู้ในการจัดการเรียนการสอน

๖) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นการจัดระบบการศึกษาและระบบฝึกอบรม บนฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพสูงและยืดหยุ่นผ่านการพัฒนาโลกต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาการศึกษาออนไลน์แบบเปิด การพัฒนาระบบการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการรู้ดิจิทัล

๗) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ โดยเน้นการเสริมสร้าง และพัฒนาศักยภาพสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและมีความโดดเด่นเฉพาะสาขาระดับนานาชาติ ในการให้บริการทางการศึกษา วิชาการ ควบคู่กับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ เพื่อสร้างความ แข็งแกร่งทางวิชาการ

๘) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม โดยเน้นการพัฒนาทักษะดิจิทัล ทักษะการคัดกรองความรู้ องค์ความรู้ การใช้เทคโนโลยีผสมผสานกับคุณค่าของครูไปพร้อมกันการพัฒนาสื่อ การเรียนรู้ที่มีคุณภาพที่ประชาชนสามารถเข้าถึงทรัพยากรและใช้ประโยชน์จากระบบการเรียนรู้และพัฒนา ตนเองผ่านเทคโนโลยีการเรียนรู้สมัยใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๙) การจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน เครื่องมือการทำงานที่เหมาะสม การสร้างระบบเชื่อมโยง เครือข่ายวิจัยที่มีอยู่ในปัจจุบันในรูปแบบการร่วมมือ เพื่อรมนักวิจัยให้สามารถต่อยอดงานวิจัยที่สามารถตอบโจทย์ การพัฒนาประเทศ การสร้างความร่วมมือและเชื่อมต่อกับสถาบันวิจัยอื่น ๆ ทัวโลก เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ นักวิจัยความสามารถสูงของไทย

๒.๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมาย โดยเน้นการตอบโจทย์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส เน้นการสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ที่เป็นมาตรฐานเสมอกัน การจัดให้มีมาตรการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การสนับสนุนกลไกความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการศึกษาในระดับจังหวัด การใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

ความรู้และนวัตกรรมของคนทุกกลุ่ม รวมถึงระบบการติดตามสนับสนุนและประเมินผลเพื่อสร้างหลักประกันสิทธิ การได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพของประชาชน

๒) สนับสนุนการพัฒนาทุนทางสังคมและวัฒนธรรม ภายใต้บริบทของสังคมที่มีความ หลากหลายมากขึ้นทั้งทางชาติพันธุ์ ศาสนาและวิถีชีวิตทางวัฒนธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ ส่งเสริมความตระหนัก ในสิทธิมนุษยชน สร้างความเท่าเทียมกันในเรื่องสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ในกลุ่มชาติพันธุ์ ให้ความสำคัญกับองค์ความรู้และภูมิปัญญาของกลุ่มชน สร้างความภูมิใจในรากเหง้าของคนในท้องถิ่น สร้างความเข้าใจ และจุดร่วมบนความแตกต่างอย่างสร้างสรรค์ และส่งเสริมบทบาทของสถาบันการศึกษาในการช่วยยกระดับ คุณค่าที่หลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรมให้เป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจที่สร้างสรรค์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากได้ รวมถึงเชื่อมโยงการสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านบนรากฐานมรดกทาง วัฒนธรรมที่มีร่วมกันกับประเทศไทย

๒.๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เน้นการปรับเปลี่ยนภาครัฐ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ และระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่าง คุ่มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาส ให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต และสร้างจิตสำนึกในการ ปฏิเสธ ไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส หน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ มีระบบการบริหารจัดการ ที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส ให้การบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สร้างประโยชน์สุขแก่ประชาชน

๒) มีความเชื่อมโยงในการให้บริการ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ มีระบบการบริหาร จัดการข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานและแหล่งข้อมูลต่าง ๆ นำไปสู่การวิเคราะห์การจัดการข้อมูล ขนาดใหญ่ เพื่อการพัฒนา นโยบายและการให้บริการ มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการให้บริการ ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ เพื่อให้ สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้

๓) บริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกๆระดับ มีการจัดสรรงบประมาณที่มีลักษณะยึดโยงกับยุทธศาสตร์ในทุกๆระดับ รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผล การดำเนินงานทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจ เพื่อนำไปสู่ การกำหนดประเด็นการพัฒนา การจัดทำนโยบาย และการ ติดตามประเมินผลที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

๔) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกๆระดับ มีการติดตาม ประเมินผลทั้งก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินงาน เป็นการติดตามประเมินผลทั้ง ระบบ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายตาม ยุทธศาสตร์ชาติ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับประเด็นการพัฒนา ระดับหน่วยงาน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้

ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และจัดให้มีการรายงานการติดตามประเมินผลในการบรรลุเป้าหมายต่อสาธารณะเป็นประจำ

๕) บุคลากรเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพในการปฏิบัติหน้าที่และขับเคลื่อนภารกิจยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีกำลังคนที่เหมาะสมทั้งปริมาณและคุณภาพ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน มีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงาน มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรให้มีสมรรถนะใหม่ๆ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม

๖) มีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม เพิ่มความยืดหยุ่นคล่องตัว ให้กับหน่วยงานในการบริหารทรัพยากรบุคคลในทุกขั้นตอน ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผนกำลังคน รูปแบบการจ้างงาน การสรรหา การคัดเลือก การแต่งตั้ง เพื่อเอื้อให้เกิดการหมุนเวียน ถ่ายเทแลกเปลี่ยน และโยกย้ายบุคลากรคุณภาพ

๗) บุคลากรยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ พัฒนาขีดความสามารถบุคลากรและวางมาตรการที่เหมาะสมกับเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพให้มีสมรรถนะใหม่ๆ ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานและสร้างค่านิยมในการปฏิบัติงาน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาวะผู้นำในทุกระดับให้มีขีดสมรรถนะสูง มีความรับผิดชอบ และมีความเป็นมืออาชีพ เป็นทั้งผู้นำทางความรู้และความคิด ผลักดันภารกิจนำการเปลี่ยนแปลงพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ร่วมงานและต่อสังคม

๘) มีความโปร่งใสปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ร่วมต่อต้านการทุจริต มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเฉพาะการสร้างวัฒนธรรมแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมของบุคลากรภาครัฐให้เกิดขึ้น รวมทั้งสร้างจิตสำนึกและค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตื่นตัวและละอายต่อการทุจริตประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ

๙) บุคลากรยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต กำหนดให้บุคลากรต้องยึดถือแนวทางปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และหลีกเลี่ยงการขัดกันระหว่างประโยชน์บุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

๑๐) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้ จัดการกับผู้กระทำความผิดทุจริตและประพฤติมิชอบในทุกระดับอย่างตรงไปตรงมาเป็นธรรม และตรวจสอบได้ พร้อมทั้งให้การดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมปราศจากการแทรกแซงของนักการเมืองและผู้มีอิทธิพล มีการลงโทษผู้กระทำความผิดทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างจริงจังและรวดเร็ว

๑๑) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ จัดให้มีกลไกการประสานงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์และการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยการพัฒนาระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการดำเนินงานแบบบูรณาการและมุ่งผลสัมฤทธิ์

๒.๑.๓ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้นำแนวคิด “ล้มแล้วลุกไว” ประกอบด้วย การพร้อมรับ (Cope) การปรับตัว (Adapt) และการเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (Transform) มาเป็นหลักคิดในการพัฒนา เพื่อรองรับกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-19) ให้ประเทศไทยมีความเข้มแข็ง เท่าทัน มีศักยภาพในการรับและลดความเสี่ยง กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๒.๑.๓.๑ ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์

๒.๑.๓.๒ ประเด็นที่ ๑๒ การพัฒนาการเรียนรู้ ปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ในศตวรรษที่ ๒๑ รวมทั้งตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

๒.๑.๓.๓ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งมุ่งเน้นกลไกและกระบวนการป้องกันการทุจริตให้มีความ เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๔ แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๓ ด้าน

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับแผนการปฏิรูปประเทศ จำนวน ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านที่ ๒ ด้านบริหารราชการแผ่นดิน ด้านที่ ๙ ด้านสังคม ด้านที่ ๑๑ ด้านการป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบ ด้านที่ ๑๒ ด้านการศึกษา และด้านที่ ๑๓ ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ รายละเอียดดังนี้

๒.๑.๔.๑ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๒ ด้านบริหารราชการแผ่นดิน กรอบแนวทางสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

- ๑) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ บริการภาครัฐ สะดวก รวดเร็ว และตอบโจทย์ชีวิตประชาชน
- ๒) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ ระบบข้อมูลภาครัฐมีมาตรฐาน ทันสมัย และเชื่อมโยงกันก้าวสู่รัฐบาลดิจิทัล
- ๓) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ โครงสร้างภาครัฐกะทัดรัด ปรับตัวได้เร็วและระบบงานมีผลสัมฤทธิ์สูง
- ๔) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๔ กำลังคนภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมและมีสมรรถนะสูงพร้อม

ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๑.๔.๒ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๙ ด้านสังคม กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๕ การมีส่วนร่วม การเรียนรู้ การรับรู้ และการส่งเสริมกิจกรรมทางสังคม โดยได้ให้ความสำคัญกับการสร้างพลังจิตอาสาเพื่อสร้างจิตสำนึกส่วนรวมของประชาชนผ่านการดำเนิน กิจกรรมเพื่อสังคม การสร้างพลังแผ่นดิน การสร้างพลังสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางสังคมของคนทุกวัย ผ่านการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ

๒.๑.๔.๓ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๑๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) ประเด็นการปฏิรูปด้านการป้องกันและปราบปราม โดยมีเป้าหมายหรือผลอันพึงประสงค์และผลสัมฤทธิ์ ให้มีมาตรการควบคุม กำกับ ติดตาม การบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะการ

ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อตรง (Integrity) สุจริตของบุคลากร ใช้ดุลยพินิจโดยสุจริตภายใต้กรอบธรรมาภิบาล และการกำกับกิจการที่ดีอย่างแท้จริง

๒) ประเด็นการปฏิรูปด้านการปราบปราม โดยมีเป้าหมายหรือผลอันพึงประสงค์ และผลสัมฤทธิ์ ยกระดับการบังคับใช้มาตรการทางวินัย มาตรการทางปกครอง หรือมาตรการทางกฎหมายต่อเจ้าพนักงานของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติมิชอบหรือกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเคร่งครัด

๒.๑.๔.๔ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๑๒ ด้านการศึกษา กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ การปฏิรูประบบการศึกษาและการเรียนรู้โดยรวมของประเทศ โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่และกฎหมายลำดับรอง

๒) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

๓) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๔ การปฏิรูปกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์

๔) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๕ การปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

๕) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๖ การปรับโครงสร้างของหน่วยงานในระบบการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา

๖) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๗ การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้โดยการพลิกโฉมด้วยระบบดิจิทัล (Digitalization for Educational and Learning Reform)

๒.๑.๔.๕ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๑๓ ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ในทุกช่วงวัย ผ่านการปฏิรูปอุตสาหกรรมบันเทิง และการใช้กลไกร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชนในการขับเคลื่อน โดยมีกลไกการปฏิรูปอุตสาหกรรมบันเทิง เพื่อใช้พลังบวก (Soft Power) ให้เกิดการผลิตสื่อที่เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม การยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคล หน่วยงาน องค์กร และสื่อเสริมคุณธรรม จริยธรรม การพัฒนาศักยภาพแหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมต้นแบบ

๒.๑.๕ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ คือ องค์ประกอบการขับเคลื่อนที่ ๑ เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หมายความว่า ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน มีขอบเขต คือการท่องเที่ยวไทยมีจุดเด่นด้านการท่องเที่ยวรูปแบบเฉพาะ (การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม) โดยการใช้จุดเด่นและความสร้างสรรค์พลิกฟื้นรูปแบบการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง มีเอกลักษณ์บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อสังคม อันเป็นความมุ่งมั่นสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และหมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

๒.๑.๖ นโยบายของรัฐบาล

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้นำคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี นางสาวแพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๗ ในส่วนที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นแนวทางในแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังนี้

๒.๑.๖.๑ รัฐบาลจะส่งเสริมการยกระดับภูมิปัญญาไทยไปสู่วัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative Culture) เพื่อส่งเสริม Soft Power ของประเทศ รัฐบาลจะสนับสนุนและส่งเสริมการปรับใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้าน (Local Wisdom) ซึ่งเป็นศักยภาพของคนไทยและทุนทางวัฒนธรรมของประเทศไทย ทั้งอาหารท้องถิ่นไทย ผ้าไทย มวยไทย ศิลปะการแสดงไทย ดนตรีไทย ผสมผสานกับศิลปะร่วมสมัย และสุราชุมชน เพื่อยกระดับสินค้าโครงการ OTOP ทั้งด้านมาตรฐานและดีไซน์ให้ทันสมัย โดดเด่น แตกต่าง และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคทั่วโลก รวมทั้งจะสนับสนุนการสอดแทรกทุนทางวัฒนธรรมในภาพยนตร์ไทยและสื่อทุกรูปแบบ

๒.๑.๖.๒ รัฐบาลจะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิจัยและนวัตกรรม ยกระดับความสามารถทางนวัตกรรมให้สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก โดยมุ่งเน้นการพัฒนางานวิจัยให้เป็นผลิตภัณฑ์และบริการที่สามารถออกขายสู่ตลาดโลกได้จริง สร้างงาน สร้างมูลค่าเพิ่มจากหิ้งสู่ห้าง และเปิดการร่วมมือกับภาคเอกชนเต็มรูปแบบ ซึ่งรวมถึงการใช้สิทธิประโยชน์ ด้านการลงทุน การตั้งกองทุนสนับสนุน การจัดซื้อโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีของภาครัฐมาสนับสนุนการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศมาสู่ผู้ประกอบการไทย

๒.๑.๖.๓ รัฐบาลจะส่งเสริมการเกิดและเติบโตอย่างมีคุณภาพของเด็กทุกคนอย่างเท่าเทียม เด็กไทยทุกคนจะต้องเข้าถึงศูนย์ดูแลเด็กปฐมวัยที่มีมาตรฐาน เมื่อเติบโตก็ได้เรียนหนังสือที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลส่งเสริมการปลดล็อกศักยภาพทั้งด้านศิลปะ วัฒนธรรม และความสามารถทางกีฬา และพัฒนาระบบการศึกษาที่ยืดหยุ่นทั้งในระบบ นอกกระบบ ตามอัธยาศัย และการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาสนับสนุน ตอบโจทย์ศักยภาพของผู้เรียน ลดภาระและลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้สองภาษา โดยใช้ AI เป็นตัวช่วย เน้นการสอนทักษะที่ใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตจริงเพื่อการสร้างรายได้ (Learn to Earn) ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ รวมทั้งการฟื้นฟูและช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่หลุดจากระบบการศึกษาพร้อมทั้งส่งเสริมการปฏิรูประบบอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการแรงงานในอนาคตและรองรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning)

๒.๑.๖.๔ รัฐบาลจะยกระดับทักษะและปลดล็อกศักยภาพของคนไทยเพื่อสร้างงานสร้างรายได้ โดยรัฐบาลจะสนับสนุนการสร้าง Soft Power ของประเทศ ผ่านการส่งเสริม ๑ ครอบครัวยุคใหม่ ๑ ซอฟต์แวร์ (OFOS) จัดตั้งศูนย์สร้างสรรค์การออกแบบและส่งเสริมวัฒนธรรมในพื้นที่ เช่น ศูนย์สร้างสรรค์การออกแบบ (TCDC) สำนักงานส่งเสริมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (THACCA) เพื่อยกระดับและพัฒนาความสามารถด้านวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของคนไทยให้สร้างมูลค่าเสริมทักษะเดิม (Reskill) เพิ่มทักษะใหม่ (Upskill) ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีเพื่อให้แรงงานได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมกับทักษะที่เพิ่มขึ้น เช่น ทักษะด้านการประยุกต์ใช้ AI รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนดึงศักยภาพของผู้สูงอายุมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๒.๑.๖.๕ รัฐบาลจะเดินหน้าสานต่อนโยบายการทูต เศรษฐกิจเชิงรุก และการสร้าง Soft Power เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างกัน โดยเฉพาะตลาดใหม่ ๆ เพื่อเสริมสร้างโอกาสความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ และแก้ไขปัญหาที่ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งระบบทวิภาคี (Bilateral) และพหุภาคี (Multilateral) และเร่งเจรจาข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) กับประเทศคู่ค้าสำคัญ ยุกระดับมาตรฐานของประเทศ เพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีโลกและเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าเป็นสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) ที่รัฐบาลจะสานต่อจากรัฐบาลชุดที่ผ่านมา

๒.๑.๗ นโยบายกระทรวงวัฒนธรรมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม นางสาวสุดาวรรณ หวังศุภกิจโกศล เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๗

๔ นโยบาย ขับเคลื่อนงานวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างสังคมเข้มแข็งและสนับสนุนเศรษฐกิจวัฒนธรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย

- ๑ **ทุน** : ส่งเสริม สร้างสรรค์ ผลักดันทุนทางวัฒนธรรมให้เป็นทุนทางเศรษฐกิจ
- ๒ **ระบบนิเวศ** : เสริมสร้างระบบนิเวศและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจวัฒนธรรม
- ๓ **คน** : เสริมพลังสร้างสรรค์ให้ "คน" เป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจวัฒนธรรมและสังคม
- ๔ **สินค้าและบริการ** : พัฒนาและผลักดันสินค้าและบริการทางวัฒนธรรมให้มีส่วนแบ่งเพิ่มขึ้นในตลาดโลก

๓ แนวทางการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (๓S Principles)

เชื่อมโยง (Sectoral collaboration) เชื่อมโยงอุตสาหกรรม วัฒนธรรมกับอุตสาหกรรมสาขาอื่น ๆ อาทิ วัฒนธรรมกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วัฒนธรรมกับการเกษตร วัฒนธรรมกับการแพทย์ ฯลฯ

ร่วมมือ (Synergy) บูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนและทุกหน่วยงานโปร่งใส ไม่ไขว้ไขว่ ไม่ซ้ำซ้อน

ยั่งยืน (Sustainability) คำนึงถึงความยั่งยืนใน ๓ มิติ

๑. ประโยชน์ที่ยั่งยืนแก่ประเทศชาติและประชาชน
๒. การบริหารจัดการที่ยั่งยืน
๓. คุณค่าของวัฒนธรรมที่ยั่งยืน

๒ รูปแบบการปฏิบัติ “รักษาสິงเดิม เพิ่มเติมสิ่งใหม่”

๑ **เป้าหมาย** เศรษฐกิจวัฒนธรรมเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เศรษฐกิจเติบโต เร่งเพิ่ม GDP ด้านวัฒนธรรมผ่านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

สังคมยั่งยืน เพิ่มจำนวนแรงงานทักษะสูงด้านวัฒนธรรมจาก ๙.๙ แสนคน สู่ ๑.๒ ล้านคน และเข้าสู่ระบบวิชาชีพ

สู่เวทีโลก ประเทศไทยเป็น ๑ ใน ๒๕ ประเทศที่มีอิทธิพลด้าน Soft Power ในมิติวัฒนธรรม (โดย Brand Finance) ในปี ๒๕๗๐

โดย ๔ นโยบาย ขับเคลื่อนสู่กลยุทธ์การขับเคลื่อนเศรษฐกิจวัฒนธรรมเพื่อสังคม

ทุน: นโยบาย ส่งเสริม สร้างสรรค์ ผลักดันทุนทางวัฒนธรรมให้เป็นทุนทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์

๑. สนับสนุนการศึกษาวิจัยวัฒนธรรมผ่านสถาบันการศึกษา

รักษาสິงเดิม

- กรม/ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด จัดทำกิจกรรม/โครงการพัฒนาทุนทางวัฒนธรรมร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัด
- MOU ความร่วมมือว่าด้วยการพัฒนาทุนทางวัฒนธรรมและนวัตกรรมทางวัฒนธรรมฯ

เพิ่มเติมสิ่งใหม่

- ให้สถาบันอุดมศึกษาเป็น Key Partner ในการ :
 - เก็บข้อมูล วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมใหม่ ๆ
 - ต่อยอดองค์ความรู้สู่ "นวัตกรรมเชิงวัฒนธรรม" ที่นำไปใช้ในเชิงเศรษฐกิจได้
 - เชื่อมต่อนักวิชาการวัฒนธรรมกับผู้ประกอบการในพื้นที่ ร่วมกันพัฒนาข้อมูลและเพิ่มการใช้ประโยชน์จากข้อมูล
 - กระทรวงวัฒนธรรม เป็นหน่วยงานกลางในการประสานการขอทุนสนับสนุนงานวิจัยด้านวัฒนธรรมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
๒. เร่งการขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมทั้งในระดับท้องถิ่นระดับประเทศ และระดับโลก

รักษาสິงเดิม

- ICH Tentative List: เคาบยา ต้มยำกุ้ง ชุดไทย ผ้าขาวม้า มวยไทย
- ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมระดับจังหวัดและระดับประเทศ
- World Heritage Tentative List เมืองเก่าสงขลา / ปราสาทพนมรุ้ง / ปราสาทเมืองต่ำ / ปราสาทปลายบัด / พระธาตุพนมวรมหาวิหาร/ ภูมิทัศน์วัฒนธรรมของเชียงใหม่ / วัดพระมหาธาตุ จ.นครศรีธรรมราช

เพิ่มเติมสิ่งใหม่

- เร่งผลักดันมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของไทยสู่ระดับโลกและเร่งขึ้นทะเบียนมรดกโลก ขับเคลื่อนให้มีมรดกโลกในทุกภูมิภาค
 - สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนและสร้างการตระหนักรู้เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมในทุกระดับ
 - พัฒนาระบบข้อมูล/องค์ความรู้ ให้เข้าถึงง่ายขึ้นครบถ้วน แม่นยำ ต่อยอดได้
 - ดำเนินการเชิงรุกในการปกป้องผลประโยชน์ของชุมชนเจ้าของมรดกทางวัฒนธรรม
๓. เพิ่มศักยภาพฐานข้อมูลดิจิทัลด้านศิลปวัฒนธรรมด้วย Data Visualization ใช้เทคโนโลยีถ่ายทอดองค์ความรู้ให้น่าสนใจ เข้าถึงง่าย-เข้าใจง่าย

รักษาสິงเดิม

- ศูนย์ข้อมูลใหญ่กระทรวงวัฒนธรรม (M-Culture Big Data)
- พัฒนาระบบข้อมูลดิจิทัลทางวัฒนธรรมของทุกหน่วยงานในสังกัด กระทรวงวัฒนธรรม

เพิ่มเติมสิ่งใหม่

- เจ้าหน้าที่กระทรวงวัฒนธรรม ทำงานด้วยระบบ E-DOC สมบูรณ์แบบ
- เชื่อมโยงและเชื่อมต่อทุกหน่วยงานภายในกระทรวงวัฒนธรรม และเชื่อมต่อข้อมูลกับภายนอก
- ใช้ Virtual Museum / Online Content ดึงดูดผู้เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ อุทยานประวัติศาสตร์ ฯลฯ มากขึ้น

๔. ข้อดีลักษณะวัฒนธรรมท้องถิ่น นำเสนอมุมมองที่น่าสนใจผ่านเรื่องเล่าของท้องถิ่นที่มีคุณค่าและลุ่มลึก
รักษาสืบเดิม

- ค้นหาและรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ใกล้สูญหาย อาทิ โครงการ "๑ จังหวัด ๑ เมนู เชิดชูอาหารถิ่น"
- เปิดพื้นที่ให้เด็กและเยาวชนพัฒนาเรื่องเล่าของท้องถิ่น อาทิ โครงการ "เรื่องดี ๆ ที่บ้านฉัน ปี ๓"
- ยกย่องเทศกาลประเพณีท้องถิ่นสู่ระดับชาติและระดับนานาชาติ อาทิ "International Mask Festival" จ. เลย

เพิ่มเติมสิ่งใหม่

- ยกย่องเทศกาลประเพณีท้องถิ่นที่มีศักยภาพสู่ระดับโลกด้วยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ผสานคุณค่าสากล
- สร้าง Influencers ทูตวัฒนธรรมเยาวชนในท้องถิ่น ส่งเสริมทักษะการเล่าเรื่องและนำเสนอ บนแพลตฟอร์มออนไลน์
- สอดแทรกเรื่องราวของท้องถิ่นในคอนเทนต์บันเทิง สร้างแรงดึงดูดให้อยากเรียนรู้ อยากร่วมเที่ยว

ระบบนิเวศ: นโยบาย เสริมสร้างระบบนิเวศและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจวัฒนธรรม

กลยุทธ์

๑. ปรับบทบาทภาครัฐเป็น "ผู้อำนวยความสะดวก" แก้ไขกฎหมายที่เป็นอุปสรรค และกำหนดมาตรการจูงใจ

รักษาสืบเดิม

- บทบาทภาครัฐเป็นผู้กำกับดูแล ผู้ผลิต และผู้สนับสนุน
- เร่งลดขั้นตอนและเอกสารสำหรับการประสานงานภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน
- มาตรการจูงใจด้วยการลดหย่อนภาษีเมื่ออุดหนุนสินค้าและบริการทางวัฒนธรรม

เพิ่มเติมสิ่งใหม่

- ผลักดัน (ร่าง) พ.ร.บ. คຸ້ມครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์
 - แก้ไขกฎหมายให้เอื้อต่อการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของศิลปินและการเติบโตของอุตสาหกรรม วัฒนธรรม อาทิ พ.ร.บ. ภาพยนตร์ และ พ.ร.บ. เกม
 - เก็บข้อมูล ศึกษา วิเคราะห์เพื่อกำหนดมาตรการจูงใจอย่างมีหลักเกณฑ์ และกลไกสนับสนุนทางการเงิน อาทิ การลดภาษีนำเข้าอุปกรณ์ศิลปะ การประมูลงานศิลปะ
 - สนับสนุนศูนย์อำนวยความสะดวกในการขออนุญาตด้านวัฒนธรรมสร้างสรรค์
๒. ยกย่องการบริการของพิพิธภัณฑ์ โบราณสถานอุทยานประวัติศาสตร์ หอสมุดแห่งชาติและแหล่งเรียนรู้ทาง วัฒนธรรม

รักษาสืบเดิม

- เก็บข้อมูลจำนวนผู้เข้าเยี่ยมชม
- ใช้เทคโนโลยี AR และ VR ในการนำเสนอโบราณสถาน โบราณวัตถุ
- ความต้องการบุคลากรที่มีทักษะท่องเที่ยวข้ามค่านิยม รวมทั้งระบบซื้อตั๋วออนไลน์และองค์ความรู้ ในการรักษา บูรณะและบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้

เพิ่มเติมสิ่งใหม่

- ใช้ทรัพยากรและทุนทางวัฒนธรรมให้เกิดประโยชน์สูงสุด อาทิ งานศิลปะ โรงละครแห่งชาติ
- ยกย่องการนำเทคโนโลยีมาใช้กับงานพิพิธภัณฑ์ อาทิ เทคโนโลยี Immersive/Interactive

- จัดนิทรรศการ และโปรโมชั่นพิเศษสำหรับเข้าชม อาทิ การนำโบราณวัตถุที่มีชื่อเสียงจากต่างประเทศมาจัดแสดง การจัดทำ Thai Culture Passport และ Night Museum เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวภาคค่ำ รวมทั้งระบบซื้อตั๋วออนไลน์
 - จัดทำฐานข้อมูลพฤติกรรมและแนวโน้มของผู้ใช้บริการ
 - ส่งเสริมวิทยาศาสตร์เพื่อการอนุรักษ์พัฒนาฝีมือช่างบูรณะ และภัณฑารักษ์
๓. พัฒนาพื้นที่ทางศิลปวัฒนธรรมและพื้นที่สร้างสรรค์ใหม่ ๆ

รักษาสິงเดิม

- เปิดถนนสายวัฒนธรรม/ตลาดวัฒนธรรม
- เร่งเปิดพื้นที่ทางศิลปวัฒนธรรมและเพิ่มการเข้าถึงของประชาชน

เพิ่มเติมสิ่งใหม่

- เปิดให้บริการ
 - หอศิลป์แห่งชาติ
 - พิพิธภัณฑ์มรดกวัฒนธรรมอิสลามและศูนย์การเรียนรู้อัล-กูราน จังหวัดนราธิวาส
 - อาคารศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการอนุรักษ์ จังหวัดปทุมธานี
 - พิพิธภัณฑ์พระเมรุมาศ ร.๙
 - ส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์ อาทิ Street Art ย่านศิลปะในชุมชนเมือง การประกวดคอนเสิร์ตและ Art toys
 - รวมพลังเครือข่ายภาคเอกชน ในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ใหม่ ๆ และเปิดพื้นที่ศิลปวัฒนธรรม
๔. สนับสนุนเมืองที่มีศักยภาพด้านทุนทางวัฒนธรรมสู่เมืองสร้างสรรค์ (UNESCO)

รักษาสິงเดิม

- สนับสนุนกิจกรรมเมืองสร้างสรรค์ UNESCO อาทิ
 - สุพรรณบุรี เมืองสร้างสรรค์ด้านดนตรี
 - เพชรบุรี เมืองสร้างสรรค์ด้านอาหาร ฯลฯ
- สนับสนุนเมืองที่มีศักยภาพและความพร้อมสู่เมืองสร้างสรรค์ UNESCO

เพิ่มเติมสิ่งใหม่

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้คนในเมืองกับการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน
- Showcase เมืองสร้างสรรค์ และเชื่อมโยงเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์/ผู้ประกอบการในต่างประเทศ
- บูรณาการผลักดันเมืองที่มีศักยภาพสู่เมืองสร้างสรรค์ อาทิ
 - กาญจนบุรี-----ด้านภาพยนตร์
 - จันทบุรี-----ด้านอาหาร
 - พัทธยา-----ด้านภาพยนตร์
 - แพร่-----ด้านศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน
 - น่าน-----ด้านศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน
 - นครปฐม-----ด้านดนตรี
 - สงขลา-----ด้านอาหาร

คน: นโยบาย เสริมพลังสร้างสรรค์ให้ "คน" เป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจวัฒนธรรมและสังคม
กลยุทธ์

๑. สนับสนุนทุนและการเข้าถึงแหล่งทุนให้แก่ศิลปิน เครือข่ายและผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม
รักษาสิ่งเดิม
 - กองทุนในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม และมาตรการระดมทุนจากภาคเอกชน/ภาคประชาชนเพิ่มเติมสิ่งใหม่
 - มุ่งเน้นการให้ทุนอย่างมียุทธศาสตร์ต่อโจทย์ความต้องการของศิลปินเครือข่าย ผู้ประกอบการผ่านกองทุนในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ดังนี้
 ๑. กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม
 ๒. กองทุนส่งเสริมศิลปะร่วมสมัย
 ๓. กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์
 - ศึกษาและออกแบบกลไกการจัดสรรทุนในรูปแบบใหม่ ๆ ให้ตอบสนองความต้องการของศิลปินเครือข่ายและผู้ประกอบการมากขึ้น
๒. พัฒนาศักยภาพสู่ความเป็นมืออาชีพและคุณภาพชีวิตให้แก่ศิลปิน เครือข่าย และผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม
รักษาสิ่งเดิม
 - เชิดชูและยกย่องศิลปินผู้มีความสามารถและผู้ทำคุณประโยชน์ในมิติวัฒนธรรม
 - ดูแลและให้สวัสดิการแก่ศิลปินแห่งชาติ
 - พัฒนาทักษะผู้ประกอบการดิจิทัลและผู้ผลิตงานสร้างสรรค์
 - เพิ่มพูนทักษะการบริหารจัดการและทักษะการเป็นผู้ประกอบการแก่เครือข่ายทางวัฒนธรรมเพิ่มเติมสิ่งใหม่
 - พัฒนาศักยภาพสู่ความเป็นมืออาชีพ
 ๑. ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อชุมชนและสังคม
 ๒. การให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ กลุ่มเปราะบาง เยาวชน และชุมชนเจ้าของวัฒนธรรม
 ๓. การรักษาสมดุล ระหว่าง "คุณค่า" และ "มูลค่า"
 - ศึกษาการจัดทำทะเบียนศิลปินและบุคลากรทางวัฒนธรรม เพื่อการคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์
 - เปิดพื้นที่ให้ศิลปินแห่งชาติ ศิลปินศิลปาธรและมืออาชีพในอุตสาหกรรมวัฒนธรรม เผยแพร่องค์ความรู้แก่บุคลากรทางวัฒนธรรม
 - จัดตั้งกลไกสนับสนุนศิลปินหน้าใหม่และศิลปินเยาวชน
๓. บ่มเพาะคุณลักษณะของความคิดสร้างสรรค์และต้นทุนชีวิต ให้แก่เด็กและเยาวชน
รักษาสิ่งเดิม
 - การพัฒนาทักษะของเด็กและเยาวชน ในการผลิตสื่อ และรู้เท่าทันสื่อ อาทิ Digi Camp ค่ายเยาวชนไทยรู้เท่าทันสื่อ
 - การพัฒนาทักษะเฉพาะทางด้านศิลปวัฒนธรรม
 - การบ่มเพาะมารยาททางสังคม พฤติกรรมที่เหมาะสมและองค์ความรู้ในมิติศาสนาเพิ่มเติมสิ่งใหม่
 - บ่มเพาะคุณลักษณะของความคิดสร้างสรรค์และเสริมสร้างต้นทุนชีวิตให้แก่เด็กและเยาวชน
 ๑. ความเข้าใจและเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมที่หลากหลาย (Cultural Literacy)
 ๒. ความรักในศิลปวัฒนธรรม การอ่าน การค้นคว้าและการมีวิจรรย์ญาณ

๓. ต้นทุนชีวิต ๕ ด้าน ตามเกณฑ์ศูนย์คุณธรรม คือ พลังตัวตน พลังครอบครัว พลังชุมชน พลังเพื่อนและกิจกรรม พลังสร้างปัญญา และพลังครอบครัว
- ร่วมมือกับหน่วยงานด้านการศึกษา ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรม และสนับสนุนกิจกรรมบ่มเพาะทักษะความคิดสร้างสรรค์อาทิ รถโรงเรียนเฉลิมทัศน์ ของหอภาพยนตร์
 - ร่วมมือกับรัฐบาลในการพัฒนาหลักสูตร OFOS ในสาขาที่ วร. ได้รับมอบหมาย ประกอบด้วย สาขาศิลปะ ภาพยนตร์
๔. พัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่กระทรวงวัฒนธรรมให้มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจวัฒนธรรม **รักษาสິงเดิม**
- การพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการงานวัฒนธรรม และการบริหารรัฐกิจ
 - เสริมองค์ความรู้วิชาการด้านทุนทางวัฒนธรรมให้บุคลากรกระทรวงวัฒนธรรมสามารถชี้แนะให้คำปรึกษาแก่ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนได้
- เพิ่มเติมสิ่งใหม่**
- สร้างความเข้าใจแก่บุคลากรกระทรวงวัฒนธรรมในประเด็นเศรษฐกิจวัฒนธรรมและเปิดพื้นที่แลกเปลี่ยนกับศิลปินและบุคลากรด้านวัฒนธรรม
 - เสริมทักษะการบริหารจัดการงานวัฒนธรรม การประเมินและจัดทำสถิติ ดัชนี ตัวชี้วัดผลกระทบของงานวัฒนธรรม
 - เสริมทักษะการพัฒนาข้อเสนอโครงการที่ตอบโจทย์ความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย มีผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรม

สินค้าและบริการ: นโยบาย พัฒนาและผลักดันสินค้าและบริการทางวัฒนธรรมให้มีส่วนแบ่งเพิ่มขึ้นในตลาดโลก

กลยุทธ์

๑. สร้างการยอมรับในวัฒนธรรมไทยผ่านการทูตวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการส่งออกสินค้าและบริการทางวัฒนธรรมสู่ตลาดโลก

รักษาสິงเดิม

- พัฒนความสัมพันธ์กับต่างประเทศในมิติวัฒนธรรมและการจัดเก็บข้อมูลในมิติวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ

เพิ่มเติมสิ่งใหม่

- ผลักดันให้วัฒนธรรมไทย
 - เข้าถึงง่าย เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในทุกช่องทางเพิ่มการเข้าถึงฐานข้อมูลศิลปวัฒนธรรม
 - เข้าใจได้ เน้นการสร้าง ความเข้าใจผ่านกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม
 - ได้ใจด้วย (สำหรับผู้คนทั่วโลก) ผสานคุณค่าสากลเข้ากับวัฒนธรรมไทยเผยแพร่ผ่านสื่อบันเทิงและคอนเทนต์
 - สนับสนุนการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของศิลปินบุคลากรทางวัฒนธรรม นักเรียน นักศึกษา
 - สำรวจ และพัฒนาข้อมูลมุมมองของชาวต่างชาติต่อวัฒนธรรมไทย เพื่อวิเคราะห์จัดทำมาตรการ และโครงการที่ส่งเสริมความนิยมวัฒนธรรมไทยในประเทศกลุ่มเป้าหมาย
๒. สร้างความเชื่อมั่นของตลาดโลกต่อสินค้าและบริการทางวัฒนธรรมของไทย ผ่านกระบวนการเพิ่มคุณภาพและคุณค่า

รักษาสິงเดิม

- โครงการที่ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมไทย (CPOT) และพัฒนาผู้ผลิตและผู้ประกอบการ
- โครงการที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของการท่องเที่ยวชุมชนเชิงวัฒนธรรมและสร้างสรรค์ การส่งเสริมบุคลากรการท่องเที่ยวชุมชน โดยเฉพาะในมิติการชูอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

เพิ่มเติมสิ่งใหม่

- กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมไทยรับรองเครือข่ายผู้ผลิตและผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน
 - ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดมาตรฐานและกิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชนเชิงวัฒนธรรมและสร้างสรรค์
๓. ส่งเสริมให้สินค้าและบริการทางวัฒนธรรมของไทย มีพื้นที่บนแพลตฟอร์มออนไลน์และโซเชียลมีเดียมากขึ้นผ่านสื่อบันเทิงและคอนเทนต์

รักษาสິงเดิม

- บ่มเพาะทักษะการเป็นผู้ประกอบการบนแพลตฟอร์มดิจิทัลและการทำคอนเทนต์เชิงการตลาด
- จัดทำเว็บไซต์และออนไลน์แพลตฟอร์ม ประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการทางวัฒนธรรมในการเผยแพร่และจำหน่ายผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมไทย

เพิ่มเติมสิ่งใหม่

- กำหนดแนวทางและมาตรการจูงใจในการสอดแทรกสินค้าและบริการทางวัฒนธรรมไทยในคอนเทนต์และสื่อบันเทิง
 - ผลักดันผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมไทย มีพื้นที่บนแพลตฟอร์มซื้อขายออนไลน์มากขึ้น
 - ส่งเสริมให้ใช้สื่อทางเลือก อาทิ โซเชียลเน็ตเวิร์ค ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการทางวัฒนธรรมผ่านอินฟลูเอนเซอร์ทั้งในและต่างประเทศ
 - สร้างชุมชนออนไลน์ในระดับสากลคนรักศิลปวัฒนธรรมและรักสินค้าและบริการทางวัฒนธรรมไทย โดยมีพื้นที่ออนไลน์ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และองค์ความรู้
๔. สนับสนุนการวิจัยพฤติกรรมผู้บริโภคสินค้าและบริการทางวัฒนธรรมไทย

รักษาสິงเดิม

- สนับสนุนการซื้อขายจำหน่ายสินค้าและบริการทางวัฒนธรรมของไทย ทั้งในและต่างประเทศ

เพิ่มเติมสิ่งใหม่

- ร่วมมือกับสถาบันการศึกษา สํารวจและเก็บข้อมูลพฤติกรรมผู้บริโภคสินค้าและบริการทางวัฒนธรรมของไทย ทั้งในประเทศและต่างประเทศโดยกำหนดให้เป็นโครงการประจำ
- ร่วมมือกับภาคเอกชนในการใช้ AI และ Data visual analysis ติดตามพฤติกรรมผู้บริโภคสินค้าและบริการทางวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการผลิตการตลาดของภาคเอกชนรวมทั้งการลงทุนของภาครัฐที่ตอบโจทย์กลุ่มเป้าหมาย

เป้าหมายการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

สังคม

- เปิดแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมแห่งใหม่ (หอศิลป์แห่งชาติ/พิพิธภัณฑ์มรดกวัฒนธรรมอิสลาม/พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์/พิพิธภัณฑ์ ร.๙)
- ขับเคลื่อน ๑ อำเภอ ๑ สถานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ต่อเนื่อง ๑๕๔ แห่ง
- มหกรรมหนังสือระดับชาติ
- เปิดแหล่งบริการทางวัฒนธรรมในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ให้ประชาชนมากขึ้น
- งานมหกรรมวัฒนธรรมรัตนโกสินทร์ คาดการณ์ผู้เข้าร่วมงานไม่ต่ำกว่า ๑ แสนคน
- ผลักดัน - (ร่าง) พ.ร.บ. คุ่มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ - (ร่าง) พ.ร.บ. ภาพยนตร์
- จัดงาน MORAL HACKATHON ปลุกพลังคนรุ่นใหม่

เศรษฐกิจ

- สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวแหล่งมรดกโลก แหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวโบราณสถานและอุทยานประวัติศาสตร์ยามค่ำคืน และงานเทศกาลประเพณี ไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ ล้านบาท
- เปิดเส้นทางท่องเที่ยวสายศรัทธา ความเชื่อท้องถิ่นสู่การสร้างรายได้
- ปักหมุด กทม. จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยววัฒนธรรมระดับโลกด้วยมหกรรมศิลปะการแสดงและดนตรีนานาชาติกรุงเทพฯ
- งานลอยกระทง สายน้ำแห่งวัฒนธรรม สร้างรายได้หมุนเวียนทั่วประเทศ ๕,๖๐๐ ล้านบาท
- มหกรรมวิถีถิ่น วิถีไทย สร้างรายได้สู่ท้องถิ่น
- ส่งเสริมผู้ประกอบการ และภาพยนตร์ไทยสู่เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติ สร้างรายได้ไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท
- จัดงานประเพณีสงกรานต์ คาดการณ์นักท่องเที่ยว ๒ ล้านคน คาดการณ์รายได้ ๑.๕ ล้านล้านบาท
- มหกรรมอุตสาหกรรมสร้างสรรค์สู่สากล
- อบรมผู้ผลิต-ผู้ประกอบการวัฒนธรรมกว่า ๒,๔๐๐ คน

สู่เวทีโลก

- Thailand's creative cities showcase เผยศักยภาพเมืองสร้างสรรค์ไทย เชื่อมโยงผู้แทนเมืองสร้างสรรค์จากหลายทวีป ครั้งแรกในไทย
- ยกกระดับโบราณคดีใต้น้ำไทย ให้มีบทบาทนำในภูมิภาคอาเซียน
- เผยแพร่วัฒนธรรมไทยทั่วโลกด้วย โชน ๔ ทวีป
- ยกกระดับเทศกาลท้องถิ่นสู่ระดับนานาชาติอย่างน้อย ๕ เทศกาล อาทิ มหกรรมสี่สัปดาห์กานนาชาติ จ. เลย
- จัดมหกรรมศิลปะร่วมสมัยนานาชาติ ครั้งที่ ๔ จังหวัดภูเก็ต
- สร้างนิกอออกแบบและส่งเสริมให้ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนิกออกแบบระดับโลก ผ่านโครงการมหกรรมผ้าไหมสู่เส้นทางโลก
- เฉลิมผลองการประกาศขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ๒ รายการ (เคมายา/ต้มยำกุ้ง)
- ขับเคลื่อนกิจกรรมในเมืองสร้างสรรค์ และเมืองที่อยู่ระหว่างผลักดันเป็นเมืองสร้างสรรค์อย่างน้อย ๕ เมือง อาทิ สุพรรณบุรีเมืองดนตรี

๒.๑.๘ แผนปฏิบัติการ ระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงวัฒนธรรม

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการ ระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงวัฒนธรรม จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ รายละเอียดดังนี้

๒.๑.๘.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมพลังการเทิดทูนสถาบันหลักของชาติ และการสืบสาน สร้างสรรค์ ทางศาสนา ศิลปะวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ รวมทั้งกิจกรรมเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ดำเนินงานตามพระราชดำริ และส่งเสริมการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ อนุรักษ์ พัฒนาและสืบสานมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรม โดยการบูรณะ ปฏิสังขรณ์ อนุรักษ์ฟื้นฟูขึ้นทะเบียน ปกป้องคุ้มครอง เผยแพร่ พัฒนาและสืบสานมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรม

๒.๑.๘.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากด้วยมิติทางวัฒนธรรมและพัฒนา ศักยภาพอุตสาหกรรมวัฒนธรรมให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้อง การ ดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรม ส่งเสริมกิจกรรม ประเพณีหรือเทศกาลสำคัญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และสร้างรายได้ให้แก่ ประชาชนและชุมชน ส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทศิลปิน เพื่อการสร้างงาน และสร้างรายได้ พัฒนาระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนการนำทุนและทรัพยากรทางวัฒนธรรมมาต่อยอด เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

๒.๑.๘.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างภาพลักษณ์ เกียรติภูมิ และยกระดับบทบาทด้านวัฒนธรรม ของไทยในเวทีโลก มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เชื่อมโยง และพัฒนาความร่วมมือทางวัฒนธรรมกับสมาชิกอาเซียน และนานาชาติ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี ผลิต สื่อเผยแพร่ และส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ วัฒนธรรมและนำ ความเป็นไทยสู่สากล โดยดำเนินงานทั้งเชิงรับและเชิงรุก ส่งเสริมบทบาทด้านศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทย ในเวทีอาเซียน และนานาชาติ

๒.๑.๘.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ปลูกจิตสำนึกและเสริมสร้างค่านิยมเชิงบวกสู่สังคมคุณธรรมใน บริบทสังคมไทยและสังคมโลก มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เสริมสร้างค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ เสริมสร้างและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป เสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไป โดยใช้มิติทางวัฒนธรรม ส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อ การพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ตลอดจนเปิดพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน ส่งเสริมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ชาติไทยและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น รณรงค์ส่งเสริมความเป็นไทยทั้งในระดับ ท้องถิ่น ระดับชาติและนานาชาติ

๒.๑.๘.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ และการสร้างสรรค์งานด้านศิลปวัฒนธรรม กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒน ศิลป์ คือ พัฒนาคูณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม พัฒนาการบริการการเรียนรู้ ในรูปแบบที่หลากหลาย ทันสมัยและน่าสนใจ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ทางศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม รวมถึงการจัดการความรู้ และการนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน การแก้ไขปัญหาและพัฒนา สังคมในมิติวัฒนธรรม

๒.๑.๘.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมสู่ ระดับนานาชาติ มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เสริมสร้าง ภาควิชาหรือหน่วยงานทางวัฒนธรรม รวมทั้งพัฒนาศักยภาพ และบูรณาการ การดำเนินงานร่วมกับภาควิชาหรือหน่วยงาน วัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๙ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดความมุ่งหมายและหลักการกรอบแนวทางสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังนี้

มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา ๗ ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๘ การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้

- (๑) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
- (๒) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- (๓) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๙ การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักดังนี้

- (๑) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
- (๒) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๓) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ และประเภทการศึกษา

(๔) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

(๕) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา

(๖) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันการศึกษา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

มาตรา ๑๙ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๒ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา ๒๓ การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

(๑) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

(๓) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

(๔) ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

(๕) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

มาตรา (๓๐) ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

มาตรา ๖๒ กำหนดให้มีระบบการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการศึกษ แนวทางจัดการศึกษาและคุณภาพมาตรฐานการศึกษาโดยหน่วยงานภายในและหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบภายนอก

๒.๑.๑๐ พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการในการจัดการอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่ตนถนัด สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประเทศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกได้ ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และทักษะที่จำเป็น เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เข้าใจสังคมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อรองรับสังคมโลกที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ร่วมกันแก้ปัญหาสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขรวมทั้งตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษา และเชื่อมโยงกับการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับทรัพยากรบุคคลของประเทศในการเข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมทั้งส่งเสริมให้มีการศึกษาอบรม เพื่อเสริมสร้างทักษะในการประกอบอาชีพของบุคคลและการศึกษาตลอดชีวิต การจัดการอุดมศึกษาต้องเป็นไปตามหลักความรับผิดชอบต่อสังคม หลักเสรีภาพทางวิชาการ ความเป็นอิสระ หลักความเสมอภาค หลักธรรมาภิบาล

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่และอำนาจในการจัดการศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม การทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และหน้าที่และอำนาจอื่นตามที่กฎหมายกำหนดการดำเนินการดังกล่าว ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และสนองต่อความจำเป็นและความต้องการของประเทศในด้านต่าง ๆ การส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ให้แก่ประเทศ การพัฒนากำลังคนของประเทศและการจัดการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่ประเทศที่มีความก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และมีพลเมืองที่มีคุณภาพ

๒.๑.๑๑ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙

วิสัยทัศน์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ : “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษา และเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ ๒๑”

จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา : การศึกษาเป็นเครื่องมือ/กลไกในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเป็นพลเมือง ๔ ประการ (เป็นคนดี มีวินัย เป็นพลเมืองที่ดี และมีคุณภาพของสังคมประเทศและของโลก) มีทักษะ ความรู้ความสามารถและสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ (สามารถเรียนรู้ได้ตามความถนัดความสนใจ) และดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

(มีงานทำ มีอาชีพ มีรายได้ รวมทั้งสามารถปรับตัวและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของ เศรษฐกิจและสังคมพหุวัฒนธรรมที่เป็นพลวัตในโลกศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง)

แนวทางการจัดการศึกษาการบริหารและการจัดการ

๑) การกระจายอำนาจไปสู่สถานศึกษาเพื่อความเป็นอิสระคล่องตัว ในการบริหารจัดการที่แสดง ความรับผิดชอบต่อผู้เรียน ภายใต้การกำกับและการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ และการแบ่งบทบาทอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่ชัดเจน โดยให้สถานศึกษาที่มีศักยภาพ และความพร้อมสามารถเปลี่ยนสถานะเป็นสถานศึกษานิติบุคคลในกำกับ

๒) สถานศึกษาที่มีสถานะเป็นสถานศึกษานิติบุคคลในกำกับ จะมีอิสระและความคล่องตัวในการ บริหารจัดการ ดังนี้

- การสรรหาและคัดเลือกกรรมการสถานศึกษา เป็นอำนาจของหน่วยงานที่เป็นเจ้าของ สถานศึกษา (Owner) หากกรรมการสถานศึกษาไม่สามารถบริหารและจัดการศึกษาให้บรรลุผลตามเป้าหมาย หน่วยงานที่เป็นเจ้าของสถานศึกษาต้องรับผิดชอบ

- การสรรหาและคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา เป็นอำนาจของคณะกรรมการสถานศึกษาหากผู้บริหารไม่ สามารถบริหารจัดการให้บรรลุผลตามเป้าหมายกรรมการสถานศึกษาต้องรับผิดชอบ

- การสรรหาและคัดเลือกครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นอำนาจของผู้บริหารสถานศึกษา หากครู และบุคลากรทางการศึกษาไม่สามารถดำเนินงานให้บรรลุผลตามเป้าหมายผู้บริหารสถานศึกษาต้องรับผิดชอบ

๓) สถานศึกษามีหน้าที่รวบรวมบันทึกข้อมูล และรายงานผลการพัฒนาการศึกษาที่บูรณาการ การเชื่อมโยงกับระบบการประกันคุณภาพภายใน การประเมินคุณภาพภายนอก ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจด้านการบริหารจัดการของสถานศึกษา รวมทั้งการติดตามประเมินผล การกำหนดนโยบายและแผน การกำกับการจัดการศึกษาและการส่งเสริมสนับสนุนของหน่วยงานส่วนกลางและส่วน ภูมิภาค รวมทั้งเปิดเผยข้อมูลให้สาธารณชนได้รับทราบ ทั้งฝ่ายผู้จัดการศึกษาและผู้รับบริการการศึกษา ซึ่งเป็น ช่องทางหนึ่งของการส่งเสริมการทำงานของกลไกตลาดให้มีประสิทธิภาพ

หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งการศึกษา ในระบบโรงเรียน การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้บริการการศึกษาและการ เรียนรู้แก่พลเมืองทั้งผู้ที่อยู่ในวัยเรียนและผู้ที่อยู่ในวัยกำลังแรงงาน

ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

- สถาบันผลิตครูต้องผลิตบัณฑิตสาขาวิชาชีพครูตามมาตรฐานหลักสูตร

- ระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาในวิชาชีพครูต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และคุณสมบัติที่กำหนดเพื่อให้ ได้ผู้เรียนที่มีศักยภาพและความสามารถตรงตามความต้องการและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู

- การสรรหาคัดเลือกและบรรจุครูใหม่ ให้เปลี่ยนสถานะเป็นพนักงานของรัฐด้วยระบบสัญญาจ้าง และได้รับเงินเดือนค่าตอบแทนรวมทั้งสิทธิประโยชน์ไม่ต่ำกว่าการเป็นข้าราชการ

- การดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาให้เปลี่ยนมาเป็นระบบการสรรหาและคัดเลือก โดยกรรมการสถานศึกษา ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งไม่เกิน ๔ ปี และมีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้บริหาร สถานศึกษา หากได้รับการคัดเลือก เมื่อพ้นวาระการดำรงตำแหน่งหรือมิได้อยู่ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ให้กลับมาเป็นครูผู้สอนเช่นเดิม

- ระบบการพัฒนาผู้บริหาร ครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ต้องเป็นไปตามความต้องการของผู้บริหาร ครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาและสามารถทดสอบวัดและประเมินทักษะความรู้ความสามารถและสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อยกระดับสมรรถนะของวิชาชีพครูให้มีคุณภาพและมาตรฐานในระดับที่สูงขึ้น

- เงินเดือน ค่าตอบแทนของผู้บริหาร ครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เป็นไปตามผลงานและความสามารถและมีระบบสัญญาจ้าง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต้องไม่น้อยกว่าที่ข้าราชการได้รับ ซึ่งมีได้ขึ้นอยู่กับบัญชีเงินเดือนข้าราชการ เพื่อให้สามารถเลือกครูที่เก่งเข้ามาสอน หรือเลือกผู้บริหารที่มีความสามารถเข้ามาบริหารระบบทรัพยากรและการเงินเพื่อการศึกษา

- ปรับระบบการจัดสรรเงินจากเดิมที่จัดสรรผ่านด้านอุปทานหรือสถานศึกษาไปสู่ด้านอุปสงค์หรือตัวผู้เรียน เพื่อให้รัฐมีเครื่องมือทางการเงินในการกำกับบทบาท ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของสถานศึกษา ให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติแผนการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนการผลิตและพัฒนากำลังคนที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศนอกเหนือจากการใช้เครื่องมือทางการเงินผ่านด้านอุปทาน

- ให้สถานศึกษาสามารถเรียกเก็บค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมการเรียนหรือค่าบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นที่ให้กับผู้เรียน ซึ่งเกินกว่าคุณภาพและมาตรฐานขั้นต่ำที่รัฐกำหนด เพื่อให้ผู้เรียน (ผู้ปกครอง) มีส่วนร่วมระดมทุนและสนองทุนเพื่อการศึกษาตามหลักประโยชน์ที่ได้รับ (Benefit Principle)

ยุทธศาสตร์แผนการศึกษาแห่งชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์แผนการศึกษาแห่งชาติ ดังนี้

๒.๑.๑๑.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) เป้าหมายที่ ๑ คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๒.๑.๑๑.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) เป้าหมายที่ ๑ กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๒) เป้าหมายที่ ๒ สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญ และเป็นเลิศเฉพาะด้าน

๓) เป้าหมายที่ ๓ การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ได้แก่ ส่งเสริมพัฒนาระบบการแนะแนวในสถานศึกษา เพื่อสร้างทางเลือกในการตัดสินใจศึกษาด้านอาชีพและประกอบอาชีพในสาขาที่ตนถนัดและสนใจ เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อยกระดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญ และเป็นเลิศเฉพาะด้าน ได้แก่ ส่งเสริมและพัฒนาสถาบันอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาให้ผลิตและพัฒนากำลังคนตามความเชี่ยวชาญและความเป็นเลิศเฉพาะด้าน ที่มีคุณภาพมาตรฐานเทียบระดับสากล พัฒนามาตรฐาน

หลักสูตรวิชาชีพตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (NQF) มาตรฐานอาชีพ/วิชาชีพที่สอดคล้องกับตลาดงานและ ยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐ แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ส่งเสริมการผลิตและวางระบบการปฏิบัติงาน และแรงจูงใจแก่บุคลากรด้านการวิจัย

๒.๑.๑๑.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ความสามารถและสมรรถนะตามมาตรฐาน การศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ

๒) เป้าหมายที่ ๔ แหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน นวัตกรรม และสื่อการเรียนรู้มีคุณภาพ และมาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่

๓) เป้าหมายที่ ๗ ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาสมรรถนะตาม มาตรฐาน โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริม สนับสนุนให้คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ ความสามารถ และพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสม เต็มตามศักยภาพในแต่ละช่วงวัย

๒.๑.๑๑.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

เป้าหมายที่ ๑ ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มี คุณภาพโดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการเพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึง การศึกษาที่มีคุณภาพ การพัฒนาฐานข้อมูลด้านการศึกษาที่มีมาตรฐาน เชื่อมโยง และเข้าถึงได้

๒.๑.๑๑.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

เป้าหมายที่ ๑ คนทุกช่วงวัย มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิด ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการ ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

๒.๑.๑๑.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา มีกรอบ แนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

เป้าหมายที่ ๕ ระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา มีความเป็น ธรรม สร้างขวัญกำลังใจ และส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มตามศักยภาพ โดยมีความสอดคล้องกับแนว ทางการพัฒนาด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา ได้แก่ การส่งเสริมการนำผลการ ประกันคุณภาพการศึกษามาใช้ในการวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบติดตาม เพื่อการปรับปรุง พัฒนา สถานศึกษาให้มีคุณภาพและเป็นไป ตามมาตรฐานการศึกษา

๒.๑.๑๒ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

ตามที่กฎกระทรวงมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ “ให้ยกเลิกประกาศ กระทรวงศึกษาธิการและประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษาทุกฉบับที่เกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและมาตรฐาน

คุณวุฒิในสาขาหรือสาขาวิชา ทั้งนี้ ไม่ว่าในระดับใด สาขาใด หรือสาขาวิชาใด และมีผลบังคับใช้ใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยระบุให้สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการอุดมศึกษาระดับปริญญา และระดับต่ำกว่าปริญญา ทั้งที่เป็นของรัฐและของเอกชน และกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาตาม ข้อกำหนดเกี่ยวกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดขึ้นจากการศึกษาตามมาตรฐานหลักสูตรการศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่กำหนดขึ้นตามระดับการศึกษาแต่ละระดับ โดยมีผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนผ่าน กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการศึกษา ฝึกอบรม หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการฝึกปฏิบัติ หรือการเรียนรู้จริงใน ที่ทำงานระหว่างการศึกษา โดยที่หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาและต่ำกว่าปริญญาตามที่คณะกรรมการ มาตรฐานการอุดมศึกษากำหนดซึ่งสภาสถาบันอุดมศึกษาได้ให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติ

ในการจัดทำหรือปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต้องบริหารจัดการหลักสูตร และออกแบบกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา ทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรมและด้านลักษณะบุคคล โดยต้องแสดงถึงพัฒนาการ ของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันตามระดับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา โดยกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาประกอบด้วย

(๑) ระดับอนุปริญญา มีหนึ่งคุณวุฒิ ได้แก่ คุณวุฒิอนุปริญญา โดยที่มาตรฐานหลักสูตรระดับ อนุปริญญา ต้องมีระยะเวลาการเรียนรู้ของผู้เรียนคิดเป็นจำนวนหน่วยกิตรวมตามระบบทวิภาค ดังต่อไปนี้

- หลักสูตรอนุปริญญาที่มีระยะเวลาการศึกษาปกติสองปี มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๖๐ หน่วยกิต
- หลักสูตรอนุปริญญาที่มีระยะเวลาการศึกษาปกติสามปี มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๙๐ หน่วยกิต

(๒) ระดับปริญญาตรี มีหนึ่งคุณวุฒิ ได้แก่ คุณวุฒิปริญญาตรี โดยที่มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ต้องมีระยะเวลาการเรียนรู้ของผู้เรียนคิดเป็นจำนวนหน่วยกิตรวมตามระบบทวิภาค ดังต่อไปนี้

- หลักสูตรปริญญาตรีที่มีระยะเวลาการศึกษาปกติ ๔ ปี มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต
- หลักสูตรปริญญาตรีที่มีระยะเวลาการศึกษาปกติ ๕ ปี มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต
- หลักสูตรปริญญาตรีที่มีระยะเวลาการศึกษาปกติไม่น้อยกว่า ๖ ปี มีจำนวนหน่วยกิตรวม

ไม่น้อยกว่า ๑๘๐ หน่วยกิต

- หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๗๒ หน่วยกิต

(๓) ระดับบัณฑิตศึกษา มีสี่คุณวุฒิ ได้แก่ คุณวุฒิประกาศนียบัตรบัณฑิต คุณวุฒิปริญญาโท คุณวุฒิประกาศนียบัตร โดยที่มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ต้องมีระยะเวลาการเรียนรู้ของผู้เรียนคิด เป็นจำนวนหน่วยกิตรวมตามระบบทวิภาค ดังต่อไปนี้

- หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง มีจำนวนหน่วย กิตรวมไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

- หลักสูตรปริญญาโท มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต

- หลักสูตรปริญญาเอก กรณีผู้เรียนสำเร็จปริญญาตรี มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

สำหรับกรณีผู้เรียนสำเร็จปริญญาโท มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

การสำเร็จหลักสูตร ผู้เรียนต้องมีผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิในแต่ละระดับระดับคุณวุฒิ

ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการศึกษา ฝึกอบรม หรือ ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการฝึกปฏิบัติ หรือการเรียนรู้จริงในทำงานระหว่างการศึกษา โดยผลลัพธ์การ

เรียนรู้ตามคุณวุฒิแต่ละระดับ ต้องสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของหลักสูตรสถาบันอุดมศึกษา วิชาชีพ ประเทศชาติ และบริบทโลก ประกอบด้วยอย่างน้อย ๔ ด้าน ได้แก่

(๑) ความรู้ (Knowledge) หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ที่เกิดจากหลักสูตร ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นและเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติ หรือต่อยอดความรู้ในการประกอบอาชีพ ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม และพัฒนาอย่างยั่งยืน สำหรับการดำรงชีวิตในยุคดิจิทัล

(๒) ทักษะ (Skills) หมายถึง ความสามารถที่เกิดจากการเรียนรู้ ฝึกฝนปฏิบัติให้เกิดความแคล่วคล่อง ว่องไว และชำนาญเพื่อพัฒนางาน พัฒนาวิชาชีพหรือวิชาการ พัฒนาตนและพัฒนาสังคม สำหรับการดำรงชีวิตในยุคดิจิทัล

(๓) จริยธรรม (Ethics) หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำ ระดับบุคคลที่สะท้อนถึงความเป็นผู้มีคุณธรรม ศีลธรรม และจรรยาบรรณ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมและส่วนตน ทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น

(๔) ลักษณะบุคคล (Character) หมายถึง บุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย และค่านิยมที่สะท้อนคุณลักษณะเฉพาะศาสตร์ วิชาชีพ และสถาบัน โดยพัฒนาผ่านการเรียนรู้ และการฝึกประสบการณ์จากหลักสูตรให้มีความเหมาะสมกับแต่ละระดับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้แต่ละด้านในข้อ ๔ ตามคุณวุฒิแต่ละระดับ เป็นไปตามรายละเอียด ดังนี้

รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้แต่ละด้านตามคุณวุฒิแต่ละระดับ

ความรู้ (Knowledge)					
<p>ความรู้ (Knowledge) หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ที่เกิดจากหลักสูตร ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นและเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติ หรือต่อยอดความรู้ในการประกอบอาชีพ ดำรงชีวิต อยู่ร่วมกันในสังคม และพัฒนาอย่างยั่งยืน สำหรับการดำรงชีวิตในยุคดิจิทัล</p> <p>โครงสร้างของความรู้สำหรับแต่ละระดับคุณวุฒิ มีดังนี้</p> <p>๑. ความรู้เชิงสาระ/หลักการ ความรู้เชิงกระบวนการ และความรู้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต</p> <p>๒. * ความรู้ที่จำเป็นต่อการเชื่อมโยง การปรับใช้ การต่อยอดความรู้ที่นำไปสู่การพัฒนาและการทำงานร่วมกัน</p> <p>* หมายเหตุ ยกเว้นคุณวุฒิระดับอนุปริญญา</p>					
อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	ปริญญาโท	ประกาศนียบัตรบัณฑิต ชั้นสูง	ปริญญาเอก
ความรู้ที่จำเป็นและเพียงพอสำหรับการนำไปใช้ทำงานตามบทบาทหน้าที่	ความรู้ที่จำเป็นและเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติ ต่อยอดความรู้ ปรับใช้ความรู้เพื่อการพัฒนา	ความรู้ที่จำเป็นและเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติ ต่อยอดความรู้ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาวิชาชีพ	ความรู้ที่จำเป็นและเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติ ต่อยอดความรู้ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่เพื่อการค้นพบ และสร้างสิ่งใหม่ที่เป็นที่ยอมรับ	ความรู้ที่จำเป็นและเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติ ต่อยอดความรู้ และเชื่อมโยงเชิงปฏิบัติในการแก้ปัญหาทางวิชาชีพแบบองค์รวมและเป็นที่ยอมรับ	ความรู้ที่จำเป็นและเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติ ต่อยอดความรู้ เชื่อมโยงความรู้ และใช้กระบวนการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่นำไปสู่การแก้ปัญหาแบบองค์รวม ซึ่งเป็นที่ยอมรับ และอ้างอิงได้ และหรือปรับใช้ในบริบทอื่นได้
<p>การสร้างสิ่งใหม่ หมายถึง กระบวนการวิจัยและพัฒนา ซึ่งทำให้เกิดผลผลิตใหม่ที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ สิ่งของ กระบวนการ ระบบ แนวคิด อันเป็นสิ่งสร้างขึ้นจากความรู้ ความคิดริเริ่ม หรือความคิดสร้างสรรค์ใหม่ หรือมีการพัฒนา ต่อยอด ประยุกต์ และปรับปรุง ให้สามารถใช้ได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับบริบทใหม่ วิถีชีวิตใหม่ หรือความต้องการใหม่</p> <p>การสร้างองค์ความรู้ใหม่ หมายถึง กระบวนการวิจัยที่ใช้วิธีการวิจัยประเภทต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดผลผลิต หรือข้อค้นพบจากการวิจัย เป็นแนวคิด ทฤษฎี หรือสาระความรู้ใหม่ที่จะช่วยในการส่งเสริมหรือพัฒนาศาสตร์ในสาขานั้น หรือส่งเสริมให้เกิดการสร้างศาสตร์ใหม่แบบบูรณาการ</p>					

ทักษะ (Skills)					
<p>ทักษะ (Skills) หมายถึง ความสามารถที่เกิดจากการเรียนรู้ ผูกฝนปฏิบัติให้เกิดความแคล่วคล่อง ว่องไว ชำนาญ เพื่อพัฒนางาน พัฒนาวิชาชีพหรือวิชาการ พัฒนาคณะ และพัฒนาสังคม สำหรับการดำรงชีวิตในยุคดิจิทัล</p> <p>โครงสร้างของทักษะสำหรับแต่ละระดับคุณวุฒิ มีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ทักษะการปฏิบัติงานตามวิชาชีพ หรือตามศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ทักษะทั่วไป ประกอบด้วยทักษะการเรียนรู้ ทักษะส่วนบุคคล ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่นำไปสู่การพัฒนางาน วิชาชีพ การดำรงชีวิตและการทำงานเพื่อสร้างสรรค์องค์กร และสังคม ซึ่งเหมาะสมกับการดำรงชีวิตในยุคดิจิทัล 					
อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	ปริญญาโท	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง	ปริญญาเอก
<ol style="list-style-type: none"> ทักษะการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง ในการปฏิบัติงานได้ตามแนวปฏิบัติที่กำหนด ทักษะด้านดิจิทัล 	<ol style="list-style-type: none"> ทักษะการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง ในการปฏิบัติ และการปรับปรุงพัฒนางาน เพื่อการประกอบอาชีพ ทักษะด้านดิจิทัล 	<ol style="list-style-type: none"> ทักษะการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง ในการปฏิบัติ และการปรับปรุงพัฒนางาน ให้มีความเป็นมืออาชีพ ทักษะด้านดิจิทัล 	<ol style="list-style-type: none"> ทักษะการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และ ทักษะการสร้างความรู้ ในการปฏิบัติ การคิดริเริ่ม สร้างสิ่งใหม่ เพื่อสร้าง ความรู้ใหม่เชิงวิชาการ หรือวิชาชีพ ทักษะด้านดิจิทัล 	<ol style="list-style-type: none"> ทักษะการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และ ทักษะการสร้างความรู้ ในการปฏิบัติ การคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ เพื่อสร้าง ความรู้ใหม่เชิงวิชาการ หรือวิชาชีพในระดับเป็นที่ยอมรับ และเป็น แนวปฏิบัติได้ ทักษะด้านดิจิทัล 	<ol style="list-style-type: none"> ทักษะการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และ ทักษะการสร้างความรู้ ในการปฏิบัติ การคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ เพื่อสร้าง องค์ความรู้ใหม่เชิงวิชาการ หรือวิชาชีพในระดับที่อ้างอิง หรือปรับใช้ในบริบทอื่นได้ ทักษะด้านดิจิทัล
<p>หลักสูตรต้องอ้างอิงทักษะจากกรอบแนวคิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และ Top ๑๐ Skills ของ World Economic Forum</p> <p>ตัวอย่างทักษะ : ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (inquiry skills) การคิดเชิงวิพากษ์และคิดอย่างมีวิจารณญาณ (critical thinking) การแสดงเหตุผล (reasoning) ความคิดสร้างสรรค์ (creativity) การเรียนรู้ (learning) การสื่อสาร (communication) ความร่วมมือร่วมพลัง (collaboration) การทำงานเป็นทีม (team working) ความเป็นผู้นำ (leadership) ความเป็นผู้ประกอบการ (entrepreneurship) การแก้ไขปัญหา (problem solving) การอยู่ร่วมกับผู้อื่น ทักษะการทำงานที่หลากหลาย (multitasking skills)</p>					

จริยธรรม (Ethics)
<p>จริยธรรม (Ethics) หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำระดับบุคคลที่สะท้อนถึงความเป็นผู้มีคุณธรรม ศีลธรรม และจรรยาบรรณ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมและส่วนตน ทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น</p> <p>โครงสร้างของจริยธรรมสำหรับแต่ละระดับคุณวุฒิ มีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> การกระทำที่เป็นไปตามกฎกติกา และเกิดประโยชน์ต่อสังคม การหลีกเลี่ยงการกระทำที่ผิดกฎกติกาของสังคม และไม่ทำผิดกฎหมาย <p>ทั้งนี้ หลักสูตรต้องกำหนดจริยธรรมที่เหมาะสมกับสาขาวิชาในแต่ละระดับคุณวุฒิ และจริยธรรมเฉพาะวิชาชีพที่กำหนดโดยสภาวิชาชีพ หรือประชาคมวิชาชีพ หรือจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพ</p> <p>ตัวอย่างจริยธรรม : การกระทำที่มีจริยธรรม เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความมีจิตใจเมตตา ความโอบอ้อมอารี การมีจิตสาธารณะ การรักษาสีขาวสะอาด เป็นต้น</p> <p>การกระทำที่ไม่ถูกจริยธรรม เช่น การคัดลอกผลงาน การทุจริตทางวิชาการ การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา การละเมิดสิทธิเสรีภาพ การลักขโมย การทุจริตการสอบ การฉ้อโกง การไม่กระทำตามสัญญา การโฆษณาสรรพคุณของสินค้าเกินจริง การกระทำที่เอื้อประโยชน์ต่อพวกพ้องที่ไม่ถูกต้อง เป็นต้น</p>

ลักษณะบุคคล (Character)
<p>ลักษณะบุคคล (Character) หมายถึง บุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ค่านิยม ที่สะท้อนคุณลักษณะเฉพาะศาสตร์ วิชาชีพ และสถาบัน โดยพัฒนาผ่านการเรียนรู้ และการฝึกประสบการณ์จากหลักสูตร ให้มีความเหมาะสมกับแต่ละระดับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา</p> <p>โครงสร้างของลักษณะบุคคลสำหรับแต่ละระดับคุณวุฒิ มีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ลักษณะบุคคลทั่วไป ลักษณะบุคคลตามวิชาชีพ หรือตามศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง <p>ตัวอย่างลักษณะบุคคล : บุคลิกที่น่าเชื่อถือ เป็นมิตร มีเสน่ห์ เป็นผู้นำ นิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ มีเมตตา งดงาม รักษาการทำงานเป็นทีม ช่างสังเกต คิดอย่างมีวิจารณญาณ มีเหตุผล ค่านิยมยึดมั่นในอุดมการณ์ที่ถูกต้อง การรักษาสีขาวสะอาด ความพอเพียง ความเท่าเทียมกันในสังคม ความรับผิดชอบต่อสังคม ยอมรับความแตกต่างในสังคม ใช้จ่ายอย่างมีเหตุผล ความรับผิดชอบ อดทนในการทำงานตามวิชาชีพ ความรอบคอบ ความละเอียดถี่ถ้วน เป็นแบบอย่างได้ บุคลิกภาพดี มีการสื่อสารที่ดี คิดเป็นระบบ เชื่อมมั่นในตนเอง มีสุนทรียนิยม มีศิลปะนิสัย มีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ รักการเล่น รักการแสดง เป็นนักบริหารจัดการ มีความคิดเชิงตรรกะ ความเป็นผู้ประกอบการ การรู้ดิจิทัล (digital literacy) และการรู้เท่าทันสื่อ (media literacy) เช่น การรู้เทคโนโลยี (technology literacy) การรู้สารสนเทศ (information literacy) การรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เห็น (visual literacy) การรู้การสื่อสาร (communication literacy) การรู้สังคม (social literacy) เป็นต้น</p> <p>ทั้งนี้ ทุกหลักสูตรต้องกำหนดลักษณะบุคคลที่เป็นลักษณะบุคคลทั่วไปที่เหมาะสมสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของหลักสูตรและสถาบัน ส่วนหลักสูตรวิชาชีพ ควรกำหนดลักษณะบุคคลเฉพาะวิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพด้วย โดยอาจเลือกลักษณะบุคคลทั่วไปมากำหนดเป็นคุณสมบัติที่เป็นจุดเน้นให้สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร</p>

การเทียบโอนหน่วยกิตและผลการศึกษาระดับอนุปริญญา ปริญญาตรีหรือระดับบัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาหนึ่ง เพื่อเข้าศึกษาในระดับอนุปริญญาปริญญาตรี หรือระดับบัณฑิตศึกษาในอีก สถาบันอุดมศึกษาหนึ่งให้เทียบโอนได้ ตามหลักการดังต่อไปนี้

(๑) เป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาในหลักสูตรการศึกษาที่คณะกรรมการรับรองมาตรฐาน และมี สาระสำคัญครอบคลุมรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาที่ขอเทียบโอน

(๒) เป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาที่ประเมินผลการเรียนได้ไม่ต่ำกว่าระดับที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) มีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตรวมที่รับเทียบโอนไม่เกินสัดส่วนที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) หลักการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การสะสมผลการเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับเพื่อพัฒนาตนเอง หรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อสำเร็จหลักสูตรการศึกษาหรือเพื่อขอรับปริญญา ให้กระทำได้โดยระบบคลังหน่วยกิตในระดับอุดมศึกษา ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยมีหลักการดังต่อไปนี้

(๑) การนำผลการเรียน ผลลัพธ์การเรียนรู้ สมรรถนะ หรือประสบการณ์มาเทียบหน่วยกิต และสะสมในคลังหน่วยกิตได้ตามหลักเกณฑ์การเทียบโอน

(๒) การไม่มีข้อจำกัดเรื่องอายุ คุณวุฒิของผู้เรียน และระยะเวลาในการเรียน

(๓) การลงทะเบียนเรียนและสะสมหน่วยกิตได้ตลอดชีวิต โดยไม่มีเงื่อนไขของระยะเวลาในการสะสม

(๔) การลงทะเบียนเรียนและสะสมหน่วยกิตในสถาบันอุดมศึกษามากกว่าหนึ่งแห่งได้

การเทียบหลักสูตรการศึกษาที่จัดโดยองค์กรวิชาชีพ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชน กับหลักสูตรการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อรับรองคุณวุฒิของผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีหลักการดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรการศึกษาที่ขอเทียบต้องจัดโดยองค์กรวิชาชีพ หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของ เอกชนที่มีวัตถุประสงค์หน้าที่และอำนาจในการจัดหลักสูตร

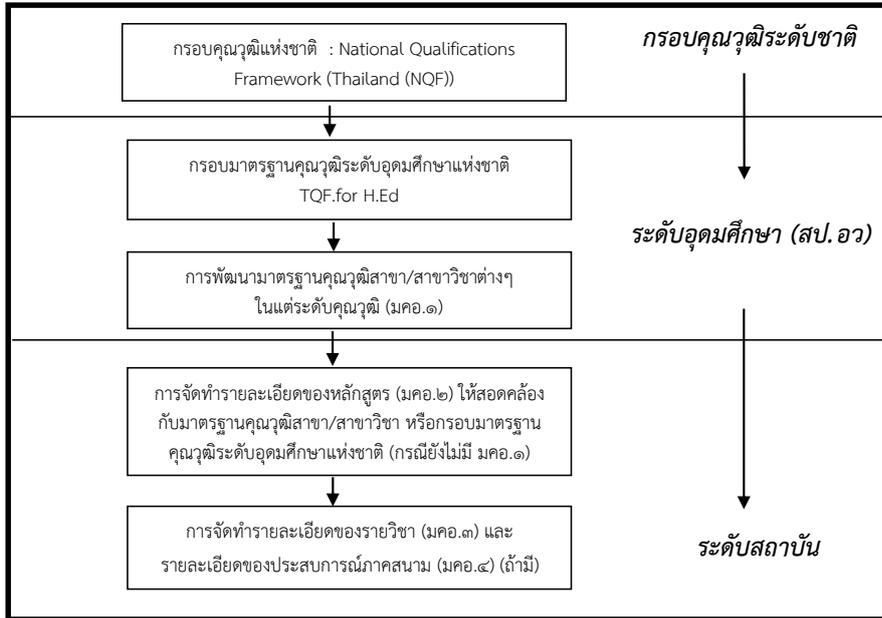
(๒) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีมาตรฐานเทียบได้กับมาตรฐานหลักสูตรศึกษาระดับอุดมศึกษา และมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

เพื่อประโยชน์ในการสร้างความมั่นใจในคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต้องมี ระบบการประกันคุณภาพผลลัพธ์การเรียนรู้จริงของทุกหลักสูตรการศึกษาในแต่ละระดับและติดตาม ประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ดังกล่าวที่สามารถติดตามตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาลและนำไปใช้ปรับปรุง กระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ให้ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิแต่ละ ระดับตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

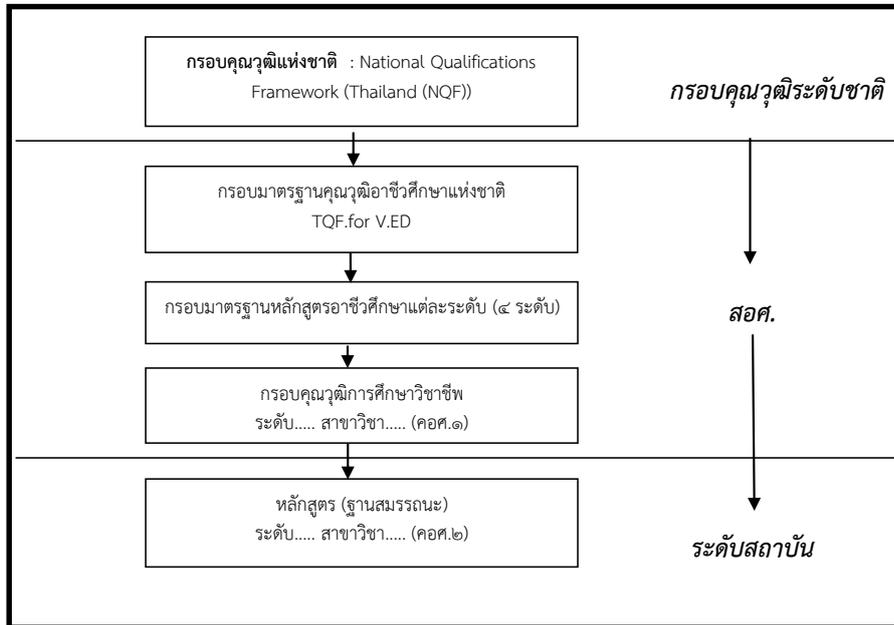
๒.๑.๑๓ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ : National Qualifications Framework (Thailand (NQF))

กลไกที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนากำลังคนสู่มาตรฐานสากล คือ การพัฒนากรอบคุณวุฒิ แห่งชาติ National Qualifications Framework (Thailand (NQF)) โดยใช้ระบบคุณวุฒิเป็นองค์ประกอบ สำคัญในการประเมินศักยภาพการเรียนรู้ของบุคคลที่เชื่อมโยงคุณวุฒิการศึกษากับการเทียบโอนประสบการณ์ ซึ่งเป็นแนวคิดสำคัญในการเชื่อมโยงและสร้างความร่วมมือระหว่างการศึกษาในระดับต่าง ๆ การศึกษานอก ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้คนไทยที่อยู่ในวัยแรงงานมีความรู้ ความสามารถตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ รวมทั้งมองเห็น ถึงเส้นทางการเรียนรู้และความก้าวหน้าอย่างชัดเจนและยังเป็นการส่งเสริมการประกันคุณภาพของบุคคล ตามระดับคุณวุฒิอีกด้วย จึงมีการกำหนดกรอบคุณวุฒิแห่งชาติขึ้น โดยมีสาระสำคัญ ดังภาพ

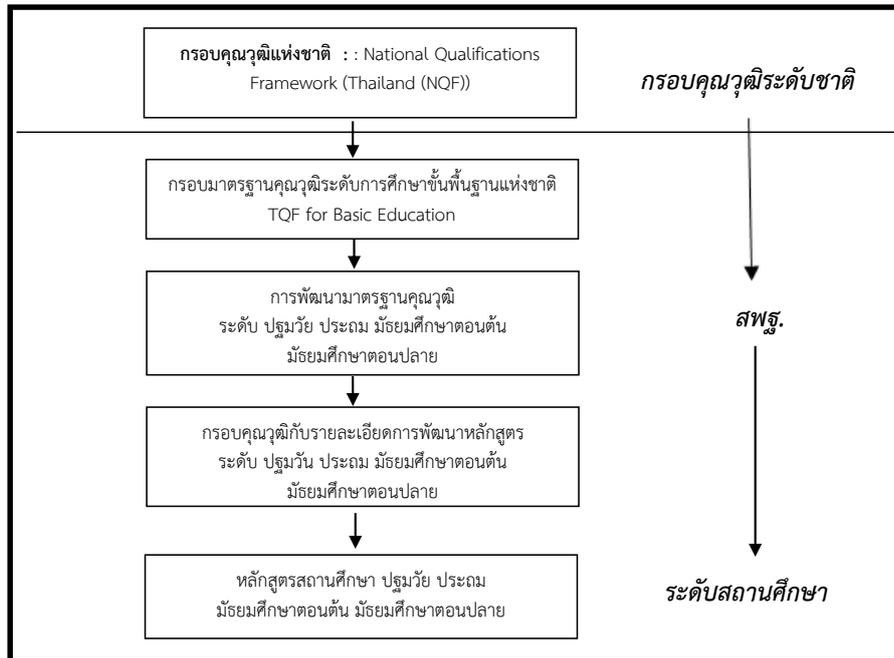
กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ TQF.for H.Ed

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ TQF. for V.Ed

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งชาติ TQF for Basic Education

๒.๑.๑๔ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF : HEd)

ตามที่กระทรวงมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ “ข้อ ๑๕ คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ในหลักสูตรที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนอยู่หรือที่สถาบันอุดมศึกษาแจ้งให้สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ทราบตามมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาตามกฎกระทรวงนี้แล้ว ขณะที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ หมวด ๖ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา ๔๗ กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก จึงเห็นสมควรให้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชา รวมทั้งเพื่อใช้เป็นหลักในการจัดทำมาตรฐานด้านต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการผลิตบัณฑิตได้อย่างมีคุณภาพ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานกำกับและส่งเสริมการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาจึงได้ดำเนินการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (Thai Qualifications Framework for Higher Education; TQF: HEd) เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายที่ปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติในส่วนของมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามุ่งเน้น (Learning Outcomes) ซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำเชิงคุณภาพเพื่อประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิ และสื่อสารให้สังคม ชุมชนรวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศเข้าใจได้ตรงกันและเชื่อมั่นถึงผลการ

เรียนรู้ที่บัณฑิตได้รับการพัฒนาว่ามีมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ

๒.๑.๑๔.๑ หลักการสำคัญของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๑) เป็นเครื่องมือในการพัฒนาแนวนโยบายการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการวัดการศึกษาตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรฐานการอุดมศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษาสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม

๒) มุ่งเน้นที่ Learning Outcomes ซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำเชิงคุณภาพเพื่อประกันคุณภาพบัณฑิต

๓) มุ่งประมวลกฎเกณฑ์และประกาศต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเข้าไว้ด้วยกันและเชื่อมโยงให้เป็นเรื่องเดียวกัน

๔) เป็นเครื่องมือการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง/มีส่วนได้ส่วนเสีย อาทิ นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ ชุมชน สังคมและสถาบันอื่น ๆ ทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่คาดว่าจะพึงมี

๕) มุ่งให้คุณวุฒิหรือปริญญาของสถาบันใด ๆ ของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับและเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ โดยเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดหลักสูตร ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย โดยมั่นใจถึงคุณภาพของบัณฑิตซึ่งจะมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวัง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจเป็นที่พึงพอใจของนายจ้าง

๖) ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๑.๑๔.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๑) เพื่อเป็นกลไกหรือเครื่องมือในการนำแนวนโยบายการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ด้วยการนำไปเป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

๒) เพื่อกำหนดเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตให้ชัดเจน โดยกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังในแต่ละคุณวุฒิ/ปริญญาของสาขา/สาขาวิชาต่าง ๆ และเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในสาขา/สาขาวิชาได้ใช้เป็นหลักและเป็นแนวทางในการวางแผน ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และพัฒนาการจัดการศึกษา อาทิ การพัฒนาหลักสูตร การปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอนวิธีการเรียนรู้ ตลอดจนกระบวนการวัดและการประเมินผลนักศึกษา

๓) เพื่อเชื่อมโยงระดับต่าง ๆ ของคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาให้เป็นระบบ เพื่อบุคคลจะได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ได้อย่างต่อเนื่องและหลากหลายตามหลักการศึกษาดลอดชีวิตมีความชัดเจนและโปร่งใสสามารถเทียบเคียงกับมาตรฐานคุณวุฒิในระดับต่าง ๆ กับนานาชาติได้

๔) เพื่อช่วยให้เกิดวัฒนธรรมคุณภาพในสถาบันอุดมศึกษาและเป็นกลไกในการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง และใช้เป็นกรอบอ้างอิงสำหรับผู้ประเมินของการประกันคุณภาพภายนอกเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตและการจัดการเรียนการสอน

๕) เพื่อเป็นกรอบของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ ชุมชน สังคมและสถาบันอื่น ๆ ทั้งใน

และต่างประเทศเกี่ยวกับความหมายของคุณวุฒิ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะในการทำงาน รวมทั้งคุณลักษณะอื่น ๆ ที่คาดว่าจะบัณฑิตจะมี

๖) เพื่อประโยชน์ในการเทียบเคียงมาตรฐานคุณวุฒิระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ ในการย้ายโอนนัศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษา การลงทะเบียนข้ามสถาบันและการรับรองคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

๗) เพื่อให้มีการกำกับดูแลคุณภาพการผลิตบัณฑิตกันเองของแต่ละสาขา/สาขาวิชา

๘) เพื่อนำไปสู่การลดขั้นตอน/ระเบียบ (Deregulation) การดำเนินการให้กับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเข้มแข็ง

๒.๑.๑๔.๓ โครงสร้างและองค์ประกอบของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๑) ระดับคุณวุฒิ (Levels of Qualifications) ระดับของคุณวุฒิแสดงถึงการเพิ่มขึ้นของระดับสติปัญญาที่ต้องการและความซับซ้อนของการเรียนรู้ที่คาดหวัง นอกจากนี้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ยังกำหนดคุณลักษณะของนักศึกษาระดับแรกเข้าหลังจากสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วย เพราะเป็นพื้นฐานความรู้ ความสามารถที่สำคัญในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาเริ่มต้นที่ระดับที่ ๑ อนุปริญญา (๓ ปี) และสิ้นสุดที่ระดับที่ ๖ ปริญญาเอก ดังนี้

๑.๑) ระดับที่ ๑ อนุปริญญา (๓ ปี)

๑.๒) ระดับที่ ๒ ปริญญาตรี

๑.๓) ระดับที่ ๓ ประกาศนียบัตรบัณฑิต

๑.๔) ระดับที่ ๔ ปริญญาโท

๑.๕) ระดับที่ ๕ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

๑.๖) ระดับที่ ๖ ปริญญาเอก

๒) การเรียนรู้และมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นักศึกษาพัฒนาขึ้นในตนเองจากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกษาระดับอุดมศึกษา กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตมีอย่างน้อย ๕ ด้าน ดังนี้

๒.๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรมและด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม ความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตนตามศีลธรรมทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม

๒.๒) ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิด และการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่าง ๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

๒.๓) ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และใช้ความรู้ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎีและกระบวนการต่าง ๆ ในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน

๒.๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง

๒.๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติความสามารถในการสื่อสาร ทั้งการพูด การเขียนและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

นอกจากผลการเรียนรู้ทั้ง ๕ ด้านนี้บางสาขาวิชาต้องการทักษะทางกายภาพสูง อาทิ การเต้นรำ ดนตรี การวาดภาพ การแกะสลัก พลศึกษา การแพทย์และวิทยาศาสตร์การแพทย์ จึงต้องเพิ่มการเรียนรู้ ทางด้านทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skill)

มาตรฐานผลการเรียนรู้ คือ ข้อกำหนดเฉพาะซึ่งเป็นผลที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาขึ้นจากการ เรียนรู้ทั้ง ๕ ด้าน ที่ได้รับการพัฒนาระหว่างการศึกษา จากการเรียนรู้และการเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้ทั้งในและนอกหลักสูตรและแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจ และความสามารถจาก การเรียนรู้เหล่านั้นได้อย่างเป็นที่เชื่อถือเมื่อเรียนจบในรายวิชาหรือหลักสูตรนั้นแล้ว มาตรฐานผลการเรียนรู้ ซึ่งมีอย่างน้อย ๕ ด้าน ดังกล่าวข้างต้น เป็นมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตทุกคนในทุกระดับคุณวุฒิ โดยแต่ละด้านจะมีระดับความซับซ้อนเพิ่มขึ้น เมื่อระดับคุณวุฒิสูงขึ้นทักษะและความรู้จะเป็นการสะสมจากระดับ คุณวุฒิที่ต่ำกว่าสู่ระดับที่สูงขึ้น ดังนั้น มาตรฐานผลการเรียนรู้ของระดับคุณวุฒิใดคุณวุฒิหนึ่งจะรวมมาตรฐาน ผลการเรียนรู้ในสาขา/สาขาวิชาเดียวกันของระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าด้วย

- มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ใช้กับนักศึกษาทุกคนแม้ว่าบางสาขา/สาขาวิชา นักศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาเป็นการเฉพาะ เช่น จรรยาบรรณของแพทย์ นักบัญชีและนักกฎหมาย เป็นต้น

- มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้และด้านทักษะทางปัญญา จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับสาขา/ สาขาวิชาที่เรียน ซึ่งต้องระบุรายละเอียดของความรู้และทักษะของสาขา/สาขาวิชาที่เหมาะสมกับระดับคุณวุฒิ ไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร และรายละเอียดของรายวิชา

- มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมุ่งหวังให้ นักศึกษาทุกคน ไม่ว่าจะป็นระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชาใด ต้องบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านเหล่านี้

- มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ มุ่งหวังให้นักศึกษาทุกคนไม่ว่าจะเป็นระดับคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชาใด ต้องบรรลุมาตรฐาน ผลการ เรียนรู้ด้านนี้ แต่สำหรับนักศึกษาที่เรียนในสาขา/สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับมาตรฐาน ผลการเรียนรู้นี้ จะต้องเน้นให้มีความชำนาญมากกว่านักศึกษาสาขา/สาขาวิชาอื่น ๆ อาทิ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเทคโนโลยี สารสนเทศ จะต้องมีความชำนาญและทักษะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้และด้านทักษะทางปัญญา เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

๒.๑.๑๔.๔ มาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของแต่ละระดับคุณวุฒิ มาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังในระดับแรกเข้า (สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย)

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ มีแนวคิดพื้นฐานว่านักเรียนที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาจะต้องสำเร็จ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าที่มีพื้นฐานความรู้ และทักษะเพียงพอที่จะเข้าศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพพื้นฐาน รวมถึงความรู้ความสามารถในสาระการเรียนรู้ทั้ง ๘ กลุ่ม ตามที่ได้ กำหนดไว้ในมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์และประยุกต์ใช้ความรู้และ ทักษะทางปัญญาเหล่านั้นเข้ากับสาขา/สาขาวิชาที่จะเรียนในสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ ซึ่งนักเรียนบางคนอาจมีพื้นฐานความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับสาขาวิชาที่เข้าเรียนไม่เพียงพอ ต้องเสริมความรู้พื้นฐานเพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนมีทักษะ

ที่จำเป็นทางภาษา ทักษะทางการเรียนและพื้นฐานทางวิชาการเพียงพอที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้สำเร็จ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรจะต้องมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน ในการจัดการเรียน การสอนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีระดับการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของ แต่ละระดับคุณวุฒิ ดังนี้

๑) ระดับที่ ๒ ปริญญาตรี มาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของคุณวุฒิระดับที่ ๒ ปริญญา ตรี อย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๑.๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรม จริยธรรมและ วิชาชีพโดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม ความรู้สึกของผู้อื่น ค่านิยมพื้นฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพแสดงออกซึ่ง พฤติกรรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม อาทิ มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ เป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจผู้อื่นและเข้าใจโลก เป็นต้น

๑.๒) ด้านความรู้ มีองค์ความรู้ในสาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบ ตระหนักรู้ หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง สำหรับหลักสูตรวิชาชีพมีความเข้าใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของ ความรู้เฉพาะด้านในสาขาวิชา และตระหนักถึงงานวิจัยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาและการต่อยอด องค์ความรู้ ส่วนหลักสูตรวิชาชีพที่เน้นการปฏิบัติ จะต้องตระหนักในธรรมเนียมปฏิบัติกฎระเบียบ ข้อบังคับที่ เปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์

๑.๓) ด้านทักษะทางปัญญา สามารถค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจและสามารถ ประเมินข้อมูลแนวคิดและหลักฐานใหม่ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและใช้ข้อมูลที่ได้ในการแก้ไขปัญหา และงานอื่น ๆ ด้วยตนเอง สามารถศึกษาปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อน และเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขได้อย่าง สร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ทางภาคทฤษฎี ประสบการณ์ทางภาคปฏิบัติ และผลกระทบจากการตัดสินใจ สามารถใช้ทักษะและความเข้าใจอันถ่องแท้ในเนื้อหาสาระทางวิชาการและวิชาชีพสำหรับหลักสูตรวิชาชีพ นักศึกษาสามารถใช้วิธีการปฏิบัติงานประจำ และหาแนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

๑.๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีส่วนช่วยและเอื้อ ต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นผู้นำหรือสมาชิกของกลุ่ม สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำ ในสถานการณ์ที่ไม่ชัดเจนและต้องใช้นวัตกรรมใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ ปัญหาได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่ม รับผิดชอบในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาตนเองและอาชีพ

๑.๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถศึกษาและทำความเข้าใจในประเด็นปัญหา สามารถเลือกและประยุกต์ใช้เทคนิคทางสถิติหรือ คณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมในการศึกษาค้นคว้าและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผล แปลความหมายและนำเสนอข้อมูลสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการพูด การเขียน สามารถเลือกใช้รูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสม สำหรับกลุ่มบุคคลที่แตกต่างกันได้

๒) ระดับที่ ๔ ปริญญาโท มาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของคุณวุฒิระดับที่ ๓ ปริญญาโท อย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๒.๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรม จริยธรรมที่ซับซ้อน เชิงวิชาการหรือวิชาชีพ โดยคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่นและเมื่อไม่มีข้อมูลทางจรรยาบรรณวิชาชีพหรือไม่มี

ระเบียบข้อบังคับเพียงพอที่จะจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นก็สามารถวินิจฉัยอย่างผู้รู้ด้วยความยุติธรรมและชัดเจน มีหลักฐานและตอบสนองปัญหาเหล่านั้นตามหลักการ เหตุผล และค่านิยมอันดีงาม ให้ข้อสรุปของปัญหาด้วยความไวต่อความรู้สึกของผู้ที่ได้รับผลกระทบ ริเริ่มในการยกปัญหาทางจรรยาบรรณที่มีอยู่เพื่อการทบทวนและแก้ไข สนับสนุนอย่างจริงจังให้ผู้อื่นใช้การวินิจฉัยทางด้านคุณธรรม จริยธรรมในการจัดการกับข้อโต้แย้งและปัญหา ที่มีผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น แสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการส่งเสริมให้มีการประพฤติปฏิบัติตามหลัก คุณธรรม จริยธรรม ในสภาพแวดล้อมของการทำงานและในชุมชนที่กว้างขวางขึ้น

๒.๒) ด้านความรู้ มีความรู้และความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเนื้อหาสาระหลักของ สาขาวิชา ตลอดจนหลักการและทฤษฎีที่สำคัญและนำมาประยุกต์ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการหรือการปฏิบัติ ในวิชาชีพ มีความเข้าใจทฤษฎี การวิจัยและการปฏิบัติทางวิชาชีพนั้นอย่างลึกซึ้งในวิชาหรือกลุ่มวิชาเฉพาะ ในระดับแนวหน้า มีความเข้าใจในวิธีการพัฒนาความรู้ใหม่ๆ และการประยุกต์ ตลอดจนถึงผลกระทบของ ผลงานวิจัย ในปัจจุบันที่มีต่อองค์ความรู้ในสาขาวิชาและต่อการปฏิบัติในวิชาชีพตระหนักในระเบียบข้อบังคับที่ ใช้อยู่ในสภาพแวดล้อมของระดับชาติและนานาชาติที่อาจมีผลกระทบต่อสาขาวิชาชีพ รวมทั้งเหตุผลและการ เปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

๒.๓) ด้านทักษะทางปัญญา ใช้ความรู้ทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในการจัดการ บริบทใหม่ที่ไม่คาดคิดทางวิชาการและวิชาชีพ และพัฒนาแนวคิดริเริ่มและสร้างสรรค์เพื่อตอบสนองประเด็น หรือปัญหาสามารถใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจในสถานการณ์ที่มีข้อมูลไม่เพียงพอ สามารถสังเคราะห์และใช้ ผลงานวิจัย สิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการหรือรายงานทางวิชาชีพและพัฒนาความคิดใหม่ๆ โดยการบูรณาการให้เข้า กับองค์ความรู้เดิม หรือเสนอเป็นความรู้ใหม่ที่ท้าทายสามารถใช้เทคนิคทั่วไปหรือเฉพาะทางการวิเคราะห์ ประเด็นหรือปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างสร้างสรรค์ รวมถึงพัฒนาข้อสรุปและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชา การหรือวิชาชีพ สามารถวางแผนและดำเนินการโครงการสำคัญหรือโครงการวิจัยค้นคว้าทางวิชาการได้ด้วย ตนเอง โดยการใช้ความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติตลอดถึงการใช้เทคนิคการวิจัย และให้ข้อสรุปที่สมบูรณ์ ซึ่งขยายองค์ความรู้หรือแนวทางการปฏิบัติในวิชาชีพที่มีอยู่เดิมได้อย่างมีนัยสำคัญ

๒.๔) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ สามารถแก้ไขปัญหาที่มีความ ซับซ้อน หรือความยุ่งยากระดับสูงทางวิชาชีพได้ด้วยตนเองสามารถตัดสินใจในการดำเนินงานด้วยตนเอง และสามารถประเมินตนเองได้ รวมทั้งวางแผนในการปรับปรุงตนเองให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ระดับสูงได้มีความรับผิดชอบในการดำเนินงานของตนเอง และร่วมมือกับผู้อื่นอย่างเต็มที่ในการจัดการข้อ โต้แย้งและปัญหาต่าง ๆ แสดงออกทักษะการเป็นผู้นำได้อย่างเหมาะสมตามโอกาสและสถานการณ์เพื่อเพิ่มพูน ประสิทธิภาพในการทำงานของกลุ่ม

๒.๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถคัดกรองข้อมูลทางคณิตศาสตร์และสถิติเพื่อนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าปัญหา สรุปปัญหาและ เสนอแนะแก้ไขปัญหานั้นในด้านต่าง ๆ สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างเหมาะสมกับกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ทั้งในวงการวิชาการและวิชาชีพรวมถึงชุมชนทั่วไป โดยการนำเสนอรายงานทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่ เป็นทางการ ผ่านสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการและวิชาชีพรวมทั้งวิทยานิพนธ์หรือโครงการค้นคว้าที่สำคัญ

๒.๑.๑๔.๕ ลักษณะของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ จะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรในแต่ละระดับ คุณวุฒิ ซึ่งมีลักษณะวัตถุประสงค์แตกต่างกัน หลักสูตรของแต่ละคุณวุฒิควรมีลักษณะอย่างน้อย ดังนี้

๑) หลักสูตรคุณวุฒิระดับที่ ๒ ปริญญาตรี

หลักสูตรระดับปริญญาตรี ต้องออกแบบมาเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ความเข้าใจในสาขาวิชาอย่างกว้างๆ เน้นให้รู้จักในบางส่วนของเรื่องเกี่ยวกับการวิเคราะห์การพัฒนาและผลการวิจัยล่าสุด นักศึกษาควรตระหนักถึงความรู้และทฤษฎีในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ปริญญาตรีเป็นคุณวุฒิขั้นพื้นฐานสำหรับการเข้าสู่อาชีพในสาขาต่าง ๆ ที่ใช้ทักษะความชำนาญสูงและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นหลักสูตรจะต้องพัฒนาผู้เรียนทั้งคุณธรรม จริยธรรม ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติในวิชาชีพ และพื้นฐานความรู้ภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีและการวิจัยที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อด้วย

๒) หลักสูตรคุณวุฒิระดับที่ ๔ ปริญญาโท

หลักสูตรปริญญาโทมีจุดมุ่งหมายที่จะให้มีคุณธรรม จริยธรรม ความรู้และทักษะทางด้านวิชาการและวิชาชีพ ในระดับที่สูงมากแก่ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนดี โดยมุ่งเน้นการพัฒนาความชำนาญทางด้านการวิจัย หรือพัฒนาความชำนาญระดับสูงทางวิชาชีพ หลักสูตรจึงอาจเน้นการค้นคว้าวิจัยที่นำไปสู่การทำวิทยานิพนธ์ หรืออาจผสมผสานระหว่างการศึกษารายวิชาที่บัณฑิตวิทยานิพนธ์ หรือการศึกษารายวิชาและการค้นคว้าอิสระ

๓) หลักสูตรคุณวุฒิระดับที่ ๖ ปริญญาเอก

หลักสูตรปริญญาเอกมีจุดมุ่งหมายที่จะให้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีการศึกษาค้นคว้าที่ลุ่มลึกในระดับสูงอย่างมีอิสระ มีความเชี่ยวชาญในพัฒนาการล่าสุดขององค์ความรู้ในสาขา/สาขาวิชาที่ศึกษาค้นคว้า ตลอดจนการแปลความหมายและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อเพิ่มพูนและพัฒนาเนื้อหาสาระของรายวิชาของสาขา/สาขาวิชาและวิชาชีพ หลักสูตรอาจเน้นการค้นคว้าวิจัยที่นำไปสู่การทำวิทยานิพนธ์เพื่อเพิ่มพูนองค์ความรู้ที่มีอยู่ หรืออาจผสมผสานระหว่างวิทยานิพนธ์กับการศึกษารายวิชาในระดับสูงในสาขาวิชาชีพหรือสาขาวิชาประยุกต์

๒.๑.๑๔.๖ จำนวนหน่วยกิตในหลักสูตรและระยะเวลาในการศึกษา ระบบหน่วยกิตเป็นระบบที่ใช้เพื่ออธิบายปริมาณการเรียนรู้ที่คาดหวังว่านักศึกษาจะได้รับในการศึกษาแต่ละระดับคุณวุฒิ ระยะเวลาการศึกษาและจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่สาขา/สาขาวิชาต่างกันแม้ในระดับเดียวกันอาจแตกต่างกันได้ อาทิ ระยะเวลาศึกษาในระดับคุณวุฒิปริญญาตรีอาจจะเป็น ๔ ปี ๕ ปี หรือ ๖ ปี ขึ้นอยู่กับปริมาณการเรียนรู้ที่คาดหวังและระดับความซับซ้อนของสาขาวิชานั้น ๆ และระยะเวลาเรียนเท่ากันหลักสูตรที่ต่างกัน อาจนำไปสู่คุณวุฒิระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโทได้ เพียงแต่การเรียนในระดับปริญญาโทจะเข้มข้นกว่าระดับคุณวุฒิจะขึ้นอยู่กับระดับของการเรียนหรือความซับซ้อนของการเรียนมากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่เรียน แม้ว่าจะมีการกำหนดหน่วยกิตขั้นต่ำของหลักสูตรไว้ก็ตาม (จำนวนหน่วยกิต และระยะเวลาในการศึกษาของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร)

๒.๑.๑๔.๗ การกำหนดชื่อคุณวุฒิ ชื่อคุณวุฒิที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับแสดงถึง

๑) ระดับคุณวุฒิ ได้แก่ อนุปริญญา ปริญญาตรี ประกาศนียบัตรบัณฑิต ปริญญาโท ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และปริญญาเอก ซึ่งสัมพันธ์กับความซับซ้อนของการเรียนรู้

๒) สายวิชา (สายวิชาการ สายวิชาชีพ) อาทิ สายวิชาการของศาสตร์ด้านศิลปศาสตร์ จะใช้ชื่อคุณวุฒิว่า “ศิลปศาสตรบัณฑิต” การแสดงชื่อในระดับนี้เป็นการแสดงชื่อทั่วไป

๓) สาขาวิชาหรือเนื้อหาหลักของการเรียนรู้ ซึ่งอาจเป็นสาขาวิชาเดียวหรือสองสาขาวิชาในสัดส่วนที่เท่ากันสองสาขาวิชาในสัดส่วนที่ไม่เท่ากัน (วิชาเอกและวิชาโท) หรือหลายสาขาวิชาพร้อมกันเป็นสหวิทยาการ อาทิ สาขาวิชาการจัดการ ซึ่งเป็นสาขาวิชาเดียว ใช้ชื่อคุณวุฒิว่า “ศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการ)” การแสดงชื่อในระดับนี้ เป็นการแสดงชื่อเฉพาะสำหรับสาขาวิชาที่สำคัญ คือ การกำหนดชื่อคุณวุฒิหรือ

ปริญญาในสาขาวิชาต่าง ๆ ต้องเป็นมาตรฐานสากล ถูกต้องแม่นยำ หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญาในสาขาวิชาต่าง ๆ เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

๒.๑.๑๔.๘ การเทียบโอนความรู้หรือประสบการณ์

นักศึกษาที่สามารถแสดงได้ว่ามีความรู้ ทักษะเพียงพอและเทียบเคียงได้กับผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาของหลักสูตรที่นักศึกษาศึกษา หรือประสงค์จะศึกษาควรได้รับการประเมิน เพื่อการเทียบโอนความรู้หรือประสบการณ์ที่มีเพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และไม่ต้องเสียเวลาเรียนสิ่งที่ตนรู้อยู่แล้ว การเทียบโอนความรู้หรือประสบการณ์ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่อการศึกษาระดับปริญญา และเรื่องข้อแนะนำเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีในการเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่อการศึกษาระดับปริญญา

๒.๑.๑๔.๙ คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของแต่ละระดับคุณวุฒิ

ในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีระดับการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของแต่ละระดับคุณวุฒิ

๑) ระดับที่ ๒ ปริญญาตรี ผู้สำเร็จการศึกษาระดับที่ ๒ ปริญญาตรี โดยทั่วไปจะมีความรู้ความสามารถอย่างน้อย ดังนี้

๑.๑) ความรู้ที่ครอบคลุม สอดคล้องและเป็นระบบในสาขา/สาขาวิชาที่ศึกษา ตลอดถึงความเข้าใจในทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง

๑.๒) ความสามารถที่จะตรวจสอบปัญหาที่ซับซ้อนและพัฒนาแนวทางในการแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์จากความเข้าใจที่ลึกซึ้งของตนเองและความรู้จากสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องโดยอาศัยคำแนะนำแต่เพียงเล็กน้อย

๑.๓) ความสามารถในการค้นหา การใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติที่เหมาะสมในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ตลอดจนการเลือกใช้กลไกที่เหมาะสมในการสื่อสารผลการวิเคราะห์ต่อผู้รับข้อมูลข่าวสารกลุ่มต่าง ๆ

๑.๔) ในกรณีของหลักสูตรวิชาชีพ สิ่งสำคัญ คือ ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในวิชาชีพนั้น ๆ

๑.๕) ในกรณีของหลักสูตรวิชาการที่ไม่มุ่งเน้นการปฏิบัติในวิชาชีพสิ่งสำคัญ คือ ความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในผลงานวิจัยต่าง ๆ ในสาขา/สาขาวิชานั้น ความสามารถในการแปลความหมายการวิเคราะห์และประเมินความสำคัญของการวิจัยในการขยายองค์ความรู้ในสาขา/สาขาวิชา

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

(๑) มีความคิดริเริ่มในการแก้ไขปัญหาและข้อโต้แย้งทั้งในสถานการณ์ ส่วนบุคคล และของกลุ่ม โดยการแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการแสวงหาทางเลือกใหม่ที่เหมาะสมไปปฏิบัติได้

(๒) สามารถประยุกต์ความเข้าใจอันถ่องแท้ในทฤษฎี และระเบียบวิธีการศึกษาค้นคว้าในสาขาวิชาของตนเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและข้อโต้แย้งในสถานการณ์อื่น ๆ

(๓) สามารถพิจารณาแสวงหาและเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาทางวิชาการหรือวิชาชีพ โดยยอมรับข้อจำกัดของธรรมชาติของความรู้ในสาขาวิชาของตน

(๔) มีส่วนร่วมในการติดตามพัฒนาการในศาสตร์ของตนให้ทันสมัยและเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจของตนอยู่เสมอ

(๕) มีจริยธรรมและความรับผิดชอบสูงทั้งในบริบททางวิชาการในวิชาชีพและชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

๒) ระดับที่ ๔ ปริญญาโท ผู้สำเร็จการศึกษาระดับที่ ๔ ปริญญาโท โดยทั่วไปจะมีความรู้ความสามารถอย่างน้อย ดังนี้

๒.๑) ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในทฤษฎี ผลการวิจัยและพัฒนาการล่าสุดในระดับแนวหน้าทางวิชาการหรือการปฏิบัติในวิชาชีพและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการเหล่านี้ต่อองค์ความรู้ในสาขาวิชา

๒.๒) ความรอบรู้และความสามารถในการใช้เทคนิคการวิจัย เพื่อศึกษาค้นคว้าในระดับสูงเพื่อใช้ในวิชาการหรือการปฏิบัติทางวิชาชีพและจะใช้เทคนิคเหล่านี้ในการดำเนินการวิจัยที่สำคัญ หรือทำโครงการค้นคว้าในวิชาชีพ

๒.๓) ความสามารถในการสังเคราะห์และประยุกต์ใช้ผลของการวิจัย และพัฒนาการใหม่ๆ ในการปฏิบัติทางวิชาชีพ ในการวิเคราะห์ พัฒนาและทดสอบสมมติฐานตลอดถึงการเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

๒.๔) ความสามารถในการสื่อถึงผลการศึกษาค้นคว้าและการวิจัย โดยการเผยแพร่ในรูปแบบของสื่อต่าง ๆ ต่อกลุ่มนักวิชาการ นักวิชาชีพและบุคคลอื่น ๆ ในชุมชน

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

(๑) ศึกษาค้นคว้าปัญหาทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ซับซ้อนอย่างสม่ำเสมอ สามารถแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ด้วยดุลยพินิจที่เหมาะสม และใช้ทักษะเหล่านี้ได้ในสถานการณ์ที่จำเป็นได้ แม้ไม่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้น ๆ

(๒) สามารถแสดงออกอย่างเป็นอิสระในการจัดการและแก้ไขปัญหาทั้งที่คาดการณ์ได้และคาดการณ์ไม่ได้ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในกลุ่มได้อย่างเหมาะสม

(๓) ติดตามและกระตือรือร้นในการสนับสนุนให้ผู้อื่น รู้จักประยุกต์ใช้ ดุลยพินิจอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรมอันเหมาะสมในการดำเนินการเกี่ยวกับปัญหาที่ยุ่งยากซับซ้อนและละเอียดอ่อน ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับความขัดแย้งทางค่านิยม

(๔) มีความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง และมีภาวะผู้นำในการให้โอกาสและสนับสนุนผู้อื่นให้มีการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

๓) ระดับที่ ๖ ปริญญาเอก ผู้สำเร็จการศึกษาระดับที่ ๖ ปริญญาเอก โดยทั่วไปจะมีความรู้ความสามารถอย่างน้อย ดังนี้

๓.๑) ความเข้าใจอันถ่องแท้ในองค์ความรู้ระดับสูงและการวิจัยในสาขาวิชาการหรือวิชาชีพ

๓.๒) ความคุ้นเคยกับประเด็นปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นในระดับแนวหน้าของสาขาวิชาการหรือวิชาชีพ รวมทั้งความท้าทายของประเด็นปัญหาเหล่านั้นต่อการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบันและต่อข้อสรุปที่เป็นที่ยอมรับกันอยู่แล้ว

๓.๓) การศึกษาค้นคว้าระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์ทฤษฎีและการวิจัยในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสร้างองค์ความรู้และแปลความหมายขององค์ความรู้ใหม่ทางการวิจัยที่มีลักษณะสร้างสรรค์โดยเฉพาะ หรือการใช้ทฤษฎีและการวิจัยที่ก่อให้เกิดคุณประโยชน์ที่สำคัญต่อการปฏิบัติในวิชาชีพ

๓.๔) ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเทคนิคการวิจัยที่สามารถประยุกต์ใช้ในสาขาวิชาที่ศึกษา

๓.๕) ความสามารถในการรวบรวมผลการวิจัยจากวิทยานิพนธ์ หรือจากรายงานผลของโครงการและจากสิ่งตีพิมพ์หรือสื่อต่าง ๆ ที่อ้างอิงได้ในวงวิชาการหรือวิชาชีพ

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

(๑) สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ระดับสูงและ/หรือความเข้าใจในวิชาชีพเพื่อพัฒนาความรู้และการปฏิบัติในสาขาวิชาชีพของตนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น และให้การสนับสนุนอย่างเต็มกำลังเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและกลยุทธ์ใหม่ๆ

(๒) สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในสาขาวิชาของตนในการแก้ไขปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้น รวมทั้งแสดงความคิดเห็นผลข้อสรุปต่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) สามารถจัดการกับปัญหาทางจริยธรรมที่ซับซ้อนในบริบทของวิชาการหรือวิชาชีพได้มั่นคงและรวดเร็ว มีความคิดริเริ่มในการหาทางเลือกที่เหมาะสม เพื่อแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อชุมชน

๒.๑.๑๔.๑๐ การทวนสอบมาตรฐาน กรอบมาตรฐานคุณวุฒิกำหนดกรอบแนวทางให้แก่คณาจารย์ นักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิตและผู้ประเมินภายนอกรับรู้ถึงมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของบัณฑิตในด้านความรู้ ทักษะและคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาในระดับคุณวุฒิต่าง ๆ อย่างไรก็ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้เหล่านี้จะมีลักษณะกว้างๆ และจะต้องแปลความหมาย โดยผู้มีประสบการณ์ที่คุ้นเคยกับสาขา/สาขานั้น ๆ ทั้งยังต้องมีความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานผลการเรียนรู้ ของสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งรวมถึงของสถาบันอุดมศึกษาในระดับนานาชาติที่ดีด้วยการทวนสอบ ซึ่งการดำเนินการหาหลักฐานด้วยวิธีการใด ๆ อาทิ การสังเกต การตรวจสอบ การประเมิน การสัมภาษณ์ ฯลฯ เพื่อยืนยันพิสูจน์ว่า สิ่งที่กำหนดขึ้นนั้นได้มีการดำเนินการและบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ การทวนสอบมาตรฐาน ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบในระบบการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง ซึ่งจะต้องดำเนินการที่ให้ความมั่นใจได้ว่ามาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เป็นที่เข้าใจตรงกันทั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และมีการดำเนินการจัดการเรียนการสอนจนบรรลุผลสำเร็จนั้น คือ ต้องมีการทวนสอบ ซึ่งผู้ประเมินภายนอกอาจต้องการตรวจสอบด้วยว่าได้มีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้เพียงพอและเชื่อถือได้

กลยุทธ์ที่ใช้โดยปกติทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาในการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ได้แก่ การตรวจสอบการให้คะแนนจากกระดาษคำตอบข้อสอบของนักศึกษาและงานที่รับมอบหมาย การประเมินหลักสูตร โดยนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา การประเมินภาควิชาและหลักสูตรโดยบุคลากรภายนอก และการรายงานเกี่ยวกับทักษะของบัณฑิต โดยผู้ใช้บัณฑิตการทวนสอบมาตรฐานบางส่วนอาจจะดำเนินการโดยสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ที่มีความร่วมมือทางการศึกษา แต่จะมีกระบวนการอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับรายละเอียดของการจัดการ และความมีประสิทธิภาพของการดำเนินการร่วมกัน อย่างไรก็ตามสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนจะต้องรับผิดชอบในการทวนสอบมาตรฐานเพื่อให้มั่นใจว่าจะรักษามาตรฐานไว้ได้อย่างสม่ำเสมอ

๒.๑.๑๔.๑๑ ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่จำเป็นต่อการพัฒนามาตรฐานผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

การเรียนรู้ของมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านเกิดขึ้นได้หลายวิธี ดังนั้น การบรรลุผลสำเร็จในมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านจะต่างกัน การสอนจะต้องใช้กลยุทธ์การสอนที่เหมาะสมกับรูปแบบต่าง ๆ ของการเรียนรู้ รวมทั้งมีการประเมินประสิทธิผลของกลยุทธ์การสอนนั้น ๆ อย่างต่อเนื่อง ปัจจัยดังกล่าวจะเป็นสัดส่วนสำคัญของการประกันคุณภาพภายในของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อให้มั่นใจว่าปัจจัยสู่ความสำเร็จ

เหล่านี้เป็นที่เข้าใจของคณาจารย์ผู้เกี่ยวข้องและนำไปใช้ในการเรียนการสอน ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่จำเป็นต่อการพัฒนามาตรฐานผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน มีดังนี้

- ๑) การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม
- ๒) การแสวงหาความรู้
- ๓) การพัฒนาทักษะทางปัญญา
- ๔) การพัฒนาทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- ๕) การพัฒนาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๒.๑.๑๔.๑๒ สถาบันที่จัดการเรียนการสอนและให้คุณวุฒิตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตามที่กฎหมายกำหนด

๒.๑.๑๔.๑๓ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ต้องสอดคล้องกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในกรณีการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในกรณีการประกันคุณภาพภายนอก โดยคณะผู้เชี่ยวชาญของสาขา/สาขาวิชานั้น ๆ หรือสถาบันสามารถกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในกรณีการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก

๒.๑.๑๔.๑๔ ประโยชน์ของการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

๑) เป็นกรอบที่กำหนดมาตรฐานแต่มีความยืดหยุ่นที่จะช่วยกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถพัฒนาหลักสูตรได้อย่างหลากหลายและมีคุณภาพภายใต้กรอบมาตรฐานเดียวกัน สามารถนำตัวบ่งชี้ในรายละเอียดของหลักสูตรที่พัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิไปใช้ในการตรวจประเมินการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

๒) ส่งเสริมให้บุคคลสามารถศึกษาต่อได้ตลอดชีวิต ผู้ที่ทำงานแล้วมีช่องทางเข้าศึกษาต่อและเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ เพิ่มความโปร่งใสและความสะดวกในการเคลื่อนย้ายของนักศึกษาให้สามารถสะสมหน่วยกิตและเทียบโอนหน่วยกิตในการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและมีมาตรฐาน

๓) คุณวุฒิที่บัณฑิตได้รับมีความโปร่งใสและเข้าใจง่ายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถและทักษะที่มุ่งหวังจากบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิต่าง ๆ เกิดความมั่นใจในมาตรฐานของระบบการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาที่บัณฑิตได้รับการอบรมสั่งสอน

๔) เพิ่มความเชื่อมั่นในคุณภาพและมาตรฐานของคุณวุฒิ ที่บัณฑิตได้รับเป็นประโยชน์ต่อการเทียบคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศและเป็นประโยชน์ต่อการเทียบเคียงคุณภาพของบัณฑิตในคุณวุฒิเดียวกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศเกิดความร่วมมือกันระหว่างองค์กรวิชาการวิชาชีพ ผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพตามเป้าหมายที่ต้องการ

๕) ช่วยให้นานาชาติเข้าใจและยอมรับในความมีคุณภาพและมีมาตรฐานของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย

๒.๑.๑๕ กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๗

กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับการกำหนดเป้าหมายของการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาทุกระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา มีคุณภาพตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ และเพื่อกำหนดเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ สำหรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร หรือปรับปรุงหลักสูตรฐานสมรรถนะตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ กรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน หรือกรอบคุณวุฒิในระดับสากล มาตรฐานอาชีพ หรือตามความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงานการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา และเพื่อประโยชน์ต่อการรับรองหลักสูตรและคุณวุฒิการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษา

ทั้งนี้ คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาทั้ง ๓ ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ ต้องสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของหลักสูตร วิชาชีพ ประเทศชาติ และบริบทโลก ประกอบด้วยผลลัพธ์การเรียนรู้อย่างน้อย ๔ ด้าน ได้แก่

๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ คุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และลักษณะบุคคล หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำระดับบุคคลที่สะท้อนถึงบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย และค่านิยมที่สะท้อนคุณลักษณะเฉพาะศาสตร์ วิชาชีพ และสถาบันมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่ดี ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ปฏิบัติตนตามแบบแผน หรือข้อบังคับที่สอดคล้องกับมาตรฐานในการปฏิบัติที่ดีของคนในสังคม มีจิตสาธารณะ จิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม และการดำรงตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยพัฒนาผ่านการเรียนรู้ และการฝึกประสบการณ์จากหลักสูตรให้มีความเหมาะสมกับเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ

๒) ด้านความรู้ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ ทฤษฎี และแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียนหรือทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎีและหรือข้อเท็จจริงเป็นหลัก

๓) ด้านทักษะ หมายถึง ความสามารถปฏิบัติงานซึ่งบุคคลนั้นควรทำได้เมื่อได้รับมอบหมาย โดยสามารถเลือกใช้วิธีการจัดการและแก้ปัญหาการทำงานด้วยทักษะด้านกระบวนการคิดที่เกี่ยวข้องกับการใช้ตรรกะ ความยืดหยุ่นทางกระบวนการความคิด ทักษะการหยั่งรู้และความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการใช้ภาษาและเทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต หรือทักษะการปฏิบัติหรือวิธีปฏิบัติที่มีความคล่องแคล่วและความชำนาญในการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ

๔) ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และยอมรับ ชอบ หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ การใช้ความรู้ ทักษะทางสังคมในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นแก้ปัญหาในการทำงาน การพัฒนานวัตกรรมและต่อยอดทางธุรกิจ หรือการศึกษอาบรมเพื่อการพัฒนาวิชาชีพของคุณบุคคล ซึ่งประกอบด้วยความสามารถในการสื่อสาร ภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบต่อองค์กร ตนเองและผู้อื่น และความเป็นอิสระในการดำเนินการต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง

๒.๑.๑๖ กฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้จัดกลุ่มส่วนราชการหรือกลุ่มส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา จำนวน ๖ กลุ่ม ดังนี้ ๑) กลุ่มพัฒนาการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก ๒) กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม ๓) กลุ่มพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น

๔) กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา ๕) กลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ และ ๖) กลุ่มอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จัดอยู่ในกลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ กล่าวคือ มีพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ที่มุ่งสู่การผลิตและพัฒนาบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง มีความสามารถทางวิชาชีพระดับสูง หรือบัณฑิตสาขาจำเพาะ เน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ที่จรรโลงศิลปะและวัฒนธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และยกระดับสมรรถนะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยรัฐมนตรีได้กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้แก่กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

๒.๑.๑๖.๑ มาตรการทั่วไป

๑) พัฒนาระบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา กลไกการเงินและงบประมาณโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือนวัตกรรมอื่น เพื่อให้เป็นไปตามหลักการจัดการอุดมศึกษา และเพื่อให้เกิด ธรรมชาติภาพรวมทั้งพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

๒) พัฒนาระบบการผลิตบัณฑิต กำลังคน และการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศและรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยเน้นการร่วมมือกับภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และชุมชน ในการดำเนินการดังกล่าว

๓) ปรับปรุงและพัฒนาระบบวิจัยและนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และชุมชน นำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง และส่งเสริมผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการ

๔) สร้างเสริมบุคลากรศักยภาพสูงและส่งเสริมให้บุคลากรดังกล่าวไปทำการเรียนการสอน การวิจัย และการสร้างนวัตกรรมในหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน โดยให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันอุดมศึกษาต้นสังกัดและให้ได้รับค่าตอบแทน ตลอดจนสามารถนำผลงานมาใช้ในการยื่นขอ ตำแหน่งทางวิชาการได้ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการนำบุคลากรซึ่งมีประสบการณ์และมีศักยภาพสูงจากภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และชุมชน มาร่วมในการจัดการศึกษา การวิจัย และนวัตกรรม

๕) ให้บุคลากรนำผลงานที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ไปหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้ โดยอาจมี หรือไม่มีการแบ่งผลประโยชน์กับสถาบันอุดมศึกษาต้นสังกัด ตามระเบียบของสถาบันอุดมศึกษาต้นสังกัดของตน

๒.๑.๑๖.๒ มาตรการเพิ่มเติม

๑) ให้ทุนหรือสนับสนุนให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติหน้าที่ในต่างประเทศหรือใน หน่วยงานที่มีชื่อเสียงระดับโลกทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน โดยถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันอุดมศึกษา ต้นสังกัดและให้ได้รับค่าตอบแทน ตลอดจนสามารถนำผลงานมาใช้ในการขอตำแหน่งทางวิชาการได้

๒) ส่งเสริมการดึงดูดบุคลากรซึ่งมีความสามารถสูงทั้งที่มีหรือไม่มีสัญชาติไทย ให้เข้ามาดำเนินการ วิจัยและสร้างนวัตกรรมในประเทศ เป็นที่ปรึกษาโครงการวิจัยและนวัตกรรม โดยมีแรงจูงใจต่าง ๆ และการได้รับ ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในอัตราที่แข่งขันกับต่างประเทศได้ รวมทั้งส่งเสริมให้บุคลากรซึ่งมีหรือไม่มีสัญชาติไทย ดำเนินการวิจัยและสร้างนวัตกรรมในต่างประเทศ เพื่อให้ได้งานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ

๓) ส่งเสริมนักศึกษา และบุคลากรที่มีความสามารถพิเศษในด้านต่าง ๆ ให้ได้รับการพัฒนา ความสามารถ โดยมีหน่วยหรือกลไกในการเพาะบ่มความสามารถพิเศษของนักศึกษา และบุคลากร รวมถึงให้มี ทุนสำหรับบุคคลดังกล่าว เพื่อสนับสนุนอย่างเพียงพอและเหมาะสม

๔) มาตรการเฉพาะที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการอุดมศึกษา

ทั้งนี้ การปฏิรูประบบควบคุมและกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา การปฏิรูปเพื่อการส่งเสริมผู้ประกอบการรายใหม่ ส่งเสริมให้มีการจัดทำระบบข้อมูลด้านวิจัยและนวัตกรรมเพื่อให้เอกชนนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ และเปิดโอกาสให้คณาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษา เป็นเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาและมีสิทธิใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยและนวัตกรรม เพื่อประกอบกิจการเชิงพาณิชย์หรือสาธารณประโยชน์โดยมีหรือไม่มีค่าตอบแทน รวมทั้งเป็นผู้จัดการของกิจการใหม่นั้น

๒.๑.๑๗ แผนด้านการอุดมศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

๒.๑.๑๗.๑ เป้าหมาย ๑ บัณฑิต/กำลังคนได้รับการพัฒนาและยกระดับทักษะ (Re Skills, Up Skills and New Skills) เพื่อการทำงานและการดำรงชีวิต (Soft & Hard Skills & Transversal Skills) ให้มีคุณภาพและปริมาณรองรับการพัฒนาประเทศ ตามการเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลก

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาศักยภาพคน (Capacity Building) การพัฒนาศักยภาพคน การอุดมศึกษาให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning for All) (SDGs) โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Development) ควบคู่กับการสร้างความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบของกิจกรรมมนุษย์ที่มีต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Ecological Footprint) โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้อย่างไม่มีขีดจำกัด เพื่อให้มีองค์ความรู้และทักษะพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสู่นาาคต (Transversal Skills) พร้อมยกระดับคุณภาพการศึกษา สมรรถนะของกำลังคน ผ่านการวางแผนและปรับระบบคุณภาพ มาตรฐานการอุดมศึกษาให้มีความยืดหยุ่นและหลากหลายสอดคล้องกับประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนเสริมสร้างบุคลากรคุณภาพสูงของสถาบันอุดมศึกษา และผลักดันให้เกิดการยกระดับชุมชนวิชาการของไทย (Academic Community) ให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

๑.๑) แนวทางที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต (Lifelong Learning)

(๑) กลยุทธ์ ๑ บูรณาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อก้าวสู่เศรษฐกิจหมุนเวียน(Integrating Human Development and Environmental Sustainability for transition to circular economy) โดยการออกแบบ/พัฒนาหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนที่นำไปสู่การพัฒนาวิสัยทัศน์ ทักษะ และวิถีคิดของผู้เรียนในการตระหนักรู้ถึงผลกระทบของกิจกรรมมนุษย์ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความสำคัญของเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และการมีบทบาทในการวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่พร้อมถ่ายทอดเทคโนโลยี และนวัตกรรมให้แก่ทุกภาคส่วน (เช่น ภาคประชาชน สถานประกอบการ และภาคอุตสาหกรรม) เพื่อสร้างความสมดุลการพัฒนาประเทศในมิติสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม และรักษาไว้ซึ่งเสถียรภาพของโลก เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุด และการลดการเกิดของเสียให้มากที่สุด กล่าวคือ คงรักษาทรัพยากร ผลิตภัณฑ์และวัสดุไว้ในระบบเศรษฐกิจให้นานที่สุด ซึ่งเป็นหัวใจ สำคัญของการฟื้นตัวอย่างยั่งยืนภายหลังการแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ และนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development)

(๒) กลยุทธ์ ๒ สร้างโอกาสการเข้าถึงอุดมศึกษาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง (Access & Equity in Higher Education) โดยการกำหนดเส้นทางการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่หลากหลาย และต้องจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับประชาชนทุกคนให้สามารถเข้าถึงและได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

(SDGs) และสถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนทุกคนโดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างมีคุณภาพ และได้มาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพ โดยไม่จำกัดระยะเวลาการสำเร็จการศึกษา รวมถึงสนับสนุนผู้เรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้สามารถศึกษาได้จนสำเร็จปริญญาตรี ทั้งนี้ รัฐควรจัดเงินอุดหนุนการดำเนินงานทั้งใน ส่วนของสถาบันอุดมศึกษาและผู้เรียน เช่น ทุนการศึกษา ทุนให้กู้ยืม หรือการสนับสนุนให้ทำงานระหว่างเรียน

(๓) กลยุทธ์ ๓ จัดการศึกษารองรับผู้สูงอายุ (Education For The Elderly) เป็นการ พัฒนาองค์ความรู้และเพิ่มพูนทักษะ การพัฒนาทางวิชาชีพ (Professional Development) และการส่งเสริม ความเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง (Active Citizenship) (UNESCO) เพื่อให้พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสั่ อนาคต (Transversal Skills) และสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างมีคุณภาพ

(๔) กลยุทธ์ ๔ เชื่อมโยง และสร้างความเข้มแข็งให้กับการศึกษาระดับอื่น (Strengthening technical/Vocational Education) โดยการมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพทางการ ศึกษาให้แก่ระดับขั้นพื้นฐาน และระดับอาชีวศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพ สามารถไปปฏิบัติงานในภาคการ ผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการนำองค์ความรู้ และบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาไปสนับสนุนตามความ เชี่ยวชาญ เช่น อุดมศึกษาที่เลี้ยง การอบรมอาชีวะชั้นสูง และการผลิตและพัฒนาศักยภาพครูในระบบ

(๕) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตของผู้เรียนทุกกลุ่มในสถาบันอุดมศึกษา (Campus Life & Universal Design) จัดให้มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนการสอน และการดำเนินชีวิตของ ผู้เรียนที่ไม่ควรอยู่ในอาคารเพียงอย่างเดียว แต่ต้องมีชีวิตอยู่นอกอาคาร มีสังคม มีการกีฬา มีกิจกรรม มีสถานที่พักผ่อนสำหรับผู้เรียนที่เพียงพอ ซึ่งการออกแบบสถาปัตยกรรมในสถาบันอุดมศึกษาควรเป็นการ ออกแบบเพื่อคนทุกกลุ่ม (Universal Design) โดยเป็นการออกแบบที่คำนึงถึงการเข้าถึงการใช้ประโยชน์อย่าง เท่าเทียมและเสมอภาคกัน ตั้งแต่ผู้ที่ไม่มีความต้องการพิเศษ จนถึงผู้ที่มีความต้องการพิเศษ (Special Needs) เช่น ผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เป็นต้น ให้ได้รับการศึกษา ปราศจากอุปสรรค และการดำเนินชีวิตในสถาบันอุดมศึกษาอย่างปกติสุข

๑.๒) แนวทางที่ ๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและสมรรถนะของกำลังคน (Quality & Manpower Competencies Enhancement)

(๑) กลยุทธ์ ๖ ปรับระบบการกำกับคุณภาพ และมาตรฐานหลักสูตรอุดมศึกษา การกำหนดมาตรฐานหลักสูตรอุดมศึกษาที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลายสอดคล้องกับประเภทหรือกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษา เสริมสร้างความเข้มแข็งในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (General Education) พัฒนารูปแบบการ วัดและประเมินผลคุณลักษณะของบัณฑิตจากผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ต่อยอดเป็นแบบ มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจริงโดยสถาบันอุดมศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ที่กำหนด ตามความแตกต่างเฉพาะบุคคล และเปิดโอกาสให้เข้าถึงช่องทางการศึกษาที่สูงขึ้นจากการใช้ประสบการณ์ หรือการสะสมทักษะความรู้ที่ตอบสนองทิศทางการพัฒนาประเทศตาม BCG Model (ด้านเกษตรและอาหาร การแพทย์และสุขภาพการท่องเที่ยว และพลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ) อุตสาหกรรมเป้าหมายตามกรอบ นโยบายและยุทธศาสตร์ อววน. และอุตสาหกรรมเป้าหมาย (S & New S Curve) สอดคล้องตามอัตลักษณ์ และความเป็นเลิศของแต่ละประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

(๒) กลยุทธ์ ๗ วางแผนการผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคน ทั้งด้านคุณภาพและ ปริมาณ เพื่อตอบสนองการพัฒนาประเทศ การกำหนดทิศทางการผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคน เพื่อตอบสนองการพัฒนาประเทศตาม BCG Model (ด้านการเกษตรและอาหาร การแพทย์และสุขภาพ

การท่องเที่ยว และพลังงาน รวมถึงวัสดุและเคมีชีวภาพ) อุตสาหกรรมเป้าหมายตามกรอบนโยบาย และยุทธศาสตร์ อววน. และอุตสาหกรรมเป้าหมาย (S & New S Curve) รองรับการผลิตผ่านสู่เศรษฐกิจ หมุนเวียน (Circular Economy) และสถาบันอุดมศึกษาต้องผลิตบัณฑิต และพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องตาม นโยบายภาครัฐ (Policy Statement) เพื่อให้ประเทศมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีองค์ความรู้ (Knowledge) และ ทักษะ (Hard & Soft Skill and Transversal Skills) เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในมิติต่าง ๆ ตลอดจน การตระหนักรู้ถึงความสำคัญของสภาพภูมิอากาศโลก และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๓) กลยุทธ์ ๘ ส่งเสริมรูปแบบการเรียนรู้แบบสะสมประสบการณ์ (Experiential Education) การจัดสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (Cooperation and Work Integrated Education : CWIE) โดยการส่งเสริมรูปแบบการเรียนรู้แบบสะสมประสบการณ์ (Experiential Education) และการบูรณาการกับการทำงาน (Work Based Learning : WBL หรือ Work - Integrated Learning) เพื่อนำการเรียนรู้เชิงทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่จริง ซึ่งผู้เรียนจะได้รับทักษะการทำงานในโลกแห่งความเป็นจริง และส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษา และสถานประกอบการ ร่วมกันออกแบบและวางแผนการเรียนรู้เชิงบูรณาการ การทำงาน (หลักสูตร การสอน และการประเมิน) เพื่อเชื่อมช่องว่างระหว่างความต้องการ (Demand) และอุปทาน (Supply) ของทักษะที่จำเป็นในตลาดแรงงาน และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตาม BCG Model อุตสาหกรรมเป้าหมายตามกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ อววน. และอุตสาหกรรมเป้าหมาย (S & New S Curve) ทั้งนี้ ภาครัฐบาลอาจขยาย WBL อย่างเป็นทางการด้วยแรงจูงใจ

(๔) กลยุทธ์ ๙ ปรับระบบการศึกษารองรับผู้เรียนนอกระบบ (Re Skills & Up Skills & New Skills) รัฐพัฒนาระบบคลังหน่วยกิตแห่งชาติ (Thailand National Credit Bank System) ที่ยืดหยุ่น เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษา สามารถเทียบคุณวุฒิ การศึกษาได้สะดวกมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีกระบวนการวัดและประเมินผลคุณลักษณะของบัณฑิตในลักษณะ ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ได้อย่างชัดเจนตามอัตลักษณ์และความเป็นเลิศของแต่ละประเภท หรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา เพื่อพลิกโฉมเป็น Credibility Bank เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการทำงานได้สำเร็จจากการเรียนรู้ และสถาบันอุดมศึกษาออกแบบ/พัฒนาหลักสูตร และจัดการเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับการขับเคลื่อนอุปสงค์และมุ่งเน้นผลลัพธ์ให้มากยิ่งขึ้น (Demand – driven and Results – oriented workforce) เพื่อให้ผู้เรียนได้รับองค์ความรู้ (Knowledge) และการพัฒนาทักษะ (Hard & Soft Skills and Transversal Skills) ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และการพร้อมรับการ เปลี่ยนแปลงในอนาคต

(๕) กลยุทธ์ ๑๐ เสริมสร้างการเป็นพลเมืองของผู้เรียน สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมุ่ง สร้างบัณฑิตและพัฒนากำลังคนในทุกช่วงวัย ให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมและมีสมรรถนะ รองรับสังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างฉับพลันทั้งในปัจจุบันและอนาคต และเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ ภายใต้ การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยปฏิบัติตามหลักการของการเป็น พลเมืองที่มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย เคารพกฎหมาย และใช้หลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต ตลอดจนมีทักษะที่สำคัญ

(๖) กลยุทธ์ ๑๑ เสริมสร้างความเข้มแข็ง ความเชี่ยวชาญทางวิชาการด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ รวมถึงศาสตร์โลกตะวันออก โดยการส่งเสริมและสร้างความเชี่ยวชาญ ทางวิชาการและองค์ความรู้สำคัญที่เกี่ยวข้อง อันเป็นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์และบริบทสังคมพหุ

วัฒนธรรม อาทิ ปรัชญา ศาสนา ภาษา วรรณคดี ศิลปะ ดนตรี และวัฒนธรรม ในสาขาต่าง ๆ บนพื้นฐานของความหลากหลายทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับนานาชาติ รวมถึงสนับสนุนการนำผลการศึกษาวิจัยไปใช้ในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ผ่านการเชื่อมโยงประเทศไทยเข้ากับภูมิภาคและโลก และสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายภายในประเทศและนานาชาติ พร้อมการบูรณาการองค์ความรู้แบบพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) และสหวิทยาการ (Interdisciplinary) เพื่อนำไปสู่การสนับสนุนการสืบสาน รักษา และยกระดับองค์ความรู้ทางวิชาการในด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และส่งเสริมความเป็นพหุปัญญาให้แก่สังคม

๑.๓) แนวทางที่ ๓ การสร้างเสริมบุคลากรคุณภาพสูง (Enhancement of Brainpower & Concentration of Talents)

(๑) กลยุทธ์ ๑๒ ยกระดับคุณวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ โดยการกำหนดกรอบสมรรถนะการเป็นมืออาชีพของอาจารย์ (Professional Standard Framework) ทั้งสมรรถนะด้านวิจัย การจัดการสอน และการบริการวิชาการ ให้สำเร็จตามพันธกิจนอกเหนือจากคุณวุฒิระดับการศึกษา และสถาบันอุดมศึกษาสนับสนุนการยกระดับความเป็นมืออาชีพของอาจารย์ พัฒนาคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ รวมถึงบุคลากรสายวิชาการที่เหมาะสมให้มีความเป็นมืออาชีพในการออกแบบพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การโค้ช (Coaching) และระบบพี่เลี้ยง (Mentoring) ที่มากกว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ สนับสนุนการสร้างผลงานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ตามความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์ ผลงานทางวิชาการได้รับการตีพิมพ์ในวารสารชั้นนำเป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งการเปิดโอกาสให้ออกไป (Sabbatical Leave) แสวงหาองค์ความรู้ทางวิชาการใหม่ ๆ จากทั้งภายในและนอกประเทศ เพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยต่อไป

(๒) กลยุทธ์ ๑๓ สนับสนุนกรอบการบริหารงานบุคลากรสายวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา โดยการสนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรสายวิชาการ และสถาบันอุดมศึกษาวางกรอบเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพอย่างชัดเจน (Career Achievement) เพื่อสร้างแรงผลักดันให้บุคลากรสายวิชาการก้าวหน้าไปสู่เป้าหมายและตำแหน่งตามที่คาดหวังไว้ ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้เกิด Reverse Brain Drain ทำให้ทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพทั้งในประเทศและต่างประเทศหันกลับเข้ามาร่วมปฏิบัติหน้าที่ในชุมชนวิชาการตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง

(๓) กลยุทธ์ ๑๔ ยกระดับชุมชนวิชาการให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ โดยการยกระดับชุมชนวิชาการของไทย (Academic Community) ให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ เพื่อให้ชุมชนวิชาการของไทยเป็นที่รู้จักเป็นที่ยอมรับ และยกย่องในระดับนานาชาติ (Hub of Talents, Knowledge – Innovation)

๒.๑.๑๗) ๒ เป้าหมาย ๒ การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมถ่ายทอดและประยุกต์ใช้ (Research Innovation and Technology Transfer) เพื่อความยั่งยืนในมิติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมระบบนิเวศวิจัยอุดมศึกษา (Research Ecosystem Building) การให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบนิเวศที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ผ่านการผลักดันให้เกิดการวิจัยตามอัตลักษณ์และศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา การยกระดับหน่วยวิจัย การสร้างความร่วมมือการวิจัยกับภาคส่วนต่าง ๆ และการพัฒนาทักษะด้านการวิจัย (Research Skills) และทักษะการคิดเชิงผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Thinking) ตลอดจนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือปัจจัยเอื้อ ภายในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้การอุดมศึกษาเป็นแหล่งองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม พร้อมถ่ายทอดให้เกิดการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๑.๑) แนวทางที่ ๑ การวิจัย นวัตกรรมและการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Research Innovation and Technology Transfer)

(๑) กลยุทธ์ ๑ ผลักดันการวิจัยตามอัตลักษณ์และศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการค้นพบองค์ความรู้และการผลิตเทคโนโลยีแห่งอนาคต กำหนดจุดเน้นของการค้นพบองค์ความรู้ (Scientific Discovery) และการผลิตเทคโนโลยีแห่งอนาคต (Frontier Research) ตามอัตลักษณ์ (Uniqueness) และศักยภาพ (Potential) ของสถาบัน พร้อมถ่ายทอดและประยุกต์ใช้ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในมิติสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างความสมดุลตามวาระ ๒๐๓๐ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และรัฐมีบทบาท ในการสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาเสริมสร้างศักยภาพการวิจัยที่ยั่งยืน (Building Sustainable Research Capacity) และประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความตระหนักรู้ให้ภาคส่วนต่าง ๆ เห็นถึงความสำคัญของการวิจัยขั้น พื้นฐาน (Blue Skies Research) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการค้นพบองค์ความรู้ใหม่

(๒) กลยุทธ์ ๒ ยกระดับหน่วยวิจัย และสร้างความร่วมมือการวิจัย เพื่อการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เกิดการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม การผลักดันหน่วยวิจัยใน สถาบันอุดมศึกษาให้มีมาตรฐาน (Quality Infrastructure) ทั้งผลิตภัณฑ์หรือบริการ ระบบการจัดการ องค์กร หรือบุคลากรตรงตามข้อกำหนดมาตรฐานสากล เช่น ISO โดยมุ่งหวังให้เกิดการยกระดับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เป็นจุดเน้นที่สำคัญ พร้อมถ่ายทอดเพื่อนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการ ใหม่เพิ่มขึ้น และรัฐสนับสนุนให้เกิด Research Cooperation ระหว่างสถาบันอุดมศึกษา สถาบันวิจัย และภาคส่วนที่สนใจทั้งในและต่างประเทศ (Global Partnership) หรือร่วมลงทุนในลักษณะ Holding Company เพื่อให้เกิดการนำองค์ความรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ และสามารถสร้างมูลค่า/ ผลตอบแทนคืนกลับ ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดตั้งนิติบุคคลหรือร่วมลงทุนกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำองค์ความรู้และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ (Corporate University) ในการบริการ วิชาการแก่สังคม (Social Engagement & Enterprise) ตลอดจนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน (Community Enterprise) ระบบเศรษฐกิจฐานรากและเศรษฐกิจฐานนวัตกรรม รวมถึง Technology based Startup, Small and Medium Enterprises (SMEs), Innovation Driven Enterprises (IDEs) และ Spin-off Company ที่ใช้ Deep Technology

(๓) กลยุทธ์ ๓ ระดมทรัพยากรและความเชี่ยวชาญต่างประเทศ รัฐกำหนดเงื่อนไข การสนับสนุน/การผ่อนปรนข้อกำหนดทางกฎหมาย (ข้อกำหนดเกี่ยวกับวีซ่าเข้าประเทศหรือภาษีศุลกากร) การเพิ่มผลประโยชน์ การสร้างแรงจูงใจ การสนับสนุนทรัพยากรและการเพิ่มความคล่องตัวให้กับ สถาบันอุดมศึกษา/สถาบันวิจัย และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เพื่อดึงดูดทรัพยากรมนุษย์ที่มีสมรรถนะสูงในสาขา ที่ประเทศขาดแคลนให้เข้ามาถ่ายทอดองค์ความรู้และนวัตกรรม (Brain Gain) และสนับสนุนให้ สถาบันอุดมศึกษา/สถาบันวิจัยร่วมมือกับหน่วยงาน/ผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีขั้นแนวหน้า และด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ เพื่อนำไปสู่ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการใหม่แห่งอนาคต

(๔) กลยุทธ์ ๔ จัดสรรเงินอุดหนุนเพื่อการวิจัย และการถ่ายทอดเทคโนโลยี และนวัตกรรม สถาบันอุดมศึกษามุ่งเป้าการวิจัย ตามความเชี่ยวชาญทั้ง Blue Skies Research ที่สถาบันอุดมศึกษา กำหนด และ Applied Research ตามกรอบนโยบายรัฐ (National Research Priorities) โดยพัฒนาหลักเกณฑ์การ จัดสรรงบประมาณเพื่ออุดหนุนการวิจัยบนพื้นฐานของผลการดำเนินงาน (Potential Performance) และมีระบบ ติดตามประเมินความคุ้มค่าจากผลการดำเนินงานที่สะท้อนให้เห็นถึงความคุ้มค่า (Economic Evaluation) ที่มีต่อ

สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจไปสู่เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และการพัฒนาที่ยั่งยืนตามเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาอาจหาทุนสนับสนุนการวิจัยจากหน่วยงานภายนอกทั้งในและต่างประเทศ (Global Research Funding)

(๕) กลยุทธ์ ๕ พัฒนาทักษะและความสามารถบัณฑิตและนักวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา (Postgraduate Research) หรือระดับหลังปริญญาเอก (Postdoctoral Research) โดยการสนับสนุนการพัฒนาทักษะด้านการวิจัย (Research Skills) ให้แก่บัณฑิตและนักวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษา (Postgraduate Research) ระดับหลังปริญญาเอก (Postdoctoral Research) เช่น ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ปราศจากอคติ ทักษะการตัดสินใจเชิงตรรกะ ทักษะการเขียนข้อเสนองานวิจัยที่มุ่งเป้าและตรงประเด็น ทักษะการคิดต้นทุนและการจัดทำงบประมาณ ตลอดจนทักษะ การเจรจาต่อรอง และสร้างความต่อเนื่องในเรื่อง Talent Mobility ระหว่างสถาบันอุดมศึกษา สถาบันวิจัย และภาคอุตสาหกรรม เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและความสามารถให้แก่บุคลากรด้านวิจัย

(๖) กลยุทธ์ ๖ ลดข้อจำกัดและอุปสรรคอันมีผลต่อการผลิตงานวิจัย รัฐสนับสนุนการผลิตงานวิจัย และการค้นพบองค์ความรู้ใหม่ โดยการกำหนดกรอบนโยบายการวิจัยระดับชาติที่ชัดเจน (National Research Priorities) การสนับสนุนทรัพยากรและเพิ่มความคล่องตัวในบริหารจัดการ การส่งเสริมการสร้างนักวิจัยที่มีสมรรถนะ และการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบการทำวิจัย เช่น การพัฒนาระบบข้อมูลให้มีมาตรฐานและเชื่อมโยงกับหน่วยงานระดับนานาชาติ และการพัฒนาระบบประเมินผลด้านการวิจัย เป็นต้น เพื่อสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาติดอันดับ Research Institutions Prominence และสถาบันอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญกับการวิจัย โดยเพิ่มความคล่องตัวให้กับนักวิจัยในการผลิตงานวิจัย เช่น การสร้างความสมดุลระหว่างภาระงานอื่นและการผลิตงานวิจัย ตลอดจนการสร้างแรงจูงใจทางเส้นทางสายอาชีพให้ชัดเจน เป็นต้น

(๗) กลยุทธ์ ๗ ส่งเสริมและพัฒนาระบบนิเวศด้านการวิจัยและนวัตกรรมและการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในระบบอุดมศึกษา รัฐมีบทบาทในการส่งเสริมและพัฒนาปัจจัยด้านการวิจัยในระบบอุดมศึกษา เช่น การให้ความสำคัญกับงานวิจัยพื้นฐานที่มีความเป็นไปได้ในการตอบโจทย์ปัญหาของประเทศ การจัดโครงสร้างพื้นฐานการวิจัยที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ การระดมนักวิจัยระดับโลกและการส่งเสริมการสร้างความร่วมมือด้านการวิจัยกับนานาชาติ การสร้างเส้นทางอาชีพของนักวิจัยและบัณฑิตที่ชัดเจน การสนับสนุนทุนระดับปริญญาเอกและหลังปริญญาเอก การพัฒนาระบบบริหารงานบุคคล การจัดทำแผน กำกับ ติดตามการวิจัย และนวัตกรรมของชาติ ตลอดจนการจัดสรรทุนวิจัยเพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา

๑.๒) แนวทางที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือปัจจัยเอื้อ ภายในสถาบันอุดมศึกษา ที่ส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการนวัตกรรม

(๑) กลยุทธ์ ๘ พัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Education) โดยการจัดทำหลักสูตรและสนับสนุนองค์ความรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงผู้ประกอบการให้กับผู้ที่มีความสนใจ เพื่อสนับสนุนผู้ที่อยู่ระหว่างการศึกษาระดับบัณฑิต ผู้ว่างงาน และพนักงาน/ลูกจ้างที่มีความสนใจ มีศักยภาพ และขีดความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ สามารถสร้างธุรกิจของตนเองโดยมุ่งเน้น Technology based Startup, Innovation Driven Enterprises (IDEs), Deep Technology Company หรือผู้ประกอบการเชิงสร้างสรรค์ (Creative Entrepreneurs)

(๒) กลยุทธ์ ๙ จัดสรรผลประโยชน์จากงานวิจัยและทรัพย์สินทางปัญญา (Benefits Sharing) โดยการพัฒนาแนวทาง กฎระเบียบการจัดการผลประโยชน์ในด้านการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาระหว่าง

สถาบันอุดมศึกษา นักวิจัย และผู้ประกอบการ การสร้างมูลค่าจากทรัพย์สินทางปัญญา รวมถึงจัดตั้งหน่วยงานกลาง (Intermediaries) เพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการและถ่ายทอดเทคโนโลยี เช่น หน่วยงานทรัพย์สินทางปัญญาและถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพส่งต่อผลงานสู่สังคมและเศรษฐกิจ (Research Administration and Support Office)

๒.๑.๑๗.๓ เป้าหมาย ๓ สถาบันอุดมศึกษามีความเป็นเลิศตามอัตลักษณ์/จุดแข็ง เพื่อให้เกิดคุณภาพในระบบอุดมศึกษา และสะท้อนผลลัพธ์ (Outcome – based) สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน/พื้นที่/ประเทศ

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ จัดระบบอุดมศึกษาใหม่ (Higher Education Transformation) โดยมุ่งหวังให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยจัดการศึกษาขั้นสูงที่เป็นกลไกหลักสำคัญในการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ผ่านการบริหารจัดการที่ยึดมั่นตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) การสร้างความมั่นคงทางการเงินในระบบอุดมศึกษา ในการใช้จ่ายงบประมาณที่ภาครัฐสนับสนุนอย่างคุ้มค่า คุ่มทุน และมีประโยชน์สูงสุด การพัฒนาจุดแข็งตามอัตลักษณ์และศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Efficiency and Effectiveness) มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ซึ่งเป็นการเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้เป็นที่ยอมรับในระดับโลก ตลอดจนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล (Big Data) เพื่อการอุดมศึกษาและวิจัย สำหรับเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ การเรียนการสอน และการบริหารจัดการทางการศึกษาให้สามารถขยายบริการทางการศึกษาได้เพิ่มมากขึ้น และส่งเสริมความเสมอภาคทางการศึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถใช้ประโยชน์และพัฒนาโลกการเรียนรู้ของตนเองโดยอิสระ

๑.๑) แนวทางที่ ๑ การบริหารจัดการและธรรมาภิบาล (Management and Good Governances)

(๑) กลยุทธ์ ๑ ศึกษาวิจัยระบบธรรมาภิบาลและวางแนวทางเพื่อส่งเสริมธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา รัฐต้องสนับสนุนการศึกษาวิจัย เพื่อกำหนดนโยบาย แนวทางกระบวนการสรรหา ตลอดจนการปฏิบัติหน้าที่ในทุกระดับ รวมถึงการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิรูประบบการบริหารจัดการในสถาบันอุดมศึกษา และปรับปรุงพันธกิจดังกล่าวให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศเป็นระยะ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งวางแนวทางการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อกำหนดแนวทางการปฏิรูประบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา ให้มีการตรวจสอบ ควบคุมคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินงานที่บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

(๒) กลยุทธ์ ๒ เปิดเผยข้อมูลเพื่อส่งเสริมธรรมาภิบาลในระบบอุดมศึกษา โดยการเปิดเผยและเผยแพร่ข้อเท็จจริง ข้อมูลด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย ทิศทางการเงินและความคืบหน้าของแต่ละพันธกิจ อย่างถูกต้อง ครบถ้วน โปร่งใส และตรวจสอบได้ ต่อสาธารณะ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเชื่อมโยงข้อมูลเข้าสู่ฐานข้อมูลการอุดมศึกษาโดยรัฐและสถาบันอุดมศึกษาพึงจัดให้มีระบบการสื่อสารให้เกิดความรู้ ความเข้าใจทั้งด้านข้อมูลและความรับผิดชอบต่อสังคม ให้ประชาชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงข้อมูล ข้อเท็จจริง ที่มีความโปร่งใสเพื่อการตัดสินใจเชิงบริหาร การสรรหาสภา/ผู้บริหาร/บุคลากร การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการวิจัยและเพื่อประโยชน์ของสังคมและประเทศ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

(๓) กลยุทธ์ ๓ ประเมินสถาบันอุดมศึกษาเชิงธรรมาภิบาลรัฐระดับธรรมาภิบาล และปรับกลไกการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา การประมวลจริยธรรม โดยยึดหลักความเหมาะสม ความเป็นอิสระ

และความแตกต่างของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละประเภท ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาต้องมีกลไกในการส่งเสริม ตรวจสอบ และบังคับใช้ให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงจัดให้มีระบบควบคุมภายใน และระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ

๑.๒) แนวทางที่ ๒ การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามอัตลักษณ์ที่หลากหลาย (Reinventing University)

(๑) กลยุทธ์ ๔ กำหนดจุดเน้นเพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาที่หลากหลายให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศและการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาระดับโลก (World University Ranking) โดยมีแนวทางการขับเคลื่อน ๓ เรื่องหลัก คือ ๑) การขับเคลื่อนเชิงระบบ (System Drivers) เพื่อสนับสนุนทิศทางการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นระบบ ๒) การกำหนดกลุ่มอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Focus) พิจารณาผลการดำเนินงาน (Performance) และศักยภาพ (Potential) ของสถาบันที่เป็นอยู่หรือมีอยู่แล้ว มีลักษณะบ่งบอกถึงกลุ่มสถาบัน (Differentiator) และรวมถึงระดับกลุ่มสาขาวิชาโดยการพิจารณาของคณะกรรมการส่วนกลางและคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา และ ๓) การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตามจุดเน้น (Re-positioning Plan) ที่เหมาะสม โดยกระบวนการ สร้าง เพิ่ม ลด ตัดออก ไปสู่การปิด การปฏิรูปเปลี่ยนแปลง หรือการสร้างโดยทำเป็นข้อตกลงการดำเนินงาน (Performance Agreement)

(๒) กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศ CLMV ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ (International Hub for Higher Education) โดยแลกเปลี่ยนบุคลากร องค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี งานวิจัย และนวัตกรรม และสร้างบทบาทของประเทศไทยในภูมิภาค ตลอดจนบทบาทสำคัญในเวทีโลกในฐานะหุ้นส่วน (International Strategic Partners) เพื่อเอื้อต่อการพัฒนาการแข่งขันของประเทศ และการพัฒนาที่สำคัญในทุกระดับ

๑.๓) แนวทางที่ ๓ ความมั่นคงทางการเงินในระบบอุดมศึกษา (Financial Security)

(๑) กลยุทธ์ที่ ๖ ปฏิรูประบบการเงิน เพื่อการอุดมศึกษา

- รัฐสนับสนุนงบประมาณโดยมุ่งเน้นการตอบสนองผ่านอุปสงค์ (Demand Side Financing) ซึ่งเป็นระบบการจัดสรรและบริหารงบประมาณแบบบูรณาการที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ เพื่อมุ่งหวังให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพสมดังเจตนารมณ์ของการปฏิรูประบบอุดมศึกษา

- สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการจัดกลุ่มตามที่กฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔ กำหนด โดยต้องวิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ต้องการพัฒนาศักยภาพและนำข้อมูลการวิเคราะห์มาตัดสินใจเลือกกลุ่มยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับจุดแข็ง และเสนอจุดเน้นของสถาบันอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับทิศทางและจุดเน้นของประเทศ และเสนอแผนการพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา แผนการผลิตกำลังคนระดับสูงเฉพาะทางตามความต้องการของประเทศ และแผนพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาด้านอื่น ๆ มุ่งเน้นให้สถาบันอุดมศึกษาจัดทำโครงการ (Project base) เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณตามมาตรา ๔๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒

- รัฐใช้ประโยชน์จากกองทุนพัฒนาระบบอุดมศึกษา เพื่อสนับสนุนภารกิจเฉพาะด้านในการพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา และการผลิตกำลังคนระดับสูงเฉพาะทางตามความต้องการของประเทศ เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินพันธกิจไปในทิศทางที่สร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อเป็นแหล่งงบประมาณสำหรับการให้เงินกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมากขึ้น สอดคล้องกับประเด็นการจัดสรรทรัพยากรในการจัดการอุดมศึกษาตามมาตรา ๔๕(๓) และมาตรา ๔๕(๔)

แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีระบบติดตามตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถประเมินผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานให้เป็นไปตามทิศทางที่กำหนด

๑.๔) แนวทางที่ ๔ อุดมศึกษาดิจิทัล (Digital Higher Education)

(๑) กลยุทธ์ ๗ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล (Big Data) เพื่อการอุดมศึกษาและวิจัย

- รัฐจัดทำฐานข้อมูลกลาง (Big Data) ที่มีประสิทธิภาพ และเชื่อมโยงระบบข้อมูลสารสนเทศของหน่วยงานรัฐกับฐานข้อมูลอุดมศึกษา เพื่อให้เกิดบูรณาการทั้งระบบ ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องจัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษา การวิจัยและนวัตกรรม การให้บริการทางวิชาการ และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องให้แก่กระทรวง ซึ่งจะทำให้รัฐสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ จัดทำสถิติเผยแพร่ต่อประชาชน ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาสามารถนำข้อมูลจากฐานข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการประเมินและปรับปรุงตนเองเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และการเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำ

- รัฐกำหนดมาตรฐานการให้บริการเทคโนโลยีดิจิทัลระดับสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันอุดมศึกษาสามารถใช้ประโยชน์จากระบบดิจิทัลในการจัดการศึกษา และการวิจัยได้อย่างเสมอภาค ตลอดจนการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและเครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเชื่อมโยงแหล่งความรู้ได้จากทั่วโลก โดยจัดให้สถาบันอุดมศึกษาใช้บริการเทคโนโลยีดิจิทัลในอัตราเพื่อการศึกษา (Education Rate) หรืออัตราที่ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ทางการค้า (Non - Commercial Rate)

- รัฐกำหนดมาตรฐานการเข้าถึงแหล่งข้อมูลดิจิทัล เพื่อการเรียนรู้และการวิจัย (Digital Contents) จากทั่วโลก ส่งเสริมการพัฒนา Online Course, Digital Content, Digital Collections, Virtual Mobility ส่งเสริมการพัฒนาห้องสมุดดิจิทัลให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การสืบค้นข้อมูล และแหล่งกระตุ้นส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ที่หลากหลาย รัฐเป็นผู้ประสานการเจรจาต่อรองการจัดการฐานข้อมูลความรู้และการวิจัยทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ เพื่อให้การจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษามีความเหมาะสมสอดคล้องกับยุคดิจิทัล

- รัฐส่งเสริมการนำนวัตกรรมการเรียนรู้ (Learning Innovation) และรูปแบบการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ (convert traditional learning to learning technology) เช่น Online Learning, Tele teaching, Virtual Reality and Augmented Technology เพิ่มโอกาสและประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนพัฒนาทักษะของผู้สอน รวมทั้งให้เกิดการเรียนรู้และองค์ความรู้ใหม่ ๆ การพัฒนาความสามารถและทักษะบางประการโดยใช้สื่อเทคโนโลยีมุ่งเน้นการสร้างการเรียนรู้ พร้อมทั้งลดต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับสื่อการสอน

๒.๑.๑๘ ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Skills)

เนื่องจากปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุก ๆ ด้านทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การดำเนินชีวิต ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระตามหลักสูตร ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะใหม่ๆ ที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ สำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ สาระวิชาที่มีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ ๒๑ ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชา (content หรือ subject matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของศิษย์โดยครูช่วยแนะนำและช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้

สาระวิชาหลัก (Core Subjects) ประกอบด้วย

- ๑) ภาษาแม่และภาษาสำคัญของโลก
- ๒) ศิลปะ
- ๓) คณิตศาสตร์
- ๔) การปกครองและหน้าที่พลเมือง
- ๕) เศรษฐศาสตร์
- ๖) วิทยาศาสตร์
- ๗) ภูมิศาสตร์
- ๘) ประวัติศาสตร์

โดยวิชาแกนหลักนี้จะนำมาสู่การกำหนดเป็นกรอบแนวคิดและยุทธศาสตร์สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาเชิงสหวิทยาการ (Interdisciplinary) หรือหัวข้อสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดยการส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาวิชาแกนหลักและสอดแทรกทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ เข้าไปในทุกวิชาแกนหลัก ดังนี้

๒.๑.๑๘.๑ ทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑

- ๑) ความรู้เกี่ยวกับโลก (Global Awareness)
- ๒) ความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economics, Business and Entrepreneurial Literacy)
- ๓) ความรู้ด้านการเป็นพลเมือง (Civic Literacy)
- ๔) ความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy)
- ๕) ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Literacy)

๒.๑.๑๘.๒ ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม จะเป็นตัวกำหนดความพร้อมของนักเรียน เข้าสู่โลกการทำงานที่มีความซับซ้อนมากขึ้นในปัจจุบัน ได้แก่

- ๑) ความริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม
 - ๑.๑) การคิดอย่างสร้างสรรค์
 - ๑.๒) ทำงานกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์
 - ๑.๓) การสร้างนวัตกรรม
- ๒) การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา
 - ๒.๑) การให้เหตุผลอย่างมีประสิทธิภาพ
 - ๒.๒) การใช้การคิดอย่างเป็นระบบ
 - ๒.๓) การพิจารณาและการตัดสินใจ
- ๓) การสื่อสารและการร่วมมือ
 - ๓.๑) สื่อสารอย่างชัดเจน
 - ๓.๒) การร่วมมือกับผู้อื่น

๒.๑.๑๘.๓ ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี เนื่องด้วยในปัจจุบันมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อและเทคโนโลยีมากมาย ผู้เรียนจึงต้องมีความสามารถในการแสดงทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและปฏิบัติงานได้หลากหลาย โดยอาศัยความรู้ในหลายด้าน ดังนี้

- ๑) ความรู้ด้านสารสนเทศ

๑.๑) การเข้าถึงและการประเมินข้อมูลสารสนเทศ

๑.๒) การใช้และการจัดการสารสนเทศ

๒) ความรู้เกี่ยวกับสื่อ

๒.๑) การวิเคราะห์สื่อ

๒.๒) การผลิตสื่อ

๒.๓) การพิจารณาและตัดสินใจ

๒.๔) การแก้ปัญหา

๓) ความรู้ด้านเทคโนโลยี

๓.๑) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๑๘.๔ ทักษะด้านชีวิตและการทำงาน ในการดำรงชีวิตและทำงานในยุคปัจจุบันให้ประสบความสำเร็จ ผู้เรียนจะต้องพัฒนาทักษะชีวิตที่สำคัญ ดังนี้

๑) ความยืดหยุ่นและการปรับตัว

๑.๑) ความยืดหยุ่น

๑.๒) การปรับตัวเพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

๒) การริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นตัวของตัวเอง

๒.๑) การวิเคราะห์สื่อ

๒.๒) การผลิตสื่อ

๒.๓) การพิจารณาและตัดสินใจ

๓) ทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม

๓.๑) มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพกับผู้อื่น

๓.๒) ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในทีมที่มีความหลากหลาย

๔) การเป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิต (Productivity) และความรับผิดชอบเชื่อถือได้ (Accountability)

๔.๑) การวิเคราะห์สื่อ

๔.๒) การผลิตสื่อ

๕) ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ (Responsibility)

๕.๑) แนะนำผู้อื่นได้

๕.๒) รับผิดชอบต่อผู้อื่น

ทักษะของคนในศตวรรษที่ ๒๑ ที่ทุกคนจะต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ การเรียนรู้ 3R x 8C

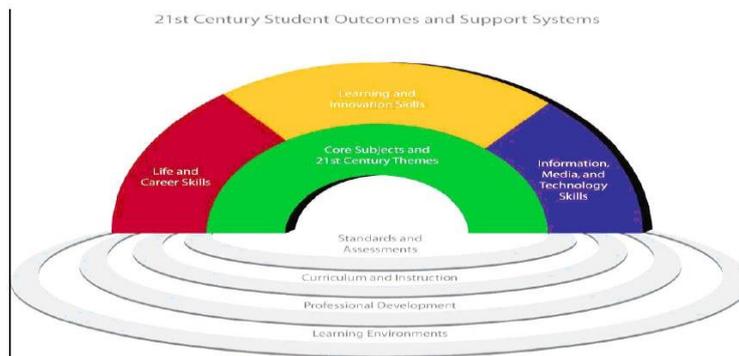
3R ประกอบด้วย

- Reading การอ่านออก
- Writing การเขียนได้
- Arithmetic การคิดเลข

8C ประกอบด้วย

- Critical Thinking and Problem Solving คิดอย่างมีวิจรรย์ญาณและทักษะในการแก้ปัญหา
- Creativity and Innovation มีทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม

- Collaboration, Teamwork and Leadership ทักษะการทำงานเป็นทีม
- Computing and ICT Literacy มีทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- Cross-cultural Understanding มีทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม
- Communication, Information, and Media Literacy มีทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ
- Career and Learning Skills มีทักษะอาชีพและการเรียนรู้
- Compassion ความมีเมตตา วินัยคุณธรรมและจริยธรรม

ภาพ กรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Learning Framework)

ที่มา: <http://www.qlf.or.th/>

การพัฒนากรอบความคิดที่ครอบคลุมเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ นั้นจำเป็นต้องสร้างระบบส่งเสริมเพิ่มขึ้นจากทักษะเฉพาะด้านองค์ความรู้ความชำนาญการและความสามารถในการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนรอบรู้ มีความสามารถที่จำเป็นและหลากหลาย ระบบส่งเสริมให้นักเรียนได้รอบรู้ทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญ ในศตวรรษที่ ๒๑ ไปด้วยกัน ๕ ระบบ ดังนี้

๑) ระบบส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเน้นทักษะ ความรู้และความเชี่ยวชาญที่เกิดกับผู้เรียน สร้างความรู้ความเข้าใจในการเรียนในเชิงสหวิทยาการระหว่างวิชาหลักที่เป็นจุดเน้น มุ่งเน้นการสร้างความรู้และเข้าใจในเชิงลึกมากกว่าการสร้างความรู้แบบผิวเผิน ยกกระดับความสามารถผู้เรียนด้วยการให้ข้อมูลที่เป็นจริง การใช้สื่อหรือเครื่องมือที่มีคุณภาพจากการเรียนรู้ในสถานศึกษา การทำงานและในการดำรงชีวิตประจำวัน ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมายและสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้และใช้หลักการวัดประเมินผลที่มีคุณภาพระดับสูง

๒) การประเมินผล โดยสร้างความสมดุลในการประเมินผลเชิงคุณภาพ โดยการใช้แบบทดสอบมาตรฐานสำหรับการทดสอบย่อยและทดสอบรวมสำหรับการประเมินผลในชั้นเรียน เน้นการนำประโยชน์ของผลสะท้อนจากการปฏิบัติของผู้เรียนมาปรับปรุงแก้ไขงาน ใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการทดสอบวัดและประเมินผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สร้างและพัฒนากระบบแฟ้มสะสมงาน (Portfolios) ของผู้เรียนให้เป็นมาตรฐานและมีคุณภาพ

๓) หลักสูตรและการสอน โดยการสอนให้เกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นเชิงสหวิทยาการของวิชาแกนหลัก สร้างโอกาสที่จะประยุกต์ทักษะเชิงบูรณาการข้ามสาระเนื้อหาและสร้างระบบการเรียนรู้ที่เน้นสมรรถนะเป็นฐาน (Competency based) และสร้างนวัตกรรมและวิธีการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการที่มีเทคโนโลยีเป็นตัวเกื้อหนุนการเรียนรู้แบบสืบค้นและวิธีการเรียนจากการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) เพื่อการสร้างทักษะขั้นสูงทางการคิด

๔) การพัฒนาทางวิชาชีพ โดยเน้นจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อการสร้างครูให้เป็นผู้ที่มีทักษะความรู้ความสามารถในเชิงบูรณาการ การใช้เครื่องมือและกำหนดยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในชั้นเรียน และสร้างให้ครูมีความสามารถในการวิเคราะห์และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม สร้างความสมบูรณ์แบบในมิติของการสอนด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย สร้างให้ครูเป็นผู้ที่มีทักษะความรู้ความสามารถในเชิงลึก เกี่ยวกับการแก้ปัญหา การคิดแบบวิจรญาณและทักษะด้านอื่น ๆ ที่สำคัญต่อวิชาชีพ การสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพให้เกิดขึ้นกับครูเพื่อเป็นต้นแบบ (Model) แห่งการเรียนรู้ของชั้นเรียนที่จะนำไปสู่การสร้างทักษะการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ สร้างให้ครูเป็นผู้ที่มีความสามารถวิเคราะห์ผู้เรียนได้ทั้งรูปแบบการเรียนรู้ สติปัญญา จุดอ่อน จุดแข็ง ในตัวผู้เรียน เหล่านี้เป็นต้น ช่วยให้ครูได้เกิดการพัฒนาศักยภาพให้สูงขึ้น เพื่อนำไปใช้สำหรับการกำหนดกลยุทธ์ทางการสอนและจัดประสบการณ์ทางการเรียนได้เหมาะสมกับบริบททางการเรียนรู้ สนับสนุนให้เกิดการประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างทักษะและเกิดการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ แบ่งปันความรู้ระหว่างชุมชนทางการเรียนรู้โดยใช้ช่องทางหลากหลายในการสื่อสารให้เกิดขึ้นและสร้างให้เกิดต้นแบบที่มีการพัฒนาทางวิชาชีพได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

๕) สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ โดยการสร้างสรรค์แนวปฏิบัติทางการเรียน การรับการสนับสนุนจากบุคลากรและสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เกื้อหนุน เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุผล สนับสนุนทางวิชาชีพแก่ชุมชนทั้งในด้านการให้การศึกษามีส่วนร่วม การแบ่งปันสิ่งปฏิบัติที่เป็นเลิศระหว่างกันรวมทั้งการบูรณาการหลอมรวมทักษะหลากหลายสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน สร้างผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากสิ่งที่ปฏิบัติจริงตามบริบท โดยเฉพาะการเรียนแบบโครงงาน สร้างโอกาสในการเข้าถึงสื่อเทคโนโลยี เครื่องมือหรือแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ออกแบบระบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม ทั้งการเรียนเป็นกลุ่มหรือการเรียนรายบุคคลและนำไปสู่การพัฒนาและขยายผลสู่ชุมชน ทั้งในรูปแบบการเผชิญหน้าหรือระบบออนไลน์

๒.๑.๑๙ รูปแบบการศึกษาตามวิถีใหม่ (New Normal)

การจัดการศึกษาในปัจจุบันต้องมีการปรับตัวโดยให้ความสำคัญกับ รูปแบบการศึกษาตามวิถีใหม่ (New Normal) ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างไปจากวิถีแบบเดิม บุคลากรทางการศึกษามีการปรับตัวเพื่อใช้เทคโนโลยีในการทำงานทางไกล การเรียนรู้ในยุคความปกติใหม่เป็นการเรียนรู้ที่มีแพลตฟอร์ม (Platform) และวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายตอบสนองความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยผู้สอนจะออกแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการเรียนแบบใดก็ตามจะเป็นการเน้นให้ผู้เรียนได้เป็นผู้กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ และประเมินตนเอง ทำให้สามารถเรียนรู้ทุกเนื้อหาได้จากทุกคนทุกที่ ทุกเวลา และไม่ได้ทำให้การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนลดลง อีกทั้งผู้เรียนและผู้สอนยังสามารถโต้ตอบกันได้อย่างเต็มที่อีกด้วย ซึ่งการศึกษาในยุคความปกติใหม่ ผู้สอนควรมีการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน เหมาะสมกับความพร้อม และทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อที่จะสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง โดยการเรียนในยุค New Normal มีรูปแบบการเรียนการสอน ๔ รูปแบบ ประกอบด้วย

๒.๑.๑๙.๑ การเรียนผ่านระบบออนไลน์ ๑๐๐% เหมาะสำหรับโรงเรียนและนักเรียนที่มีความพร้อมในการเรียนผ่านระบบออนไลน์ รวมทั้งผู้ปกครองพร้อมที่จะช่วยเหลือและสนับสนุน มีเครื่องมือ

สนับสนุนการเรียน คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต สมาร์ทโฟน และอินเทอร์เน็ต โดยรูปแบบการสอนจำเป็นต้องพัฒนาให้มีความน่าสนใจ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๑.๑๙.๒ การเรียนในห้องเรียน เหมาะสำหรับโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อย และมีพื้นที่มากพอที่จะรักษาระยะห่าง (Social Distancing) และสามารถดูแลสุขอนามัยของนักเรียนได้อย่างเคร่งครัด โดยให้นักเรียนทุกคนใส่หน้ากากอนามัย และทำความสะอาดมือด้วยแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ทางโรงเรียนต้องหมั่นฆ่าเชื้อโรคในเรียนอย่างสม่ำเสมอ

๒.๑.๑๙.๓ การเรียนแบบผสมผสานแบบออนไลน์และออฟไลน์ เหมาะสำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีจำนวนนักเรียนมาก และไม่มีประสบการณ์จัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ โดยการแบ่งนักเรียนออกเป็น ๒ กลุ่ม เพื่อสลับวันให้มาเรียนที่โรงเรียน กลุ่มละ ๒ วันต่อสัปดาห์ โดยเลือกวิชาที่มีการปฏิบัติงานร่วมกันมาจัดการเรียนในห้องเรียน และอีก ๓ วัน จัดการเรียนผ่านระบบออนไลน์

๒.๑.๑๙.๔ การเรียน Home School เหมาะสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และเด็กที่มีปัญหาโรคประจำตัวที่มีความเสี่ยงหากต้องไปเรียนที่โรงเรียน การเรียนการสอนแบบนี้คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากผู้ปกครองอาจกังวลเรื่องความปลอดภัยของบุตรหลาน ทั้งนี้ผู้ปกครองจะมีบทบาทเป็นผู้จัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยประยุกต์ให้สอดคล้องกับหลักสูตรของกระทรวงศึกษา อาจเป็นการเรียนออนไลน์ควบคู่กับการจัดครูเฉพาะวิชามาสอนที่บ้าน

๒.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT Analysis)

สภาพแวดล้อมในปัจจุบันทั้งภายในและภายนอก ล้วนส่งผลกระทบต่อการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จึงจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์บริบทต่างๆ ที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ซึ่งผลการวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายใน และการวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายนอก จะเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่ใช้ในการวิเคราะห์สำหรับทบทวนแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘) มีรายละเอียดในการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

๒.๒.๑ การวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายใน

๒.๒.๑.๑ จุดแข็ง (Strength)

๑) ครู อาจารย์ที่มีทักษะ ความเชี่ยวชาญในการถ่ายทอดความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมให้กับนักเรียนนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ครู อาจารย์มีทักษะ ความเชี่ยวชาญ และศักยภาพในการจัดเก็บองค์ความรู้ตลอดจนสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปวัฒนธรรม

๓) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีศิลปินแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

๔) สถาบันมีทุนทางวัฒนธรรมที่เข้มแข็งและมีความหลากหลาย

๕) สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีนโยบายให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มุ่งเน้นการสร้างรายได้เพิ่มขึ้น

๖) สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีนายกสภา และคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในหลายสาขา และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ

๗) แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความเชื่อมโยงกับนโยบายภาครัฐที่ให้ความสำคัญด้านศิลปวัฒนธรรม

๘) มีกลยุทธ์การพัฒนาการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ระดับชาติและนานาชาติ

๙) มีระบบการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่ทันสมัย มีองค์ความรู้ครบถ้วนทุกสาขา ทั้งด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

๑๐) มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่แสดงจุดยืนการเป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

๑๑) มีหน่วยงานในสังกัดครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในการให้บริการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

๑๒) มีการใช้อำนาจในการควบคุม สั่งการเป็นไปตามกฎหมายหรือข้อบังคับ ที่ทำให้เกิดความโปร่งใส คล่องตัว ในการบริหารจัดการด้านกฎหมาย บุคคล การเงิน และการคลัง

๑๓) บุคลากรในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีค่านิยมองค์กรร่วมกัน รวมทั้งมีความตระหนักในการขับเคลื่อนค่านิยมองค์กรเพื่อผลักดันให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

๑๔) มีการกระจายอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดและมีการกำกับ ติดตาม ทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการหน่วยงาน

๑๕) บุคลากรมีความรัก ความศรัทธาในองค์กร

๑๖) มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการบริหารจัดการ การเรียนการสอนตั้งแต่รับสมัครจนถึงสำเร็จการศึกษา

๑๗) มีระบบการสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านบริหารจัดการ เช่น ระบบงานสารบรรณ ระบบห้องประชุมระบบบริหารงานบุคคล

๒.๒.๑.๒ จุดอ่อน (Weakness)

๑) ขาดกระบวนการ การกำกับ ติดตาม และประเมินผลความก้าวหน้าการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ให้บรรลุความก้าวหน้าตามที่กำหนดไว้

๒) ระบบกลไกการจัดหาเงินรายได้และการบริหารเงินรายได้ยังไม่ครอบคลุม

๓) การรายงานผลการดำเนินงานล่าช้า ไม่สมบูรณ์ทำให้ผู้บริหารไม่สามารถนำข้อมูลไปบริหารจัดการตามสถานการณ์ได้

๔) ขาดกลไกที่มีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการส่งเสริมให้ครู อาจารย์ และบุคลากรมีวิทยฐานะ และตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

๕) ขาดระบบการสร้างขวัญกำลังใจที่ส่งเสริม สนับสนุน หรือเพิ่มแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

๖) แผนพัฒนาบุคลากรยังไม่มีชัดเจนทั้งสายครู อาจารย์ และสายสนับสนุน

๗) กลไกในการขับเคลื่อนการประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรยังไม่เข้มแข็ง

๘) การจัดทำแผนพัฒนาของหน่วยงานไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๙) การจัดทำแผนยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกันทั้ง ๙ แผน ตามองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษา

๑๐) อัตรากำลังที่ไม่สอดคล้องกับโครงสร้าง

๑๑) หน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีอัตรากำลังอาจารย์ในระดับอุดมศึกษาไม่เพียงพอ ทำให้การมอบหมายงานเกินกรอบภาระงานที่กำหนดตามตำแหน่งงาน

๑๒) อัตรากำลังบุคลากรสายสนับสนุนไม่เพียงพอทำให้การมอบหมายงานเกินกรอบภาระงานที่กำหนดตามตำแหน่งงาน

๑๓) บุคลากรสายสนับสนุนขาดแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน

๑๔) การปฏิบัติงานบางสายงานไม่เป็นไปตามสายการบังคับบัญชา

๑๕) ขาดมืออาชีพในการนำต้นแบบวัฒนธรรมมาเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๑๖) ขาดความตระหนักในการนำระบบสารสนเทศไปใช้ในการปฏิบัติงาน

๑๗) ครู อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน มีทักษะไม่เพียงพอต่อการเขียนแบบเสนอหัวข้อโครงการวิจัยตามหลักเกณฑ์ของแหล่งทุนภายนอก และการเขียนบทความวิชาการ/บทความวิจัย ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ

๑๘) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการศึกษาทั้งการจัดการศึกษาและการให้บริการนักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ยังไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

๑๙) การบริหารงานและการใช้อำนาจหน้าที่ไม่เป็นไปตามโครงสร้างองค์กร

๒๐) การมีนโยบายที่ให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งเปิดหลักสูตรปริญญาตรีส่งผลกระทบต่อจำนวนนักศึกษา และความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากรที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกัน เช่น พื้นที่ศาลายา

๒.๒.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายนอก

๒.๒.๒.๑ โอกาส (Opportunity)

๑) การเปิดเสรีทางการศึกษา เป็นการเพิ่มโอกาสให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์พัฒนาการส่งหลักสูตรระดับนานาชาติ หลักสูตรพัฒนาอาจารย์และพัฒนาครูเพื่อรองรับการแข่งขันมากขึ้น

๒) นโยบายของรัฐบาลในการปฏิรูปการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนตามความถนัด กระจายอำนาจการศึกษาให้ผู้เรียนได้เข้าถึงการเรียนรู้อย่างทั่วถึง จัดทำหลักสูตรและให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับความรู้ความสนใจของผู้เรียน เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา

๓) นโยบายรัฐบาลในเรื่อง Soft power เปิดโอกาสให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้นำทุนทางวัฒนธรรมมาเพิ่มมูลค่าในการสร้างรายได้

๔) ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทเฉพาะกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติฯ นโยบายรัฐบาล และนโยบายกระทรวงวัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีแนวทางการพัฒนาผลงานการบริการทางวิชาการ การพัฒนาทักษะที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมได้กว้างขวางและสามารถหารายได้เพิ่มขึ้น

๕) เครือข่ายด้านการจัดการศึกษา และด้านศิลปวัฒนธรรมมีทั้งในประเทศและต่างประเทศ ส่งผลให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์สามารถเผยแพร่ศิลปะการแสดง และสร้างเครือข่ายทางการศึกษาทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ

๖) แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แผนด้านการอุดมศึกษา มีแนวทางการยกระดับคุณภาพ การศึกษาและสมรรถนะของกำลังคนในการปรับปรุงระบบการกำกับคุณภาพ และมาตรฐานหลักสูตร ส่งผลให้

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพ มีความหลากหลายสำหรับ ประชากรทุกช่วงวัย และตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๓) ความต้องการของหน่วยงานและสังคมไทย ที่นิยมวัฒนธรรม ประเพณีมากขึ้น ทำให้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีโอกาสสร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้านการนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้มีความหลากหลายมากขึ้น

๔) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดให้รัฐต้องอนุรักษ์ฟื้นฟู ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและ ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น และของชาติ และจัดให้มีพื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย ทำให้สถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์มีเครือข่าย/แนวร่วม ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย

๕) ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี มีการกำหนดให้มีการวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มโดยเน้นทักษะดิจิทัล ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนา ระบบและผู้ใช้งาน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มขึ้น

๑๐) รัฐบาลจะใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพ ลดค่าใช้จ่ายสร้างความโปร่งใส และปรับปรุงการทำงานของภาครัฐให้เป็นรัฐบาลดิจิทัล ทำให้ประชาชนได้รับการบริการจากรัฐสะดวกมากขึ้น ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีแนวทางในการปรับปรุงระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๑๑) เทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันมีความก้าวหน้า ทันสมัย เอื้อต่อการเรียนการสอน และการบริหารจัดการที่หลากหลายรูปแบบ ช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงานและการส่งเสริมการเรียนรู้

๑๒) กฎกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) มีการจัดกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษา และให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีโอกาส ในการพัฒนาปรับปรุง ระบบบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา ระบบการผลิตบัณฑิต ระบบวิจัยและนวัตกรรม

๑๓) หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีทุนสำหรับสร้างผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ และผลงาน นวัตกรรม เปิดโอกาสให้นักวิจัยของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ขอรับทุนเพื่อจัดทำผลงานได้

๑๔) มีเครือข่ายภาครัฐและเอกชนสนับสนุนงบประมาณในการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงาน สร้างสรรค์ และผลงานนวัตกรรม

๑๕) ภาคประชาชนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับความหลากหลายของวัฒนธรรมมากขึ้น

๑๖) พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๒ ที่กำหนดให้มีระบบการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล การใช้จ่ายงบประมาณ การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการศึกษ แนวทางจัดการศึกษาและคุณภาพมาตรฐานการศึกษาโดย หน่วยงานภายในและหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบภายนอก

๑๗) แผนปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ส่งผลให้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เกิดการขับเคลื่อนในการป้องกัน และปราบปรามอย่างเป็นรูปธรรมภายใต้กรอบ ธรรมาภิบาลและความโปร่งใสในการดำเนินงาน

๒.๒.๒.๒ อุปสรรค (Threat)

- ๑) อิทธิพลทางวัฒนธรรมจากต่างประเทศส่งผลให้รูปแบบวัฒนธรรมไทยในปัจจุบันที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมีอิทธิพลต่อประชากร Generation Z มีผลต่อการเลือกเสพสื่อ
- ๒) สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งมีการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ทำให้ผู้เรียนมีทางเลือกในการเข้ารับการศึกษาต่อด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ส่งผลต่อการรับนักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- ๓) ค่านิยมในการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ และมีชื่อเสียง ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- ๔) สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันมีผลต่อการหารายได้ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- ๕) ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และอัตราการเกิดของประชากรไทยลดลง ส่งผลกระทบต่อจำนวนเยาวชนที่จะเข้ารับการศึกษา
- ๖) ระบบเทคโนโลยีปัจจุบันส่งผลต่อการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม
- ๗) ระบบเทคโนโลยีปัจจุบันส่งผลต่อการละเมิดลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญาในงานวิจัย และงานสร้างสรรค์
- ๘) ภัยจากโรคติดต่อที่เป็นโรคอุบัติใหม่
- ๙) ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ทั้งวาตภัย และอุทกภัย ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา ทำให้สถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องปิดการเรียนการสอน และทำให้ทรัพย์สินทางราชการเสียหาย รวมถึงต้องจัดหางบประมาณในการป้องกัน
- ๑๐) การเกิดฝุ่นละออง PM ๒.๕ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพนักเรียน นักศึกษา และบุคลากร

๒.๒.๓ ตารางแสดงการให้คะแนนสถานการณ์สภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ปัจจัยภายใน / จุดแข็ง	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
ครู อาจารย์ที่มีทักษะ ความเชี่ยวชาญในการถ่ายทอดความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมให้กับนักเรียนนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ	๐.๐๗๙	๕	๐.๓๙๕	๑
ครู อาจารย์มีทักษะ ความเชี่ยวชาญ และศักยภาพในการจัดเก็บองค์ความรู้ตลอดจนสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปวัฒนธรรม	๐.๐๗๘	๕	๐.๓๙๐	๒
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีศิลปินแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	๐.๐๗๔	๕	๐.๓๗๐	๓
สถาบันมีทุนทางวัฒนธรรมที่เข้มแข็งและมีความหลากหลาย	๐.๐๗๒	๕	๐.๓๖๐	๔
นโยบายสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพในการหารายได้	๐.๐๗๒	๕	๐.๓๖๐	๕
สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีนายกสภา และคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในหลายสาขา และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ	๐.๐๗๒	๕	๐.๓๖๐	๖
แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความเชื่อมโยงกับนโยบายภาครัฐที่ให้ความสำคัญด้านศิลปวัฒนธรรม	๐.๐๗๑	๕	๐.๓๕๕	๗
มีกลยุทธ์การพัฒนาการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ระดับชาติและนานาชาติ	๐.๐๗๑	๕	๐.๓๕๕	๘
มีระบบการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่ทันสมัย มีองค์ความรู้ครบถ้วนทุกสาขา ทั้งด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	๐.๐๖๖	๕	๐.๓๓๐	๙
มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่แสดงจุดยืนการเป็นสถาบันต้นแบบ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	๐.๐๖๒	๔	๐.๒๔๘	๑๐
มีหน่วยงานในสังกัดครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในการให้บริการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม	๐.๐๕๕	๔	๐.๒๒๐	๑๑
มีการใช้อำนาจในการควบคุม สั่งการเป็นไปตามกฎหมายหรือข้อบังคับ ที่ทำให้เกิดความโปร่งใส คล่องตัว ในการบริหารจัดการด้านกฎหมาย บุคคล การเงิน และการคลัง	๐.๐๔๘	๕	๐.๒๔๐	๑๒
บุคลากรในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีค่านิยมองค์กรร่วมกัน รวมทั้งมีความตระหนักในการขับเคลื่อนค่านิยมองค์กรเพื่อผลักดันให้เป็นสถาบันต้นแบบ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	๐.๐๔๕	๔	๐.๑๘๐	๑๓
มีการกระจายอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดและมีการกำกับ ติดตาม ทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการหน่วยงาน	๐.๐๔๒	๓	๐.๑๒๖	๑๔

ปัจจัยภายใน / จุดแข็ง	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
บุคลากรมีความรัก ความศรัทธาในองค์กร	๐.๐๔๐	๓	๐.๑๒๐	๑๕
มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการบริหารจัดการ การเรียนการสอน ตั้งแต่รับสมัครจนถึงสำเร็จการศึกษา	๐.๐๓๐	๒	๐.๐๖๐	๑๖
มีระบบการสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านบริหารจัดการ เช่น ระบบงานสารบรรณ ระบบห้องประชุม ระบบบริหารงานบุคคล	๐.๐๒๓	๒	๐.๐๔๖	๑๗
รวม	๑.๐๐๐		๔.๕๑๕	

ปัจจัยภายใน / จุดอ่อน	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
ขาดกระบวนการ การกำกับ ติดตาม และประเมินผลความก้าวหน้า การขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ให้บรรลุความก้าวหน้าตามที่กำหนดไว้	๐.๐๖๕	๔	๐.๒๖๐	๑
ระบบกลไกการจัดหาเงินรายได้และการบริหารเงินรายได้ยังไม่ครอบคลุม	๐.๐๕๑	๔	๐.๒๐๔	๒
การรายงานผลการดำเนินงานล่าช้า ไม่สมบูรณ์ทำให้ผู้บริหารไม่สามารถนำข้อมูลไปบริหารจัดการตามสถานการณ์ได้	๐.๐๕๐	๔	๐.๒๐๐	๓
ขาดกลไกที่มีประสิทธิผลในการขับเคลื่อนการส่งเสริมให้ครู อาจารย์ และบุคลากรมีวิทยฐานะ และตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น	๐.๐๔๙	๔	๐.๑๙๖	๔
ขาดระบบการสร้างขวัญกำลังใจที่ส่งเสริม สนับสนุน หรือเพิ่มแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	๐.๐๔๘	๔	๐.๑๙๒	๕
แผนพัฒนาบุคลากรยังไม่มีชัดเจนทั้งสายครู อาจารย์ และสายสนับสนุน	๐.๐๖๒	๓	๐.๑๘๖	๖
กลไกในการขับเคลื่อนการประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรยังไม่เข้มแข็ง	๐.๐๔๖	๔	๐.๑๘๔	๗
การจัดทำแผนพัฒนาของหน่วยงานไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๐.๐๔๕	๔	๐.๑๘๐	๘
การจัดทำแผนยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกัน ทั้ง ๙ แผน ตามองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษา	๐.๐๔๔	๔	๐.๑๗๖	๙
อัตรากำลังที่ไม่สอดคล้องกับโครงสร้าง	๐.๐๔๓	๔	๐.๑๗๒	๑๐
หน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีอัตรากำลังอาจารย์ในระดับอุดมศึกษาไม่เพียงพอทำให้การมอบหมายงานเกินกรอบภาระงานที่กำหนดตามตำแหน่งงาน	๐.๐๕๗	๓	๐.๑๗๑	๑๑

ปัจจัยภายใน / จุดอ่อน	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
อัตรากำลังบุคลากรสายสนับสนุนไม่เพียงพอทำให้การมอบหมายงานเกินกรอบภาระงานที่กำหนดตามตำแหน่งงาน	๐.๐๕๖	๓	๐.๑๖๘	๑๒
บุคลากรสายสนับสนุนขาดแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน	๐.๐๕๕	๓	๐.๑๖๕	๑๓
การปฏิบัติงานบางสายงานไม่เป็นไปตามสายการบังคับบัญชา	๐.๐๔๑	๔	๐.๑๖๔	๑๔
ขาดมืออาชีพในการนำต้นทุนวัฒนธรรมมาเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์	๐.๐๕๔	๓	๐.๑๖๒	๑๕
ขาดความตระหนักในการนำระบบสารสนเทศไปใช้ในการปฏิบัติงาน	๐.๐๕๓	๓	๐.๑๕๙	๑๖
ครู อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน มีทักษะไม่เพียงพอต่อการเขียนแบบเสนอหัวข้อโครงการวิจัยตามหลักเกณฑ์ของแหล่งทุนภายนอก และการเขียนบทความวิชาการ/บทความวิจัย ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ	๐.๐๕๒	๓	๐.๑๕๖	๑๗
ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการจัดการศึกษาและการให้บริการนักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ยังไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ	๐.๐๔๗	๓	๐.๑๔๑	๑๘
การบริหารงานและการใช้อำนาจหน้าที่ไม่เป็นไปตามโครงสร้างองค์กร	๐.๐๔๒	๓	๐.๑๒๖	๑๙
การมีนโยบายที่ให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งเปิดหลักสูตรปริญญาตรีส่งผลกระทบต่อจำนวนนักศึกษา และความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากรที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกัน เช่น พื้นที่ศาลายา	๐.๐๔๐	๓	๐.๑๒๐	๒๐
รวม	๑.๐๐๐		๓.๔๘๒	

ปัจจัยภายนอก / โอกาส	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
การเปิดเสรีทางการศึกษา เป็นการเพิ่มโอกาสให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์พัฒนาการสร้างหลักสูตรระดับนานาชาติ หลักสูตรพัฒนาอาจารย์ และพัฒนาครูเพื่อรองรับการแข่งขันมากขึ้น	๐.๐๗๐	๕	๐.๓๕๐	๑
นโยบายของรัฐบาลในการปฏิรูปการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนตามความถนัดกระจายอำนาจการศึกษาให้ผู้เรียนได้เข้าถึงการเรียนรู้อย่างทั่วถึง จัดทำหลักสูตรและให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับความรู้ความสนใจของผู้เรียน เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา	๐.๐๖๙	๕	๐.๓๔๕	๒

ปัจจัยภายนอก / โอกาส	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
นโยบายรัฐบาลในเรื่อง Soft power เปิดโอกาสให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้นำทุนทางวัฒนธรรมมาเพิ่มมูลค่าในการสร้างรายได้	๐.๐๖๐	๕	๐.๓๐๐	๓
ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทเฉพาะกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติฯ นโยบายรัฐบาล และนโยบายกระทรวงวัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีแนวทางการพัฒนาผลงานการบริการทางวิชาการ การพัฒนาทักษะที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมได้กว้างขวางและสามารถหารายได้เพิ่มขึ้น	๐.๐๖๘	๕	๐.๓๔๐	๔
เครือข่ายด้านการจัดการศึกษา และด้านศิลปวัฒนธรรมมีทั้งในประเทศและต่างประเทศส่งผลให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์สามารถเผยแพร่ศิลปะการแสดง และสร้างเครือข่ายทางการศึกษาทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ	๐.๐๖๕	๕	๐.๓๒๕	๕
แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แผนด้านการอุดมศึกษา มีแนวทางการยกระดับคุณภาพการศึกษาและสมรรถนะของกำลังคนในการปรับปรุงระบบการกำกับคุณภาพ และมาตรฐานหลักสูตร ส่งผลให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพ มีความหลากหลายสำหรับประชากรทุกช่วงวัย และตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๐.๐๖๐	๕	๐.๓๐๐	๖
ความต้องการของหน่วยงานและสังคมไทย ที่นิยมวัฒนธรรมประเพณี มากขึ้น ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีโอกาสสร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้านการนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้มีความหลากหลายมากขึ้น	๐.๐๕๘	๕	๐.๒๙๐	๗
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดให้รัฐต้อง อนุรักษ์ฟื้นฟู ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและ ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณีอันดีงาม ของท้องถิ่นและของชาติ และจัดให้มีพื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีเครือข่าย/แนวร่วม ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	๐.๐๕๗	๕	๐.๒๘๕	๘
ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี มีการกำหนดให้มีการวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มโดยเน้นทักษะดิจิทัล ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาระบบและผู้ใช้งาน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มขึ้น	๐.๐๕๖	๕	๐.๒๘๐	๙

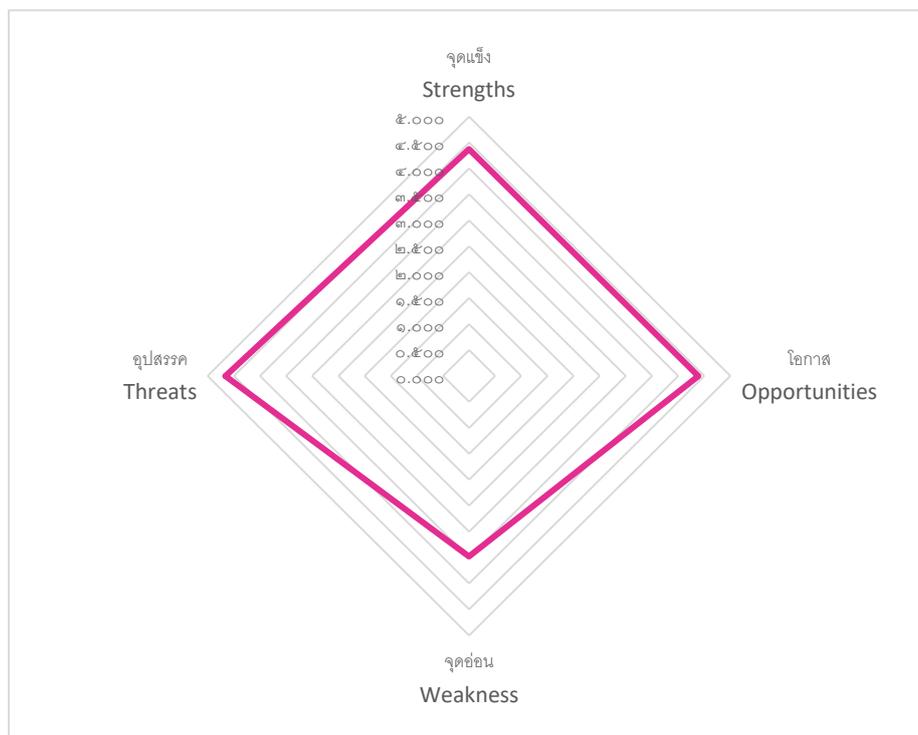
ปัจจัยภายนอก / โอกาส	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
รัฐบาลจะใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพ ลดค่าใช้จ่ายสร้างความโปร่งใส และปรับปรุงการทำงานของภาครัฐให้เป็นรัฐบาลดิจิทัล ทำให้ประชาชนได้รับการบริการจากรัฐสะดวกมากขึ้น ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีแนวทางในการปรับปรุงระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	๐.๐๕๕	๕	๐.๒๗๕	๑๐
เทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันมีความก้าวหน้า ทันสมัย เอื้อต่อการเรียนการสอนและการบริหารจัดการที่หลากหลายรูปแบบ ช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงานและการส่งเสริมการเรียนรู้	๐.๐๕๐	๕	๐.๒๕๐	๑๑
กฎกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) มีการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีโอกาสในการพัฒนา ปรับปรุง ระบบบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา ระบบการผลิตบัณฑิต ระบบวิจัยและนวัตกรรม	๐.๐๕๐	๔	๐.๒๐๐	๑๒
หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีทุนสำหรับสร้างผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ และผลงานนวัตกรรม เปิดโอกาสให้นักวิจัยของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ขอรับทุนเพื่อจัดทำผลงานได้	๐.๐๖๒	๓	๐.๑๘๖	๑๓
มีเครือข่ายภาครัฐและเอกชนสนับสนุนงบประมาณในการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ และผลงานนวัตกรรม	๐.๐๕๙	๓	๐.๑๗๗	๑๔
ภาคประชาชนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับความหลากหลายของวัฒนธรรมมากขึ้น	๐.๐๕๕	๓	๐.๑๖๕	๑๕
พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๒ ที่กำหนดให้มีระบบการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล การใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการศึกษา แนวทางจัดการศึกษา และคุณภาพมาตรฐานการศึกษาโดยหน่วยงานภายในและหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบภายนอก	๐.๐๕๔	๓	๐.๑๖๒	๑๖
แผนปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ส่งผลให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เกิดการขับเคลื่อนในการป้องกัน และปราบปรามอย่างเป็นรูปธรรมภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและความโปร่งใสในการดำเนินงาน	๐.๐๕๒	๓	๐.๑๕๖	๑๗
รวม	๑.๐๐๐		๔.๓๘๖	

ปัจจัยภายนอก / อุปสรรค	ค่าถ่วง น้ำหนัก (%)	คะแนน ที่ใช้	คะแนน ที่ได้	ลำดับ
อิทธิพลทางวัฒนธรรมจากต่างประเทศส่งผลให้รูปแบบวัฒนธรรมไทยในปัจจุบันที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมีอิทธิพลต่อประชากร Generation Z มีผลต่อการเลือกเสฟสื่อ	๐.๑๖๐	๕	๐.๘๐๐	๑
สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งมีการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ทำให้ผู้เรียนมีทางเลือกในการเข้ารับการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ส่งผลต่อการรับนักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๐.๑๕๐	๕	๐.๗๕๐	๒
ค่านิยมในการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ และมีชื่อเสียง ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๐.๑๕๐	๕	๐.๗๕๐	๓
สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันมีผลต่อการหารายได้ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๐.๑๒๐	๕	๐.๖๐๐	๔
ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และอัตราการเกิดของประชากรไทยลดลง ส่งผลกระทบต่อจำนวนเยาวชนที่จะเข้ารับการศึกษ	๐.๑๐๐	๕	๐.๕๐๐	๕
ระบบเทคโนโลยีปัจจุบันส่งผลต่อการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม	๐.๑๐๐	๕	๐.๕๐๐	๖
ระบบเทคโนโลยีปัจจุบันส่งผลต่อการละเมิดลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญาในงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	๐.๐๕๐	๔	๐.๒๐๐	๗
ภัยจากโรคติดต่อที่เป็นโรคอุบัติใหม่	๐.๐๕๐	๔	๐.๒๐๐	๘
ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ทั้งวาตภัย และอุทกภัย ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา ทำให้สถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องปิดการเรียนการสอน และทำให้ทรัพย์สินทางราชการเสียหาย รวมถึงต้องจัดหางบประมาณในการป้องกัน	๐.๐๖๐	๓	๐.๑๘๐	๙
การเกิดฝุ่นละออง PM 2.5 ส่งผลกระทบต่อสุขภาพนักเรียน นักศึกษา และบุคลากร	๐.๐๖๐	๓	๐.๑๘๐	๑๐
รวม	๑.๐๐๐		๔.๖๖๐	

๒.๒.๔ สถานการณ์หรือตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถสรุปตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ได้ตามตารางต่อไปนี้

จุดแข็ง (Strengths)	๔.๕๑๕
จุดอ่อน (Weakness)	๓.๔๘๒
โอกาส (Opportunities)	๔.๓๘๖
อุปสรรค (Threats)	๔.๖๖๐

เมื่อนำผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกมากำหนดตำแหน่งยุทธศาสตร์ พบว่าสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีตำแหน่งยุทธศาสตร์อยู่ในพื้นที่ ST (จุดแข็ง – อุปสรรค) ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีจุดแข็งและอุปสรรค โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๕๑๕ และ ๔.๖๖๐ ตามลำดับ ดังนั้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์อาจกำหนดยุทธศาสตร์ในเชิงป้องกัน เพื่อใช้จุดแข็งที่มีอยู่มาใช้ในการป้องกันและรับมือกับความผันผวนในเชิงลบของสถานการณ์ภายนอก และนำโอกาสที่เอื้อต่อการขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มากำหนดแนวคิดหรือวิธีใหม่ให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

๒.๒.๕ การวิเคราะห์ TOWS Matrix สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

		STRENGTHS – S	WEKNESSSES – W
Internal Factors	S๑) ครู อาจารย์ที่มีทักษะ ความเชี่ยวชาญ ในการถ่ายทอดความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ให้กับนักเรียน นักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ	W๑) ขาดกระบวนการ การกำกับ ติดตาม และประเมินผลความก้าวหน้า การขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ให้บรรลุ ความก้าวหน้าตามที่กำหนดไว้	
	S๒) ครู อาจารย์มีทักษะ ความเชี่ยวชาญ และศักยภาพในการจัดเก็บองค์ความรู้ ตลอดจนสร้างสรรค์ผลงานทาง ศิลปวัฒนธรรม	W๒) ระบบกลไกการจัดหาเงินรายได้ และการบริหารเงินรายได้ยังไม่ ครบคลุม	
	S๓) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีศิลปิน แห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	W๓) การรายงานผลการดำเนินงาน ค่าใช้จ่าย ไม่สมบูรณ์ทำให้ผู้บริหารไม่ สามารถนำข้อมูลไปบริหารจัดการตาม สถานการณ์ได้	
	S๔) สถาบันมีทุนทางวัฒนธรรมที่ เข้มแข็งและมีความหลากหลาย	W๔) ขาดกลไกที่มีประสิทธิผลในการ ขับเคลื่อนการส่งเสริมให้ครู อาจารย์ และบุคลากรมีวิทยฐานะ และตำแหน่ง ทางวิชาการที่สูงขึ้น	
	S๕) สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มี นโยบายให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มุ่งเน้นการสร้างรายได้เพิ่มขึ้น	W๕) ขาดระบบการสร้างขวัญกำลังใจที่ ส่งเสริม สนับสนุน หรือเพิ่มแรงจูงใจใน การปฏิบัติงาน	
	S๖) สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มี นายกสภา และ คณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในหลาย สาขา และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ	W๖) แผนพัฒนานุเคราะห์ยังไม่มี ความ ชัดเจนทั้งสายครู อาจารย์ และสาย สนับสนุน	
	S๗) แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความเชื่อมโยงกับนโยบายภาครัฐที่ ให้ ความสำคัญด้านศิลปวัฒนธรรม	W๗) กลไกในการขับเคลื่อน การ ประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรยังไม่ เข้มแข็ง	
	S๘) มีกลยุทธ์การพัฒนากการเป็น ศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และ ทัศนศิลป์ ระดับชาติและนานาชาติ	W๘) การ จัดทำแผนพัฒนา ของ หน่วยงานไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนา ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	
	S๙) มีระบบการให้บริการองค์ความรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรมที่ทันสมัย มีองค์ ความรู้ครบถ้วนทุกสาขา ทั้งด้าน นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	W๙) การจัดทำแผนยังไม่ครบถ้วน สมบูรณ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกันทั้ง ๙ แผน ตามองค์ประกอบของการ ประกันคุณภาพการศึกษา	
		W๑๐) อัตรากำลังที่ไม่สอดคล้องกับ โครงสร้าง	
External Factors			

		<i>STRENGTHS – S</i>	<i>WEKNESSSES – W</i>
Internal Factors	S๑๐) มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่แสดง จุดยืนการเป็นสถาบันต้นแบบด้าน นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่าง ศิลป์ และทัศนศิลป์	S๑๑) มีหน่วยงานในสังกัดครอบคลุม ทุกภูมิภาคทั่วประเทศเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ในการให้บริการจัดการศึกษาด้าน ศิลปวัฒนธรรม และเผยแพร่องค์ความรู้ด้าน ศิลปวัฒนธรรม	W๑๑) หน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์มีอัตรากำลังอาจารย์ในระดับ อุดมศึกษาไม่เพียงพอทำให้การมอบหมายงาน เกินกรอบภาระงานที่กำหนดตามตำแหน่งงาน
	S๑๒) มีการใช้อำนาจในการควบคุม สั่งการเป็นไปตามกฎหมายหรือ ข้อบังคับ ที่ทำให้เกิดความโปร่งใส คล่องตัว ในการบริหารจัดการด้าน กฎหมาย บุคคล การเงิน และการคลัง	S๑๓) บุคลากรในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีค่านิยมองค์กรร่วมกัน รวมทั้งมี ความตระหนักในการขับเคลื่อนค่านิยม องค์กรเพื่อผลักดันให้เป็นสถาบันต้นแบบ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	W๑๒) อัตรากำลังบุคลากรสายสนับสนุน ไม่เพียงพอทำให้การมอบหมายงานเกิน กรอบภาระงานที่กำหนดตามตำแหน่งงาน
External Factors	S๑๔) มีการกระจายอำนาจให้ หน่วยงานในสังกัดและมีการกำกับ ติดตาม ทำให้เกิดความคล่องตัวในการ บริหารจัดการหน่วยงาน	S๑๕) บุคลากรมีความรัก ความศรัทธา ในองค์กร	W๑๓) บุคลากรสายสนับสนุนขาด แรงจูงใจในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นใน การปฏิบัติงาน
	S๑๖) มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การบริหารจัดการ การเรียนการสอน ตั้งแต่รับสมัครจนถึงสำเร็จการศึกษา	S๑๗) มีระบบการสนับสนุนการ ปฏิบัติงานด้านบริหารจัดการ เช่น ระบบงานสารบรรณ ระบบห้อง ประชุม ระบบบริหารงานบุคคล	W๑๔) การปฏิบัติงานบางสายงานไม่ เป็นไปตามสายการบังคับบัญชา
			W๑๕) ขาดมืออาชีพในการนำต้นทุน วัฒนธรรมมาเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์
			W๑๖) ขาดความตระหนักในการนำ ระบบสารสนเทศไปใช้ในการปฏิบัติงาน
			W๑๗) ครู อาจารย์ และบุคลากรสาย สนับสนุน มีทักษะไม่เพียงพอต่อการเขียน แบบเสนอหัวข้อโครงการวิจัยตามหลักเกณฑ์ ของแหล่งทุนภายนอก และการเขียน บทความวิชาการ/บทความวิจัย ที่ดีพิมพ์ เผยแพร่ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ
			W๑๘) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้าน การศึกษาทั้งการจัดการศึกษาและการ ให้บริการนักเรียน นักศึกษาของสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ยังไม่สามารถนำมาใช้ ประโยชน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ
		W๑๙) การบริหารงานและการใช้อำนาจ หน้าที่ไม่เป็นไปตามโครงสร้างองค์กร	
		W๒๐) การมีนโยบายที่ให้สถานศึกษา ในสังกัดทุกแห่งเปิดหลักสูตรปริญญาตรี ส่งผลกระทบต่อจำนวนนักศึกษา และ ความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากรที่ตั้งอยู่ใน พื้นที่เดียวกัน เช่น พื้นที่ศาลายา	

OPPORTUNITIES – O	SO (เชิงรุก)	WO (เชิงแก้ไข)
<p>0๑) การเปิดเสรีทางการศึกษา เป็นการเพิ่มโอกาสให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์พัฒนาการสร้างสรรค์หลักสูตรระดับนานาชาติ หลักสูตรพัฒนาอาจารย์และพัฒนาครูเพื่อรองรับการแข่งขันมากขึ้น</p> <p>0๒) นโยบายของรัฐบาลในการปฏิรูปการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนตามความถนัด กระจายอำนาจการศึกษาให้ผู้เรียนได้เข้าถึงการเรียนรู้อย่างทั่วถึง จัดทำหลักสูตรและให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับความรู้ความสนใจของผู้เรียน เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา</p> <p>0๓) นโยบายรัฐบาลในเรื่อง Soft power เปิดโอกาสให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้นำทุนทางวัฒนธรรมมาเพิ่มมูลค่าในการสร้างรายได้</p> <p>0๔) ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท เฉพาะกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ชาตินโยบายรัฐบาล และนโยบายกระทรวงวัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีแนวทางการพัฒนาผลงานการบริการทางวิชาการ การพัฒนาทักษะที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางและการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมได้กว้างขวางและสามารถหารายได้เพิ่มขึ้น</p> <p>0๕) เครือข่ายด้านการจัดการศึกษาและด้านศิลปวัฒนธรรมมีทั้งในประเทศและต่างประเทศส่งผลให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์สามารถเผยแพร่ศิลปะการแสดง และสร้างเครือข่ายทางการศึกษาทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ</p>	<p>๑) พัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับการเปิดหลักสูตรนานาชาติ การจัดการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรมและการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>S๑ S๓ S๔ S๕ S๑๐ S๑๖ O๑ O๓ O๕ O๖ O๗ O๙ O๑๑ O๑๒ O๑๕</p> <p>๒) พัฒนาหลักสูตรด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้มีความเชื่อมโยงกับชุมชน ท้องถิ่น สอดคล้องกับบริบทของแต่ละระดับการศึกษา และสร้างเครือข่ายทางการศึกษาที่เข้มแข็ง</p> <p>S๑ S๓ S๔ S๑๐ O๑ O๔ O๕ O๖ O๗ O๑๑ O๑๒ O๑๕</p> <p>๓) พัฒนาระบบการกำกับ ติดตาม รายงาน และประเมินผล รวมทั้งส่งเสริมการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p>S๗ O๑๒ O๑๖ O๑๗</p> <p>๔) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการให้บริการทางวิชาการ บริการองค์ความรู้ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของแต่ละท้องถิ่น</p> <p>S๘ S๑๑ S๑๔ O๑ O๔ O๕ O๘ O๑๔</p> <p>๕) นำต้นทุนทางวัฒนธรรม ประเพณีของสังคมไทย มาพัฒนาศักยภาพนักเรียน นักศึกษา ในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>S๓ S๙ O๔ O๕ O๗ O๑๑ O๑๓ O๑๔</p> <p>๖) พัฒนาระบบบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนทั้งด้านการศึกษาและการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น</p> <p>S๑๖ S๑๗ O๙ O๑๐ O๑๑</p>	<p>๑) ผลักดันให้ครู อาจารย์ บุคลากร นักเรียน และนักศึกษาใช้ระบบสารสนเทศด้านการศึกษา ทั้งการจัดการศึกษาและการให้บริการนักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>W๑๘ O๘ O๑๑ O๑๐</p> <p>๒) บริหารอัตรากำลังให้เป็นไปตามโครงสร้างองค์กร เพื่อให้สอดคล้องกับจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์</p> <p>W๑๑ W๖ W๑๒ W๑๐ W๑๔ O๑๑ O๑๐ O๑</p>

OPPORTUNITIES – O	SO (เชิงรุก)	WO (เชิงแก้ไข)
<p>0๖) แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แผนด้านการอุดมศึกษา มีแนวทางการยกระดับคุณภาพการศึกษาและสมรรถนะของกำลังคนในการปรับปรุงระบบการกำกับคุณภาพ และมาตรฐานหลักสูตร ส่งผลให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพ มีความหลากหลายสำหรับประชากรทุกช่วงวัย และตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <p>0๗) ความต้องการของหน่วยงานและสังคมไทย ที่นิยมวัฒนธรรม ประเพณีมากขึ้น ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีโอกาสสร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้มีความหลากหลายมากขึ้น</p> <p>0๘) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดให้รัฐต้องอนุรักษ์ฟื้นฟู ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น และ ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณีอันดีงาม ของท้องถิ่น และของชาติ และจัดให้มีพื้นที่สาธารณะ สำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ด้วย ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีเครือข่าย/แนวร่วม ด้านศิลปวัฒนธรรม ไทย</p> <p>0๙) ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี มีการกำหนดให้มีการวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัล แพลตฟอร์มโดยเน้นทักษะดิจิทัล ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาระบบและผู้ใช้งาน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มขึ้น</p>	<p>๗) ส่งเสริมให้ครู อาจารย์ และบุคลากร ปฏิบัติงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล S๑๒ S๑๓ S๑๕ O๑๐ O๑๗</p> <p>๘) พัฒนาศักยภาพนักวิจัย ส่งเสริมความร่วมมือ และสร้างเครือข่าย เพื่อขอรับการจัดสรรทุนจาก หน่วยงานภายนอก S๒ O๕ O๘ O๑๓ O๑๔</p> <p>๙) ส่งเสริมให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้าน ศิลปวัฒนธรรมและสร้างเครือข่าย ระดับชาติ ระดับนานาชาติ และสร้าง ตลาดแรงงานด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ S๓ S๑๑ S๑๒ O๔ O๕ O๗ O๑๔ O๑๕</p> <p>๑๐) ส่งเสริมให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เพิ่มศักยภาพในการหารายได้จาก ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วทั้งสถานที่และ วัฒนธรรม S๑ S๓ S๔ S๕ S๖ O๑ O๓</p>	

OPPORTUNITIES – O	SO (เชิงรุก)	WO (เชิงแก้ไข)
<p>0๑๐) รัฐบาลจะใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพ ลดค่าใช้จ่ายสร้างความโปร่งใส และปรับปรุงการทำงานของภาครัฐให้เป็นรัฐบาลดิจิทัล ทำให้ประชาชนได้รับการบริการจากรัฐสะดวกมากขึ้น ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีแนวทางในการปรับปรุงระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น</p> <p>0๑๑) เทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันมีความก้าวหน้า ทันสมัยเอื้อต่อการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ ที่หลากหลายรูปแบบ ช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงานและการส่งเสริมการเรียนรู้</p> <p>0๑๒) กฎกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) มีการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีโอกาสในการพัฒนา ปรับปรุง ระบบบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา ระบบการผลิตบัณฑิต ระบบวิจัยและนวัตกรรม</p> <p>0๑๓) หน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีทุนสำหรับสร้างผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ และผลงานนวัตกรรม เปิดโอกาสให้นักวิจัยของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ขอรับทุนเพื่อจัดทำผลงานได้</p> <p>0๑๔) มีเครือข่ายภาครัฐและเอกชนสนับสนุนงบประมาณในการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ และผลงานนวัตกรรม</p> <p>0๑๕) ภาคประชาชนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับความหลากหลายของวัฒนธรรมมากขึ้น</p>		

OPPORTUNITIES – O	SO (เชิงรุก)	WO (เชิงแก้ไข)
<p>O๑๖) พระราชบัญญัติ การศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๒ ที่กำหนดให้มีระบบการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล การใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลัก การศึกษา แนวทางจัดการศึกษา และคุณภาพมาตรฐานการศึกษาโดยหน่วยงานภายในและหน่วยงานของ รัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบภายนอก</p> <p>O๑๗) แผนปฏิรูปประเทศ ด้านการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ ส่งผลให้สถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์เกิดการขับเคลื่อนใน การป้องปราม และปราบปรามอย่าง เป็นรูปธรรมภายใต้กรอบธรรมาภิบาล และความโปร่งใสในการดำเนินงาน</p>		
THREATS – T	ST (เชิงป้องกัน)	WT (เชิงรับ)
<p>T๑) อิทธิพลทางวัฒนธรรมจาก ต่างประเทศส่งผลให้รูปแบบวัฒนธรรมไทย ในปัจจุบันที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่าง รวดเร็วมีอิทธิพลต่อประชากร Generation Z มีผลต่อการเลือกอาชีพ</p> <p>T๒) สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งมี การจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ทำให้ผู้เรียนมีทางเลือกในการเข้ารับ การศึกษาต่อด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ส่งผล ต่อการรับนักเรียน นักศึกษาของ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>T๓) ค่านิยมในการเลือกเรียน มหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ และมีชื่อเสียง ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>T๔) สถานการณ์เศรษฐกิจใน ปัจจุบันมีผลต่อการหารายได้ของ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p>	<p>๑) ส่งเสริมให้หน่วยงานในสังกัดนำ ต้นทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนา ช่องทางการหารายได้ S๓ S๗ S๙ S๑๒ T๔ T๖</p> <p>๒) ส่งเสริมการสื่อสารองค์กรและการ ประชาสัมพันธ์เชิงรุก โดยนำระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศมาขับเคลื่อนให้ มี ประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริม ภาพลักษณ์หน่วยงานให้ทันสมัย S๖ S๗ S๘ S๑๐ T๒ T๓ T๕ T๖</p>	

THREATS – T	ST (เชิงป้องกัน)	WT (เชิงรับ)
<p>T๕) ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และอัตราการเกิดของประชากรไทยลดลง ส่งผลกระทบต่อจำนวนเยาวชนที่จะเข้ารับการศึกษา</p> <p>T๖) ระบบเทคโนโลยีปัจจุบันส่งผลต่อการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม</p> <p>T๗) ระบบเทคโนโลยีปัจจุบันส่งผลต่อการละเมิดลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญาในงานวิจัยและงานสร้างสรรค์</p> <p>T๘) ภัยจากโรคติดต่อที่เป็นโรคอุบัติใหม่</p> <p>T๙) ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ทั้งวาตภัยและอุทกภัย ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา ทำให้สถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องปิดการเรียนการสอน และทำให้ทรัพย์สินทางราชการเสียหาย รวมถึงต้องจัดหางบประมาณในการป้องกัน</p> <p>T๑๐) การเกิดฝุ่นละออง PM 2.5 ส่งผลกระทบต่อสุขภาพนักเรียน นักศึกษา และบุคลากร</p>		

๒.๒.๖ สรุปการวิเคราะห์สู่แนวทางการจัดทำกลยุทธ์

๒.๒.๖.๑ กลยุทธ์ SO

- ๑) พัฒนาคณาจารย์ และบุคลากรในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับการเปิดหลักสูตรนานาชาติ การจัดการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรม และการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ
- ๒) พัฒนาหลักสูตรด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้มีความเชื่อมโยงกับชุมชน ท้องถิ่น สอดคล้องกับบริบทของแต่ละระดับการศึกษา และสร้างเครือข่ายทางการศึกษาที่เข้มแข็ง
- ๓) พัฒนาระบบการติดตาม รายงาน และประเมินผล รวมทั้งส่งเสริมการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
- ๔) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริการทางวิชาการ บริการองค์ความรู้ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของแต่ละท้องถิ่น
- ๕) นำต้นทุนทางวัฒนธรรมประเพณีของสังคมไทย มาพัฒนาศักยภาพนักเรียน นักศึกษา ในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม
- ๖) พัฒนาระบบบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนทั้งด้าน การศึกษาและการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
- ๗) ส่งเสริมให้ครู อาจารย์ และบุคลากรปฏิบัติงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล
- ๘) พัฒนาศักยภาพนักวิจัย ส่งเสริมความร่วมมือ และสร้างเครือข่าย เพื่อขอรับการ จัดสรรทุนจากหน่วยงานภายนอก
- ๙) ส่งเสริมให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรมและสร้าง เครือข่ายระดับชาติ ระดับนานาชาติ และสร้างตลาดแรงงานด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์
- ๑๐) ส่งเสริมให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เพิ่มศักยภาพในการหารายได้จากทรัพยากร ที่มีอยู่แล้วทั้งสถานที่และวัฒนธรรม

๒.๒.๖.๒ กลยุทธ์ WO

- ๑) ผลักดันให้ครู อาจารย์ บุคลากร นักเรียน และนักศึกษาใช้ระบบสารสนเทศ ด้านการศึกษา ทั้งการจัดการศึกษาและการให้บริการนักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้มีประสิทธิภาพ
- ๒) บริหารอัตรากำลังให้เป็นไปตามโครงสร้าง เพื่อให้สอดคล้องกับจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์

๒.๒.๖.๓ กลยุทธ์ ST

- ๑) ส่งเสริมให้หน่วยงานในสังกัดนำต้นทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางในการหารายได้
- ๒) ส่งเสริมการสื่อสารองค์กรและการประชาสัมพันธ์เชิงรุก โยนาระบบเทคโนโลยี สารสนเทศมาขับเคลื่อนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์หน่วยงานให้ทันสมัย

๒.๒.๖.๔ กลยุทธ์ WT

-

จากการทบทวนบริบทที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกฎหมายและนโยบายระดับชาติและการวิเคราะห์ สถานการณ์สิ่งแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามเนื้อหาสาระทั้ง ๒ ส่วนที่ได้นำเสนอมานี้ ได้ถูกนำมา เป็นกรอบแนวทางในการกำหนดแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘) โดยมีรายละเอียดปรากฏในบทต่อไป

ส่วนที่ ๓

แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙

(ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ เอกลักษณ์ อัตลักษณ์ ค่านิยมหลัก และยุทธศาสตร์ไว้ดังต่อไปนี้

๓.๑ วิสัยทัศน์ (Vision)

“เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่มีความเป็นเลิศด้านวิชาการ วิชาชีพ ในระดับชาติ และนานาชาติ”

๓.๒ พันธกิจ (Mission)

๑. จัดการศึกษาในระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพขั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ
๒. สร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ
๓. ให้บริการวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรมแก่สถานศึกษา ชุมชน สังคม และท้องถิ่น
๔. อนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อสร้างความตระหนัก รักษา ชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และส่งเสริมความเป็นไทย
๕. พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามหลักธรรมาภิบาล

๓.๓ เป้าหมาย (Goals)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความมุ่งมั่นดำเนินการตามพันธกิจให้บรรลุเป้าหมายสู่ความสำเร็จใน พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ ดังนี้

๑. หลักสูตรการศึกษาทุกระดับมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ
๒. ผู้สอน มีทักษะในการสอน การจัดการเรียนรู้ การใช้ภาษาและเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม
๓. นักเรียน นักศึกษามีสมรรถนะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑
๔. มีผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมที่มีคุณภาพได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ
๕. เป็นศูนย์กลางในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ
๖. มีความเป็นเลิศด้านการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ
๗. มีระบบบริหารจัดการที่เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ และขับเคลื่อนด้วยหลักธรรมาภิบาล

๓.๔ วัตถุประสงค์ (Objective)

เพื่อพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยการจัดการศึกษาและส่งเสริมวิชาการตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพขั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอนการแสดง การวิจัยและให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนอนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ ส่งเสริม ทะนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น และยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

๓.๕ ปณิธาน

“มุ่งมั่นศึกษา ส่งเสริม อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม”

๓.๖ เอกลักษณ์ และอัตลักษณ์

๓.๖.๑ เอกลักษณ์ (Uniqueness)

เป็นผู้นำด้านงานศิลป์

๓.๖.๒ อัตลักษณ์ (Identity)

๓.๖.๒.๑ อัตลักษณ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สืบสาน สร้างสรรค์ งานศิลป์

๓.๖.๒.๒ อัตลักษณ์ของผู้สำเร็จการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

มีอาชีพงานศิลป์

๓.๗ ค่านิยมหลักของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

มุ่งมั่นพัฒนา Strive for Development

ก้าวหน้าวิชาการ Progress towards Academic

สืบสานงานศิลป์ Inherit the Artistry

๓.๘ ยุทธศาสตร์ (Strategies) ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
ตอบสนองการเรียนรู้ในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๕ กลยุทธ์

เป้าประสงค์ : ๑. ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ ความคิดสร้างสรรค์ ต่อยอดความรู้ เพื่อใช้ในการศึกษาต่อ
และการประกอบอาชีพ ตลอดจนตอบสนองความต้องการของคนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ : ๑. พัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพ

๒. พัฒนาทักษะวิชาการและวิชาชีพของครู และอาจารย์ ในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

๓. พัฒนานักเรียน นักศึกษา ให้มีสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

๔. พัฒนาผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้น ให้มีทักษะทางวิชาชีพและสร้างรายได้จากหลักสูตรระยะสั้น

๕. การสร้างรายได้จากการรับนักศึกษาชาวต่างชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้าง
เครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๒ กลยุทธ์

เป้าประสงค์ : ๑. สถาบันมีงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่มีคุณภาพได้รับการเผยแพร่ใน
ระดับชาติหรือระดับนานาชาติ และนำไปใช้ประโยชน์

- กลยุทธ์ : ๑. พัฒนาผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ให้มีคุณภาพ
๒. ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างเครือข่ายวิจัย สร้างสรรค์นวัตกรรม หรือเครือข่าย
ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการ และสร้างเครือข่าย ด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๔ กลยุทธ์

เป้าประสงค์ : ๑. เป็นศูนย์กลางในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

- กลยุทธ์ : ๑. สร้างเครือข่ายการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์
๒. พัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่องด้วยบริการวิชาการ
๓. ให้บริการวิชาการด้วยองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
๔. สร้างรายได้จากการสนับสนุนส่งเสริมบุคลากรให้บริการวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดง ด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๓ กลยุทธ์

เป้าประสงค์ : ๑. สถาบันมีความเป็นเลิศในการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างมืออาชีพ

- กลยุทธ์ : ๑. พัฒนาการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับชาติ และระดับนานาชาติ
๒. พัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม
๓. การสร้างรายได้จากต้นทุนทางวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๖ กลยุทธ์

เป้าประสงค์ : ๑. ระบบบริหารจัดการของสถาบัน มีความเข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ สามารถขับเคลื่อนด้วยหลักธรรมาภิบาลให้บรรลุเป้าหมายการเป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

- กลยุทธ์ : ๑ ส่งเสริมการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
๒. ส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษาและการปฏิบัติงาน
๓. พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และความโปร่งใสในการดำเนินงาน
๔. การบริหาร และเพิ่มประสิทธิภาพของทรัพยากรบุคคล
๕. เพิ่มประสิทธิภาพการสร้างภาพลักษณ์องค์กร
๖. พัฒนาระบบการดำเนินงานในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

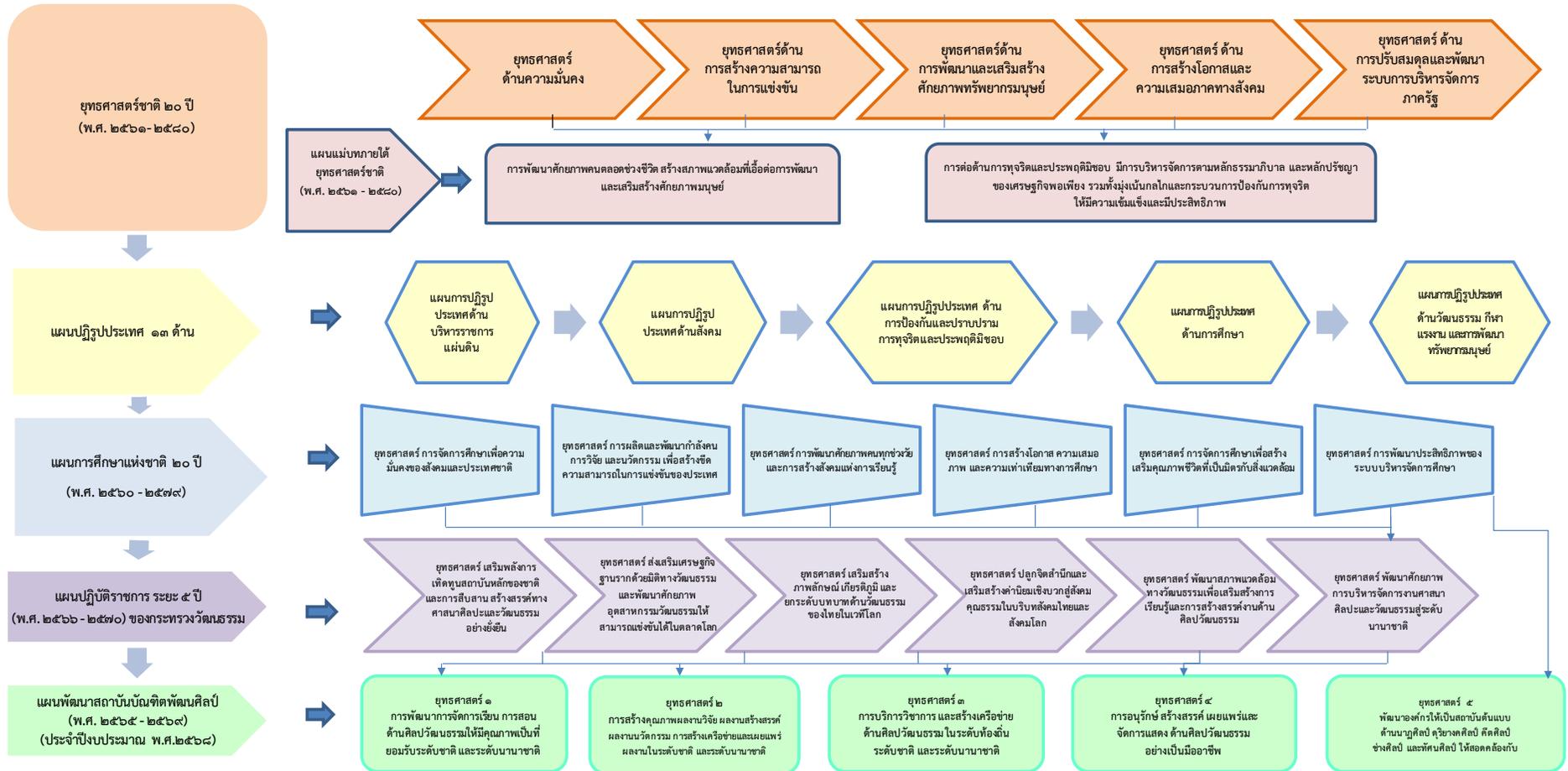
ในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้กำหนดตัวชี้วัดประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ๕ เป้าประสงค์ ๑๑ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๒๐ กลยุทธ์ และ ๓๑ ตัวชี้วัดกลยุทธ์

รายละเอียดของแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ ดังนี้

๓.๙ แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

๓.๑๐ ความเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ กับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ ๑๓ ด้าน แผนการศึกษาแห่งชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) แผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงวัฒนธรรม

๓.๑๑ รายละเอียดยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด ภายใต้แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘) ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ตอบสนองการเรียนรู้ในทุกช่วงวัย

เป้าประสงค์ : ๑. ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ ความคิดสร้างสรรค์ ต่อยอดความรู้ เพื่อใช้ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ ตลอดจนตอบสนองความต้องการของคนในทุกช่วงวัย

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑.๑ ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่า ๒.๕๐	ร้อยละ	๖๕	๗๐	ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย
๑.๒ ร้อยละของผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่า ๓.๕๐	ร้อยละ	๘๐	๙๐	ผู้กำกับดูแล ผู้ช่วยอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านโครงการบัณฑิตศึกษา ผู้รับผิดชอบ โครงการบัณฑิตศึกษา
๑.๓ ร้อยละของผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นมีทักษะวิชาชีพเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด	ร้อยละ	๗๕	๘๐	ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ตอบสนองการเรียนรู้ในทุกช่วงวัย

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑. พัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพ	๑.๑ จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนา	หลักสูตร	๒๒	๓๐	ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย
๒. พัฒนาทักษะวิชาการและวิชาชีพของครู และอาจารย์ ในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม	๒.๑ ร้อยละของครู และอาจารย์ที่มีความรู้ทักษะ ตามเกณฑ์มาตรฐานที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด	ร้อยละ	๘๕	๙๐	
๓. พัฒนานักเรียน นักศึกษา ให้มีสมรรถนะและทักษะ ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑	๓.๑ ร้อยละของนักเรียน นักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีที่มีผล การเรียน ๒.๐๐ ขึ้นไป	ร้อยละ	๘๐	๘๕	ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านกิจการนักเรียน นักศึกษา ผู้รับผิดชอบ ๑.กองกิจการนักเรียน นักศึกษา ๒. กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย (โครงการบัณฑิตศึกษา)
	๓.๒ ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะวิชาชีพ ตั้งแต่ ๓.๐๐ ขึ้นไป	ร้อยละ	๗๕	๘๐	
	๓.๓ ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะและทักษะตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด	ร้อยละ	๘๕	๙๐	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๔. พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะวิชาชีพและสร้างรายได้จากหลักสูตรระยะสั้น	๔.๑ จำนวนผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นที่ได้รับการพัฒนาทักษะวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	คน	๔๕๐	๕๐๐	ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย
	๔.๒ จำนวนเงินรายได้ที่ได้รับจากหลักสูตรระยะสั้น	บาท	๔๕๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	
๕. การสร้างรายได้จากการรับนักศึกษาชาวต่างชาติ	๕.๑ จำนวนเงินรายได้ที่ได้รับจากนักศึกษาชาวต่างชาติ	บาท	๘,๕๐๐,๐๐๐	๑๒,๗๕๐,๐๐๐	ผู้กำกับดูแล ผู้ช่วยอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านโครงการบัณฑิตศึกษา ผู้รับผิดชอบ โครงการบัณฑิตศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ
และระดับนานาชาติ

เป้าประสงค์ : ๑. สถาบันมีงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่มีคุณภาพได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ และนำไปใช้ประโยชน์

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑.๑ จำนวนผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	เรื่อง	๓๕	๙๐	ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านวิชาการ
๑.๒ จำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอน ต่อยอดในการหารายได้ หรือถูกนำไปอ้างอิง	เรื่อง	๓๕	๘๐	ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ
และระดับนานาชาติ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑. พัฒนาผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมให้มีคุณภาพ	๑.๑ จำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่มีคุณภาพ	เรื่อง	๕๕	๖๐	<p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านวิชาการ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม</p>
๒. ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างเครือข่ายวิจัย สร้างสรรค์ นวัตกรรมหรือเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	๒.๑ จำนวนเครือข่ายในการสร้างผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม	เครือข่าย	๘	๑๐	
	๒.๒ จำนวนเครือข่ายในการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	เครือข่าย	๘	๑๐	

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การบริการวิชาการ และสร้างเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ

เป้าประสงค์ : ๑. เป็นศูนย์กลางในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑.๑ จำนวนชุมชน และองค์กรที่ได้รับบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้มีความเข้มแข็งหรืออย่างต่อเนื่อง	ชุมชน/องค์กร	๑๘	๑๘	<p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านวิชาการ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย</p>
๑.๒ จำนวนผู้รับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่นำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์	คน	๙๐	๑๐๐	<p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การบริการวิชาการ และสร้างเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑. สร้างเครือข่ายการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	๑.๑ จำนวนเครือข่ายการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	เครือข่าย	๑๘	๑๘	ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านวิชาการ
๒. พัฒนาชุมชนและองค์กรให้มีความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่องด้วยบริการวิชาการ	๒.๑ จำนวนโครงการ/กิจกรรม การบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้แก่ชุมชนและองค์กร	โครงการ/ กิจกรรม	๒๐	๒๐	
	๒.๒ จำนวนเด็ก เยาวชนที่ได้รับการส่งเสริม หรือพัฒนาความรู้ ทักษะ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในชุมชนและองค์กร	คน	๒๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	
๓. ให้บริการวิชาการด้วยองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	๓.๑ จำนวนผู้รับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	คน	๖,๐๐๐	๗,๐๐๐	รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
๔. สร้างรายได้จากการสนับสนุนส่งเสริมบุคลากรให้บริการวิชาการ	๔.๑ จำนวนรายได้จากการสนับสนุนส่งเสริมบุคลากรให้บริการวิชาการ	บาท	๒,๕๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	รองอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านบริหาร
					ผู้รับผิดชอบ กองบริหารทรัพยากรบุคคล

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดง ด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างป็นมืออาชีพ

เป้าประสงค์ : ๑. สถาบันมีความเป็นเลิศในการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างป็นมืออาชีพ

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑.๑ จำนวนรางวัลที่หน่วยงานในสังกัดได้รับการแข่งขันความสามารถที่เข้าร่วมต่อปี	รางวัล	๑๒๐	๑๕๐	ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านศิลปวัฒนธรรม
๑.๒ จำนวนรายได้ที่เกิดจากต้นทุนทางวัฒนธรรมและความเป็นมืออาชีพ	บาท	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	ผู้รับผิดชอบ กลุ่มศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดง ด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑. พัฒนาการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับชาติ และระดับนานาชาติ	๑.๑ จำนวนโครงการในระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่สถาบันเป็นเจ้าภาพหลักหรือสถานศึกษาในสังกัดดำเนินการ	โครงการ	๕	๕	<p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กลุ่มศิลปวัฒนธรรม</p>
	๑.๒ จำนวนการจัดการแสดงและการประกวดแข่งขันในการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ในระดับชาติและระดับนานาชาติ	ครั้ง	๒๕๐	๓๐๐	
๒. พัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม	๒.๑ ร้อยละของจำนวนผู้ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดีเลิศ ของการพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม	ร้อยละ	๙๕	๙๕	
	๒.๒ จำนวนครั้งในการให้บริการด้วยความเป็นมืออาชีพ	ครั้ง	๒๕๐	๒๘๐	
๓. การสร้างรายได้จากต้นทุนทางวัฒนธรรม (กิจกรรมการหารายได้จากสถาบันมหาสุรสิงหนาท)	๓.๑ จำนวนครั้ง/กิจกรรมในการให้บริการจากต้นทุนทางวัฒนธรรม	ครั้ง	๑๔๐	๑๕๐	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : พัฒนางค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์ : ๑. ระบบบริหารจัดการของสถาบัน มีความเข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ สามารถขับเคลื่อนด้วยหลักธรรมาภิบาลให้บรรลุเป้าหมายการเป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑.๑ ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนางค์กรตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	ร้อยละ	๙๕	๙๕	ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านนโยบายและแผน ผู้รับผิดชอบ กองนโยบายและแผน
๑.๒ ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาระบบบริหารจัดการของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	ร้อยละ	๙๕	๙๕	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : พัฒนางค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑. ส่งเสริมการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล	๑.๑ ร้อยละของโครงการ/กิจกรรม ที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านนโยบายและแผน ผู้รับผิดชอบ กองนโยบายและแผน
๒. ส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษาและการปฏิบัติงาน	๒.๑ ร้อยละของบุคลากรที่สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษา และการปฏิบัติงาน ได้ตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด	ร้อยละ	๙๐	๙๕	ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้รับผิดชอบ กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๓. พัฒนาคูณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และความโปร่งใสในการดำเนินงาน	๓.๑ ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA)	ร้อยละ	๙๕	๙๕	ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา ผู้รับผิดชอบ กลุ่มประกันคุณภาพการศึกษา
	๓.๒ จำนวนหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้รับผลการประเมินองค์กรคุณธรรมต้นแบบ (ระดับ ๓)	หน่วยงาน	๑๙	๑๙	ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านบริหาร ผู้รับผิดชอบ กองบริหารทรัพยากรบุคคล
	๓.๓ ร้อยละของบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่ได้รับการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม หรือจรรยาบรรณวิชาชีพ	ร้อยละ	๙๐	๙๕	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์			ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๔. การบริหาร และเพิ่มประสิทธิภาพของทรัพยากรบุคคล	๔.๑ ร้อยละความสำเร็จของแผนบริหารและพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	ร้อยละ	๘๐	๙๐	ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านบริหาร ผู้รับผิดชอบ กองบริหารทรัพยากรบุคคล
	๔.๒ ร้อยละของบุคลากรที่มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๘๐	๙๐	
๕. เพิ่มประสิทธิภาพการสร้างภาพลักษณ์องค์กร	๕.๑ ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายมีการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร อยู่ในระดับดี	ร้อยละ	๘๕	๙๐	ผู้กำกับดูแล ผู้ช่วยอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านเผยแพร่และ ประชาสัมพันธ์ ผู้รับผิดชอบ ฝ่ายเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
	๕.๒ ร้อยละของการรับสมัครเข้าศึกษาต่อของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๕	๕	
๖. พัฒนาระบบการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ	๖.๑ จำนวนระบบการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ	ระบบ	๕	๕	ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านนโยบายและแผน ผู้รับผิดชอบ กองนโยบายและแผน

ส่วนที่ ๔ บทสรุป

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม และมีการเชื่อมโยงกับกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยมีบทบาทและหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๔ กลุ่มผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ ที่มุ่งสู่การผลิตและพัฒนาบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง มีความสามารถทางวิชาชีพระดับสูงหรือบัณฑิตสาขาจำเพาะตามความต้องการของประเทศในแต่ละขณะ พัฒนาความรู้และนวัตกรรมรวมทั้งถ่ายทอดความรู้เชิงทฤษฎีสู่การปฏิบัติ โดยต้องเน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ทักษะ และทัศนคติที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ จรรโลงศิลปะและวัฒนธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และยกระดับสมรรถนะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานภายใต้การบริหารจัดการโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและมีคุณภาพตามมาตรฐานระดับชาติ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาองค์กรไปสู่เป้าหมายเพื่อการตอบสนองความต้องการของสังคม ดังนี้

๑. ผลิตหลักสูตรมีคุณภาพ ทั้งหลักสูตรในระบบ และหลักสูตรระยะสั้น
๒. พัฒนาผู้สอน ให้มีทักษะทางวิชาการและวิชาชีพในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม
๓. พัฒนานักเรียน นักศึกษาให้มีสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑
๔. สร้างผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมที่มีคุณภาพได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ
๕. เป็นศูนย์กลางในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ
๖. มีความเป็นเลิศด้านการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ
๗. มีระบบบริหารจัดการที่เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ และขับเคลื่อนด้วยหลักธรรมาภิบาล

เป้าหมายที่มุ่งเน้นการตอบสนองความต้องการของสังคม มุ่งเน้นการไปสู่วิสัยทัศน์ “เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่มีความเป็นเลิศ ด้านวิชาการ วิชาชีพ ในระดับชาติ และนานาชาติ” ในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘) ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ๕ เป้าประสงค์ ๑๑ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๒๐ กลยุทธ์ และ ๓๑ ตัวชี้วัดกลยุทธ์

๔.๑ เจ็อนไขความสำเร็จ

แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ จะบรรลุเป้าหมายที่กำหนดโดยผู้บริหารและบุคลากรในองค์กรทุกระดับจะต้องดำเนินการตามเจ็อนไข ดังนี้

- ๔.๑.๑ ผู้บริหารที่รับผิดชอบภาระงานในแต่ละฝ่ายควรมีการกำหนดกรอบแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน
- ๔.๑.๒ มีการประกาศกรอบแนวทางการปฏิบัติโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามที่สภาสถาบันมีมติอนุมัติแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- ๔.๑.๓ ให้ความสำคัญและความร่วมมือในการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามบทบาทและพันธกิจหลักทั้ง ๕ ด้าน

๔.๑.๔ มีการวางแผนและการบริหารในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผล ภายใต้การบริหารจัดการที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

๔.๑.๕ มีการวางแผนในการพัฒนาบุคลากรให้มีความสอดคล้องกับพัฒนางานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๔.๑.๖ จัดสรรและจัดหางบประมาณภายใต้การบริหารจัดการที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า

๔.๑.๗ มีการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีส่วนร่วมคิด ร่วมทำและมีแนวทาง นำนโยบายสู่การปฏิบัติสู่หน่วยงานอย่างเป็นระบบ ชัดเจน และทั่วถึง

๔.๑.๘ มีการนำนโยบายและสร้างแนวทางการปฏิบัติสู่ระดับบุคคลได้อย่างชัดเจน

๔.๑.๙ มีการตรวจสอบ ประเมินผล และติดตามการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง

๔.๒ เป้าหมายแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙

๔.๒.๑ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่มีความเป็นเลิศด้านวิชาการ วิชาชีพ ในระดับชาติ และนานาชาติ

๔.๒.๑.๑ มีหลักสูตรด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่มีคุณภาพ

๔.๒.๑.๒ ครู อาจารย์ ผู้สอน มีทักษะทางวิชาการและวิชาชีพในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

๔.๒.๑.๓ นักเรียน นักศึกษามีสมรรถนะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

๔.๒.๑.๔ มีผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมที่มีคุณภาพได้รับการเผยแพร่ ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

๔.๒.๑.๕ เป็นศูนย์กลางในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

๔.๒.๑.๖ มีความเป็นเลิศด้านการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ

๔.๒.๒ การบริหารจัดการ

๔.๒.๒.๑ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล

๑) ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ โดยยึดถือระเบียบ กฎหมายเป็นหลัก ยึดหลักความประหยัด คุ้มค่า มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ

๒) บุคลากรได้รับการพัฒนาให้มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓) มีการพัฒนาสมรรถนะหลักของอัตรากำลังให้เหมาะสมกับตำแหน่ง

๔.๒.๒.๒ การบริหารระบบงานและทรัพยากร

๑) ระบบการบริหารงานเกิดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีความโปร่งใส ปราศจากการทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงาน มีกระบวนการตรวจสอบอย่างเป็นระบบ

๒) ระบบบริหารจัดการของสถาบัน มีความเข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ สามารถขับเคลื่อนให้สถาบันบรรลุเป้าหมายการเป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

๓) มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ

๔.๒.๓ การบริหารเครือข่ายความร่วมมือ

๔.๒.๓.๑ มีเครือข่ายในการจัดหาทุนหรือสร้างผลงาน และมีเครือข่ายในการเผยแพร่ ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติหรือระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น

๔.๒.๓.๒ เครือข่ายการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ มีความเข้มแข็ง

๔.๓ การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ การติดตามและประเมินผล

๔.๓.๑ การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ

การถ่ายทอดแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘) ไปยังหน่วยงานระดับคณะและวิทยาลัย และจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้หน่วยงานในสังกัดนำไปใช้ประโยชน์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้นำวิธีการ Cascade KPI มาใช้ในการกำหนดบทบาทของคณะ/วิทยาลัย ในการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละตัวชี้วัด เพื่อให้การขับเคลื่อนตัวชี้วัดมีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยวิธีการนี้เป็นการกำหนดลำดับชั้นในการดำเนินการขับเคลื่อนตัวชี้วัดในระดับสถาบัน สู่คณะ/วิทยาลัย

การถ่ายทอดตัวชี้วัดด้วยวิธี Cascade มี ๓ รูปแบบ ดังนี้

แบบที่ ๑ เป็นการถ่ายทอดลงมาโดยตรงที่มอบหมายทั้งตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายให้กับคณะ/วิทยาลัย ให้เหมือนกับของสถาบันฯ

แบบที่ ๒ การถ่ายทอดโดยการแบ่งปันค่าเป้าหมายให้คณะ/วิทยาลัย ร่วมกันขับเคลื่อนตัวชี้วัด ให้บรรลุค่าเป้าหมายในระดับสถาบันฯ

แบบที่ ๓ การมอบหมายการดำเนินการเพียงบางด้านที่คณะ/วิทยาลัย จะสามารถดำเนินการได้ โดยสถาบันฯ จะต้องกำหนดบทบาท/ภารกิจให้กับคณะ/วิทยาลัย สำหรับให้คณะ/วิทยาลัยนำไปกำหนดตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของคณะ/วิทยาลัยเอง

๔.๓.๒ การติดตามและประเมินผล

แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘) กำหนดรอบในการติดตามและรายงานความก้าวหน้าของแผน รอบ ๖ เดือน และ รอบ ๙ เดือน โดยจะเป็นการรายงานความก้าวหน้าของตัวชี้วัดในระดับเป้าประสงค์ และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ เทียบกับค่าเป้าหมายในแต่ละปี ปัญหาและอุปสรรค แนวทางในการแก้ไข รวมทั้งแผนที่จะดำเนินการต่อในระยะเวลาที่เหลือในรอบ ๑๒ เดือน จะเป็นการรายงานผลการดำเนินงาน และมีการประเมินผลความสำเร็จของแผนฉบับดังกล่าวเมื่อสิ้นสุดแผนในแต่ละปี เพื่อสะท้อนความสำเร็จของแผนเทียบกับวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

ข้อมูลรายงานผลการดำเนินงานตามแผนฯ ได้มาจากผู้รับผิดชอบโครงการ/กิจกรรม ที่รายงานต่อรองคณบดี/รองผู้อำนวยการวิทยาลัย แล้วเสนอต่อคณบดี/ผู้อำนวยการวิทยาลัย เพื่อนำเสนอต่ออธิการบดี คณะอนุกรรมการกลั่นกรองกระบวนการพัฒนาแผน คณะกรรมการติดตามและประเมินการปฏิบัติงานของอธิการบดี และสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามลำดับ

กรอบในการติดตามและประเมินผล ได้กำหนดมิติการติดตามและประเมินเป็น ๔ มิติ ดังนี้

มิติที่ ๑ ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้รับทราบถึงการใช้จ่ายทรัพยากรในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาองค์กรต้นทุนที่ใช้ดำเนินการ ความคุ้มค่า ความเหมาะสม

มิติที่ ๒ ติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงาน

มิติที่ ๓ ติดตามปัญหา อุปสรรค และผลสะท้อนกลับจากการดำเนินการ ประโยชน์ที่ได้รับ

มิติที่ ๔ ติดตามผลการดำเนินงาน และประเมินผลเมื่อสิ้นสุดแผน

ภาคผนวก

ตารางแสดงความสำเร็จระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ตอบสนองการเรียนรู้ในทุกช่วงวัย

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ ความคิดสร้างสรรค์ ต่อยอดความรู้เพื่อใช้ในการศึกษาต่อ และการประกอบ อาชีพ ตลอดจน ตอบสนองความต้องการ ของคนทุกช่วงวัย	๑.๑ ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่า ๒.๕๐	๑. พัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพ	๑.๑ จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนา
	๑.๒ ร้อยละของผู้เรียนระดับชั้นที่ศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่า ๓.๕๐	๒. พัฒนาทักษะวิชาการและวิชาชีพของครู และอาจารย์ ในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม	๒.๑ ร้อยละของครู และอาจารย์ที่มีความรู้ ทักษะ ตามเกณฑ์มาตรฐานที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด
		๓. พัฒนานักเรียน นักศึกษาให้มีสมรรถนะ และทักษะ ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑	๓.๑ ร้อยละของนักเรียน นักศึกษา ที่ได้รับการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยีที่มีผลการเรียน ๒.๐๐ ขึ้นไป
			๓.๒ ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะวิชาชีพ ตั้งแต่ ๓.๐๐ ขึ้นไป
			๓.๓ ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะและทักษะตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด
	๑.๓ ร้อยละของผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้น มีทักษะวิชาชีพเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถาบันฯ กำหนด	๔. พัฒนาศูนย์เรียนรู้หลักสูตรระยะสั้น ในมีทักษะทางวิชาชีพและสร้างรายได้จากหลักสูตรระยะสั้น	๔.๑ จำนวนผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นที่ได้รับการพัฒนาทักษะวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ตรียางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์
		๕. การสร้างรายได้จากการรับนักศึกษาชาวต่างชาติ ค่าเป้าหมาย = (กำหนดแผนการรับนักศึกษาชาวต่างชาติระดับปริญญาโทถึงปริญญาเอก)	๕.๒ จำนวนเงินรายได้ที่ได้รับจากหลักสูตรระยะสั้น
			๕.๑ จำนวนเงินรายได้ที่ได้รับจากนักศึกษาต่างชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการจัดการศึกษาด้านศิลปะวัฒนธรรมให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ตอบสนองการเรียนรู้ในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๒ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๒ กลยุทธ์ ๖ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ มีมาตรการ/แนวทาง วิธีการดำเนินงาน เกณฑ์การประเมิน วิธีการวัด และการติดตาม ดังนี้

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>เป้าประสงค์ที่ ๑ ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ ความคิดสร้างสรรค์ ต่อ ยอดความรู้เพื่อใช้ในการศึกษาต่อและการ ประกอบ อาชีพ ตลอดจนตอบสนองความต้องการของคนทุกช่วงวัย</p>	<p>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๑ ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่า ๒.๕๐</p>	<p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๔ : ร้อยละ ๖๕ ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๗๐ เกณฑ์การประเมิน จำนวนนักเรียน นักศึกษา ทุกระดับชั้นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ วิธีการวัด นับจำนวนนักเรียน นักศึกษา ทุกระดับชั้น ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ การติดตาม คณะ วิทยาลัยรายงานผลการเรียนทุกระดับชั้น</p>	<p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย</p>
	<p>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๒ ร้อยละของผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่า ๓.๕๐</p>	<p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๔ : ร้อยละ ๘๐ ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๙๐ เกณฑ์การประเมิน จำนวนนักศึกษา ระดับปริญญาโท ปริญญาเอกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๐ วิธีการวัด นับจำนวนนักศึกษา ระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๐ การติดตาม โครงการบัณฑิตศึกษารายงานผลการเรียนนักศึกษาระดับปริญญาโท ปริญญาเอก</p>	<p>ผู้กำกับดูแล ผู้ช่วยอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านโครงการบัณฑิตศึกษา ผู้รับผิดชอบ โครงการบัณฑิตศึกษา</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>๑. พัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพ</p>	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๑ จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนา</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ จำนวน ๒๒ หลักสูตร ปี ๒๕๖๙ จำนวน ๓๐ หลักสูตร</p> <p>ค่านิยาม จำนวนหลักสูตร ประกอบด้วย ๑. หลักสูตรที่ ๒๒ สาขาวิชา และสาขาวิชาปริญญาตรีที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันฯ ๒. หลักสูตรการเรียนรู้อัตโนมัติ เพื่อจัดการศึกษาระบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank) ๓. หลักสูตรระยะสั้นแบบมีรายจ่าย</p>	<p>ระดับสถาบันฯ ๑. พัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา และสาขาวิชาปริญญาตรีศึกษา ๒. กำหนดรูปแบบการจัดทำชุดวิชา (module) ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ๓. กำหนดรูปแบบหลักสูตร ระยะสั้นแบบมีรายจ่าย</p> <p>ระดับหน่วยงาน ๑. จัดทำชุดวิชา (module) ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ๒. คณะ วิทยาลัย ทั้ง ๑๘ แห่ง เปิดสอนหลักสูตรระยะสั้นด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ แบบมีรายจ่ายอย่างน้อยหน่วยงานละ ๑ หลักสูตร</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน <u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. พัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาปริญญาตรีศึกษา - เปิดรับนักศึกษาในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา ๒๕๖๘ ๒. หลักสูตรการเรียนรู้อัตโนมัติ เพื่อจัดการศึกษาระบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank) - พัฒนาระบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank) - จัดการศึกษาในระบบคลังหน่วยกิต ในปีการศึกษา ๒๕๖๘</p> <p><u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. พัฒนาหลักสูตรระยะสั้นตามรูปแบบที่สถาบันฯ กำหนด ๒. เปิดสอนหลักสูตรระยะสั้นแบบมีรายจ่ายอย่างน้อย ๑ หลักสูตร</p> <p>เกณฑ์การประเมิน จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอน</p> <p>วิธีการวัด นับจำนวนหลักสูตร</p> <p>การติดตาม คณะ วิทยาลัย รายงานผลการดำเนินงานเป็นรายไตรมาส ตามแบบฟอร์มที่สถาบันฯ กำหนด</p>	<p>ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>กลยุทธ์</p> <p>๒. พัฒนาทักษะวิชาการและวิชาชีพ ของครู และอาจารย์ ในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม</p>	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๑</p> <p>ร้อยละของครู และอาจารย์ที่มีความรู้ ทักษะ ตามเกณฑ์มาตรฐานที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด</p> <p>ค่าเป้าหมาย</p> <p>ปี ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๘๕</p> <p>ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๙๐</p>	<p>ระดับสถาบันฯ</p> <p>๑. วางแผนการดำเนินงานในการพัฒนาครูและอาจารย์ที่มีความรู้ทักษะวิชาการและวิชาชีพ</p> <p>๒. จัดโครงการตามแผน</p> <p>๓. ทดสอบผู้เข้าร่วมโครงการ</p> <p>ระดับหน่วยงาน</p> <p>๑. เข้าร่วมโครงการตามที่สถาบันกำหนด</p> <p>๒. เข้าร่วมการทดสอบ</p> <p>ระดับหน่วยงาน</p> <p>๑. เข้าร่วมโครงการตามที่สถาบันกำหนด</p> <p>๒. เข้าร่วมการทดสอบ</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</p> <p>มีผลการทดสอบไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของคะแนนแบบทดสอบ</p> <p>วิธีการวัด</p> <p>ทำการทดสอบภาคทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติเมื่อสิ้นสุดโครงการ</p> <p>การติดตาม</p> <p>ติดตามการดำเนินงานเป็นรายไตรมาส</p>	<p>ผู้กำกับดูแล</p> <p>รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>๓. พัฒนานักเรียน นักศึกษา ให้มีสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑</p>	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๑ ร้อยละของนักเรียน นักศึกษา ที่ได้รับการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยี ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ๒.๐๐ ขึ้นไป</p> <p>คำเป้าหมาย ปี ๒๕๖๔ : ร้อยละ ๘๐ ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๘๕</p>	<p>ระดับสถาบันฯ</p> <ol style="list-style-type: none"> จัดสร้างงบประมาณจ้างครูต่างชาติสอนภาษาอังกฤษ จัดสร้างงบประมาณในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม พัฒนาผู้เรียนด้านการใช้เทคโนโลยี <p>ระดับหน่วยงาน</p> <ol style="list-style-type: none"> ดำเนินการจ้างครูต่างชาติสอนภาษาอังกฤษ ดำเนินโครงการ/กิจกรรม พัฒนาผู้เรียนด้านการใช้เทคโนโลยี ในระดับ ชั้น ม.๑ ปวช. ๑ และปริญญาตรี ปีที่ ๑ 	<p>วิธีการดำเนินงาน <u>ระดับสถาบันฯ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> จัดสร้างงบประมาณให้คณะ วิทยาลัยเพื่อจ้างครูต่างชาติสอนภาษาอังกฤษ จัดสร้างงบประมาณให้คณะ วิทยาลัยเพื่อจัดโครงการ/กิจกรรม พัฒนาผู้เรียนด้านการใช้เทคโนโลยี ติดตามผลการเรียนของนักเรียนนักศึกษาเมื่อสิ้นปีการศึกษา ๒๕๖๗ <p><u>ระดับหน่วยงาน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> คณะ วิทยาลัย จ้างครูต่างชาติสอนภาษาอังกฤษ คณะ วิทยาลัย จัดโครงการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษาโดยให้ครูต่างชาติมีบทบาทในการจัดกิจกรรม อาทิ English Day English Camp ฯลฯ คณะ วิทยาลัย จัดโครงการ/กิจกรรม พัฒนาผู้เรียนด้านการใช้เทคโนโลยี รายงานผลการดำเนินงานโครงการ รายงานผลการเรียนของนักเรียน นักศึกษา <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>นักเรียน นักศึกษาที่ได้รับพัฒนา ด้านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยี ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ๒.๐๐ ขึ้นไป ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>วิธีการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> นับจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่มีผลการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษและรายวิชาด้านเทคโนโลยี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ <p>การติดตาม</p> <p>คณะ วิทยาลัยรายงานผลการดำเนินงานไตรมาส</p>	<p>ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ</p> <p>รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัดการติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
กลยุทธ์	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๒</p> <p>ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะวิชาชีพ ตั้งแต่ ๓.๐๐ ขึ้นไป</p> <p>ค่าเป้าหมาย</p> <p>ปี ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๓๕</p> <p>ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๘๐</p>	<p>ระดับสถาบัน</p> <p>พัฒนาระบบการติดตามการจัดทำระบบการสอน โดยแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามการจัดการเรียนการสอน ระดับสถาบัน</p> <p>ระดับหน่วยงาน</p> <p>กำกับ ติดตามการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางที่สถาบันฯ กำหนด</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p><u>ระดับสถาบัน</u></p> <p>๑. ประชุมชี้แจงคณะ วิทยาลัย เพื่อแจ้งแนวทางการดำเนินการจัดการเรียนการสอน</p> <p>๒. กำกับ ติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะวิชาชีพ</p> <p>๓. คณะกรรมการระดับสถาบันฯ สรุปผลการดำเนินการ เมื่อสิ้นสุดภาคเรียน</p> <p><u>ระดับหน่วยงาน</u></p> <p>๑. แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามการจัดการเรียนการสอน ระดับคณะ วิทยาลัย</p> <p>๒. คณะกรรมการระดับคณะ วิทยาลัย ดำเนินการติดตามความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนก่อนเปิดภาคเรียน และรายงานข้อมูลให้สถาบันฯ ภายในวันศุกร์สัปดาห์ที่ ๔ ของทุกเดือน โดยใช้แบบสำรวจตามที่สถาบันฯ กำหนด</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะวิชาชีพ ๓.๐๐ ขึ้นไป ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕</p> <p>วิธีการวัด</p> <p>วัดจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะวิชาชีพ เมื่อสิ้นปีการศึกษา ชั้น ม.๓ ปวช. ๓ และปริญญาตรีปีที่ ๓</p> <p>การติดตาม</p> <p>ติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา ๒๕๖๗</p>	<p>ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ</p> <p>รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๓๓ ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะและทักษะตามเกณฑ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำหนด</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๔ : ร้อยละ ๘๕ ปี ๒๕๖๕ : ร้อยละ ๙๐</p> <p>ข้อมูลสรุปที่ประชุม Innet ๑๕.๑๑.๖๗</p> <p>โครงการที่มอบให้บัณฑิตวิทยาลัยจัดกลยุทธ์ที่ ๓.๓๓ และเพิ่มมาตรการ แนวทางให้ครอบคลุมไปถึงระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อให้สามารถจับคู่เดือน “ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๒ ร้อยละของผู้เรียนระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่า ๓.๕๐”</p> <p>บัณฑิตศึกษาพิจารณาจากโครงการ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> โครงการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพบัณฑิตศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (คณะศิลปศึกษา) โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการการเขียนบทความวิชาการ โครงการสัมมนาแนวทางการแสดงผลงานสร้างสรรค์ โครงการเสริมสร้างสมรรถนะเป็นครูต้นตรีและครูนำมูลปีที่หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (คณะศิลปศึกษา) 	<p>ระดับสถาบันฯ</p> <ol style="list-style-type: none"> สำรวจสมรรถนะของผู้เรียนที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ กำหนดสมรรถนะที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ จัดทำแผนพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ กำหนดให้ผู้เรียนบันทึกผลที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ จำนวนโครงการ <p>ระดับหน่วยงาน</p> <ol style="list-style-type: none"> จัดทำแผนกิจกรรมพัฒนานักเรียน นักศึกษา โดยสอดแทรกทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ประกอบด้วยทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ทักษะชีวิตและอาชีพ ชี้แจงแนวทางการบันทึกผลที่เกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรมให้ครู 	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>ระดับสถาบันฯ</p> <ol style="list-style-type: none"> สำรวจสมรรถนะผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ ของนักเรียน นักศึกษา กำหนดแนวทางการพัฒนาสมรรถนะที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของนักเรียน นักศึกษา จัดทำแผนพัฒนาสมรรถนะที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของนักเรียน นักศึกษา ประชุมชี้แจงให้คนบันทึกผล ผู้อำนวยความสะดวก วิทยาลัย รองผู้อำนวยการ วิทยาลัย และหัวหน้าภาควิชา เข้าใจและดำเนินการที่กำหนดในแผน กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน โดยจัดทำแบบฟอร์มรายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม และจัดทำแบบฟอร์มให้นักเรียน นักศึกษา บันทึกผลภาระงานที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม และนำส่งรายงานผลต่อสถาบันฯ <p>ในรอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน</p> <p>แบบบันทึกฯ</p> <p>ตัวอย่างบันทึกฯ</p> <p>ระดับหน่วยงาน</p> <ol style="list-style-type: none"> จัดทำแผนพัฒนาสมรรถนะของนักเรียน นักศึกษา โดยกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย สอดคล้องกับที่สถาบันฯ กำหนดในแผน คณะวิทยลัยประชุมชี้แจงให้ครู อาจารย์ และผู้เกี่ยวข้อง เข้าใจและดำเนินการจัดโครงการ/กิจกรรมตามที่กำหนด คณะวิทยลัย ประชุมชี้แจงให้นักเรียน นักศึกษาสถาบัน 	<p>ผู้กำกับดูแล</p> <p>รองอธิการบดีกำกับดูแล</p> <p>งานด้านกิจการนักเรียน นักศึกษา</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <ol style="list-style-type: none"> กองกิจการนักเรียน นักศึกษา <p>** (ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และปริญาตรี)</p> <ol style="list-style-type: none"> กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย (โครงการบัณฑิตศึกษา) คณะศิลปศึกษา

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<p>อาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจและควบคุมดูแลให้นักเรียน นักศึกษาค้นคว้าตามแนวทางดังกล่าว (กำกับติดตามผลการดำเนินงาน)</p> <p>๓. ให้นักเรียน นักศึกษาค้นคว้าผลที่เกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ภายใต้อำนาจของครู/อาจารย์ที่ปรึกษา</p>	<p>เข้าใจการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม และอธิบายการเขียนบันทึกผลที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม/คณะ/วิทยาลัยกับติดตามดูแลการดำเนินงาน/กิจกรรม เพื่อให้ให้นักเรียน นักศึกษา เกิดสมรรถนะที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑</p> <p>๕. สรุปประเมินผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม และนำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนา</p> <p>๖. รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม ต่อสถาบันฯ ตามแบบฟอร์มที่กำหนด พร้อมแนบบันทึกผลที่เกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการของนักเรียน นักศึกษา รอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>นักเรียน นักศึกษา อย่างน้อยร้อยละ ๘๕ ที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ มีการบันทึกผลที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม จำนวน ๒ โครงการ</p> <p>วิธีการวัด</p> <p>๑. แบบบันทึกสมรรถนะของนักเรียน นักศึกษาที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม</p> <p>๒. แบบรายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่พัฒนาสมรรถนะที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของนักเรียน นักศึกษา</p> <p>การติดตาม</p> <p>๑. การบันทึกผลจากการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมของนักเรียน นักศึกษา</p> <p>๒. การรายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมของคณะ/วิทยาลัย ในรอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม</p> <p>เข้าใจการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม และอธิบายการเขียนบันทึกผลที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม/คณะ/วิทยาลัยกับติดตามดูแลการดำเนินงาน/กิจกรรม เพื่อให้ให้นักเรียน นักศึกษา เกิดสมรรถนะที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑</p> <p>๕. สรุปประเมินผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม และนำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนา</p> <p>๖. รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม ต่อสถาบันฯ ตามแบบฟอร์มที่กำหนด พร้อมแนบบันทึกผลที่เกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการของนักเรียน นักศึกษา รอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>นักเรียน นักศึกษา อย่างน้อยร้อยละ ๘๕ ที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ มีการบันทึกผลที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม จำนวน ๒ โครงการ</p> <p>วิธีการวัด</p> <p>๑. แบบบันทึกสมรรถนะของนักเรียน นักศึกษาที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม</p> <p>๒. แบบรายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่พัฒนาสมรรถนะที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของนักเรียน นักศึกษา</p> <p>การติดตาม</p> <p>๑. การบันทึกผลจากการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมของนักเรียน นักศึกษา</p> <p>๒. การรายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมของคณะ/วิทยาลัย ในรอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน</p>	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<p>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๓ ร้อยละของผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นมีทักษะวิชาชีพเป็นไปตามเกณฑ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด</p>	<p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๗๕ ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๘๐</p> <p>วิธีการวัด ผู้เข้ารับการอบรม หลักสูตรระยะสั้น มีทักษะวิชาชีพเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถาบันฯ กำหนดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ (โดยวัดจากผลสัมฤทธิ์หลังเข้ารับการอบรม)</p> <p>การติดตาม คณะ วิทยาลัยรายงานผลการดำเนินงานรายไตรมาส</p>	<p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>๔. พัฒนาผู้เรียนใหม่ทั้งทักษะวิชาชีพ และสร้างรายได้จากหลักสูตรระยะสั้น</p>	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๔.๑ จำนวนผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นที่ได้รับการพัฒนาทักษะวิชาชีพด้าน นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : จำนวน ๔๕๐ คน ปี ๒๕๖๙ : จำนวน ๕๐๐ คน</p> <p>คำนิยาม ผู้เรียน หมายถึง ผู้ที่เข้าเรียน เข้ารับ การอบรมในหลักสูตรระยะสั้น ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่คณะ วิทยาลัย เปิดสอนอบรม</p>	<p>ระดับสถาบัน - ส่งเสริม สนับสนุน ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลการจัดหลักสูตรระยะสั้นของคณะ วิทยาลัย</p> <p>ระดับหน่วยงาน ๑. คณะ วิทยาลัยพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นใหม่ ความทันสมัยน่าสนใจ</p> <p>๒. เปิดสอนหลักสูตรระยะสั้นแบบมีรายได้</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน <u>ระดับสถาบัน</u> - รวบรวม และจัดทำฐานข้อมูลหลักสูตรระยะสั้น ของคณะ วิทยาลัย และเผยแพร่ข้อมูลในรูปแบบ ต่างๆ ให้ผู้ที่สนใจได้รับทราบข้อมูล</p> <p><u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. คณะ วิทยาลัยเปิดสอนหลักสูตรระยะสั้นแบบ มีรายได้ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์</p> <p>๒. คณะ วิทยาลัยนำส่งเงินรายได้ให้สถาบันฯ ตามระเบียบฯ</p> <p>เกณฑ์การประเมิน จำนวนผู้เรียนในหลักสูตรระยะสั้นหน่วยงานละ ไม่น้อยกว่า ๒๕ คน</p> <p>วิธีการวัด นับจำนวนผู้เรียนในหลักสูตรระยะสั้น</p> <p>การติดตาม คณะวิทยาลัยรายงานผลการดำเนินงานไตรมาส</p>	<p>ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้าน วิชาการ ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๔๒ จำนวนเงินรายได้ที่ได้รับจากหลักสูตรระยะสั้น</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : จำนวน ๔๕๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๖๙ : จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : แบ่งค่าเป้าหมายทั้ง ๑๘ หน่วยงาน หน่วยงานละ ๒๕,๐๐๐ บาท</p>	<p>ระดับสถาบัน - กำหนดนโยบายในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้นที่มีความน่าสนใจและคุ่มทุน</p> <p>ระดับหน่วยงาน - พัฒนาหลักสูตรระยะสั้นที่มีความสามารถในการสร้างรายได้สูงและบริการต้นทุนเพื่อให้สร้างผลกำไรสูงสุด</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน <u>ระดับสถาบัน</u> - ถ่ายทอดวิธีการดำเนินงานในสังกัดที่ทราบและเกิดความเข้าใจที่ตรงกัน</p> <p>- ตรวจสอบหลักฐานการนำส่งเงินรายได้บริการวิชาการของสถาบันฯ ที่คณะ วิทยาลัยนำส่ง</p> <p><u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้น ๒. คณะ วิทยาลัยจัดเก็บค่าลงทะเบียนจากผู้เรียนตามอัตราที่กำหนดในหลักสูตร ๓. คณะ วิทยาลัยนำส่งเป็นเงินรายได้บริการวิชาการของคณะ วิทยาลัย และเงินรายได้บริการวิชาการของสถาบันฯ</p> <p>เกณฑ์การประเมิน ๑. คณะ วิทยาลัยเปิดสอนหลักสูตรระยะสั้น จำนวน ๒ หลักสูตรต่อคณะ วิทยาลัย โดยมีผู้เรียนไม่น้อยกว่า ๒๕ คน ๒. จำนวนเงินรายได้ที่ได้รับจากการเปิดสอนหลักสูตรระยะสั้นในปี ๒๕๖๘ ของทุกคณะ วิทยาลัย รวมกันตั้งแต่ ๔๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป</p> <p>วิธีการวัด พิจารณาจำนวนเงินรายได้ที่ได้รับจากการเปิดสอนหลักสูตรระยะสั้นของทุกคณะ วิทยาลัย</p> <p>การติดตาม คณะ วิทยาลัย รายงานผลการดำเนินงานตามไตรมาส</p>	<p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านวิชาการ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>๕. การสร้างรายได้จากการรับนักศึกษาชาวต่างชาติ</p> <p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๕.๑ จำนวนเงินรายได้ที่ได้รับจากนักศึกษาต่างชาติ</p> <p>ตัวเป้าหมาย ปี ๒๕๖๕ : จำนวน ๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๖๖ : จำนวน ๑๒,๗๕๐,๐๐๐ บาท ข้อสรุปที่ประชุม board ๑๕ ต.ค. ๖๕ กำหนดแผนการรับนักศึกษาชาวต่างชาติในแต่ละระดับ ดังนี้</p> <p>ปริญญาโท : จำนวน ๓ หลักสูตร โดยมีนักศึกษาต่างชาติรวมกันทุกหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๐ คน</p> <p>ปริญญาเอก : จำนวน ๒ หลักสูตร โดยมีนักศึกษาต่างชาติรวมกันทุกหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒๐ คน</p> <p>โดยมีเป้าหมายจำนวนเงินรายได้ที่ได้รับจากนักศึกษาต่างชาติ ดังนี้</p> <p>ปี ๒๕๖๔ ระดับปริญญาโท ไม่น้อยกว่า ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท (ค่าลงทะเบียน ๑๕๐,๐๐๐ x ๓๐ คน)</p> <p>ระดับปริญญาเอก ไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ค่าลงทะเบียน ๒๐๐,๐๐๐ x ๒๐ คน)</p>	<p>ระดับสถาบัน ส่งเสริม สนับสนุน ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ให้กับชาวต่างชาติที่สนใจ และประชาสัมพันธ์หลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษาให้กับเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ งานวิจัย และศิลปะวัฒนธรรมกับมหาวิทยาลัยที่ทำงานวิจัย ได้ทำบันทึกความเข้าใจกับสถาบัน (MOU) ได้ทำบันทึกความเข้าใจกับสถาบัน (MOU)</p> <p>ระดับหน่วยงาน ๑. คณะร่วมกับอาจารย์ประจำหลักสูตรปรับปรุงหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา ได้แก่ หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ หลักสูตรศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ และหลักสูตรศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ให้มีความทันสมัย น่าสนใจ และเข้ากับบริบททางสังคมในยุคปัจจุบัน</p> <p>๒. เปิดรับสมัครเรียนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาให้กับนักศึกษาต่างชาติ</p> <p>๓. จัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาต่างชาติ</p>	<p>ระดับสถาบัน รวบรวม และจัดทำฐานข้อมูลหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา และเผยแพร่ข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ ให้ชาวต่างชาติทราบ พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์หลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษาให้กับเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ งานวิจัย และศิลปะวัฒนธรรมกับมหาวิทยาลัยที่ทำงานบันทึกความเข้าใจกับสถาบัน (MOU) ดำเนินการประชาสัมพันธ์กับชาวต่างชาติ</p> <p>ระดับหน่วยงาน ๑. เปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับนักศึกษาต่างชาติ ได้แก่ หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ หลักสูตรศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ และหลักสูตรศิลปดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ แบบมีรายได้</p> <p>๒. จัดเก็บเงินรายได้ และนำส่งเงินรายได้ให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยค่าธรรมเนียมการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับนักศึกษาต่างชาติ พ.ศ.๒๕๖๖</p> <p>เกณฑ์การประเมิน ปี ๒๕๖๔: จำนวนเงินรายได้ที่ได้รับจากนักศึกษาต่างชาติ ไม่น้อยกว่า ๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๖๕: จำนวนเงินรายได้ที่ได้รับจากนักศึกษา</p>	<p>ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ ผู้กำกับดูแล ผู้อำนวยการบัณฑิตกักับดูแลงานด้านโครงการบัณฑิตศึกษา</p> <p>ผู้รับผิดชอบ โครงการบัณฑิตศึกษา</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<p>ปี ๒๕๖๔ ระดับปริญญาโท ไม่น้อยกว่า ๖,๗๕๐,๐๐๐ บาท (ค่าลงทะเบียน ๑๕๐,๐๐๐ X ๔๕ คน) ระดับปริญญาเอก ไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ค่าลงทะเบียน ๒๐๐,๐๐๐ X ๓๐ คน)</p>		<p>ชาวต่างชาติ ไม่น้อยกว่า ๑๒,๗๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>วิธีการวัด จำนวนเงินรายได้ที่จัดเก็บได้จากนักศึกษา ชาวต่างชาติ ตามระเบียบสถาบันพัฒนาศิลป์ ว่าด้วยค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับบัณฑิตศึกษาต่างชาติ พ.ศ.๒๕๖๖</p> <p>การติดตาม ติดตามการดำเนินงานรายไตรมาส</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๒

การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

คู่มือการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙
(ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘)

ตารางแสดงความเชื่อมโยงระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. สถาบันวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ที่ได้รับการเผยแพร่ ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ และนำไปใช้ประโยชน์	๑.๑ จำนวนผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ที่ได้รับการเผยแพร่ ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	๑. พัฒนาผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ให้มีคุณภาพ	๑.๑ จำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่มีคุณภาพ
	๑.๒ จำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ที่นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอน ตลอดจนในการหารายได้หรือถูกนำไปอ้างอิง	๒. ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างเครือข่าย วิจัย สร้างสรรค์ นวัตกรรม หรือเครือข่าย เผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	๒.๑ จำนวนเครือข่ายในการสร้างผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม

ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๒ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๒ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ ๓ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ มีมาตรการ/แนวทาง วิธีการดำเนินงาน เกณฑ์การประเมิน วิธีการวัด และการติดตาม ดังนี้

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	คำเป้าหมาย	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>เป้าประสงค์ที่ ๑ สถาบันวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ที่มีคุณภาพได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ และนำไปใช้ประโยชน์</p>	<p>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๑ จำนวนผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม-ที่ได้รับการเผยแพร่ ในระดับชาติหรือนานาชาติ</p>	<p>คำเป้าหมาย ปี ๒๕๖๕ : จำนวน ๗๕ เรื่อง ปี ๒๕๖๙ : จำนวน ๙๐ เรื่อง</p> <p>เกณฑ์การประเมิน - การเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๗๕ เรื่อง นับจากผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗ - การเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวน ๙๐ เรื่อง นับจากผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘</p> <p>วิธีการวัด นับจำนวนของผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมจากฐานข้อมูลตามเกณฑ์การประเมินที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕</p> <p>การติดตาม ติดตามรายงานผลการนำผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมที่ไปเผยแพร่ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ โดยรายงานผลเป็นรายไตรมาส ตามเครื่องมือแบบฟอร์มที่สถาบันกำหนด</p>	<p>รองอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการ ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>๑. พัฒนาผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมให้มีคุณภาพ</p>	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๑ จำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่มีคุณภาพ</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : จำนวน ๕๕ เรื่อง ปี ๒๕๖๙ : จำนวน ๖๐ เรื่อง</p> <p>คำนิยาม : พัฒนาผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ให้มีคุณภาพ หมายถึง การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ นวัตกรรม ในปัจจุบันประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับในระชาติหรือนานาชาติ และการพัฒนาคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม เพื่อเผยแพร่ หรือถูกอ้างอิงในระดับชาติหรือนานาชาติ</p>	<p>มาตรการ/แนวทางการพัฒนาผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> พัฒนาบุคลากรด้านงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ให้มีคุณภาพ พัฒนาคุณภาพงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม โดยมีรายละเอียด ดังนี้ <p>๑. พัฒนาศักยภาพด้านงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ให้มีคุณภาพ</p> <p>ระดับสถาบัน</p> <ol style="list-style-type: none"> กำหนดนโยบายการพัฒนาบุคลากรด้านงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมของสถาบันพัฒนาคน กำหนดนโยบาย หรือหลักเกณฑ์การจัดสรรทุนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำหนดสัดส่วนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือเกณฑ์การเผยแพร่ ผลงานสร้างสรรค์ ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ 	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>ระดับสถาบัน</p> <ol style="list-style-type: none"> ประชุมชี้แจงแผนงานพัฒนาบุคลากรด้านงานวิจัย งานสร้างสรรค์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ต่อคณะและวิทยาลัย ประชุมชี้แจงหลักเกณฑ์การจัดสรรทุนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่อคณะและวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารงานวิจัยฯ กำหนดสัดส่วนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ เพื่อการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาหน่วยงานในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จัดเวทีเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ สนับสนุนงบประมาณให้แก่หน่วยงานเจ้าภาพจัดหรือเข้าร่วมเวทีการเผยแพร่ ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ในระดับชาติและนานาชาติ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัยจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการประชุมวิชาการ การนำเสนอผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ และประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้หน่วยงานในสังกัดทราบ <p>ระดับหน่วยงาน</p> <ol style="list-style-type: none"> เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพนักวิจัย กำหนดให้ผู้เสนอขอรับทุนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ระบุแนวทางการบูรณาการผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ กับการเรียนการสอนหรือต่อยอดในการทราขายได้ ในแบบเสนอโครงการเพื่อขอรับทุน 	<p>รองอธิการบดี</p> <p>กำกับดูแลงานด้านวิชาการ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<p>รายได้ หรืออ้างอิง</p> <p>๓. จัดให้มีนักวิจัยที่เชี่ยวชาญ/คณะ เพื่อให้คำปรึกษาในการดำเนินงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม</p> <p>๒. พัฒนาคณะทำงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม</p> <p>นวัตกรรม</p> <p>ระดับสถาบัน</p> <p>๑. จัดเวทีเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ</p> <p>๒. เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชุมวิชาการ การนำเสนอผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติให้แก่ผู้วิจัยของสถาบัน ได้ทราบ(เพิ่มวารสาร ๒ ฉบับ)</p> <p>๓. เผยแพร่บทความวิจัย บทความงานสร้างสรรค์ ในรูปแบบวารสารอิเล็กทรอนิกส์ในวารสารพัฒนศิลป์ วิชาการผ่านเว็บไซต์ http://bi.pi.ac.th/ejournal/</p> <p>๔. เผยแพร่บทความวิจัย บทความงานสร้างสรรค์ในรูปแบบวารสารอิเล็กทรอนิกส์ในวารสารวิจัยพัฒนศิลป์ผ่านเว็บไซต์ https://soo๒๓tc-thaijo.org/index.php/wiPT</p> <p>ระดับหน่วยงาน</p> <p>๑. ส่งเสริม สนับสนุน การเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ในเวทีที่สถาบัน จัด และหน่วยงานภายนอกจัด</p> <p>๒. ส่งเสริม สนับสนุน การบูรณาการผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ หรือผลงานนวัตกรรมกับการเรียนการสอน การนำไปใช้ประโยชน์ หรือการต่อยอดในการทราบายได้</p>	<p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>สถาบันฯ มีงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ที่มีคุณภาพ จำนวน ๕๕ เรื่อง (ระบุรายละเอียดให้ชัด)</p> <p>ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ สถาบันฯ มีงานวิจัย งานสร้างสรรค์ของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาด้าน การวิจัยและการสร้างสรรค์ผลงาน ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ซึ่งได้นำผลงานไปเผยแพร่หรือถูก อ้างอิงในระดับชาติหรือนานาชาติ</p> <p>วิธีการวัด</p> <p>นับจำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด</p> <p>การติดตาม</p> <p>ติดตามรายงานผลการสำรวจผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ของบุคลากรในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ได้รับทุนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐ ที่มีคุณภาพและเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด โดยรายงานผลทุก ๖ เดือน</p>		

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	คำเป้าหมาย	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<p>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๒ จำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอน โดยออกนอกระบบหรือถูกนำไปอ้างอิง</p> <p>คำนิยาม บุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หมายถึง คณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา หรือพนักงานราชการของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ งานวิจัย หมายถึง ผลงานวิชาการโดยบุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ศึกษาหรือค้นคว้าอย่างมีระบบ ด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับเกี่ยวกับทฤษฎีทาง การศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ และมีที่มาและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลคำตอบหรือข้อสรุป ที่มีประโยชน์ต่อสังคม (งานวิจัยประยุกต์-Applied research) หรืองานวิจัยสร้างสรรค์ (Creative research) หรือการพัฒนาอุปกรณ์ หรือกระบวนการใหม่ที่เกิดขึ้น งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานหรือชุดของผลงานสร้างสรรค์โดยบุคคลากร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ โดยผลงานดังกล่าวต้องแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสร้างสรรค์ของเจ้าของผลงาน และต้องอธิบายได้ว่ามีแนวคิดจากปรัชญา จริยธรรม สุนทรียภาพซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของความจริง ความดี ความงาม พร้อมคำอธิบายอันประกอบด้วยหลักวิชาที่เอื้อต่อการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ความหมายและคุณค่าของงาน เช่น ผลงานสร้างสรรค์ด้านวรรณกรรม ด้านศิลปะการแสดง ด้านดนตรี ด้านสถาปัตยกรรม การออกแบบ จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์หรือศิลปะด้านอื่น ๆ</p> <p>งานนวัตกรรม หมายถึง แนวคิด รูปแบบ เทคนิควิธี สิ่งสิ่งพิมพ์ เอกสารทาง วิชาการ ตำรา บทความวิทยานิพนธ์ หนังสือนิตยสาร วิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์ การพัฒนา การเรียนรู้ใหม่คุณภาพหรือสิ่งอื่นใด ที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา ในการพัฒนา การนำไปบูรณาการกับกระบวนกรเรียนการสอน หมายถึง การนำผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ หรือผลงานนวัตกรรมโดยบุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ไปใช้ประโยชน์ ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน พัฒนารูปแบบ</p>	<p>คำเป้าหมาย ปี ๒๕๖๕ : จำนวน ๗๕ เรื่อง (ค่าเป้าหมายต่อสูงกว่าปี ๒๕๖๓) ปี ๒๕๖๙ : จำนวน ๘๐ เรื่อง</p> <p>เกณฑ์การประเมิน สถาบันฯ มีงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอน ต่อยอดในการทราขายได้หรือถูกนำไปอ้างอิง จำนวน ๗๕ ชิ้น ประกอบด้วย งานวิจัย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ งานสร้างสรรค์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ งานนวัตกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ งานที่ได้รับทุนจากสถาบันฯ ต่อระบบแนวทางการบูรณาการ โดยงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่ได้รับทุนจากสถาบันฯ ต้องระบุแนวทางการบูรณาการผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมกับการเรียนการสอน หรือต่อยอดในการทราขายได้ หรือการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน - การเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมใน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๗๕ เรื่อง มาจากผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ - การเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมใน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวน ๘๐ เรื่อง มาจากผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘</p> <p>วิธีการวัด การรายงาน ต่อยอดมีครบทั้ง ๓ ประเภท และนำไปใช้ประโยชน์ได้ก็เรื่อง ๑. นำจำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอน ต่อยอดในการทราขายได้ ๒. นำจำนวนครั้งของงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่ถูกนำไปอ้างอิงในช่วง ๕ ปีย้อนหลัง (ปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕) โดยสามารถนับชื่อผลงานซ้ำได้ ส่วนการอ้างอิงผลงานที่นำไปบูรณาการการเรียนการสอน สามารถนับซ้ำการนำไปใช้ในรายวิชาเดิมแต่ต้องเป็นคนละปีการศึกษา</p>	<p>รองอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการ ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม</p>

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	คำเป้าหมาย	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<p>การจัดการเรียนรู้ พัฒนานวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน พัฒนาผู้สอน พัฒนาผู้เรียน และแก้ปัญหาการเรียนการสอน โดยเน้นการบูรณาการในด้านการเรียนการสอนและด้านสังคมหรือชุมชน เป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ในวิชาการ สามารถนำไปต่อยอดจัดทำเป็นหลักสูตรระยะสั้นหรือการอบรมระยะสั้น โดยสามารถนำข้อผลงานเข้าได้ ส่วนการอ้างอิงผลงานที่นำไปบูรณาการเรียนการสอนสามารถนำข้อชี้การนำไปใช้ในรายวิชาเดิมแต่ต้องเป็นคณะปฏิบัติการศึกษา</p> <p>การต่อยอดในการทราขายได้ หมายถึง การนำผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ หรือ ผลงานนวัตกรรม โดยบุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ หรือในเชิงพาณิชย์ กำหนดเป้าหมาย หรือผลผลิตสู่ตลาด และแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มของงานวิจัยเชิงพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างมูลค่าเพิ่มในศิลปะวัฒนธรรม มุ่งเน้นการเพิ่มพูนรายได้ให้กับชุมชน การใช้ประโยชน์ในการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยการนำผลงานสร้างสรรค์ไปแสดงในงานต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ การจัดแสดงผลงาน และการเผยแพร่สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศสู่สาธารณะทำให้เกิดการขายลิขสิทธิ์หรือ สิทธิบัตรของผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ขยายแนวทางการขาย ผลงาน ส่วนในผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนเกิดการสร้างมูลค่าของผลงานวิจัย นวัตกรรม เช่น การพัฒนาสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศสู่การขงลิขสิทธิ์สื่อการเรียนรู้</p> <p>การนำไปอ้างอิง หมายถึง การนำผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ หรือผลงาน นวัตกรรมโดยบุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในช่วง ๕ ปีย้อนหลัง (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖) ที่มีบุคคลหรือนักวิชาการอื่นนำผลงานไปอ้างอิง ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ในเชิงปริมาณด้วยจำนวนและความถี่ในการอ้างอิง ได้แก่ การอ้างอิงในวารสารในประเทศ/หรือต่างประเทศ (TCI, Scopus) การนำไป อ้างอิงในการจัดทำหนังสือ หรือรายงานของหน่วยงานระดับกรม การนำไป อ้างอิงของหน่วยงานในระดับรัฐวิสาหกิจ การอ้างอิงโดยบริษัทมหาชน โดยสามารถนับชื่อผลงานซ้ำได้ ส่วนการอ้างอิงผลงานที่นำไปบูรณาการเรียน การสอนสามารถนับซ้ำการนำไปใช้ในรายวิชาเดิมแต่ต้องเป็นคนละปีการศึกษา</p>	<p>การติดตาม</p> <p>๑. ติดตามรายงานผลการนำผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงาน นวัตกรรม ของบุคลากรในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่ได้รับทุนใน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ ที่นำไปบูรณาการกับการเรียน การสอน หรือต่อยอดในการทราขายได้ โดยรายงานผลทุก ๖ เดือน</p> <p>๒. ติดตามรายงานผลการนำผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงาน นวัตกรรม ของบุคลากรในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่ถูกอ้างอิง ในช่วง ๕ ปีย้อนหลัง โดยรายงานผลทุก ๖ เดือน</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>๒. ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างเครือข่ายวิจัย สร้างสรรค์ นวัตกรรม หรือเครือข่ายเผยแพร่ ผลงานวิจัย ผลงาน สร้างสรรค์ ผลงาน นวัตกรรมในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ</p>	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒๑ จำนวนเครือข่ายในการสร้างผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม</p> <p>คำเป้าหมาย ปี ๒๕๖๔ : จำนวน ๘ เครือข่าย ปี ๒๕๖๕ : จำนวน ๑๐ เครือข่าย</p> <p>คำนิยาม เครือข่ายในการสร้างผลงานวิจัย ผลงาน สร้างสรรค์ ผลงาน นวัตกรรม หมายถึง นักวิจัยหรือกลุ่มนักวิจัย หรือหน่วยงาน ภายนอก ที่สนับสนุนทรัพยากร วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่ ข้อมูลสารสนเทศ หรืองบประมาณเพื่อดำเนินการวิจัย หรือการสร้างสรรค์ผลงาน กับสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์</p>	<p>ระดับสถาบัน ๑. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีหน่วยงานหรือผู้แทนจากสถาบันฯ เข้าร่วมกิจกรรมของเครือข่ายการวิจัย เครือข่ายงานสร้างสรรค์หรือเครือข่ายงาน นวัตกรรมกับหน่วยงานภายนอก ผู้แทนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เข้าร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานภายนอก ได้แก่ ร่วมประชุม แลกเปลี่ยนข่าวสารการวิจัย การจัดทำคำขอ งบประมาณการวิจัย การประชุมวิชาการ นำเสนอผลงานวิจัย ผลงาน สร้างสรรค์ ผลงาน นวัตกรรม เป็นต้น</p> <p>๒. จัดทำฐานข้อมูลเครือข่ายการวิจัย เครือข่าย งานสร้างสรรค์หรือเครือข่ายงาน นวัตกรรมทั้งใน รูปแบบของเอกสารและไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อ ประชาสัมพันธ์ ผ่านช่องทางเอกสารและ เทคโนโลยีสารสนเทศให้หน่วยงานในสังกัดทราบ</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน ระดับสถาบันฯ ๑. ประชุมชี้แจงเป้าหมาย นโยบาย หรือมาตรการการ สร้างเครือข่ายการวิจัย เครือข่ายงานสร้างสรรค์หรือ เครือข่ายงานนวัตกรรมทั้งระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินผล</p> <p>๒. มอบหมายให้หน่วยงานเข้าร่วมเวทีการขอรับทุน และสร้างผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงาน นวัตกรรม</p> <p>๓. สนับสนุนงบประมาณให้แก่หน่วยงานเข้าร่วม เครือข่ายการวิจัย เครือข่ายงานสร้างสรรค์หรือเครือข่าย งานนวัตกรรม</p> <p>๔. มอบหมายผู้แทนจากสถาบันฯ เข้าร่วมกิจกรรมของ เครือข่ายการวิจัย เครือข่ายงานสร้างสรรค์หรือเครือข่าย งานนวัตกรรมกับหน่วยงานภายนอก</p> <p>๕. กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัยจัดทำข้อมูลเครือข่าย การวิจัย เครือข่ายงานสร้างสรรค์หรือเครือข่ายงาน นวัตกรรมและประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้หน่วยงานในสังกัดทราบ</p> <p>เกณฑ์การประเมิน (ดูที่นิยาม ต้องมีองค์ประกอบ ครบทั้ง ๒ ในนิยามเครือข่าย) สถาบันฯ มีเครือข่ายการวิจัย เครือข่ายงานสร้างสรรค์ หรือเครือข่ายงาน นวัตกรรมจำนวน ๘ เครือข่าย เช่น เชิญหน่วยงานภายนอกเข้าร่วมเป็นเครือข่าย ทำ บันทึกข้อตกลงร่วมกัน (MOU) หรือทำกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับงานวิจัย งานสร้างสรรค์ของสถาบันฯ</p>	<p>รองอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>วิธีการวัด</p> <p>นับจำนวนเครือข่ายการวิจัย เครือข่ายงาน สร้างสรรค์หรือเครือข่ายงานนวัตกรรม ที่มีความ ร่วมมือกับสถาบันฯ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ หรือมีความร่วมมือกับสถาบันฯ อย่างต่อเนื่อง (มี กำหนดระยะเวลา)</p> <p>การติดตาม</p> <p>๑. จัดทำปฏิทินในการกำกับติดตามและประเมินผล นักวิจัยรุ่นใหม่ที่ได้รับการพัฒนา</p> <p>๒. สร้างเครื่องมือและคู่มืออธิบายเครื่องมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูลให้ครอบคลุมข้อมูลที่ต้องใช้ในการติดตาม รายงานและประเมินผล “แบบรายงานจำนวนเครือข่ายการ วิจัย เครือข่ายงานสร้างสรรค์หรือเครือข่ายงานนวัตกรรม”</p> <p>๓. ถ่ายทอดความเข้าใจในการรายงานจำนวนเครือข่าย การวิจัย เครือข่ายงานสร้างสรรค์หรือเครือข่ายงาน นวัตกรรมตามแบบรายงานจำนวนเครือข่ายการวิจัย เครือข่ายงานสร้างสรรค์หรือเครือข่ายงานนวัตกรรมที่ กำหนดตามข้อ ๒. ให้กับคณะและวิทยาลัย</p> <p>๔. กำกับติดตามให้คณะและวิทยาลัยรายงานข้อมูล จำนวนเครือข่ายการวิจัย เครือข่ายงานสร้างสรรค์หรือ เครือข่ายงานนวัตกรรม</p> <p>๕. ประเมินผลการใช้เครื่องมือที่กำหนดตามข้อ ๒. และ นำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนา</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>กลยุทธ์</p>	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒๒ จำนวนเครือข่ายในการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมใน ระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : จำนวน ๘ เครือข่าย ปี ๒๕๖๙ : จำนวน ๑๐ เครือข่าย คำนิยาม การเผยแพร่ในระดับชาติและระดับ นานาชาติ ๑. การเผยแพร่ในระดับชาติ หมายถึง การนำ ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์เผยแพร่สู่ สาธารณะในระดับชาติ ได้แก่ ตีพิมพ์ใน วารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ใน ฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติ ตามประกาศของ สมศ. รวมถึงการเผยแพร่ ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ในลักษณะสิ่ง ตีพิมพ์ การจัดนิทรรศการ การจัดการแสดง หรือการจัดประกวด ซึ่งเป็นผลงานนำเสนอผลงาน ศิลปะแขนงต่าง ๆ ที่เป็นผลงานวิชาการสู่ สาธารณะ โดยมีกระบวนการพิจารณาคัดเลือก คุณภาพผลงาน ก่อนการเผยแพร่ โดยศิลปิน แห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือนักวิชาการที่ เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการนั้นๆ ๒. การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ หมายถึง</p>	<p>ระดับสถาบัน ๑. ส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงานเป็นเจ้าภาพจัด หรือ เข้าร่วมเวทีการเผยแพร่ ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับนานาชาติ ดังนี้ ๑.๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘ กำหนด จัดการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย ระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๙ และการนำเสนอผลงานวิจัยระดับนานาชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๘ ๑.๒ ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘ มอบหมาย คณะศิลปนาฏดุริยางค์เป็นเจ้าภาพจัดการ นำเสนอผลงานนาฏดุริยางค์สร้างสรรค์ระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๘ ๒. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีผู้แทนจากสถาบันฯ เข้าร่วมกิจกรรมการเผยแพร่ผลงานวิจัยผลงาน สร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ในระดับชาติหรือ ระดับนานาชาติกับหน่วยงานภายนอก ๓. จัดทำข้อมูลเครือข่ายในการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ และประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้ หน่วยงานในสังกัดทราบ ๔. กำหนดเป้าหมาย นโยบาย หรือมาตรการ การสร้างเครือข่ายในการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ใน ระดับชาติหรือระดับนานาชาติ รวมทั้งระบบการ กำกับ ติดตาม ประเมินผล</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน ระดับสถาบันฯ ๑. ประชุมชี้แจงเป้าหมาย นโยบาย หรือมาตรการการ สร้างเครือข่ายในการเผยแพร่ผลงานวิจัยผลงาน สร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ในระดับชาติหรือระดับ นานาชาติ รวมทั้งระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินผล ๒. สถาบันฯ จัดการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย ระดับชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๙ และการนำเสนอ ผลงานวิจัยระดับนานาชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งที่ ๘ ๓. มอบหมายผู้แทนจากสถาบันฯ เข้าร่วมกิจกรรมการ เผยแพร่ผลงานวิจัยผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติกับหน่วยงานภายนอก ๔. กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัยจัดทำข้อมูลเครือข่ายใน การเผยแพร่ผลงานวิจัยผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ และประชาสัมพันธ์ข้อมูล ให้หน่วยงานในสังกัดทราบ ระดับหน่วยงาน ๑. ดำเนินการจัด หรือ เข้าร่วมเวทีการเผยแพร่ ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ๒. มอบหมายผู้แทนเข้าร่วมกิจกรรมการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรม ในระดับชาติหรือระดับ นานาชาติ กับหน่วยงานภายนอกสำหรับหน่วยงาน อาจ กำหนดตัวชี้วัดที่จำนวนโครงการ/กิจกรรม ยกเว้นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายหรือเป็นเจ้าภาพ สามารถกำหนดเหมือนสถาบันฯ ได้ (เช่น คณะศิลปศึกษา ได้รับมอบ และหน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพ)</p>	<p>ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ได้แก่ การตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank) www.scimagojr.com) หรือฐาน ข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือ ฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด ได้แก่ ERIC, MathsciNet, Pubmed, Scopus, Web of Science (เฉพาะในฐานข้อมูล SCIE, SSCI และ AHCI เท่านั้น), JSTOR และ Project Muse รวมถึงการนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชาอื่นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ เป็นการเผยแพร่ที่ไม่ได้อยู่ในคลังอาเซียน</p> <p>เครือข่ายระดับชาติ หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ร่วมกับหน่วยงาน</p>	<p>ระดับหน่วยงาน ดำเนินการจัด หรือ เข้าร่วม เวทีการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ๑. หน่วยงานเข้าร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานภายนอกเพื่อสร้างเครือข่ายในการเผยแพร่ ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับนานาชาติ</p> <p>๒. หน่วยงานสนับสนุนบุคลากรในการเผยแพร่ ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ร่วมกับหน่วยงานภายนอก</p>	<p>เกณฑ์การประเมิน สถาบันฯ มีเครือข่ายในการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ จำนวน ๘ เครือข่าย เช่น เชิญหน่วยงานภายนอกเข้าร่วมเป็นเครือข่าย ทำบันทึกข้อตกลงร่วมกัน (MOU) หรือทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย งานสร้างสรรค์ของสถาบันฯ</p> <p>วิธีการวัด นับจำนวนเครือข่ายที่เดียวที่เป็นเจ้าภาพ นับจำนวนเครือข่ายในการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ หรือมีความร่วมมือในการเผยแพร่ ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม กับสถาบันฯ อย่างต่อเนื่อง (มีกำหนดระยะเวลา)</p> <p>การติดตาม ติดตามการรายงานเครือข่ายในการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยรายงานผลทุก ๖ เดือน</p>	<p>ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<p>ภายนอกของประเทศในการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม</p> <p>เครือข่ายระดับนานาชาติ หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ร่วมกับหน่วยงานของต่างประเทศในการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม</p> <p>ผู้แทน หมายถึง บุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าหน่วยงานเข้าร่วมกิจกรรมการเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ กับหน่วยงานภายนอก</p>			

ยุทธศาสตร์ที่ ๓

การบริการวิชาการ และสร้างเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

**ตารางแสดงความเชื่อมโยงระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการ และสร้างเครือข่ายในการบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม**

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. เป็นศูนย์กลางในการให้บริการวิชาการ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	๑. จำนวนครูช่วยการบริการวิชาการ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	๑. สร้างเครือข่ายการบริการวิชาการ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ๒. พัฒนาชุมชนและองค์กรให้มีความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง ด้วยบริการวิชาการ	๑.๑ จำนวนชุมชน และองค์กรที่ได้รับ การบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ทัศนศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้มีความ เข้มแข็ง อย่างต่อเนื่อง
	๒.๑ จำนวนโครงการ/กิจกรรม การบริการ วิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้แก่ชุมชนและ องค์กร		
	๒.๒ จำนวนเด็ก เยาวชนที่ได้รับการส่งเสริม หรือพัฒนาความรู้ ทักษะ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในชุมชนและองค์กร		
	๔.๑ จำนวนรายได้จากการสนับสนุนส่งเสริม บุคลากรให้บริการวิชาการ		
	๓.๑ จำนวนผู้รับบริการทางวิชาการ ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ		

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการ และสร้างเครือข่ายในการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๒ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๒ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๓ กลยุทธ์ ๔ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ มีมาตรการ/แนวทาง วิธีการดำเนินงาน เกณฑ์การประเมิน วิธีการวัด และการติดตาม ดังนี้

เป้าประสงค์ที่ ๑	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>เป็นศูนย์กลางในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปะ และทัศนศิลป์</p>	<p>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๑ จำนวนชุมชน และองค์กรที่ให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปะ และทัศนศิลป์ ให้มีความเข้มแข็ง หรืออย่างต่อเนื่อง</p> <p>คำนิยาม - ศูนย์กลางในการให้บริการวิชาการ หมายถึง เป็นผู้ช่วยถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปะ และทัศนศิลป์ ตลอดจนเป็นวิทยากร เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการตัดสินการประกวด หรือบริการวิชาการด้านอื่น ๆ</p> <p>- ความเข้มแข็ง หมายถึง ชุมชน/องค์กร ที่ได้รับการบริการวิชาการฯ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาต่อยอดสร้างสรรค์ผลงานเป็นของชุมชนนั้น ๆ และเข้าร่วมการประกวดจนได้รับรางวัล เป็นต้น</p> <p>- ความต่อเนื่อง หมายถึง เข้าไปให้บริการวิชาการแก่ ชุมชน/องค์กร และชุมชน/องค์กร มีความร่วมมือในการสืบสาน สร้างสรรค์งานด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๓ ปี</p>	<p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : จำนวน ๑๘ ชุมชน/องค์กร ปี ๒๕๖๙ : จำนวน ๑๘ ชุมชน/องค์กร</p> <p>เกณฑ์การประเมิน คณะ วิทยาลัย ให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปะ และทัศนศิลป์ แก่ชุมชนและองค์กร</p> <p>วิธีการวัด วัดจากจำนวนชุมชน/องค์กร ที่ได้รับการบริการวิชาการในด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปะ และทัศนศิลป์ ระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ โดยสามารถนับจำนวนชุมชน/องค์กรที่ได้รับการบริการวิชาการเข้ากับชุมชน/องค์กรที่รับการพัฒนารวมกันได้ซึ่งจะเป็นไปตามผลการประกันคุณภาพการศึกษา</p> <p>การติดตาม คณะ วิทยาลัย รายงานผลรายไตรมาส</p>	<p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>๑. สร้างเครือข่ายการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปะ ทัศนศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์</p>	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๑ จำนวนเครือข่ายการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปะ ทัศนศิลป์ และช่างศิลป์</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : จำนวน ๑๘ เครือข่าย ปี ๒๕๖๙ : จำนวน ๑๘ เครือข่าย</p> <p>คำนิยาม เครือข่าย หมายถึง เครือข่ายที่เป็นเจ้าภาพร่วมในการจัดกิจกรรม หรือสนับสนุนงบประมาณ หรือทรัพยากรต่าง ๆ หรือการทำบันทึกข้อตกลงร่วมกัน (MOU) เป็นต้น</p>	<p>ระดับสถาปนา : ๑. กำหนดนโยบายการสร้างเครือข่ายบริการวิชาการให้คณะ วิทยาลัย ๒. จัดทำแผนการสร้างเครือข่ายบริการวิชาการ</p> <p>ระดับหน่วยงาน : ๑. คณะ วิทยาลัย จัดทำแผนการสร้างเครือข่ายบริการวิชาการ ๒. คณะ วิทยาลัย สร้างเครือข่ายภายในการบริการ</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน ระดับสถาปนา ๑. สถาบันจัดทำแผนการสร้างเครือข่ายบริการวิชาการ ๒. ถ่ายทอดแผนการสร้างเครือข่ายบริการวิชาการไปยังคณะ วิทยาลัย ๓. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผน</p> <p>ระดับหน่วยงาน ๑. คณะ วิทยาลัย จัดทำแผนการสร้างเครือข่ายบริการวิชาการ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ๒. คณะ วิทยาลัย สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการพัฒนาชุมชน /องค์กรเป้าหมายตามแผนการสร้างเครือข่ายบริการวิชาการ ทั้งในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ</p> <p>เกณฑ์การประเมิน คณะ วิทยาลัยสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก หน่วยงานละ ๑ เครือข่าย</p> <p>วิธีการวัด นับจำนวนหน่วยงานภายนอกที่ร่วมมือกับคณะ วิทยาลัยในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปะ ทัศนศิลป์ และทัศนศิลป์</p> <p>การติดตาม คณะ วิทยาลัย รายงานผลรายไตรมาส</p>	<p>รองอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการ ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทางการดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>๒. พัฒนาชุมชนและองค์กรให้มีความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง ด้วยบริการวิชาการ</p>	<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๑</u> จำนวนโครงการ/กิจกรรม การบริการวิชาการด้านมนุษยศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้แก่ชุมชนและองค์กร</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๒๕๖๘ : จำนวน ๒๐ โครงการ/กิจกรรม ปี ๒๕๖๙ : จำนวน ๒๐ โครงการ/กิจกรรม</p>	<p><u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. กำหนดชุมชน/องค์กร ให้บริการ ๒. สถาบันจัดสรรงบประมาณให้คณะและวิทยาลัย ทั้ง ๑๘ แห่ง ดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่สังคมด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p><u>ระดับหน่วยงาน</u> จัดทำโครงการบริการวิชาการ</p>	<p><u>วิธีการดำเนินงาน</u> <u>ระดับสถาบันฯ</u> สถาบันจัดประชุมคณะและวิทยาลัย เพื่อสร้างการรับรู้แนวทางการดำเนินงาน <u>ระดับหน่วยงาน</u> คณะ และวิทยาลัยจัดโครงการบริการวิชาการให้แก่ชุมชนและองค์กรเพื่อสร้างความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง</p> <p><u>เกณฑ์การประเมินผล</u> คณะ วิทยาลัยดำเนินโครงการ/กิจกรรม การบริการทางการด้านมนุษยศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ (หน่วยงานละไม่น้อยกว่า ๑ - ๒ โครงการ/กิจกรรม)</p> <p><u>วิธีการวัด</u> นับจำนวนโครงการ/กิจกรรม บริการวิชาการด้านมนุษยศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์</p> <p><u>การติดตาม</u> คณะ วิทยาลัย รายงานผลรายไตรมาส</p>	<p>รองอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการ ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒๒ จำนวนเด็ก เยาวชนที่ได้รับบริการส่งเสริมหรือพัฒนาความรู้ ทักษะ ด้านนวัตศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในชุมชน และองค์กร</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๔ : จำนวน ๒๐,๐๐๐ คน ปี ๒๕๖๕ : จำนวน ๒๕,๐๐๐ คน</p>	<p>ระดับสถาบันฯ - สถาบันฯ จัดสรรงบประมาณให้คณะและวิทยาลัย จำนวน ๑๘ แห่ง ดำเนินโครงการส่งเสริมเยาวชนตระหนักรู้ศิลปินไทย สู่ต้นกล้าวัฒนธรรม</p> <p>ระดับหน่วยงาน จัดโครงการส่งเสริมเยาวชนตระหนักรู้ศิลปินไทย สู่ต้นกล้าวัฒนธรรมโดยแบ่งค่าเป้าหมายรายหน่วยงาน ดังนี้</p> <p>๒.๑ คณะ ๒ คณะ วิทยาลัยนวัตศิลป์ (ยกเว้นคณะศิลปะจิตร วิทยาลัยนวัตศิลป์ วิทยาลัยนวัตศิลป์ช่างของ วิทยาลัยนวัตศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และวิทยาลัยนวัตศิลป์เชียงใหม่) กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการฯ ๑,๒๐๐ คน</p> <p>๒.๒ คณะศิลปะจิตร กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการฯ ๕๐๐ คน</p> <p>๒.๓ วิทยาลัยนวัตศิลป์ กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการฯ ๑,๕๐๐ คน</p> <p>๒.๔ วิทยาลัยนวัตศิลป์เชียงใหม่ กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการฯ ๑,๕๐๐ คน</p> <p>๒.๕ วิทยาลัยนวัตศิลป์พบุรี กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการฯ ๑,๕๐๐ คน</p> <p>๒.๖ วิทยาลัยนวัตศิลป์อ่างทอง กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการฯ ๑,๓๐๐ คน</p> <p>๒.๗ วิทยาลัยช่างศิลป์และวิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการฯ ๑,๐๐๐ คน</p> <p>๒.๘ วิทยาลัยช่างศิลป์นครราชสีมา กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการฯ ๔๕๐ คน</p>	<p>ระดับสถาบันฯ - จัดประชุมมอบนโยบาย แนวทางการดำเนินงานโครงการฯ แก่คณะ วิทยาลัย</p> <p>ระดับหน่วยงาน ๑. คณะ วิทยาลัยจัดโครงการฯ กิจกรรม ๒. จำนวนเด็ก เยาวชน เข้าร่วมโครงการฯ กิจกรรม หน่วยงานไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ คน</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล จำนวนเด็ก เยาวชน เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ คน</p> <p>วิธีการวัด นับจำนวนเด็ก เยาวชนที่ได้รับการส่งเสริมด้านนวัตศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์</p> <p>การติดตาม คณะ วิทยาลัย รายงานผลรายไตรมาส</p>	<p>รองอธิการบดี</p> <p>กำกับดูแลงานด้านวิชาการ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ																																																																																																																														
<p>๔. สร้างรายได้จากการสนับสนุนส่งเสริมบุคลากรให้บริการวิชาการ</p>	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๔.๑ จำนวนรายได้จากการสนับสนุนส่งเสริมบุคลากรให้บริการวิชาการ</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : จำนวน ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๖๙ : จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>ค่าเป้าหมาย ๑๕ หน่วยงาน ปี ๒๕๖๘ : แบ่งค่าเป้าหมายตามจำนวนบุคลากรสายการสอนทั้งหมด ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="778 1352 1331 1814"> <thead> <tr> <th>ลำดับ</th> <th>หน่วยงาน</th> <th>อาจารย์ (คน)</th> <th>ครู (คน)</th> <th>รวม (คน)</th> <th>เป้าหมาย</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>1</td><td>วิทยาลัยนาฏศิลป์</td><td>28</td><td>101</td><td>129</td><td>356,000</td></tr> <tr><td>2</td><td>วิทยาลัยช่างศิลป์</td><td>32</td><td>37</td><td>69</td><td>190,000</td></tr> <tr><td>3</td><td>วิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคเหนือ</td><td>22</td><td>42</td><td>64</td><td>177,000</td></tr> <tr><td>4</td><td>วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด</td><td>22</td><td>42</td><td>64</td><td>177,000</td></tr> <tr><td>5</td><td>วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา</td><td>19</td><td>44</td><td>63</td><td>175,000</td></tr> <tr><td>6</td><td>วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง</td><td>21</td><td>41</td><td>62</td><td>175,000</td></tr> <tr><td>7</td><td>วิทยาลัยนาฏศิลป์บุรีรัมย์</td><td>19</td><td>34</td><td>53</td><td>146,500</td></tr> <tr><td>8</td><td>วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี</td><td>13</td><td>39</td><td>52</td><td>145,000</td></tr> <tr><td>9</td><td>วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย</td><td>18</td><td>31</td><td>49</td><td>135,500</td></tr> <tr><td>10</td><td>วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่</td><td>16</td><td>31</td><td>47</td><td>130,000</td></tr> <tr><td>11</td><td>วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี</td><td>10</td><td>36</td><td>46</td><td>127,000</td></tr> <tr><td>12</td><td>วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี</td><td>18</td><td>26</td><td>44</td><td>122,000</td></tr> <tr><td>13</td><td>วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา</td><td>18</td><td>26</td><td>44</td><td>122,000</td></tr> <tr><td>14</td><td>คณะศิลปศึกษา</td><td>33</td><td>-</td><td>33</td><td>100,000</td></tr> <tr><td>15</td><td>วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี</td><td>14</td><td>22</td><td>36</td><td>99,000</td></tr> <tr><td>16</td><td>คณะศิลปวิจิตร</td><td>21</td><td>-</td><td>21</td><td>57,000</td></tr> <tr><td>17</td><td>คณะศิลปนาฏดุริยางค์</td><td>16</td><td>-</td><td>16</td><td>45,000</td></tr> <tr><td>18</td><td>วิทยาลัยช่างศิลป์นครราชสีมา</td><td>6</td><td>9</td><td>15</td><td>40,000</td></tr> <tr> <td colspan="2">รวม</td> <td>346</td> <td>561</td> <td>907</td> <td>2,519,000</td> </tr> <tr> <td colspan="6">หมายเหตุ : ข้อมูลตัวชี้วัดนี้ คำนวณจาก (ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน 2567)</td> </tr> </tbody> </table>	ลำดับ	หน่วยงาน	อาจารย์ (คน)	ครู (คน)	รวม (คน)	เป้าหมาย	1	วิทยาลัยนาฏศิลป์	28	101	129	356,000	2	วิทยาลัยช่างศิลป์	32	37	69	190,000	3	วิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคเหนือ	22	42	64	177,000	4	วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด	22	42	64	177,000	5	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา	19	44	63	175,000	6	วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง	21	41	62	175,000	7	วิทยาลัยนาฏศิลป์บุรีรัมย์	19	34	53	146,500	8	วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี	13	39	52	145,000	9	วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย	18	31	49	135,500	10	วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่	16	31	47	130,000	11	วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี	10	36	46	127,000	12	วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี	18	26	44	122,000	13	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา	18	26	44	122,000	14	คณะศิลปศึกษา	33	-	33	100,000	15	วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี	14	22	36	99,000	16	คณะศิลปวิจิตร	21	-	21	57,000	17	คณะศิลปนาฏดุริยางค์	16	-	16	45,000	18	วิทยาลัยช่างศิลป์นครราชสีมา	6	9	15	40,000	รวม		346	561	907	2,519,000	หมายเหตุ : ข้อมูลตัวชี้วัดนี้ คำนวณจาก (ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน 2567)						<p>ระดับสถาบันฯ :</p> <ol style="list-style-type: none"> กำหนดนโยบายในการบริการทางวิชาการของบุคลากร กำหนดค่าเป้าหมายให้หน่วยงานในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำกับ ติดตาม ประเมินผล <p>ระดับหน่วยงาน :</p> <ol style="list-style-type: none"> ประสานแผนการบริการทางวิชาการของบุคลากร กำหนดกลุ่มเป้าหมาย มอบหมายให้บุคลากรในหน่วยงานดำเนินการให้บริการภายนอก รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันฯ 	<p>วิธีการดำเนินงาน ระดับสถาบันฯ</p> <ol style="list-style-type: none"> สถาบันฯ เพิ่มเดิมระเบียบว่าด้วยภาระทางเงินรายได้จากการบริการวิชาการ ประชุม ถ่ายทอดนโยบายค่าเป้าหมายในการดำเนินงานให้กับหน่วยงานในสังกัด ตามสัดส่วนบุคลากรทั้งหมดที่มีภาระงานสอนทั้ง ๑๘ แห่งเทียบกับเป้าหมายของสถาบันฯ กำกับติดตามทุกไตรมาส <p>ระดับหน่วยงาน</p> <ol style="list-style-type: none"> ประชุมบุคลากรชี้แจงแนวทางการบริการทางวิชาการของบุคลากร กำหนดกลุ่มเป้าหมายและกิจกรรมในการบริการทางวิชาการ ประชาสัมพันธ์โครงการ/กิจกรรม มอบหมายบุคลากรในหน่วยงาน ให้บริการวิชาการตามค่าเป้าหมายที่ได้รับมอบหมายและเป็นไปตามระเบียบที่กำหนด รายงานผลการดำเนินงานทุกไตรมาส <p>เกณฑ์การประเมิน นับจากจำนวนเงินรายได้รับเข้าเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด</p> <p>วิธีการวัด สถาบันฯ บัญชีพัฒนาศิลปมีเงินรายได้จากการบริการทางวิชาการของบุคลากร</p> <p>การติดตาม ติดตามผลการดำเนินงานทุกไตรมาส และรายงานผลจากการหารายได้บริการทางวิชาการของบุคลากร ของหน่วยงาน</p>	<p>ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ</p> <p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านบริหาร</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กองบริหารทรัพยากรบุคคล</p>
ลำดับ	หน่วยงาน	อาจารย์ (คน)	ครู (คน)	รวม (คน)	เป้าหมาย																																																																																																																													
1	วิทยาลัยนาฏศิลป์	28	101	129	356,000																																																																																																																													
2	วิทยาลัยช่างศิลป์	32	37	69	190,000																																																																																																																													
3	วิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคเหนือ	22	42	64	177,000																																																																																																																													
4	วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด	22	42	64	177,000																																																																																																																													
5	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา	19	44	63	175,000																																																																																																																													
6	วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง	21	41	62	175,000																																																																																																																													
7	วิทยาลัยนาฏศิลป์บุรีรัมย์	19	34	53	146,500																																																																																																																													
8	วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี	13	39	52	145,000																																																																																																																													
9	วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย	18	31	49	135,500																																																																																																																													
10	วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่	16	31	47	130,000																																																																																																																													
11	วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี	10	36	46	127,000																																																																																																																													
12	วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี	18	26	44	122,000																																																																																																																													
13	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา	18	26	44	122,000																																																																																																																													
14	คณะศิลปศึกษา	33	-	33	100,000																																																																																																																													
15	วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี	14	22	36	99,000																																																																																																																													
16	คณะศิลปวิจิตร	21	-	21	57,000																																																																																																																													
17	คณะศิลปนาฏดุริยางค์	16	-	16	45,000																																																																																																																													
18	วิทยาลัยช่างศิลป์นครราชสีมา	6	9	15	40,000																																																																																																																													
รวม		346	561	907	2,519,000																																																																																																																													
หมายเหตุ : ข้อมูลตัวชี้วัดนี้ คำนวณจาก (ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน 2567)																																																																																																																																		

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<p>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๒ จำนวนผู้รับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์</p> <p>คำนิยาม การนำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง การนำองค์ความรู้ที่ได้รับบริการการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น เพื่อพัฒนาตนเอง เพื่อการศึกษา เพื่อประกอบอาชีพ เพื่อประกอบการสอน เป็นต้น (ทบทวนเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลค่าเป้าหมาย)</p>	<p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : จำนวน ๙๐ คน ปี ๒๕๖๙ : จำนวน ๑๐๐ คน</p> <p>เกณฑ์การประเมิน กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการประเมิน ได้แก่ ผู้เข้ารับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการศึกษา เพื่อประกอบอาชีพ เพื่อประกอบการสอน และนำผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์นำไปอ้างอิงนำไปบูรณาการกับการเรียนการสอน หรือต่อยอดหารายได้</p> <p>วิธีการวัด นับจากกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้รับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการพัฒนาตนเอง เพื่อการศึกษา เพื่อประกอบอาชีพ เพื่อประกอบการสอน เปรียบเทียบกับฐานข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายที่นำไปใช้ประโยชน์ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การนำผลงานวิจัยไปอ้างอิง (ข้อมูลจากระบบวารสารพัฒนศิลป์วิชาการ (Thajjo)) - การนำผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ไปบูรณาการกับการเรียนการสอน หรือต่อยอดหารายได้ (ข้อมูลบูรณาการกับยุทธศาสตร์ที่ ๒) <p>การติดตาม ติดตามผลรอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และประเมินผล รอบ ๑๒ เดือน</p>	<p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทางการดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>๓. ให้บริการวิชาการ ด้วยองค์ความรู้ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ</p>	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๑ ๓.๑ จำนวนผู้รับบริการทางวิชาการ ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๕ : จำนวน ๖,๐๐๐ คน ปี ๒๕๖๙ : จำนวน ๗,๐๐๐ คน คำนิยาม ให้บริการวิชาการด้วย องค์ความรู้ หมายถึง การให้บริการ วิชาการ ในหัวข้องานวิจัย ศิลปินวิทยานิพนธ์ งานสร้างสรรค์ ผลงานทางวิชาการ สื่อการเรียนรู้</p>	<p>มาตรการ/แนวทางการดำเนินงาน ระดับสถาบัน ๑. นำเข้าข้อมูลที่เป็นองค์ความรู้ในการให้บริการทางวิชาการของสถาบัน ๒. กำหนดบทบาทความรับผิดชอบให้กับหน่วยงานของสถาบัน และกำหนดนโยบายให้หน่วยงานจัดทำสื่อการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ๓. ประชาสัมพันธ์ เชิญชวนในการเข้ารับบริการ ๔. วางระบบกำกับ ติดตาม และรายงานผล ระดับหน่วยงาน ๑. นำเข้าข้อมูลที่เป็นองค์ความรู้ในการให้บริการทางวิชาการของหน่วยงาน ๒. กำหนดบทบาทความรับผิดชอบให้กับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน ๓. ประชาสัมพันธ์ เชิญชวน ในการเข้าร่วมโครงการ ๔. รายงานผลการดำเนินงานนำเข้าสู่ข้อมูล และการตอบแบบสอบถาม นำไปใช้ประโยชน์ ให้กับสถาบันฯ</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน ระดับสถาบัน ๑. สสำรวจและรวบรวมข้อมูลองค์ความรู้ในการให้บริการวิชาการ ในหัวข้องานวิจัย ศิลปินวิทยานิพนธ์ งานสร้างสรรค์ ผลงานทางวิชาการ สื่อการเรียนรู้ ๒. ปรับปรุงระบบสอบถามการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ พัฒนาระบบสมาชิกเพิ่มฟังก์ชันการติดตามการใช้งานและสร้างแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลการนำองค์ความรู้ไปใช้ให้คณะวิทยาลัย นำไปใช้ในการสำรวจผ่านช่องทางของหน่วยงาน ๓. กำหนดช่องทางเชื่อมโยงข้อมูลจากแหล่ง องค์ความรู้ของหน่วยงานให้เข้ากับระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๔. ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจกับหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในการใช้ใช้งานระบบในการเก็บข้อมูล และในการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ เพื่อการพัฒนาตนเอง เพื่อการศึกษา เพื่อประกอบอาชีพ เพื่อประกอบการสอน และนำผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์นำไปอ้างอิง นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอน หรือต่อยอดหารายได้ของกลุ่มเป้าหมายผู้ใช้บริการ ๕. สร้างสื่อประชาสัมพันธ์ เชิญชวน ในการเข้ารับบริการทางวิชาการ ด้วยองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ๖. กำหนดเครื่องมือและคู่มือในการกำกับ ติดตาม และรายงานผล ๗. รวบรวมข้อมูลการประชาสัมพันธ์ผู้ใช้บริการ ทางหน้าเว็บไซต์ ของทุกหน่วยงานตามระยะเวลาที่ส่วนกลางกำหนด ๘. เก็บรวบรวมสถิติจากผู้รับบริการก่อนการเข้าใช้ระบบ เพื่อหายอดรวมจำนวนผู้รับบริการทางวิชาการแบบสอบถามของสมาชิก รวมรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของสมาชิก ผู้ใช้บริการเพื่อสรุปการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์และประยุกต์ใช้</p>	<p>รองอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการ ผู้รับผิดชอบ กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>๑๐. จัดทำรายงานสรุปจำนวนผู้รับบริการในการนำองค์ความรู้ไปใช้ ประโยชน์และประยุกต์ใช้ โดยนำเสนอรูปแบบกราฟหรือแผนภูมิ</p> <p>ระดับหน่วยงาน</p> <p>๑. จัดทำสื่อการเรียนรู้เพื่อให้บริการทางวิชาการ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานวิจัย จำนวน ๒ เรื่อง - ศิลปนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ จำนวน ๒ เรื่อง - งานสร้างสรรค์ จำนวน ๒ เรื่อง - ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ เรื่อง - สื่อการเรียนรู้ จำนวน ๑ เรื่อง <p>หมายเหตุ สำหรับวิทยาลัยช่างศิลป์นครราชสีมาจัดทำสื่อการเรียนรู้เพื่อให้บริการทางวิชาการ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานวิจัย จำนวน ๑ เรื่อง - งานสร้างสรรค์ จำนวน ๒ เรื่อง - ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ เรื่อง - สื่อการเรียนรู้ จำนวน ๑ เรื่อง <p>๒. นำเข้าข้อมูลและเชื่อมโยงข้อมูลตามช่องทางที่สถาบันฯ กำหนด</p> <p>๓. นำเข้าแบบสอบถามการนำไปใช้ประโยชน์ ในช่องทางของหน่วยงาน</p> <p>๔. ประชาสัมพันธ์ เชิญชวน ในการเข้ารับบริการทางวิชาการด้วย องค์ความรู้ ด้านนาฏศิลป์ ตรียางงศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และนำข้อมูลไปใช้ ประโยชน์ เพื่อการพัฒนาตนเอง เพื่อการศึกษา เพื่อประกอบอาชีพ เพื่อประกอบการสอน และนำผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์นำไปอ้างอิง นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอน หรือต่อยอดหารายได้ ของกลุ่มเป้าหมายผู้ใช้บริการ</p> <p>๕. รายงานผลการดำเนินงานการนำเข้าข้อมูล และการตอบแบบสอบถามการนำไปใช้ประโยชน์ ให้กับสถาบันฯ ทุกไตรมาส</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>นับจำนวนผู้เข้ารับบริการทางวิชาการผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศโดยกรรวมจำนวนผู้รับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้จำแนกข้อมูลตามหัวข้อที่เข้ารับบริการ ได้แก่ งานวิจัย ศิลปนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ งานสร้างสรรค์ ผลงานทางวิชาการ สื่อการเรียนรู้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ต้องมีจำนวนผู้เข้ารับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศตามหัวข้อที่เข้ารับบริการ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานวิจัย จำนวน ๑,๕๐๐ คน - ศิลปนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ จำนวน ๑,๕๐๐ คน - งานสร้างสรรค์ จำนวน ๑,๐๐๐ คน - ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑,๐๐๐ คน - สื่อการเรียนรู้ จำนวน ๑,๐๐๐ คน <p>วิธีการวัด</p> <p>นับจำนวนผู้รับบริการทางวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ บริการวิชาการ ด้วยงานวิจัย วิทยานิพนธ์ ศิลปนิพนธ์ งานสร้างสรรค์ สื่อการเรียนรู้</p> <p>การติดตาม</p> <p>ติดตามผลรอบ ๖ เดือน และประเมินผล และรอบ ๑๒ เดือน</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๔
การอนุรักษ์ สรรงสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนอาเซียน

ตารางแสดงความเชื่อมโยงระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์
๑. สถาบันมีความเป็นเลิศในการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ	๑.๑ จำนวนรางวัลที่หน่วยงานในสังกัดได้รับจากการแข่งขันความสามารถที่เข้าร่วมต่อปี	๑. พัฒนาการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับชาติและระดับนานาชาติ	๑.๑ จำนวนโครงการในระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่สถาบันเป็นเจ้าของภาพ หรือสถานศึกษาในสังกัดดำเนินการ
	๑.๒ จำนวนรายได้ที่เกิดจากต้นทุนทางวัฒนธรรมและความเป็นมืออาชีพ	๑.๒ จำนวนรายได้ที่เกิดจากต้นทุนทางวัฒนธรรมและความเป็นมืออาชีพ	๑.๒ จำนวนการจัดการแสดงและการประกวดแข่งขันในการอนุรักษ์ สืบสานและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและระดับนานาชาติ
			๒. พัฒนาคือความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม
		๓. การสร้างรายได้จากต้นทุนทางวัฒนธรรม	๓.๑ จำนวนครั้ง/กิจกรรมในการให้บริการจากต้นทุนทางวัฒนธรรม

- ๔) หน่วยงานภาครัฐซึ่งเป็นองค์การทางวิชาการ หรือองค์การทางวิชาชีพ
- ๕) องค์การหรือสถานสาธารณกุศลตามประกาศกระทรวงการคลัง หรือ มูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรไม่แสวงหากำไร ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย
- ๖) หน่วยงานภาคเอกชน ที่เป็นองค์การทางวิชาการหรือองค์การทางวิชาชีพที่ผ่านการรับรองหรือจดทะเบียนนิติบุคคลตามกฎหมาย หรือ บริษัทจำกัด หรือ บริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่ กรณีที่หน่วยงานเจ้าภาพไม่เข้าเงื่อนไขข้างต้นอาจพิจารณาเงื่อนไขโครงการหนึ่งดังต่อไปนี้
- ๑) รายการประกวดแข่งขัน หรือรายการยกย่องเชิดชูเกียรติ ที่มีหน่วยงานอื่น เข้าร่วมอย่างน้อย ๕ หน่วยงาน
 - ๒) รายการประชุมสัมมนาด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อนำเสนอผลงาน หรือ บทความ ซึ่งมีรายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการ (Proceeding) ที่มีหน่วยงานอื่น เข้าร่วมอย่างน้อย ๕ หน่วยงาน
 - ๓) รายการประกวดแข่งขัน หรือรายการยกย่องเชิดชูเกียรติ ที่เป็นรางวัลพระราชทานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือ รางวัลพระราชทานหรือรางวัลประเทษจากพระบรมวงศานุวงศ์
 - ๔) รายการประกวดแข่งขัน หรือรายการยกย่องเชิดชูเกียรติ ที่เป็นรางวัลของนายกรัฐมนตรี ประธานรัฐสภา ประธานศาลฎีกา ประธานองคมนตรี รัฐมนตรี องคมนตรี หรือรางวัลของผู้ดำรงตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่ากัน
 - ๕) รายการประกวดแข่งขัน หรือรายการยกย่องเชิดชูเกียรติ ที่หน่วยงานราชการส่วนกลาง ได้แก่ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม องค์การมหาชน หรือส่วนราชการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากรม ประกาศรับรองให้เป็นการประกวดแข่งขัน หรือรายการยกย่อง เชิดชูเกียรติ ระดับชาติ
- รางวัลระดับนานาชาติ รางวัลสูงสุดที่ได้รับจากกาประกวดแข่งขัน หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ จากหน่วยงานที่จัดประกวดแข่งขัน หรือมอบรางวัลยกย่องเชิดชูเกียรติ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ เช่น โฉนดเกียรติบัตร หรือยิวรางวัล หนังสือเชิดชูเกียรติ ประกาศหรือเอกสารรับรอง ซึ่งหน่วยงานที่จัดประกวดแข่งขัน หรือมอบรางวัลยกย่องเชิดชูเกียรติ มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้
- ๑) องค์การระหว่างประเทศ ทั้งที่เป็นองค์การนอกภาครัฐระหว่างประเทศ (International Nongovernmental Organization: INGO) เช่น องค์การขบวนการลูกเสือโลก คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ และองค์การระหว่างรัฐบาล Intergovernmental Organization) เช่น สหประชาชาติ (UN) องค์การอาเซียน (ASEAN)
 - ๒) สหพันธ์กีฬาระหว่างประเทศ ที่สังกัดสมาคมสหพันธ์กีฬานานาชาติ (Global Association

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	คำเป้าหมาย	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
		<p>of International Sports Federations: GAISF)</p> <p>๓) โครงการหรือกิจกรรมตามข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ระหว่างหน่วยงานราชการ ส่วนกลาง ได้แก่ สำนักงานกฤษฎีกา รัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม องค์การมหาชน องค์การอิสระตาม รัฐธรรมนูญ หรือส่วนราชการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากรม ร่วมกับหน่วยงานต่างประเทศ</p> <p>๔) หน่วยงานภาครัฐ องค์การทางวิชาการหรือองค์การทางวิชาชีพของต่างประเทศ ที่มีฐานะไม่ต่ำกว่าระดับกรม</p> <p>๕) หน่วยงานเอกชนที่เป็นองค์การทางวิชาการหรือองค์การทางวิชาชีพของต่างประเทศที่ผ่านการ รับรองหรือจดทะเบียนกับรัฐบาลประเทศแม่ หรือ มีสำนักงานภูมิภาคประจำในประเทศไทย</p> <p>๖) องค์การหรือสถานสาธารณกุศลของต่างประเทศ ที่ผ่านการรับรองหรือจดทะเบียนกับ รัฐบาลประเทศแม่ หรือ มีสำนักงานภูมิภาคประจำในประเทศไทย</p> <p>กรณีที่หน่วยงานเจ้าภาพไม่เข้าเงื่อนไขข้างต้นอาจพิจารณาตามเงื่อนไขกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) รายการประกวดแข่งขัน หรือ รายการย่อยเชิงดูเกียรติ ที่มีชาวต่างประเทศ หน่วยงานหรือ องค์การต่างประเทศ เข้าร่วมอย่างน้อย ๓ ประเทศ หรือ มีองค์การระหว่างประเทศ เข้าร่วมอย่างน้อย ๓ องค์การ</p> <p>๒) รายการประชุมสัมมนาด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อนำเสนอผลงาน ซึ่งมีรายงานสืบเนื่องการประชุ มวิชาการ (Proceeding) หรือ บทความ ที่มีชาวต่างประเทศ หน่วยงานหรือองค์การต่างประเทศเข้า ร่วมอย่างน้อย ๓ ประเทศ หรือ มีองค์การระหว่างประเทศ เข้าร่วมอย่างน้อย ๓ องค์การ</p> <p>๓) รายการประกวดแข่งขัน หรือรายการย่อยเชิงดูเกียรติ ที่รัฐบาลไทย หรือหน่วยงาน ราชการส่วนกลาง ได้แก่ สำนักงานกฤษฎีกา รัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม องค์การมหาชน หรือส่วน ราชการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากรม ประกาศรับรองให้เป็นการประกวดแข่งขัน หรือรายการยก ย่องเชิงดูเกียรติระดับนานาชาติ</p> <p>ทั้งนี้ หน่วยงานในสังกัดที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม ระดับชาติและระดับนานาชาติ ซึ่ง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์หรือหน่วยงานในสังกัดเป็นเจ้าภาพดำเนินโครงการ/กิจกรรม สามารถ นับผลการดำเนินการเข้าร่วมตามเกณฑ์การประเมินและวิธีพิจารณาในตัวชี้วัดนี้ได้</p> <p>การติดตาม</p> <p>กำกับ ติดตามและรายงานผลดำเนินงานรอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>๑. พัฒนาการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านนวัตกรรม ดิจิทัล และทักษะคนรุ่นใหม่ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับชาติและระดับนานาชาติ</p>	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๑ จำนวนโครงการในระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่สถาบันเป็นเจ้าภาพหลักหรือสถานศึกษาในสังกัดดำเนินการ</p> <p>ค่าเป้าหมายโครงการ ปี ๒๕๖๔ : จำนวน ๕ โครงการ ปี ๒๕๖๕ : จำนวน ๕ โครงการ</p> <p>คำนิยาม โครงการ หมายถึง แผนงานพร้อมงบประมาณที่ได้รับจัดสรรให้ดำเนินการภายในปีงบประมาณ โดยสถาบันดำเนินการหรือมอบหมายให้หน่วยงานในสังกัดเป็นเจ้าภาพดำเนินการ</p> <p>โครงการ/กิจกรรม ระดับชาติ หมายถึง โครงการ/กิจกรรมที่มีหน่วยงานออกสังกัดสถาบัน เข้าร่วมไม่น้อยกว่า ๕ หน่วยงาน</p> <p>โครงการ/กิจกรรม ระดับนานาชาติ หมายถึง โครงการ/กิจกรรม ที่มีสถานศึกษาหรือหน่วยงานจากต่างประเทศเข้าร่วมไม่น้อยกว่า ๓ ประเทศ</p>	<p>ระดับสถาบัน สถาบันฯ เป็นเจ้าภาพ</p> <p>๑. สถาบันฯ มอบหมายให้หน่วยงานที่รับผิดชอบจัดทำรายละเอียดโครงการที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๒. สถาบันฯ โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบของอนุมัติหลักการของอนุมัติดำเนินงาน และตัดโอนงบประมาณสนับสนุน</p> <p>๓. สถาบันฯ โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบรายงานผลการดำเนินงาน ผลการเบิกจ่าย และสรุปโครงการ</p> <p>โครงการที่สถาบันฯ เป็นเจ้าภาพ</p> <p>๑. การประกวดนาฏศิลป์ ดนตรี คีฬา ศิลปะ แห่งชาติ “นฏยวาทิต กิตติประกาศ” ครั้งที่ ๙</p> <p>๒. การประกวดศิลปะกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๐</p> <p>สถาบันฯ เข้าร่วม</p> <p>๑. หน่วยงานที่รับผิดชอบ รายงานให้สถาบันฯ ทราบเกี่ยวกับการดำเนินงานและอนุมัติโครงการ</p> <p>๒. ดำเนินการเช่นเดียวกับกรณีที่สถาบันฯ เป็นเจ้าภาพ</p> <p>โครงการที่สถาบันฯ เข้าร่วม</p> <p>๑. การนำเสนอผลการจัดการความรู้ (KM) ของเครือข่ายมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลและหน่วยงานภาคี (อาจได้รับมอบหมายเป็นเจ้าภาพจัดงานตามวงรอบ)</p> <p>๒. การแสดงโขนมุขนิธิสังคีรศิลป์ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ร่วมกับสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ และสำนักพระราชวัง (สถาบันฯ เข้าร่วมสนับสนุนการดำเนินงานของมูลนิธิ)</p> <p>ระดับหน่วยงาน</p> <p>๑. หน่วยงานที่รับผิดชอบมอบหมายเป็นเจ้าภาพจัดงาน ให้</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน ระดับสถาบันฯ</p> <p>๑. หน่วยงานผู้รับผิดชอบโครงการเสนอโครงการและงบประมาณสำหรับดำเนินงานในปีงบประมาณ</p> <p>๒. หน่วยงานผู้รับผิดชอบโครงการขออนุมัติหลักการและขออนุมัติดำเนินงานตามปฏิทินการดำเนินงาน</p> <p>๓. หน่วยงานผู้รับผิดชอบโครงการสรุปผลการดำเนินงานและการเบิกจ่ายงบประมาณ</p> <p>ระดับหน่วยงาน (กรณีเป็นเจ้าภาพ)</p> <p>๑. หน่วยงานที่รับผิดชอบมอบหมายให้เป็นเจ้าภาพจัดงานประสานงานกับหน่วยงานผู้รับผิดชอบเพื่อดำเนินการตัดโอนงบประมาณสำหรับดำเนินงานตามที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>๒. หน่วยงานที่รับผิดชอบมอบหมายให้เป็นเจ้าภาพจัดงานดำเนินงานตามปฏิทินการดำเนินงาน</p> <p>๓. หน่วยงานที่รับผิดชอบมอบหมายให้เป็นเจ้าภาพจัดงานสรุปผลการดำเนินงานและการเบิกจ่ายงบประมาณ</p> <p>ระดับหน่วยงาน (กรณีเข้าร่วมงาน)</p> <p>๑. หากโครงการดังกล่าวสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้หน่วยงานเข้าร่วม โดยประสานงานกับผู้รับผิดชอบโครงการเพื่อดำเนินการตัดโอนงบประมาณสำหรับเข้าร่วมโครงการ และรายงานการเบิกจ่ายงบประมาณ</p> <p>๒. เมื่อหน่วยงานเข้าร่วมโครงการแล้ว สรุปผลการดำเนินงาน ในกรณีที่มีกิจกรรมที่หน่วยงานเผยแพร่ผลงานทางศิลปะกรรมหรือได้รับรางวัล ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ สามารถนำข้อมูลดังกล่าวรายงานในค่าเป้าหมายตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๑</p>	<p>รองอธิการบดี กำกับดูแล งานด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กลุ่มศิลปวัฒนธรรม</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
		<p>ประสานงานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ</p> <p>๒. สถาบันฯ โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบจะติดต่อหน่วยงานสนับสนุนการดำเนินงานให้หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายเป็นเจ้าภาพ</p> <p>โครงการที่สถาบันฯ มอบหน่วยงานเป็นเจ้าภาพ</p> <p>๑. โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน</p> <p>- มหกรรมศิลปะวัฒนธรรมไทย “บัณฑิตพัฒนศิลป์ สืบสานศิลป์ แผ่นดินสยาม”</p> <p>การแสดงผลงานสร้างสรรค์ด้านภูมิปัญญาความคิดสร้างสรรค์ด้านระดับชาติ และนิทรรศการผลงานสร้างสรรค์ด้านทัศนศิลป์ ระดับนานาชาติ (คณะศิลปศึกษา)</p> <p>๒. โครงการนาฏศิลป์สร้างสรรค์ระดับชาติ ครั้งที่ ๘ และดุริยางคศิลป์สร้างสรรค์ระดับชาติ ครั้งที่ ๑ (คณะศิลปนาฏดุริยางค์)</p> <p>๓. การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย ระดับชาติ ครั้งที่ ๙ และการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย ระดับนานาชาติ ครั้งที่ ๘</p> <p><u>หน่วยงานฯ เข้าร่วม</u></p> <p>๑. หน่วยงานที่รับผิดชอบ รายงานให้สถาบันฯ ทราบและขออนุมัติโครงการ</p> <p>๒. ดำเนินการเช่นเดียวกับกรณีที่หน่วยงานฯ เป็นเจ้าภาพ</p> <p>ตัวอย่างโครงการที่หน่วยงานฯ เข้าร่วม</p> <p>๑. การประชุมเครือข่ายทางวิชาการด้านทัศนศิลป์ (๔U PLUS) (คณะศิลปวิจิตร)</p> <p>(อาจได้รับเป็นเจ้าภาพจัดงานตามกรอบ)</p>	<p>(จำนวนรางวัล) หรือตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๒ (จำนวนการจัดกิจกรรมและการประกวดแข่งขัน)</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>สถาบันฯ จัดโครงการ หรือมอบหมายให้หน่วยงานในสังกัดจัดโครงการ หรือหน่วยงานในสังกัดเป็นเจ้าภาพร่วมจัดโครงการในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ไม่น้อยกว่า ๔ โครงการ</p> <p>วิธีการวัด</p> <p>นับจำนวนโครงการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ที่สถาบันหรือหน่วยงานในสังกัดเป็นเจ้าภาพจัดโครงการ</p> <p>การติดตาม</p> <p>กำกับ ติดตามและรายงานผลดำเนินงาน รอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๒</p> <p>จำนวนการจัดแสดงและการประกวดแข่งขันในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับชาติและระดับนานาชาติ</p> <p>คำเป้าหมาย</p> <p>ปี ๒๕๖๘ : จำนวน ๒๕๐ ครั้ง</p> <p>ปี ๒๕๖๙ : จำนวน ๓๐๐ ครั้ง</p> <p>คำนิยาม</p> <p>การแสดง หมายถึง การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ การแสดงนาฏศิลป์ การบรรเลงดุริยางคศิลป์ และคีตศิลป์ และการจัดนิทรรศการผลงานทางช่างศิลป์และทัศนศิลป์ในรูปแบบอนุรักษหรือสร้างสรรค์ ทั้งไทยและสากล ทั้งทางภาคที่ตั้ง และทางระบบออนไลน์ผ่านช่องทางต่าง ๆ</p> <p>การประกวดแข่งขัน หมายถึง การเข้าร่วมรายการที่มีการจัดระดับหรือรางวัลให้แก่ผู้เข้าร่วมตามหลักเกณฑ์ที่ผู้รับผิดชอบกำหนด</p>	<p>ระดับสถาบันฯ</p> <p>สถาบันฯ เป็นเจ้าภาพ</p> <p>๑. สถาบันฯ โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ เสนอโครงการเพื่อขออนุมัติตามขั้นตอน</p> <p>๒. หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ ดำเนินการปฏิบัติตามโครงการ รายงานผลการดำเนินงานและผลการเบิกจ่ายให้สถาบันฯ ทราบ</p> <p>สถาบันฯ เข้าร่วม</p> <p>๑. กรณีที่มีหน่วยงานนอกสังกัดสถาบันฯ เช่น กระทรวงวัฒนธรรม สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี (ทำเนียบรัฐบาล) ขอความร่วมมือเข้าร่วมในนามสถาบันฯ โดยประสานงานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ</p> <p>๒. หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายเสนอรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง เช่น กำหนดการ ประมาณการค่าใช้จ่าย จำนวนผู้เข้าร่วม</p> <p>๓. หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการเป็นผู้ดำเนินการเสนอขออนุมัติตามขั้นตอน</p> <p>๔. หน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นผู้รายงานผลการดำเนินงานและผลการเบิกจ่าย</p> <p>ระดับหน่วยงาน</p> <p>หน่วยงานที่สถาบันฯ มอบเป็นเจ้าภาพ</p>	<p>ระดับสถาบันฯ</p> <p>๑. สถาบันฯ เสนอโครงการประกวดแข่งขันทางศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ทั้งประเภทอนุรักษสร้างสรรค์ ในระดับชาติและระดับนานาชาติ ร่วมกับคณะและวิทยาลัย คณะและมหาวิทยาลัยเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมการเผยแพร่ และการประกวดแข่งขันทางศิลปวัฒนธรรม ทั้งประเภทการอนุรักษสร้างสรรค์ที่จัดโดยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานไม่แสวงหาผลกำไร ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ</p> <p>ในระดับชาติและระดับนานาชาติ</p> <p>๔. สถาบันฯ ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้คณะ และวิทยาลัยจัดหรือเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม การเผยแพร่และประกวดแข่งขันในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ได้แก่</p> <p>๔.๑ ประชาสัมพันธ์เวที/รายการการประกวด แข่งขันต่าง ๆ ผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ของสถาบันฯ ให้ครบทุกช่องทาง</p> <p>๔.๒ สนับสนุนงบประมาณให้กับคณะและวิทยาลัยที่ประสงค์เข้าร่วมการประกวด แข่งขันในเวทีระดับชาติหรือระดับนานาชาติ</p> <p>๕. สถาบันฯ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่วัดต่อไป โดยรายงานผลทั้งเชิงปริมาณ (จำนวนตามค่าเป้าหมายของตัวชี้วัด) และเชิงคุณภาพ (แบบสัมภาษณ์ หรือ แบบสอบถามความคิดเห็น หรือ Best Practice) เพื่อสรุปภาพรวมปัญหา อุปสรรค ข้อคิดเห็น และความต้องการของหน่วยงานในสังกัด จากการจัดหรือเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมการเผยแพร่และการประกวดแข่งขัน ทั้งประเภทอนุรักษ</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>ระดับสถาบันฯ</p> <p>๑. สถาบันฯ เสนอโครงการประกวดแข่งขันทางศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ทั้งประเภทอนุรักษสร้างสรรค์ ในระดับชาติและระดับนานาชาติ ร่วมกับคณะและวิทยาลัย คณะและมหาวิทยาลัยเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมการเผยแพร่ และการประกวดแข่งขันทางศิลปวัฒนธรรม ทั้งประเภทการอนุรักษสร้างสรรค์ที่จัดโดยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานไม่แสวงหาผลกำไร ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ</p> <p>ในระดับชาติและระดับนานาชาติ</p> <p>๔. สถาบันฯ ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้คณะ และวิทยาลัยจัดหรือเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม การเผยแพร่และประกวดแข่งขันในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ได้แก่</p> <p>๔.๑ ประชาสัมพันธ์เวที/รายการการประกวด แข่งขันต่าง ๆ ผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ของสถาบันฯ ให้ครบทุกช่องทาง</p> <p>๔.๒ สนับสนุนงบประมาณให้กับคณะและวิทยาลัยที่ประสงค์เข้าร่วมการประกวด แข่งขันในเวทีระดับชาติหรือระดับนานาชาติ</p> <p>๕. สถาบันฯ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่วัดต่อไป โดยรายงานผลทั้งเชิงปริมาณ (จำนวนตามค่าเป้าหมายของตัวชี้วัด) และเชิงคุณภาพ (แบบสัมภาษณ์ หรือ แบบสอบถามความคิดเห็น หรือ Best Practice) เพื่อสรุปภาพรวมปัญหา อุปสรรค ข้อคิดเห็น และความต้องการของหน่วยงานในสังกัด จากการจัดหรือเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมการเผยแพร่และการประกวดแข่งขัน ทั้งประเภทอนุรักษ</p>	<p>ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ</p> <p>รองอธิการบดี</p> <p>กำกับดูแล</p> <p>งานด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>กลุ่มศิลปวัฒนธรรม</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<p>๑. สถาบันฯ สนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงานในสังกัดจัดการแสดงหรือการแข่งขัน เช่น การแสดงในโครงการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมทั่วทิศแผ่นดินไทย (ใจนั้ทวิศ)</p> <p>๒. หน่วยงานในสังกัดที่ได้รับงบประมาณสนับสนุน รายงานข้อมูลการดำเนินงานและการเบิกจ่ายงบประมาณให้สถาบันฯ ทราบ</p> <p>๓. สถาบันฯ สนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงานในสังกัดจัดการแสดงหรือการแข่งขัน เช่น โครงการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม โครงการเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์</p> <p>๔. หน่วยงานในสังกัดที่ได้รับงบประมาณสนับสนุน รายงานข้อมูลการดำเนินงานและการเบิกจ่ายงบประมาณให้สถาบันฯ ทราบ</p>	<p>๑. สถาบันฯ สนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงานในสังกัดจัดทำเป็นงานตามที่ตั้งสถาบันฯ กำหนด โดยสถาบันฯ จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงาน</p> <p>๒. หน่วยงานในสังกัดสนับสนุนให้นักศึกษา คณาจารย์และบุคลากรจัดหรือเข้าร่วมการแสดงและการประกวดแข่งขัน ในการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและระดับนานาชาติ</p> <p>๓. หน่วยงานในสังกัดรายงานผลการดำเนินงาน ผลการเบิกจ่าย ให้สถาบันฯ ทราบตามปฏิทินการดำเนินงานที่กำหนด โดยคณะและวิทยาลัยในสังกัด โดยเฉพาะด้านภูมิทัศน์และดุริยางคศิลป์ ดำเนินการเผยแพร่หรือการประกวดแข่งขัน ทั้งประเภทอนุรักษ์ สร้างสรรค์ ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ อย่างน้อยหน่วยงานละ ๘ ครั้ง</p> <p>๔. ส่วนหน่วยงานในสังกัดด้านทัศนศิลป์ สามารถดำเนินการตามตัวชี้วัดได้ ตามความพร้อมของหน่วยงาน</p>	<p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>สถาบันหรือสถานศึกษาในสังกัดจัดการแสดงและการแข่งขันในการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและระดับนานาชาติ ไม่น้อยกว่า ๒๕๐-๓๐๐ ครั้ง</p> <p>วิธีการวัด</p> <p>นับจำนวนครั้งทุกรายการหรือเวทีที่คณะและวิทยาลัยในสังกัดจัดการแสดงและการแข่งขันในการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในระดับนานาชาติ</p> <p>การแสดงระดับชาติ หมายถึง การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ การแสดงนาฏศิลป์ การบรรเลงดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ และการจัดนิทรรศการผลงานทางศิลปะและทัศนศิลป์ ในรูปแบบอนุรักษ์หรือสร้างสรรค์ ทั้งไทยและสากล ทั้งการแสดงสภาพที่ตั้ง และทางระบบ</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>ออนไลน์ผ่านช่องทางต่างๆ ซึ่งหน่วยงานเจ้าภาพ มีลักษณะอย่างไรใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) หน่วยงานราชการส่วนกลาง ได้แก่ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม องค์การมหาชน องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญหรือส่วนราชการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากรม</p> <p>๒) หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค ระดับจังหวัด หรือ หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น ระดับองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ กรุงเทพมหานคร</p> <p>๓) หน่วยงานสถานศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ามหาวิทยาลัย</p> <p>๔) หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานในกำกับของรัฐ</p> <p>๕) หน่วยงานภาครัฐซึ่งเป็นองค์การทางวิชาการ หรือองค์การทางวิชาชีพ</p> <p>๖) องค์การหรือสถานสาธารณกุศลตามประกาศกระทรวงการคลัง หรือมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรไม่แสวงหากำไร ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย</p> <p>๗) หน่วยงานภาคเอกชน ที่เป็นองค์การทางวิชาการหรือองค์การทางวิชาชีพที่ผ่านการรับรองหรือจดทะเบียนนิติบุคคลตามกฎหมาย หรือบริษัทจำกัด หรือ บริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่</p> <p>กรณีที่หน่วยงานเจ้าภาพไม่เข้าเงื่อนไขข้างต้น อาจพิจารณาตามเงื่อนไขกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) รายการแสดงที่มีหน่วยงานอื่น เข้าร่วมอย่างน้อย ๕ หน่วยงาน</p> <p>๒) รายการประชุมสัมมนาด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อนำเสนอผลงาน หรือ บทความ ซึ่งมีรายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการ (Proceeding) ที่มีหน่วยงานอื่น เข้าร่วมอย่างน้อย ๕ หน่วยงาน</p> <p>๓) รายการการแสดงผลงานที่หน่วยงานราชการส่วนกลาง ได้แก่ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม องค์การมหาชน หรือส่วนราชการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากรม ประกาศรับรองให้เป็นงานระดับชาติ</p> <p>การแสดงผลงานศิลป การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ การแสดงผลงานภูมิศิลป์ การบรรเลงดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ และการจัด</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>นิทรรศการผลงานทางความคิดปีและทัศนศิลป์ ในรูปแบบอนุรักษ์หรือสร้างสรรค์ ทั้งไทยและสากล ทั้งการแสดงผลภาคที่ตั้ง และทางระบบออนไลน์ผ่านทางต่าง ๆ ซึ่งหน่วยงานเจ้าภาพ มีลักษณะอย่างไรใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) องค์การระหว่างประเทศ ทั้งที่เป็นองค์การนอกภาครัฐระหว่างประเทศ (International Nongovernmental Organization: INGO) เช่น องค์การขบวนการลูกเสือโลก คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ และองค์การระหว่างรัฐบาล Intergovernmental Organization) เช่น สหประชาชาติ (UN) องค์การอาเซียน (ASEAN)</p> <p>๒) สหพันธ์กีฬาระหว่างประเทศ ที่สังกัดสมาคมสหพันธ์กีฬานานาชาติ (Global Association of International Sports Federations: GAISF)</p> <p>๓) โครงการหรือกิจกรรมตามข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ระหว่างรัฐบาลไทย หรือหน่วยงานราชการส่วนกลาง ได้แก่ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม องค์การมหาชน องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ หรือส่วนราชการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากรม ร่วมกับหน่วยงานต่างประเทศ</p> <p>๔) หน่วยงานภาครัฐ องค์การทางวิชาการหรือองค์การทางวิชาชีพของต่างประเทศ ที่มีฐานะไม่ต่ำกว่าระดับ กรม</p> <p>๕) หน่วยงานเอกชนที่เป็นองค์การทางวิชาการหรือองค์การทางวิชาชีพของต่างประเทศที่ผ่านการรับรองหรือจดทะเบียนกับรัฐบาลประเทศแม่ หรือ มีสำนักงานภูมิภาคประจำในประเทศไทย</p> <p>๖) องค์การหรือสถานประกอบการของต่างประเทศที่ผ่านการรับรองหรือจดทะเบียนกับรัฐบาลประเทศแม่ หรือ มีสำนักงานภูมิภาคประจำในประเทศไทย</p> <p>กรณีที่หน่วยงานเจ้าภาพไม่เข้าเงื่อนไขข้างต้น อาจพิจารณาตามเงื่อนไขกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) การแสดงเพื่อเจริญสัมพันธ์ไมตรีระหว่างไทยกับต่างประเทศ หรือ</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
			<p>องค์การระหว่างประเทศ เช่น งานต้อนรับอัครราชทูต ณ ทำเนียบรัฐบาล</p> <p>๒) การแสดงในการประชุมนานาชาติที่รัฐบาลไทยเป็นเจ้าภาพ</p> <p>๓) การแสดงที่จัดนอกกรอบราชการ ตามที่รัฐบาล หน่วยงานราชการ หรือภาคเอกชน ทั้งของไทยและต่างประเทศ ขอความร่วมมือให้เดินทางไปแสดง</p> <p>๔) รายการประชุมสัมมนาด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อนำเสนอผลงาน ซึ่งมีรายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการ (Proceeding) หรือ บทความ ที่มีชาวต่างประเทศ หน่วยงานหรือองค์การต่างประเทศเข้าร่วม อย่างน้อย ๓ ประเทศ หรือ มีองค์การระหว่างประเทศ เข้าร่วมอย่างน้อย ๓ องค์การ</p> <p>๕) การแสดงที่รัฐบาลไทย หรือหน่วยงานราชการส่วนกลาง ได้แก่ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม องค์การมหาชน หรือส่วนราชการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากรม ประกาศรับรองให้เป็นการแสดงระดับนานาชาติ</p> <p>ทั้งนี้ หน่วยงานในสังกัดที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม ระดับชาติและระดับนานาชาติ ซึ่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์หรือหน่วยงานในสังกัด เป็นเจ้าภาพดำเนินโครงการ/กิจกรรม สามารถนำผลการดำเนินการ เข้าร่วมตามเกณฑ์การประเมินและวิธีการวัดในตัวชี้วัดนี้ได้</p> <p>สำหรับการเข้าร่วมประกวดแข่งขัน ใช้วิธีการวัดตามตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๑</p> <p><u>การติดตาม</u></p> <p>กำกับ ติดตามและรายงานผลดำเนินงาน รอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน</p>	

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<p>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๒ จำนวนรายได้ที่เกิดจากต้นทุนทางวัฒนธรรมและความเป็นมีอาชีพ</p>	<p>ค่าเป้าหมาย (จำนวนรายได้ที่เกิดขึ้นของแต่ละปี ต้องดูจากตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒๒) ปี ๒๕๖๘ : จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๖๙ : จำนวน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>เกณฑ์การประเมิน รายได้ที่สถาปนา โดยหน่วยงานในสังกัดให้บริการจากต้นทุนทางวัฒนธรรมและความเป็นมีอาชีพ ตามรายการการแสดงผลพร้อมอัตราค่าบริการที่สถาบันกำหนด ในไตรมาสที่ ๒ - ๔</p> <p>วิธีการวัด จำนวนเงินรายได้ที่หน่วยงานในสังกัดได้รับการบริการด้วยความเป็นมีอาชีพ</p> <p>การติดตาม กำกับติดตามและรายงานผลดำเนินงาน รอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน</p>	<p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กลุ่มศิลปวัฒนธรรม</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>๒. พัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม</p>	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๑ ร้อยละของจำนวนผู้ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดีเลิศ ของการพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๙๕ ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๙๕</p> <p>คำนิยาม องค์ความรู้ หมายถึง ความรู้และประสบการณ์จากแหล่งความรู้ทั้งที่เป็นหนังสือ ตำรา เอกสาร และที่เป็นบุคคล เช่น ศิลปินแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ประมวลและเรียบเรียงขึ้นสำหรับศึกษา อาจเป็นความรู้หรือประสบการณ์ตามจารีตหรือสังเคราะห์ขึ้นใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม</p> <p>ความเป็นมืออาชีพ (Professionalism) หมายถึง การมีความรู้ทางศาสตร์ ศิลป์ และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง มีความชำนาญในทักษะวิชาชีพ เฉพาะ และสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามมาตรฐานวิชาชีพใน</p>	<p>ระดับสถาบัน ๑. สถาบันฯ กำหนดหัวข้อองค์ความรู้เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดเลือกใช้จัดกิจกรรมพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>๒. กำหนดแนวทางพัฒนาเป็นมืออาชีพ กิจกรรมพัฒนาความเป็นมืออาชีพ</p> <p>๓. กำหนดเครื่องมือที่ใช้รายงานผลการดำเนินงานกิจกรรม</p> <p>๔. มอบนโยบายให้หน่วยงานในสังกัดรายงานผลผ่านช่องทางที่กำหนด เช่น ประเมินอีเล็คทรอนิกส์ไลน์กลุ่ม</p> <p>๕. สนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงานในสังกัดดำเนินงานพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา เพื่อนำความรู้ที่ได้รับเพิ่มเติมจากหลักสูตรไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพหรือการหารายได้</p> <p>ระดับหน่วยงาน ๑. หน่วยงานในสังกัดเลือกหัวข้อองค์ความรู้ที่พัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรมตามที่สถาบันฯ กำหนด</p> <p>๒. ดำเนินการพัฒนาความเป็นมืออาชีพตามปฏิทินการดำเนินงานที่กำหนด</p> <p>๓. รายงานผลผลการประเมินของผู้เข้าอบรมกิจกรรมการพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน ระดับสถาบัน ๑. สถาบันดำเนินการทบทวนมาตรการดำเนินงานพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรมของปีงบประมาณที่ผ่านมา</p> <p>๒. กำหนดและจัดทำแผนการดำเนินงานพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม ได้แก่</p> <p>๒.๑ ด้านมูลนิธิศิลป</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพศนิคการแต่งหน้าประกอบการแสดง - เพศนิคการแต่งกายประกอบการแสดง - เพศนิคการแสดงโขน-ละคร (พระ นาง ยักษ์ ลิง) - เพศนิคการใช้เสียงประกอบการแสดงละคร - การตัดต่อที่โขนละคร - การจัดแสงและเสียง ประกอบการแสดง - จาริตและทักษะการพากย์ - เจริญ ในการศึกษาเรื่อง รามเกียรติ์ ๒.๒ ด้านดุริยางคศิลป์ - จาริตทางดุริยางคศิลป์ - การจัดเก็บและบำรุงรักษาเครื่องดนตรี - การตั้งเสียงและการเทียบเสียงเครื่องดนตรี <p>ในการเรียนการสอนและการแสดง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพศนิคการผสมวงดนตรี - เพศนิคการใช้เสียงสำหรับการขับร้อง - การแต่งกายและการแต่งหน้าสำหรับนักดนตรีและนักร้อง <p>๒.๓ ด้านนาฏศิลป์และดุริยางคศิลป์</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดแสงและเสียง ประกอบการบรรเลงและการแสดง <p>** จาริตและทักษะการพากย์ - เจริญ ในการแสดงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ๒.๔ ด้านทัศนศิลป์</p>	<p>รองอธิการบดี กำกับดูแล งานด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กลุ่มศิลปวัฒนธรรม</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<p>ระดับดีขึ้น มีไหวพริบในการประยุกต์ความรู้และทักษะ เพื่อแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว</p> <p>แม่นยำ มีจรรยาบรรณ มีคุณธรรม ให้เกียรติผู้ถ่ายทอดความรู้ องค์ความรู้ และยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น</p> <p>การพัฒนาความเป็นมืออาชีพ</p> <p>หมายถึง การฝึกอบรมของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายตามหัวข้อ องค์ความรู้ที่กำหนด เพื่อเสริมสร้างทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ทางศิลปวัฒนธรรม นอกเหนือหลักสูตร เพื่อเพิ่มความ เป็นมืออาชีพยิ่งขึ้น และสามารถต่อยอดสู่การหารายได้ให้ตนเอง หรือหน่วยงานได้ ภายในระยะเวลา ๖ เดือนแรก (ไตรมาสที่ ๑ - ๒)</p>		<p>วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการทางทัศนศิลป์ - การออกแบบ - ศิลปะประยุกต์ <p>๓. สนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงานในสังกัดดำเนินการตามแผนที่กำหนด</p> <p>๔. สถาบัน กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนรอบ ๖ เดือน ๙ เดือนและรอบ ๑๒ เดือน</p> <p>๕. สรุปการประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง ในปีงบประมาณถัดไป โดยรายงานผลทั้งเชิงปริมาณ (จำนวนตามค่าเป้าหมายของตัวชี้วัด) และเชิงคุณภาพ (แบบสัมภาษณ์ หรือ แบบสอบถามความเห็น หรือ Best Practice ที่ผู้ผ่านการอบรมระดับดีเลิศ นำความเป็นมืออาชีพไปใช้หรือต่อยอดในอนาคต) เพื่อสรุปภาพรวมปัญหา อุปสรรค ข้อคิดเห็นและความต้องการของหน่วยงานในสังกัดที่ดำเนินการพัฒนาความเป็นมืออาชีพ</p> <p>ด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา</p> <p>ระดับหน่วยงาน</p> <p>๑. หน่วยงานในสังกัดเลือกหัวข้อของความรู้ การพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>โดยหน่วยงานด้านนาฏศิลป์และดุริยางคศิลป์ เลือกจากหัวข้อที่ ๒.๑ และ ๒.๒ จำนวนอย่างละ ๑ หัวข้อ หรือ เลือกหัวข้อ ๒.๓ จำนวน ๑ หัวข้อ ส่วนหน่วยงานด้านทัศนศิลป์ เลือกจากหัวข้อ ๒.๔ จำนวน ๑ หัวข้อ</p> <p>๒. หน่วยงานในสังกัดแจ้งหัวข้อองค์ความรู้ กำหนดการจัดกิจกรรม และประมาณการค่าใช้จ่าย ให้กลุ่มศิลปวัฒนธรรม เพื่อสนับสนุนงบประมาณดำเนินการจัดกิจกรรม โดยให้ดำเนินการภายในเดือนพฤศจิกายน</p> <p>๓. ดำเนินการพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรมตามหัวข้อองค์ความรู้ที่หน่วยงานในสังกัดเลือก ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายในไตรมาสที่ ๒</p> <p>๔. ประเมินผู้เข้าอบรมการพัฒนาความเป็นมืออาชีพ ตามรายละเอียดเกณฑ์การประเมินและวิธีการวัด</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>๕. รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันฯ ภายใน ๑๕ วัน หลังจากจัดกิจกรรมหรือภายในสัปดาห์ที่ ๒ ของเดือนเมษายน</p> <p><u>เกณฑ์การประเมิน</u> จำนวนผู้เข้าร่วมพัฒนาความเป็นมืออาชีพ ด้านศิลปวัฒนธรรม ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับดีเลิศไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ จากจำนวนผู้เข้าร่วมทั้งหมด</p> <p><u>วิธีการวัด</u> ระดับดีเลิศ คือ ระดับคะแนนของผู้เข้าร่วมพัฒนาความเป็นมืออาชีพ ด้านศิลปวัฒนธรรม ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินหลังการฝึกอบรม ได้คะแนนไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐</p> <p><u>การติดตาม</u> กำกับ ติดตามและรายงานผลดำเนินงานรอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒๒ จำนวนครั้งในการให้บริการด้วยความเป็นมืออาชีพ</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๕ : จำนวน ๒๕๐ ครั้ง ปี ๒๕๖๙ : จำนวน ๒๕๐ ครั้ง</p> <p>คำนิยาม การให้บริการด้วยความเป็นมืออาชีพ หมายถึง การผ่านการฝึกอบรมของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายตามหัวข้อองค์ความรู้ที่กำหนดในตัวชี้วัดที่ ๒๑ เพื่อเสริมสร้างทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ ทางศิลปวัฒนธรรม นอกเหนือหลักสูตร เพื่อเพิ่มความเป็นมืออาชีพยิ่งขึ้น และสามารถถ่ายทอดสู่ การทราบดีให้บริการด้วยความเป็นมืออาชีพ ให้ตนเองหรือหน่วยงานได้ การทราบดี หมายถึง นักศึกษาที่ผ่านการอบรมองค์ความรู้การพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม สามารถนำไปประกอบอาชีพหรือ สนับสนุนหน่วยงานในสังกัดทราบดี ภายใน ได้มาตราที่ ๒ - ๔</p>	<p>ระดับสถาบันฯ ๑. กำหนดปฏิบัติการดำเนินงานการให้บริการด้วยความเป็นมืออาชีพ ๒. กำหนดนโยบายการให้บริการความเป็นมืออาชีพ ๓. กำหนดชุดรายการแสดง และอัตราค่าบริการเป็นมาตรฐานสำหรับให้หน่วยงานในสังกัดดำเนินการ ๔. กำหนดเครื่องมือ วิธีการ รายงานผล ๕. เมื่อดำเนินการให้บริการด้วยความเป็นมืออาชีพแล้ว สถาบันฯ โดยหน่วยงานในสังกัด เพิ่มชุดรายการแสดงในรายการแสดงพร้อมอัตราค่าบริการ</p> <p>ระดับหน่วยงาน ๑. ดำเนินการให้บริการแสดงด้วยความเป็นมืออาชีพ ตามชุดรายการแสดง และอัตราค่าบริการที่สถาบันฯ กำหนด ๑.๑ วิทยาลัยนาฏศิลป์ ๑๒ แห่ง/คณะศิลปนาฏดุริยางค์/คณะศิลปศึกษา ควรให้บริการทางศิลปวัฒนธรรมด้วยความเป็นมืออาชีพ อย่างน้อยหน่วยงานละ ๑๘ ครั้ง ๑.๒ วิทยาลัยช่างศิลป์ ๓ แห่ง/คณะศิลปจิตรกรรมให้บริการทางศิลปวัฒนธรรมด้วยความเป็นมืออาชีพ อย่างน้อยหน่วยงานละ ๒ ครั้ง ๒. รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันฯ ทราบ ตามเครื่องมือ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนด</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน ระดับสถาบันฯ ๑. สถาบันดำเนินการทบทวนมาตรฐานการดำเนินงานการดำเนินงาน ส่งเสริมการนำทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาให้บริการด้วยความเป็นมืออาชีพของปีงบประมาณที่ผ่านมา กำหนดและจัดทำแผนการดำเนินงานส่งเสริม การให้บริการด้วยความเป็นมืออาชีพแล้ว โดยใช้รายการ และอัตราค่าบริการที่สถาบันกำหนด ๓. มอบหมายให้หน่วยงานในสังกัดดำเนินการตามแผนการดำเนินงาน ในไตรมาสที่ ๒ - ๔ ๔. สถาบัน กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตาม แผนรอบ ๒ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน ๕. สรุปการประเมินผลการดำเนินงาน โดยรายงานผล ทั้งเชิงปริมาณ (จำนวนตามค่าเป้าหมายของตัวชี้วัด และ จำนวนเงินที่ได้รับ) และเชิงคุณภาพ (แบบสัมภาษณ์ หรือ แบบสอบถามความคิดเห็น หรือ Best Practice ที่ หน่วยงานในสังกัดให้บริการชุดการแสดง) เพื่อสรุปภาพรวม ปัญหา อุปสรรค ข้อคิดเห็น และความต้องการของ หน่วยงานในสังกัด ที่ดำเนินการนำทุนทางศิลปวัฒนธรรมมา พัฒนาของการทราบดี เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการ พัฒนา ปรับปรุงในปีงบประมาณถัดไป</p> <p>ระดับหน่วยงาน ๑. ให้บริการด้วยความเป็นมืออาชีพ โดยใช้ชุดการแสดงพร้อม อัตราค่าบริการ ที่สถาบันฯ กำหนดตามแผนการดำเนินงาน ๒. รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันฯ ทราบตามเครื่องมือ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนด ๓. คณะและวิทยาลัย ดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย</p>	<p>รองอธิการบดี กำกับดูแล งานด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กลุ่มศิลปวัฒนธรรม</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>โดยให้บริการทางศิลปวัฒนธรรมตามรายการและอัตราค่าบริการที่สถาบันกำหนด แก่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรที่ไม่แสวงผลกำไร และบุคคลทั่วไป</p> <p>ทั้งนี้ หน่วยงานในสังกัดต้องรายงานผลจำนวนเงินที่ได้รับจากการให้บริการดังกล่าว ให้สถาบันทราบด้วย</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>จำนวนครั้งที่สถาบันโดยหน่วยงานในสังกัดให้บริการโดยนำทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางทางการขายได้</p> <p>วิธีการวัด</p> <p>จำนวนครั้งที่หน่วยงานในสังกัดให้บริการทางศิลปวัฒนธรรมตามรายการและอัตราค่าบริการที่สถาบันกำหนด แก่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรที่ไม่แสวงผลกำไร และบุคคลทั่วไป</p> <p>การติดตาม</p> <p>กำกับ ติดตามและรายงานผลดำเนินงานรอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
กลยุทธ์ ๓. การสร้างรายได้จากต้นทุน ทางวัฒนธรรม	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๑ จำนวนครั้ง / กิจกรรมในการ ให้บริการจากต้นทุนทางวัฒนธรรม</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๔ : จำนวน ๑๔๐ ครั้ง ปี ๒๕๖๕ : จำนวน ๑๕๐ ครั้ง</p> <p>ฐานคิดจาก หน่วยงานด้านนาฏศิลป์ ๑๔ หน่วยงาน หน่วยงานละ ๑๐ ครั้ง ต่อปี ที่ทำกิจกรรมกิจกรรมการหา รายได้จากสถาบันมหาสุรสิงหนาท</p> <p>คำนิยาม การสร้างรายได้จากต้นทุนทาง วัฒนธรรม หมายถึง การสร้างรายได้ จากการแสดงหรือการแสดงเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมผ่านช่องทางใหม่ด้วย ระบบออนไลน์ ซึ่งบริหารจัดการโดย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p>	<p>ระดับสถาบันฯ ๑. สถาบันฯ เป็นหน่วยงานกลางในการติดต่อ ประสานงานระหว่างผู้ให้บริการ กับหน่วยงานในสังกัด ๒. กำหนดนโยบายและขั้นตอนการปฏิบัติให้ หน่วยงานในสังกัด ๓. กำหนดเครื่องมือ วิธีการรายงานผล ๔. กำหนดการประชาสัมพันธ์ การดูแลระบบ ให้บริการ ๕. รวบรวม วิเคราะห์ สรุปผลและรายงานผลการ ดำเนินงานตามกรอบเวลาที่กำหนด</p> <p>ระดับหน่วยงาน ๑. ให้บริการด้วยต้นทุนทางวัฒนธรรม เพื่อสร้าง รายได้ตามนโยบายและขั้นตอนการปฏิบัติที่ สถาบันฯ กำหนด ๒. สถาบันฯ มอบหมายให้หน่วยงานในสังกัดด้าน นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปิน ๑๔ แห่ง ดำเนินการให้บริการแบบมีรายได้จากต้นทุนทาง วัฒนธรรม อย่างน้อย ๑๐ ครั้ง ๓. ประสานงานข้อมูลให้ผู้ให้บริการประเมินความ พึงพอใจและความคิดเห็นเพิ่มเติมจากการใช้บริการ ๔. รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันฯ ทราบตาม เครื่องมือ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนด</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน ระดับสถาบันฯ ๑. สถาบันฯ ดำเนินการทบทวนมาตรการแนวทางการ ดำเนินงานที่ได้จากการบริการต้นทุนทางวัฒนธรรมใน ปีงบประมาณที่ผ่านมา ๒. กำหนดและนโยบาย ขั้นตอนการปฏิบัติ เครื่องมือ วิธีการ รายงานผล การประชาสัมพันธ์ และการดูแลระบบให้บริการ ๓. มอบหมายให้หน่วยงานในสังกัด ดำเนินการตามที่ได้สถาบันฯ กำหนด ตลอดปีงบประมาณ ๔. สถาบันฯ กำกับติดตาม ประเมินผลและสรุปรายงานผลการ ดำเนินงานตามแผน รอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน ๕. สรุปการประเมินผลการทำงาน โดยรายงานผล ทั้งเชิงปริมาณ (จำนวนตามค่าเป้าหมายของตัวชี้วัด และจำนวนเงินที่ได้รับ) และ เชิงคุณภาพ (แบบสัมภาษณ์ หรือ แบบสอบถามความคิดเห็น หรือ Best Practice) เพื่อสรุปภาพรวมปัญหา อุปสรรค ข้อคิดเห็น และความต้องการของหน่วยงานในสังกัด เพื่อนำไป เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงในปีงบประมาณถัดไป</p> <p>ระดับหน่วยงาน ๑. หน่วยงานในสังกัด คัดเลือกนักเรียน นักศึกษา คณาจารย์ และ บุคลากร เพื่อขึ้นทะเบียนฐานข้อมูล และฝึกซ้อมการแสดงเพื่อ เตรียมความพร้อมในการให้บริการ ๒. หน่วยงานในสังกัดด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปิน ให้บริการด้วยต้นทุนทางวัฒนธรรม เพื่อสร้างรายได้ตาม นโยบายและขั้นตอนการปฏิบัติที่สถาบันฯ กำหนด อย่างน้อย หน่วยงานละ ๑๐ ครั้ง ส่วนหน่วยงานในสังกัดด้านช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สามารถ ดำเนินการตามตัวชี้วัดได้ ตามความพร้อมของหน่วยงาน</p>	<p>รองอธิการบดี กำกับดูแล งานด้านศิลปวัฒนธรรม ผู้รับผิดชอบ กลุ่มศิลปวัฒนธรรม</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>ทั้งนี้ หน่วยงานในสังกัด ต้องรายงานผลจำนวนเงินที่ได้รับจากการให้บริการดังกล่าว ให้สถาบันฯ ทราบด้วย</p> <p>เกณฑ์การประเมิน จำนวนครั้งที่ประชาชนหรือหน่วยงาน ติดต่อขอใช้บริการชุดผลงานทางศิลปวัฒนธรรม แบบมีรายได้ โดยหน่วยงานในสังกัด</p> <p>วิธีการวัด จำนวนครั้งที่ประชาชนหรือหน่วยงาน ติดต่อขอใช้บริการชุดผลงานทางศิลปวัฒนธรรม แบบมีรายได้ โดยนับรวมจากหน่วยงานในสังกัดทุกแห่ง</p> <p>การติดตาม กำกับติดตาม ประเมินผลและสรุปรายงานผลการดำเนินงาน ตามแผนรอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕
พัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปะ ละครเวที และทัศนศิลป์
ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

**ตารางแสดงความเชื่อมโยงระหว่างเป้าประสงค์และกลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการให้เป็นสถาบันแบบต้นแบบดิจิทัล คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์
ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล**

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
<p>๑. ระบบบริหารจัดการของสถาบัน มีความเข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ สามารถขับเคลื่อนด้วยหลักธรรมาภิบาลให้บรรลุเป้าหมายการเป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์</p>	<p>๑.๑ ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาองค์กรตามแผนพัฒนาสถาบันแบบต้นแบบดิจิทัล</p> <p>๑.๒ ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาระบบบริหารจัดการของสถาบันแบบต้นแบบดิจิทัล</p>	<p>๑. ส่งเสริมการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันแบบต้นแบบดิจิทัลให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p>๓. พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และความโปร่งใสในการดำเนินงาน</p>	<p>๑.๑ ร้อยละของโครงการ/กิจกรรม ที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p>๓.๑ ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA)</p> <p>๓.๒ จำนวนหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่ได้รับการประเมินองค์กรคุณธรรมต้นแบบ (ระดับ ๓)</p> <p>๓.๓ ร้อยละของบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่ได้รับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม หรือจรรยาบรรณวิชาชีพ</p> <p>๒.๑ ร้อยละของบุคลากรที่สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษา และการปฏิบัติงาน ได้ตามเกณฑ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่กำหนด</p> <p>๔.๑ ร้อยละความสำเร็จของแผนบริหารและพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>๔.๒ ร้อยละของบุคลากรที่มีสมรรถนะในการปฏิบัติงาน หรือองค์ความรู้ที่เพิ่มขึ้น</p> <p>๕.๑ ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายที่ใช้สื่อโซเชียลมีเดียขององค์กร มีการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กรอยู่ในระดับดี</p> <p>๕.๒ ร้อยละของการรับเข้าศึกษาต่อของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่เพิ่มขึ้น</p> <p>๖.๑ จำนวนระบบการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการให้เป็นที่มั่นสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ คุรุสภาคุณวุฒิวิชาชีพ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๒ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๒ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ ๖ กลยุทธ์ ๙ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ มีมาตรการ/แนวทาง วิธีการดำเนินงาน เกณฑ์การประเมิน วิธีการวัด และการติดตาม ดังนี้

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>เป้าประสงค์ที่ ๑ ระบบบริหารจัดการของสถาบัน มีความเข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ สามารถขับเคลื่อนด้วยหลักธรรมาภิบาลให้บรรลุเป้าหมายการเป็นสถาบันแบบต้นแบบคุณวุฒิวิชาชีพ คุรุสภาคุณวุฒิวิชาชีพ และทัศนศิลป์</p>	<p>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๑ ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาองค์กรตามแผนพัฒนาสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ</p>	<p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๕ : ร้อยละ ๙๕ ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๙๕</p> <p>เกณฑ์การประเมิน การดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัดสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ร้อยละ ๙๕</p> <p>วิธีการวัด การประเมินความสำเร็จของตัวชี้วัดในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อแสดงความสำเร็จในภาพรวมตามมิติประเด็นยุทธศาสตร์ ได้กำหนดวิธีและแนวทางการประเมิน ดังนี้ <u>ขั้นตอนที่ ๑</u> ประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมายตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ <u>ขั้นตอนที่ ๒</u> นำผลการประเมินตามเป้าหมายตัวชี้วัดมาแปลงค่าฐานการวัดเป็นค่าร้อยละ ค่าร้อยละ = ผลการดำเนินงาน X ๑๐๐ เป้าหมายตามแผน ขั้นตอนที่ ๓ นำผลการประเมินจากขั้นตอนที่ ๒ มาหาค่าเฉลี่ยร้อยละความสำเร็จตามจำนวนตัวชี้วัด</p> <p>การติดตาม ติดตามและรายงานผลการดำเนินงาน รอบ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือน</p>	<p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแลงาน ด้านนโยบายและแผน</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กองนโยบายและแผน</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>๑. ส่งเสริมการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล</p>	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑.๑ ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ ตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๔ : ร้อยละ ๑๐๐ ปี ๒๕๖๕ : ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>ค่านิยาม โครงการ/กิจกรรม หมายถึง โครงการ/กิจกรรม ที่ขับเคลื่อนตัวชี้วัดของแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามแผนปฏิบัติการประจำปี</p>	<p>ระดับสถาบันฯ ๑. ส่งเสริมให้หน่วยงานดำเนิน โครงการ/กิจกรรมตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p>๒. กำกับ ติดตามให้หน่วยงานดำเนินโครงการ/กิจกรรม ตามหลักธรรมาภิบาล ในทุกไตรมาส</p> <p>ระดับหน่วยงาน ๑. ดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม ด้วยหลักธรรมาภิบาล</p> <p>๒. รายงานผลโครงการ/กิจกรรม ตามหลักธรรมาภิบาล</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน ระดับสถาบันฯ ๑. ส่งเสริมให้หน่วยงานดำเนินโครงการ/กิจกรรมตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p>- กำหนดค่านิยมเกณฑ์การประเมินตามหลักธรรมาภิบาลของกรมโครงการ/กิจกรรม แต่ละประเภท</p> <p>- กำหนดหลักเกณฑ์ของมาตรฐานการจัดกลุ่ม และเครื่องมือ/หลักฐานประกอบของการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p>- จัดกลุ่มโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด</p> <p>- ผู้กำกับดูแลตัวชี้วัดถ่ายทอดค่านิยมเกณฑ์การประเมินตามหลักธรรมาภิบาลของกรมโครงการ/กิจกรรม แต่ละประเภท รวมทั้งหลักเกณฑ์ของเกณฑ์การจัดกลุ่ม และเครื่องมือ/หลักฐานประกอบของการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลให้กับหน่วยงานในสังกัด</p> <p>- กระตุ้น สร้างแรงจูงใจให้ผู้บริหารหน่วยงานร่วมขับเคลื่อนการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม ตามหลักธรรมาภิบาลให้บรรลุเป้าหมายตัวชี้วัด</p> <p>๒. กำกับ ติดตามให้หน่วยงานดำเนินโครงการ/กิจกรรม ตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p>- กำหนดปฏิบัติในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานภายในหน่วยงาน</p> <p>- ทบทวนเครื่องมือในการรายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม ตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p>- ผู้กำกับดูแลตัวชี้วัดถ่ายทอดระบบการกำกับ ติดตาม และเครื่องมือในการกำกับ ติดตามผลการดำเนินงานให้กับหน่วยงานในสังกัดสถาบันฯ</p> <p>- ผู้กำกับดูแลตัวชี้วัด ประชุมติดตามผลการดำเนินงานกับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ฝ่ายแผนของหน่วยงานเป็นประจำทุกไตรมาส</p>	<p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านนโยบายและแผน</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กองนโยบายและแผน</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>- เก็บรวบรวมหลักฐานและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินตามหลักเกณฑ์การส่งเสริมการค้า/บริการด้วยหลักธรรมาภิบาล จากหน่วยงานในสังกัด</p> <p>- ประเมินผลการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์การส่งเสริมการค้า/บริการด้วยหลักธรรมาภิบาล</p> <p>- สรุปผลการประเมินฯ นำเข้าที่ประชุมผู้บริหารสถาบันฯ</p> <p>ระดับหน่วยงาน</p> <p>๑. ดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม ด้วยหลักธรรมาภิบาล</p> <p>- คนบติ/ผู้อำนวยการวิทยาลัย ภายหอดค่านิยม</p> <p>เกณฑ์การประเมินตามหลักธรรมาภิบาลของกลุ่มโครงการ/กิจกรรม แต่ละประเภท รวมทั้งหลักเกณฑ์ของเกณฑ์การจัดกลุ่ม และเครื่องมือ/หลักฐานประกอบของการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อขับเคลื่อนโครงการ/กิจกรรมตามแผนพัฒนาสถาบันฯ</p> <p>ให้กับผู้รับผิดชอบโครงการ/กิจกรรม</p> <p>- คนบติ/ผู้อำนวยการวิทยาลัยกำกับดูแลให้ผู้รับผิดชอบดำเนินการโครงการ/กิจกรรมตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p>- ผู้รับผิดชอบดำเนินการโครงการ/กิจกรรมตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p>๒. รายงานผลโครงการ/กิจกรรม ตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p>- รวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมเพื่อรายงานสถาบันฯ ภายในระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ประเมินตามหลักเกณฑ์ที่สถาบันฯ กำหนด ดังนี้</p> <p>๑. โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการให้ทุน</p> <p>๑.๑ หลักความโปร่งใส (Transparency)</p> <p>๑.๒ หลักความเสมอภาค (Equity)</p> <p>๒. โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากร</p> <p>๒.๑ หลักประสิทธิผล (Effectiveness)</p> <p>๒.๒ หลักประสิทธิภาพ (Efficiency)</p> <p>๓. โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอนุรักษ์ฯ สวัสดิการ</p> <p>๓.๑ หลักประสิทธิผล (Effectiveness)</p> <p>๓.๒ หลักประสิทธิภาพ (Efficiency)</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>๓. พัฒนาศูนย์รวม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และความโปร่งใสในการดำเนินงาน</p>	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๑ ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๙๕ ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๙๕</p>	<p>ระดับสถาบันฯ ๑. กำหนดพฤติกรรมการดำเนินงาน ๒. สร้างความเข้าใจเกณฑ์ตามตัวชี้วัด ดำเนินงานตามมาตรการส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสภายในหน่วยงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๓. ติดตามปัญหาอุปสรรค ผลการดำเนินงานตามมาตรการส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสภายในหน่วยงาน ๔. นำผลการประเมินมาวิเคราะห์ ทบทวน และจัดทำมาตรการส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสภายในหน่วยงาน ๕. รายงานสรุปผลการดำเนินงาน</p> <p>ระดับหน่วยงาน สนับสนุนการดำเนินการตามปฏิทินการดำเนินงานที่สถาบันฯ กำหนด</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม ระดับสถาบันฯ ๑. กำหนดขั้นตอนและกรอบระยะเวลาดำเนินการให้สอดคล้องตามระยะเวลาที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด ๒. กำหนดผู้รับผิดชอบในการนำข้อมูลตามตัวชี้วัดตามเกณฑ์ที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด ๓. นำเข้าข้อมูลประกอบการประเมินของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน และภายนอก ๔. เก็บรวบรวมข้อมูลผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย - ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน (IT) ตามจำนวนขั้นต่ำที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด - ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก (EIT) ตามจำนวนขั้นต่ำที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด ๕. เก็บรวบรวมข้อมูลตามแบบวัด OIT ๖. รายงานผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA)</p> <p>ระดับหน่วยงาน ๑. จัดทำข้อมูลตามมาตรการส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานตามหน่วยงานตามที่ตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด เช่น นโยบายไม่รับของขวัญ แนวทางการปฏิบัติทางจริยธรรม (Dos & Don'ts) ๒. เก็บรวบรวมข้อมูลผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย - ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน (IT) ตามจำนวนที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด - ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก (EIT) ตามจำนวนที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p>	<p>รองอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กลุ่มประกันคุณภาพการศึกษา</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>ตามเกณฑ์การประเมิน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๙๐ - ๙๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๙๕</p> <p>วิธีการวัด</p> <p>นำผลคะแนนที่ได้รับบริการประเมินจากสำนักงาน ป.ป.ช. มาเทียบกับเกณฑ์ตัวชี้วัดที่สถาบันฯ กำหนด โดยต้องได้คะแนน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ จาก ๑๐๐ คะแนน</p> <p>การติดตาม</p> <ol style="list-style-type: none"> กำหนดการดำเนินงานให้สอดคล้องตามระยะเวลาที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด ติดตามการนำเข้าข้อมูลของผู้รับผิดชอบตามตัวชี้วัดให้เป็นตามเกณฑ์สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด ติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสภายในหน่วยงาน ทบทวนปรับระบบให้สอดคล้องกับสถานการณ์ให้เหมาะสมตามมาตรการส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสภายในหน่วยงานโดยคณะทำงานตรวจสอบข้อมูล ติดตามการตอบแบบวัดการรับรู้การประเมินของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายในและภายนอกให้เป็นไปตามแบบวัดที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด ติดตามผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส รายงานสรุปผลการดำเนินงานเสนอต่อผู้บริหารพิจารณา 	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๒ จำนวนหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้รับผลการประเมินองค์กรคุณธรรมต้นแบบ (ระดับ ๓) ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๕ : จำนวน ๑๙ หน่วยงาน ปี ๒๕๖๙ : จำนวน ๑๙ หน่วยงาน</p>	<p>ระดับสถาบันฯ ๑. ถอดบทเรียนการดำเนินงานของปีที่ผ่านมาเพื่อหาแนวทางการปฏิบัติที่ดีขึ้นของหน่วยงานที่สามารถดำเนินการ ได้ผลตามเป้าหมายที่กำหนดมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานในปีงบประมาณ ๒๕๖๘ ๒. ถ่ายทอดนโยบาย และชักจูงความเข้าใจในแนวทางการดำเนินงาน และแนวปฏิบัติที่ดีให้หน่วยงานในสังกัด ๓. ประชุมติดตามและทบทวนแผนการดำเนินงานในรอบ ๖ เดือน ๔. ประเมินองค์กรคุณธรรมภายในใน ส่วนกลาง ๕. รายงานผลการประเมินองค์กรคุณธรรมให้กระทรวงวัฒนธรรม</p> <p>ระดับหน่วยงาน ๑. ชักจูงความเข้าใจให้บุคลากรเพื่อสร้างความเข้าใจแนวทางการดำเนินงาน ๒. กำหนดเป้าหมาย “ปัญหาที่อยากแก้” และ “ความดีที่อยากทำ” ให้สอดคล้องกับคุณธรรม ๕ ประการ “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู” ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง ๓. จัดทำแผนองค์กรคุณธรรม ของหน่วยงานจากการกำหนดเป้าหมาย “ปัญหาที่อยากแก้” และ “ความดีที่อยาก</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน ระดับสถาบันฯ ๑. จัดประชุมหน่วยงานในสังกัดเพื่อนำเสนอผลการดำเนินงานปีงบประมาณที่ผ่านมาและมีการถอดบทเรียนให้ได้แนวปฏิบัติที่ดีและพิจารณาปฏิบัติในการดำเนินงาน ๒. ประชุมถ่ายทอดนโยบายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และชี้แจงปฏิบัติการดำเนินงาน แนวทางการดำเนินงาน แนวทางการปฏิบัติที่ดีในการเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ ๓. ประชุมทบทวนแผนองค์กรคุณธรรม ในรอบ ๖ เดือน ๔. ประเมินองค์กรคุณธรรมในส่วนกลางเดือนพฤษภาคม ดังนี้ ๔.๑ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ ๔.๒ คณะศิลปวิจิตร ๔.๓ คณะศิลปศึกษา ๔.๔ วิทยาลัยช่างศิลป์ ๔.๕ วิทยาลัยนาฏศิลป์ ๔.๖ สำนักงานอธิการบดี ๕. รายงานผลการประเมินองค์กรคุณธรรมภายในส่วนกลางเดือนกันยายน ๖. ติดตามและสรุปผลการประเมินองค์กรคุณธรรมในเดือนกันยายน ๗. ประกาศเชิดชูยกย่องหน่วยงานที่ได้รับการประเมินเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบปีงบประมาณถัดไป</p> <p>ระดับหน่วยงาน ๑. หน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เข้าร่วมร่วมรับฟังการประชุมชี้แจงการส่งเสริมคุณธรรม ปฏิบัติการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ และติดต่อประสานกับสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดในพื้นที่เพื่อขอ</p>	<p>ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านบริหาร ผู้รับผิดชอบ กองบริหารทรัพยากรบุคคล</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทางการทำ	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<p>ทำ”</p> <p>๔. ดำเนินกิจกรรมตามแผนองค์กรคุณธรรม</p> <p>๕. รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทราบรอบ ๖ เดือน และ ๙ เดือน</p>		<p>ทราบกำหนดการจัดส่งเอกสารการประเมินเป็นองค์การคุณธรรม</p> <p>๒. หน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดำเนินการประกาศเจตนารมณ์ร่วมกันที่จะขับเคลื่อน ให้เป็นองค์กรคุณธรรม และกำหนดคุณธรรม เป้าหมาย “ปัญหาที่ยากแก่” และ “ความดีที่ยากทำ” ให้สอดคล้องกับคุณธรรม ๕ ประการ “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู” ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง</p> <p>๓. หน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จัดทำแผนองค์กรคุณธรรม และดำเนินงานตามแผน</p> <p>๔. ติดตามความก้าวหน้าการดำเนินการตามแผนองค์กรคุณธรรมของหน่วยงานในรอบ ๕ เดือน และ ๙ เดือน</p> <p>๕. รายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทราบในรอบ ๖ เดือน และ ๙ เดือน ในรูปแบบของเอกสารและแบบเอกสารหลักฐานการดำเนินงานผ่านช่องทาง Google form</p> <p>๖. หน่วยงานส่วนกลางเข้าร่วมการประเมินองค์กรคุณธรรมภายในเดือนกรกฎาคม ดังนี้</p> <p>๖.๑ คณะศิลปนาฏดุริยางค์</p> <p>๖.๒ คณะศิลปปริวรรต</p> <p>๖.๓ คณะศิลปศึกษา</p> <p>๖.๔ วิทยาลัยช่างศิลป์</p> <p>๖.๕ วิทยาลัยนาฏศิลป์</p> <p>๖.๖ สำนักงานอธิการบดี</p> <p>๗. รายงานการปรับแผนแผนพร้อมกับการประเมินองค์กรคุณธรรมด้วยตนเอง รอบ ๖ เดือน และรอบ ๙ เดือน</p> <p>๘. หน่วยงานในภูมิภาคส่งผลการประเมินองค์กรคุณธรรมมายังสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด ตามวัน เวลาที่จังหวัดกำหนด</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ระดับที่ ๑ องค์กรส่งเสริมคุณธรรม เป็นการประเมินกระบวนการพัฒนา ดำเนินการข้อ ๑ - ๓ ทุกข้อ ไม่น้อยกว่า ข้อละ ๑ คะแนน รวมแล้วไม่น้อยกว่า ๖ คะแนน</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>ระดับที่ ๒ องค์กรพัฒนาคุณธรรม เป็นการพัฒนาประเมินการดำเนินงานตามแผน ดำเนินการข้อ ๑ - ๖ ทุกข้อ ไม่น้อยกว่า ข้อละ ๒ คะแนน รวมแล้วไม่น้อยกว่า ๑๔ คะแนน</p> <p>ระดับที่ ๓ องค์กรคุณธรรมต้นแบบ เป็นการพัฒนาประเมินการดำเนินงานตามแผน ดำเนินการข้อ ๑ - ๙ ทุกข้อ ไม่น้อยกว่า ข้อละ ๒ คะแนน รวมแล้วไม่น้อยกว่า ๒๑ คะแนน</p> <p>วิธีการวัด</p> <p>หน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ผ่านเกณฑ์การประเมินองค์กรคุณธรรม ระดับ ๓ (องค์กรคุณธรรมต้นแบบ) โดยดำเนินการตามตัวชี้วัดองค์กรคุณธรรม ข้อ ๑ - ๙ ทุกข้อ ไม่น้อยกว่าข้อละ ๒ คะแนน และมีผลรวมคะแนนไม่น้อยกว่า ๒๑ คะแนน ดังนี้</p> <p>ตัวชี้วัดที่ ๑ องค์กรมีการประกาศเจตนารมณ์ ร่วมกันที่จะขับเคลื่อนองค์กรให้เป็นองค์กรคุณธรรมโดยยึดมั่นในหลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงวิถีวัฒนธรรมไทยและคุณธรรม ๕ ประการ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู</p> <p>๑.๑ จำนวนผู้บริหารและบุคลากรในองค์กร ๘๐ % ขึ้นไปร่วมประกาศเจตนารมณ์โดยทำเป็นลายลักษณ์อักษร (๓ คะแนน)</p> <p>๑.๒ จำนวนผู้บริหารและบุคลากรในองค์กร ๖๐ - ๗๙.๙๙% ร่วมประกาศเจตนารมณ์โดยทำเป็นลายลักษณ์อักษร (๒ คะแนน)</p> <p>๑.๓ จำนวนผู้บริหารและบุคลากรในองค์กร ๔๐ - ๕๙.๙๙% ร่วมประกาศเจตนารมณ์โดยทำเป็นลายลักษณ์อักษร (๑ คะแนน)</p> <p>๑.๔ จำนวนผู้บริหารและบุคลากรในองค์กร น้อยกว่า ๔๐% ร่วมประกาศเจตนารมณ์ โดยทำเป็นลายลักษณ์อักษร (๐ คะแนน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ ๒ องค์กรมีการกำหนดเป้าหมายจาก “ปัญหาที่อยากแก้” และ “ความดีที่อยากทำ” ที่สอดคล้องกับหลักธรรมทางศาสนา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงวิถี</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>วัฒนธรรมไทย และคุณธรรม ๕ ประการ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู</p> <p>๒.๑ มีการกำหนดเป้าหมายไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง ที่สอดคล้องกับหลักธรรมทางศาสนาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิถีวัฒนธรรมไทยและคุณธรรม ๕ ประการ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู (๓ คะแนน)</p> <p>๒.๒ มีการกำหนดเป้าหมายไม่น้อยกว่า ๓ เรื่อง ที่สอดคล้องกับหลักธรรมทางศาสนาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิถีวัฒนธรรมไทยและคุณธรรม ๕ ประการ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู (๒ คะแนน)</p> <p>๒.๓ มีการกำหนดเป้าหมายไม่น้อยกว่า ๒ เรื่อง ที่สอดคล้องกับหลักธรรมทางศาสนาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิถีวัฒนธรรมไทยและคุณธรรม ๕ ประการ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา กตัญญู (๑ คะแนน)</p> <p>๒.๔ ไม่มีการกำหนดเป้าหมาย (๐ คะแนน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ ๓ องค์การมีการจัดทำแผนการดำเนินงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๒ อย่างมีส่วนร่วมของบุคลากรเพื่อการพัฒนาองค์กร</p> <p>๓.๑ มีการจัดทำแผนการดำเนินงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๒ และ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการมอบหมายหน่วยงานและบุคลากรรับผิดชอบดำเนินงาน และ - มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานรับผิดชอบการดำเนินงาน (๓ คะแนน) <p>๓.๒ มีการจัดทำแผนการดำเนินงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๒ และ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการมอบหมายหน่วยงานและบุคลากรรับผิดชอบการดำเนินงาน (๒ คะแนน) <p>๓.๓ มีการจัดทำแผนการดำเนินงานตามเป้าหมายที่กำหนด</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>ไว้ในตัวชี้วัดที่ ๒ (๑ คะแนน)</p> <p>๓.๔ ไม่มีการจัดทำแผนการดำเนินงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๒ (๐ คะแนน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ ๔ องค์กรมีผลสำเร็จของการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓</p> <p>๔.๑ มีการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓ และมีผลสำเร็จ ๗๐% ขึ้นไป (๓ คะแนน)</p> <p>๔.๒ มีการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓ และมีผลสำเร็จ ๖๐-๖๙.๙๙% (๒ คะแนน)</p> <p>๔.๓ มีการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓ และมีผลสำเร็จ ๕๐-๕๙.๙๙% (๑ คะแนน)</p> <p>๔.๔ มีการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓ และมีผลสำเร็จ น้อยกว่า ๕๐% (๐ คะแนน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ ๕ องค์กรมีประสิทธิผลหรือรายงานผลการดำเนินงานมีการปรับปรุงหรือพัฒนาวิธีการทบทวนหรือถอดบทเรียนเพื่อให้การดำเนินงานมีผลสำเร็จที่มากขึ้นและเป็นไปตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓</p> <p>๕.๑ มีการประเมินผลหรือรายงานผลการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓ และ</p> <p>แผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓ และ</p> <p>- มีการปรับปรุงหรือพัฒนาการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓ และมีผลสำเร็จขององค์กรดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓ (๓ คะแนน)</p> <p>๕.๒ มีการประเมินผลหรือรายงานผลการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓ และ</p> <p>- มีการปรับปรุงหรือพัฒนาการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓ (๒ คะแนน)</p> <p>๕.๓ มีการประเมินผลหรือรายงานผลการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓ (๑ คะแนน)</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>๕.๔ ไม่มีผลกระทบเชิงลบหรือรายงานผลกระทบด้านลบที่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓(๑ คะแนน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ ๖ องค์กรมีการยกย่อง เชิดชู บุคลากรและหน่วยงานที่มีคุณธรรมหรือทำความดีจนเป็นแบบอย่างได้ เพื่อส่งเสริมการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓</p> <p>๖.๑ มีการประกาศยกย่องเชิดชูบุคลากรภายในหรือภายนอกองค์กรที่มีคุณธรรมหรือทำความดีจนเป็นแบบอย่างได้ และ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการประกาศยกย่อง เชิดชูหน่วยงานภายในหรือภายนอกองค์กรที่มีคุณธรรมหรือทำความดีจนเป็นแบบอย่างได้ และ - มีการประชาสัมพันธ์ การประกาศยกย่องภายในองค์กร และผ่านช่องทางสื่อสารที่หลากหลาย เช่น โลกออนไลน์ เฟซบุ๊ก เว็บไซต์ เป็นต้น (๓ คะแนน) <p>๖.๒ มีการประกาศยกย่อง เชิดชูบุคลากรภายในหรือภายนอกองค์กรที่มีคุณธรรมหรือทำความดีจนเป็นแบบอย่างได้ และ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการประกาศยกย่อง เชิดชูหน่วยงานภายในหรือภายนอกองค์กรที่มีคุณธรรมหรือทำความดีจนเป็นแบบอย่างได้ และ <p>๖.๓ มีการประกาศยกย่อง เชิดชูหน่วยงานภายในหรือภายนอกองค์กรที่มีคุณธรรมหรือทำความดีจนเป็นแบบอย่างได้ และ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการประชาสัมพันธ์ การประกาศยกย่องภายในหรือภายนอกองค์กรที่มีคุณธรรมหรือทำความดีจนเป็นแบบอย่างได้ และ <p>๖.๔ ไม่มีการประกาศยกย่อง เชิดชูบุคลากรภายในหรือภายนอกองค์กรที่มีคุณธรรมหรือทำความดีจนเป็นแบบอย่างได้ และ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการประชาสัมพันธ์ การประกาศยกย่องภายในหรือภายนอกองค์กรที่มีคุณธรรมหรือทำความดีจนเป็นแบบอย่างได้ และ <p>๖.๕ มีการประกาศยกย่อง เชิดชูบุคลากรภายในหรือภายนอกองค์กรที่มีคุณธรรมหรือทำความดีจนเป็นแบบอย่างได้ (๑ คะแนน)</p> <p>๖.๖ ไม่มีการประกาศยกย่อง เชิดชูบุคลากรภายในหรือภายนอกองค์กรที่มีคุณธรรมหรือทำความดีจนเป็นแบบอย่างได้ (๐ คะแนน)</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>เปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น</p> <p>๗.๑ มีผลสำเร็จของการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓ ๙๐% ขึ้นไป และ</p> <ul style="list-style-type: none"> - องค์กรมีบรรยากาศหรือสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม และ - บุคลากรในองค์กรมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นจากผลสำเร็จของการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ (๓ คะแนน) <p>๗.๒ มีผลสำเร็จของการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓ ๘๐ – ๘๙% และ</p> <ul style="list-style-type: none"> - องค์กรมีบรรยากาศหรือสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรม (๒ คะแนน) <p>๗.๓ มีผลสำเร็จของการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓</p> <p>๗๐ – ๗๙% (๑ คะแนน)</p> <p>๗.๔ มีผลสำเร็จของการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดที่ ๓ น้อยกว่า ๗๐% (๐ คะแนน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ ๘ องค์กรมีกระบวนการตรวจสอบหรือผลสำเร็จการดำเนินงานกิจกรรมตามแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัด ๓ โดยจัดทำเป็นเอกสารและจัดทำสื่อในรูปแบบต่าง ๆ</p> <p>๘.๑ มีการรวบรวมองค์ความรู้หรือผลสำเร็จการดำเนินงานกิจกรรมตามแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัด ๓ และจัดทำเป็นเอกสารครบทุกกิจกรรม และ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดทำสื่อรูปแบบต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า ๒ รูปแบบ เช่น วิดีโอ พาวเวอร์พอยท์ การโฆษณาบนสื่อออนไลน์ นิทรรศการ เป็นต้น (๓ คะแนน) <p>๘.๒ มีการรวบรวมองค์ความรู้หรือผลสำเร็จการดำเนินงานกิจกรรมตามแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัด ๓</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>และจัดทำเป็นเอกสารครบทุกกิจกรรม และ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดทำสื่อรูปแบบต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า ๑ รูปแบบ เช่น วีดิโอ พาวเวอร์พอยท์ การโฆษณาบนสื่อออนไลน์ นิทรรศการ เป็นต้น (๒ คะแนน) ๘.๓ มีการรวบรวมองค์ความรู้หรือผลสำเร็จการดำเนินงาน ๘.๓ มีการรวบรวมองค์ความรู้หรือผลสำเร็จการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัด ๓ กิจกรรมตามแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัด ๓ และจัดทำเป็นเอกสารครบทุกกิจกรรม (๑ คะแนน) ๘.๔ ไม่มีการรวบรวมองค์ความรู้หรือผลสำเร็จการดำเนินงาน ๘.๔ ไม่มีการรวบรวมองค์ความรู้หรือผลสำเร็จการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัด ๓ (๐ คะแนน) <p>ตัวชี้วัดที่ ๙ องค์การมีขีดความสามารถในการเผยแพร่เอกสารองค์ความรู้หรือผลสำเร็จการดำเนินงานกิจกรรมและมีความพร้อมเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับองค์กรอื่น ๆ ได้</p> <p>๙.๑ มีการเผยแพร่เอกสารองค์ความรู้หรือผลสำเร็จการดำเนินงาน กิจกรรมและสื่อต่าง ๆ ที่จัดทำไว้ในตัวชี้วัด ๘ ภายในองค์กร และ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการเผยแพร่ผ่านช่องทางสื่อสารไม่น้อยกว่า ๓ ช่องทาง (๓ คะแนน) ๙.๒ มีการเผยแพร่เอกสารองค์ความรู้หรือผลสำเร็จการดำเนินงาน กิจกรรมและสื่อต่างๆ ที่จัดทำไว้ในตัวชี้วัด ๘ ภายในองค์กร และ - มีการเผยแพร่ผ่านช่องทางสื่อสารไม่น้อยกว่า ๒ ช่องทาง (๒ คะแนน) ๙.๓ มีการเผยแพร่เอกสารองค์ความรู้หรือผลสำเร็จการดำเนินงาน กิจกรรมและสื่อต่าง ๆ ที่จัดทำไว้ในตัวชี้วัด ๘ ภายในองค์กร และ องค์กร (๑ คะแนน) ๙.๔ ไม่มีการเผยแพร่เอกสารองค์ความรู้หรือผลสำเร็จการดำเนินงาน กิจกรรมและสื่อต่างๆ ที่จัดทำไว้ในตัวชี้วัด ๘ (๐ คะแนน) <p>การติดตาม</p> <p>ติดตามการดำเนินงานรอบ ๖ เดือน และรอบ ๙ เดือน สำหรับการรายงานผลการดำเนินงาน ดังนี้</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>ระดับสถาบันฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดจำนวน ๑๓ หน่วยงานตามแบบฟอร์มที่สถาบันฯ กำหนด และรายงานผลการประเมินของหน่วยงาน ให้สถาบันฯที่อยู่ในภูมิภาค ดำเนินการตามแนวทางการประเมินองค์กรคุณธรรมหน่วยงานให้ เป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบ (ระดับ ๓) - รูปแบบและช่องทางการรายงาน เป็นเอกสารและหลักฐาน การดำเนินงานส่งผ่านช่องทาง Google from - สรุปผลการดำเนินงานของหน่วยงานส่วนกลาง จำนวน ๖ หน่วยงานเสนอกระทรวงวัฒนธรรม <p>หน่วยงานส่วนภูมิภาค</p> <ul style="list-style-type: none"> - รายงานผลการดำเนินงานแผนองค์กรคุณธรรมตามแบบฟอร์มที่สถาบันฯ กำหนด และรายงานผลการประเมินของหน่วยงาน ให้สถาบันฯ 	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓.๓ ร้อยละของบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่ได้รับการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม หรือ จรรยาบรรณวิชาชีพ</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๙๐ ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๙๕</p> <p>ค่านิยาม บุคลากร หมายถึง ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค(๒)</p>	<p>ระดับสถาบันฯ ๑. กำหนดนโยบายการดำเนินการพัฒนาบุคลากรด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และแจ้งหน่วยงาน ๒. วางแผนและกำหนดกิจกรรมการพัฒนาปฏิทินการดำเนินงาน และเกณฑ์การทดสอบ (หัวข้อ รูปแบบการอบรม) ๓. ออกแบบเครื่องมือการทดสอบก่อน-หลังการอบรม ๔. ติดตาม และรายงานผล</p> <p>ระดับหน่วยงาน ส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรให้เข้าร่วมตามกิจกรรม/โครงการ ด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ หรือกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ จากการทำหน้าที่ของสถาบัน ภายนอกหน่วยงาน หรือผ่านระบบที่จัดขึ้นทางออนไลน์</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน ระดับสถาบันฯ ๑. สถาบันกำหนดนโยบายการดำเนินการพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ๒. ฝ่ายทอตนโยบายการดำเนินการพัฒนาบุคลากรด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ๓. สถาบันดำเนินการตามกิจกรรมการพัฒนาซึ่งกำหนดไว้ในแผน ดังนี้ ๓.๑ กำหนดปฏิทินการดำเนินงาน รูปแบบการจัดกิจกรรม หัวข้อการจัดกิจกรรมและกำหนดกลุ่มเป้าหมายผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๓.๒ กำหนดเกณฑ์การทดสอบ และสร้างเครื่องมือในการทดสอบบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ๓.๓ ติดตามการพัฒนาบุคลากร ด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ทุกไตรมาสที่มีการดำเนินงาน ๓.๔ รายงานผลการดำเนินงานให้ผู้บริหารทราบ</p> <p>ระดับหน่วยงาน ดำเนินกิจกรรมส่งบุคลากรเข้าร่วมอบรม/โครงการอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ หรือกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ จากการทำหน้าที่ของสถาบัน ภายนอกหน่วยงาน หรือผ่านระบบที่จัดขึ้นทางออนไลน์</p>	<p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านบริหาร</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กองบริหารทรัพยากรบุคคล</p> <p>ผู้ร่วมดำเนินการ กลุ่มนิติการ</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>เกณฑ์การประเมิน จำนวนผู้เข้าอบรมต้องผ่านเกณฑ์การประเมินตามแบบทดสอบไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘</p> <p>วิธีการวัด นับจำนวนครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค(๒) ที่เข้ารับการอบรมทำแบบทดสอบผ่านจำนวนร้อยละ ๘๐</p> <p>การติดตาม ติดตามและการรายงานผลรอบ ๖ เดือน รอบ ๙ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน</p>	

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	คำเป้าหมาย	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
เป้าประสงค์	<p>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑.๒ ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาระบบบริหารจัดการของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p>	<p>คำเป้าหมาย ปี ๒๕๖๕ : ร้อยละ ๙๕ ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๙๕</p> <p>เกณฑ์การประเมิน การดำเนินงานตามระบบการกำกับติดตามรายงานและประเมินผล ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัดในยุทธศาสตร์ที่ ๕ ของแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ร้อยละ ๙๕</p> <p>วิธีการวัด การประเมินความสำเร็จของทุกตัวชี้วัดในยุทธศาสตร์ที่ ๕ ของแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อแสดงความสำเร็จในภาพรวมได้กำหนดวิธีและแนวทางการประเมิน ดังนี้ ขั้นตอนที่ ๑ ประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมายระบบที่กำหนดไว้ ขั้นตอนที่ ๒ นำผลการประเมินตามเป้าหมายมาแปลงค่าฐานการวัดเป็นค่าร้อยละ ค่าร้อยละ = ผลการดำเนินงาน x ๑๐๐ เป้าหมายตามแผน ขั้นตอนที่ ๓ นำผลการประเมินจากขั้นตอนที่ ๒ มาหาค่าเฉลี่ยร้อยละความสำเร็จตามจำนวนตัวชี้วัดในยุทธศาสตร์ที่ ๕ ของแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>การติดตาม ติดตามและรายงานผลการดำเนินงาน รอบ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือน</p>	<p>กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแลงาน ด้านนโยบายและแผน</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กองนโยบายและแผน</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>๒. ส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการการบริการทางการศึกษาและการปฏิบัติงาน</p>	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒.๑ ร้อยละของบุคลากรที่สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการการบริการทางการศึกษา และการปฏิบัติงาน ได้ตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด</p> <p>คำเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๙๐ ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๙๕</p> <p>คำนิยาม - บุคลากร หมายถึง ครู อาจารย์ ผู้สอน บุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) พนักงานราชการ และเจ้าหน้าที่เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมสำหรับใช้ในการบริหารจัดการการบริการทางการศึกษา และการปฏิบัติงาน ทั้งที่เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปและโปรแกรมที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์พัฒนาขึ้น</p>	<p>ระดับสถาบัน ๑. กำหนดเกณฑ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษา และการปฏิบัติงาน ๒. กำหนดนโยบายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งแนวทางการส่งเสริมการดำเนินงาน ตามนโยบายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ๓. ดำเนินงานตามแผนการส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษา และการปฏิบัติงาน ๔. สร้างเครื่องมือในการสำรวจ และทดสอบตามเกณฑ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด ๕. รวบรวมผลการทดสอบจากหน่วยงานในสังกัดไปกำหนดแนวทางพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษา และการปฏิบัติงาน</p> <p>ระดับหน่วยงาน ๑. ส่งบุคลากรเข้าร่วมโครงการฯ ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นเจ้าภาพ ๒. จัดทำโครงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (ด้านบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษา และการปฏิบัติงาน)</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน ระดับสถาบัน ๑. ประชุมเจ้าหน้าที่เทคโนโลยีสารสนเทศของส่วนกลาง คณะ และวิทยาลัย เพื่อกำหนดเกณฑ์และนโยบายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษา และการปฏิบัติงาน ๒. กำหนดนโยบายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ แนวทางการส่งเสริมการดำเนินงานตามนโยบาย รวมทั้งเกณฑ์ในการประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ๓. สร้างเครื่องมือในการสำรวจระดับประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ๔. ดำเนินโครงการอบรมเพื่อประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษา และการปฏิบัติงาน ๕. ดำเนินการทดสอบประสิทธิภาพใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ๖. รวบรวมและสรุปผลการทดสอบตามเกณฑ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด</p> <p>ระดับหน่วยงาน ๑. เจ้าหน้าที่เทคโนโลยีสารสนเทศ เข้าร่วมประชุม เพื่อกำหนดเกณฑ์และนโยบายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษา และการปฏิบัติงาน ๒. จัดโครงการอบรมเพื่อประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษา และการปฏิบัติงาน ๓. จัดทำแบบทดสอบเพื่อวัดประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษา</p>	<p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้รับผิดชอบ กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
		<p>๓. รายงานผลการดำเนินงานโครงการที่หน่วยงานดำเนินการ</p> <p>๔. รายงานผลการทดสอบตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด</p>	<p>และการปฏิบัติงานก่อนและหลังจัดโครงการ</p> <p>๔. รวบรวมและสรุปผลการทดสอบโครงการที่หน่วยงานดำเนินการในเครื่องมือการสำรวจระดับประสิทธิผลการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>๕. รายงานผลการทดสอบตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ผู้เข้ารับการอบรมพึงประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ และพึงประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ร้อยละ ๙๕) ผ่านการทดสอบ โดยมีผลการทดสอบ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ของคะแนนแบบทดสอบ</p> <p>วิธีการวัด</p> <p>นับจำนวนครู อาจารย์ ผู้สอน บุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) พนักงานราชการ และเจ้าหน้าที่ เข้าร่วมโครงการที่ผ่านการทดสอบตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด</p> <p>การติดตาม</p> <p>ติดตามผลรอบ ๖ เดือน และประเมินผล รอบ ๑๒ เดือน โดยการรายงานข้อมูลให้จำแนกข้อมูลรายหน่วยงาน เพื่อให้ทราบปัญหา อุปสรรค ในการทำงานทางในการแก้ไข้ปัญหา</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>๔. การบริหาร และเพิ่มประสิทธิภาพของทรัพยากรบุคคล</p>	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๔.๑ ร้อยละความสำเร็จของแผนบริหารและพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๘๐ ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๙๐</p>	<p><u>ระดับสถาบัน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ทบทวนแผนบริหารและพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๒. ถ่ายทอดแผนบริหารและพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และมอบหมายผู้รับผิดชอบ ๓. กำกับติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนบริหารและพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ <p><u>ระดับหน่วยงาน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานให้มีความสอดคล้องและความเชื่อมโยงกับแผนบริหารและพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๒. จัดทำระบบการกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาบุคลากรของหน่วยงาน ๓. รายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารและพัฒนาบุคลากร ในส่วนที่ได้รับมอบหมายทุกไตรมาส 	<p><u>วิธีการดำเนินงาน</u> <u>ระดับสถาบัน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ทบทวนและวิเคราะห์สถานการณ์การบริหารและพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๒. นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์สถานการณ์มาจัดทำแผนบริหารและพัฒนาบุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - ด้านการบริหารอัตรากำลัง - ด้านการสรรหา - ด้านการพัฒนา (ทักษะ/คุณธรรม จริยธรรม/คุณวุฒิ/วิทยฐานะ/ตำแหน่งทางวิชาการ/ระดับตำแหน่ง/ผู้บริหาร) - ด้านการส่งเสริมขวัญกำลังใจ สวัสดิการ ๓. ถ่ายทอดแผนบริหารและพัฒนาบุคลากรให้กับหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๔. ดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๕. กำกับ ติดตามแผนบริหารและการพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทุกไตรมาส ๖. ประเมินผลการดำเนินงาน <p><u>ระดับหน่วยงาน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. นำแผนบริหารและพัฒนาบุคลากรของ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานที่มีความสอดคล้องและความเชื่อมโยงกัน ๒. ถ่ายทอดแผนพัฒนาบุคลากรให้บุคลากรในสังกัดทราบ 	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>๓. กำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาบุคลากร</p> <p>๔. รายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารและพัฒนาบุคลากร ในส่วนที่ได้รับมอบหมายทุกไตรมาส</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ประเมินจากความสำเร็จของแผนบริหารและพัฒนาบุคลากรตามเป้าหมาย ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความสำเร็จด้านการบริหารอัตรากำลังประเมินจากอัตรากำลังว่างตามเกณฑ์ที่กำหนด 2. ความสำเร็จด้านการสรรหาบุคลากร 3. ประเมินจากประสิทธิภาพในการสรรหาบุคลากร (ขึ้นตอนเทียบกับระยะเวลาที่กำหนด) 3. ความสำเร็จด้านการพัฒนาบุคลากรประเมินจากผลการประเมินก่อนและหลังกิจกรรมการอบรมเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด 4. ความสำเร็จด้านการส่งเสริมขวัญกำลังใจประเมินจาก ผลการประเมินความพึงพอใจเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด <p>วิธีการวัด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ร้อยละความสำเร็จด้านการบริหารอัตรากำลัง 2. ร้อยละความสำเร็จด้านการสรรหาบุคลากร 3. ร้อยละความสำเร็จด้านการพัฒนาบุคลากร 4. ร้อยละความสำเร็จด้านการส่งเสริมขวัญกำลังใจ <p>การติดตาม</p> <p>ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานทุกไตรมาส</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๔.๒</p> <p>ร้อยละของบุคลากรที่มีสมรรถนะในการปฏิบัติงาน</p> <p>ค่าเป้าหมาย</p> <p>ปี ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๘๐</p> <p>ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๙๐</p>	<p>ระดับสถาบันฯ</p> <p>๑. กำหนดเกณฑ์สมรรถนะในการปฏิบัติงานของข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสถาบันฯ</p> <p>๒. สํารวจสมรรถนะในการปฏิบัติงานของข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสถาบันฯ</p> <p>๓. ดำเนินการกิจกรรมในการพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ที่สถาบันฯกำหนด</p> <p>๔. ติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการดำเนินงาน</p> <p>ระดับหน่วยงาน</p> <p>๑. แจ้งสมรรถนะในการปฏิบัติงานของข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสถาบันฯที่พัฒนาแล้ว</p> <p>๒. ส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรให้เข้าร่วมกิจกรรมที่สถาบันฯดำเนินการ</p>	<p>ระดับสถาบันฯ</p> <p>๑. กำหนดเกณฑ์สมรรถนะในการปฏิบัติงานของข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสถาบันฯ</p> <p>๒. สํารวจสมรรถนะในการปฏิบัติงานของข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสถาบันฯ</p> <p>๓. ดำเนินการกิจกรรมในการพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ที่สถาบันฯกำหนด</p> <p>๔. ติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการดำเนินงาน</p> <p>ระดับหน่วยงาน</p> <p>๑. แจ้งสมรรถนะในการปฏิบัติงานของข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสถาบันฯที่พัฒนาแล้ว</p> <p>๒. ส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรให้เข้าร่วมกิจกรรมที่สถาบันฯดำเนินการ</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>ระดับสถาบันฯ</p> <p>๑. สถาบันฯพัฒนาเกณฑ์สมรรถนะในการปฏิบัติงานของข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษา</p> <p>๒. ประเมินสมรรถนะในการปฏิบัติงานของข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสถาบันฯ</p> <p>๓. จัดทำคู่มือในการสำรวจสมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคลากรและดำเนินงานในไตรมาสที่ ๑</p> <p>๔. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจและเปรียบเทียบกับเกณฑ์สมรรถนะในการปฏิบัติงานของข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสถาบันฯ</p> <p>๕. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเปรียบเทียบตามข้อ ๔ ดำเนินการกำหนดกิจกรรมในการพัฒนาบุคลากรและระยะเวลาการดำเนินงาน</p> <p>๖. ติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการพัฒนา</p> <p>๗. สํารวจสมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคลากรหลังจากดำเนินการพัฒนาแล้ว เพื่อนำข้อมูลปรับปรุงในปีถัดไป</p> <p>ระดับหน่วยงาน</p> <p>๑. แจ้งสมรรถนะในการปฏิบัติงานของข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสถาบันฯ</p> <p>๒. บุคลากรได้รับทราบและถือปฏิบัติ</p> <p>๓. บุคลากรจัดทำแบบสำรวจสมรรถนะในการปฏิบัติงานของข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสถาบันฯ</p> <p>๔. ส่งบุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมที่สถาบันฯได้ดำเนินการ</p> <p>๕. บุคลากรทำแบบสำรวจสมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคลากรหลังจากดำเนินการพัฒนา</p>	<p>ผู้กำกับดูแล</p> <p>รองอธิการบดีกำกับดูแลงาน</p> <p>ด้านบริหาร</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>กองบริหารทรัพยากรบุคคล</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>เกณฑ์การประเมิน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เกณฑ์สมรรถนะการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษาที่สถาบันกำหนด ไม่น้อยกว่าระดับ ๒ ๒. ร้อยละของบุคลากรมีสมรรถนะในการปฏิบัติงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ๓. กลุ่มเป้าหมาย คือข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เข้ารับการอบรม <p>วิธีการวัด</p> <p>วัดผลจากการสำรวจสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ของกลุ่มเป้าหมายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาทั้งหมดเทียบกับเกณฑ์สมรรถนะที่สถาบันกำหนด ไม่น้อยกว่าระดับ ๒</p> <p>การติดตาม</p> <p>ติดตามผลการดำเนินงานทุกไตรมาส</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทางการดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>๕. การเพิ่มประสิทธิภาพการสร้างภาพลักษณ์องค์กร</p>	<p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๕.๑</p> <p>ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายมีการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กรอยู่ในระดับดี</p> <p>คำเป้าหมาย</p> <p>ปี ๒๕๖๔ : ร้อยละ ๘๕</p> <p>ปี ๒๕๖๕ : ร้อยละ ๙๐</p> <p>คำนิยาม</p> <p>- กลุ่มเป้าหมาย หมายถึง นักเรียน นักศึกษา อาจารย์ บุคลากร ประชาชนทั่วไป ผู้ใช้บัณฑิต ฯลฯ</p> <p>- การรับรู้ภาพลักษณ์ หมายถึง กระบวนการรับความรู้สึกรู้สึกผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า และทัศนคติ โดยใช้อารมณ์ความรู้สึกวิเคราะห์จากประสบการณ์ส่วนบุคคลทัศนคติ และความเชื่อเข้ามาเป็นปัจจัยในการช่วยตีความหมายในนี้หมายถึง การรับรู้ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>- ภาพลักษณ์องค์กร (Corporate Image) หมายถึง ภาพรวมทั้งหมดขององค์กรที่บุคคลรับรู้จากประสบการณ์หรือมีความรู้สึกรับรู้ต่อหน่วยงานหรือสถาบัน</p>	<p>ระดับสถาบันฯ</p> <p>๑. ทบทวนแผนภาพลักษณ์องค์กร</p> <p>๒. จัดอบรมเพิ่มความรู้อันเป็นการสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรให้กับหน่วยงานในสังกัด</p> <p>๓. ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์องค์กร ผ่านสื่อช่องทางต่าง ๆ</p> <p>๔. ออกแบบเครื่องมือวัดการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร</p> <p>๕. ดำเนินการสำรวจการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร</p> <p>๖. กำกับ ติดตาม และประเมินผลการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร</p> <p>ระดับหน่วยงาน</p> <p>๑. ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์องค์กร ผ่านสื่อช่องทางต่าง ๆ</p> <p>๒. รายงานผลการสำรวจการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กรในรูปแบบฟอร์มที่กำหนด</p> <p>๓. ดำเนินการสำรวจการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร โดยใช้ Google Forms ของสถาบันฯ</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>ระดับสถาบันฯ</p> <p>๑. ทบทวนแผนภาพลักษณ์องค์กร</p> <p>๒. ประชุมเครือข่าย (คณะ/วิทยาลัย) เพื่อชี้แจงแนวทางการดำเนินงาน</p> <p>๓. จัดอบรมฝึกอบรมเพิ่มความรู้อันเกี่ยวกับหน่วยงานในสังกัด</p> <p>๔. ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์องค์กร ผ่านสื่อช่องทางต่าง ๆ</p> <p>๕. ออกแบบเครื่องมือโดยใช้ Google Forms: ออนไลน์ และสำรวจการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร จำนวน ๒ ครั้ง (เดือน ธ.ค.๖๗ และ เดือน ก.ค.๖๘)</p> <p>๖. สรุปผลการสำรวจการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กรและรายงานคณะกรรมการฯ เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงระดับหน่วยงาน</p> <p>ระดับหน่วยงาน</p> <p>๑. เข้าร่วมประชุมเครือข่าย (คณะ/วิทยาลัย)</p> <p>๒. เข้าร่วมฝึกอบรมเพิ่มความรู้อันเกี่ยวกับภาพลักษณ์องค์กร ผ่านสื่อช่องทางต่าง ๆ</p> <p>๓. ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์องค์กร ผ่านสื่อช่องทางต่าง ๆ</p> <p>๔. สำรวจการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กรโดยใช้ Google Forms : เครื่องมือสร้างแบบฟอร์มออนไลน์ ของสถาบันฯ</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ขั้นตอนที่ ๑ ประเมินตามแบบสอบถามการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์การแบ่งช่วงเช่นเท่ากัน ดังนี้</p> <p>ค่าเฉลี่ย ๔.๒๑ - ๕.๐๐</p> <p>หมายถึง ภาพลักษณ์อยู่ในระดับดีมาก</p> <p>ค่าเฉลี่ย ๓.๔๑ - ๔.๒๐</p> <p>หมายถึงภาพลักษณ์อยู่ในระดับดี</p> <p>ค่าเฉลี่ย ๒.๖๑ - ๓.๔๐</p> <p>หมายถึง ภาพลักษณ์อยู่ในระดับปานกลาง</p> <p>ค่าเฉลี่ย ๑.๘๑ - ๒.๖๐</p>	<p>ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ</p> <p>ผู้กำกับดูแล</p> <p>ผู้ช่วยอธิการบดี</p> <p>กำกับดูแลงานด้านเผยแพร่และประชาสัมพันธ์</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>ฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์</p> <p>ร่วมกับ</p> <p>กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทางการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ	
<p>กลยุทธ์</p>	<p>ความหมายของภาพลักษณ์ หรือ Image มีดังนี้ I = Institution คือ โครงสร้าง อาคาร การจัดการที่มีความเป็น ปึกแผ่น มีโลโก้ หรือสัญลักษณ์ของ สถานศึกษาที่สง่างาม และสร้าง ศรัทธาในระยะยาว M = Management คณะผู้บริหารที่มี ประสบการณ์ (Profile) เป็นที่รู้จัก ได้รับการยอมรับ และมีความเป็นมืออาชีพ A = Action คือ การจัดการศึกษา การให้บริการในด้านต่าง ๆ ตาม ภารกิจของสถาบันต่อกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งจะส่งผลต่อผู้รับบริการ G = Goodness คือ ความดีงาม เป็นเรื่องของสถาบันที่เป็นหน่วยงาน หรือมีคนดีอยู่ในสังคม เช่น มีความ โปร่งใส เป็นสถาบันที่มีการถ่ายทอด ทักษะให้ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง มีการ ทำประโยชน์ให้แก่สังคม ตลอดจน เป็นคนดีในภาพรวมของสถาบัน สะท้อนภาพลักษณ์ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ E = Employee คือ พนักงานของ</p>	<p>มาตรการ/แนวทางการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม</p> <p>หมายถึง ภาพลักษณ์อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๕๐</p> <p>หมายถึง ภาพลักษณ์อยู่ในระดับน้อยที่สุด <u>ขั้นตอนที่ ๒</u> นำผลการประเมินการรับรู้ภาพลักษณ์ องค์การมาแปลงค่าฐานการวัดเป็นร้อยละ</p> <p>วิธีการวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - วัดจากแบบสอบถามการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กรเป็น เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกลุ่มเป้าหมายมีการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร อยู่ในระดับดี ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ <p>การติดตาม</p> <p>กำกับติดตาม การประเมินการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร จำนวน ๒ ครั้ง คือ (เดือน ๖.๖๗ และเดือน ๖.๖๘)</p>	<p>ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<p>สถาบันเปรียบเสมือนทูตสถานศึกษาที่จะเสริมความน่าเชื่อถือและความสัมพันธ์กับผู้เรียนและสังคมเปรียบเสมือนกระบอกเสียงที่สำคัญในการกระจายชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของสถานศึกษา แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าขาดการสื่อสารกับพนักงานที่ดี มีความเข้าใจที่ต่างกัน ภาพลักษณ์ก็จะกลายเป็นลบ และถ้าภาพลักษณ์ลบออกจากพนักงาน จะเป็นสิ่งที่ทุกคนจะพึงเพราะเขาเหล่านั้นอยู่ใกล้ชิดสถานศึกษามากกว่า</p>			

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทางการดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน/วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
	<p>๕.๒ ร้อยละของการรับสมัครเข้าศึกษาต่อของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่เพิ่มขึ้น</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๒๕๖๘ : ร้อยละ ๕ ปี ๒๕๖๙ : ร้อยละ ๕</p> <p><u>คำนิยาม</u> - กลุ่มเป้าหมาย หมายถึง นักเรียนนักศึกษา และผู้สนใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ฯลฯ - การรับเข้าศึกษาต่อของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หมายถึง จำนวนของการรับนักเรียนนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น ๓ ระดับการศึกษา ดังนี้ ๑) นักเรียนระดับพื้นฐานและอาชีวศึกษา (ม.๑, ปวช.๑) ๒) นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๑ ๓) นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ป.บัณฑิต ป.โท ป.เอก)</p>	<p><u>ระดับสถาบันฯ</u> ๑. ประชุมคณะกรรมการฯ เพื่อกำหนดแนวทางการประชาสัมพันธ์การรับสมัครเข้าศึกษาต่อของสถาบันฯ ๒. ประชาสัมพันธ์การรับสมัครเข้าศึกษาผ่านสื่อช่องทางต่าง ๆ ๓. จัดกิจกรรมแนะแนวเชิงรุกร่วมกับหน่วยงานในสังกัด ๔. ประสานงานกองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย เพื่อนำข้อมูลการรับเข้าศึกษาต่อมาวิเคราะห์การเพิ่มขึ้น/ลดลง ๕. สรุปผลการการรับเข้าศึกษาต่อเสนอคณะกรรมการรับทราบ</p> <p><u>ระดับหน่วยงาน</u> ๑. ประชาสัมพันธ์การรับสมัครเข้าศึกษาผ่านสื่อช่องทางต่าง ๆ ๒. จัดกิจกรรมแนะแนวเชิงรุกในพื้นที่บริการของหน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p><u>วิธีการดำเนินงาน</u> ระดับสถาบันฯ ๑. ประชุมคณะกรรมการฯ เพื่อกำหนดแนวทางการประชาสัมพันธ์การรับสมัครเข้าศึกษาต่อของสถาบันฯ ๒. ประชุมเครือข่าย (คณะ/วิทยาลัย) เพื่อชี้แจงแนวทางการรับสมัครเข้าศึกษาต่อของสถาบันฯ ๓. ประชาสัมพันธ์การรับสมัครกับหน่วยงานในสังกัด ๔. จัดกิจกรรมแนะแนวเชิงรุกกับหน่วยงานในสังกัด ๕. ประสานงานกองส่งเสริมวิชาการและงานวิจัย เพื่อนำข้อมูลการรับเข้าศึกษาต่อมาวิเคราะห์การเพิ่มขึ้น/ลดลง ๖. สรุปผลการการรับเข้าศึกษาเสนอคณะกรรมการรับทราบ <i>หมายเหตุ : กิจกรรมที่จัดในปีฯ ๖๘ จะส่งต่อปีฯ ๖๙</i></p> <p>ระดับหน่วยงาน ๑. เข้าร่วมประชุมเครือข่าย (คณะ/วิทยาลัย) ๒. จัดกิจกรรมแนะแนวเชิงรุกในพื้นที่บริการของหน่วยงานที่รับผิดชอบ</p> <p><u>เกณฑ์การประเมิน</u> - นำข้อมูลการรับเข้าศึกษาในแต่ละปีการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับปีการศึกษา ๒๕๖๗ โดยคิดเป็นร้อยละ</p> <p><u>วิธีการวัด</u> - วัดจากข้อมูลการรับเข้าศึกษาในแต่ละปีการศึกษา โดยอ้างอิงฐานข้อมูลปีการศึกษา ๒๕๖๗ เปรียบเทียบกับการศึกษา ๒๕๖๘ โดยมีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี</p> <p>ฐานข้อมูลปีการศึกษา ๒๕๖๗ x ๕/๑๐๐</p> <p><u>การติดตาม</u> กำกับติดตาม และวิเคราะห์ข้อมูลการรับเข้าศึกษาในแต่ละปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน ๒๕๖๘)</p>	<p><u>ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ</u> ผู้กำกับดูแล ผู้ช่วยอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านเผยแพร่และประชาสัมพันธ์</p> <p><u>ผู้รับผิดชอบ</u> ฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์</p>

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
<p>๖. พัฒนาระบบการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๖.๑ จำนวนระบบการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๘ : จำนวน ๕ ระบบ มอบหมายหน่วยงานและ ๑ ระบบ :</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ ๒. วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช ๓. วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ๔. วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) ๕. วิทยาลัยช่างศิลป์ (ลาดกระบัง) <p>ปี ๒๕๖๙ : จำนวน ๕ ระบบ (เป็นระบบใหม่ไม่นับซ้ำ)</p>	<p>ระดับสถาบันฯ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. กำหนดนโยบายให้หน่วยงานดำเนินการพัฒนาระบบการดำเนินงานของหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ โดยดำเนินการตามเกณฑ์การประเมินที่สถาบันกำหนด ทั้งหมด ๕ ระบบ จาก ๑๘ หน่วยงานในสังกัด (โดยหมุนเวียนหน่วยงานรับผิดชอบในระดับ คณะ/วิทยาลัย ที่ได้รับมอบหมายในการพัฒนาการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ๕ หน่วยงาน หน่วยงานละ ๑ ระบบ รวมทั้งสิ้น ๕ ระบบต่อปีงบประมาณ) ๒. กำหนดระบบการดำเนินงานที่ต้องการพัฒนาประสิทธิภาพและดำเนินการพัฒนาให้บรรลุค่าเป้าหมายตัวชี้วัดที่กำหนด ๓. กำกับ ติดตามให้ผู้รับผิดชอบรายงานผลการดำเนินงานทุกไตรมาส <p>ระดับหน่วยงาน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. กำหนดกลยุทธ์และตัวชี้วัดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพในแผนพัฒนาองค์กรของหน่วยงาน ๒. พัฒนาระบบการดำเนินงานของหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพตามตัวชี้วัดของหน่วยงาน โดยดำเนินการตามเกณฑ์การประเมินที่สถาบันกำหนด (อย่างน้อยหน่วยงานละ ๑ ระบบ) 	<p>ระดับสถาบันฯ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. กำหนดนโยบายให้หน่วยงานดำเนินการพัฒนาระบบการดำเนินงานของหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ โดยดำเนินการตามเกณฑ์การประเมินที่สถาบันกำหนด อย่างน้อยหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายละ ๑ ระบบ - กำหนดวิธีการดำเนินงานให้มีการประเมินในการพัฒนาระบบการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ (ภายในเดือน พ.ย. ๖๗) - ถ่ายทอดวิธีการดำเนินงานและเกณฑ์การประเมินฯ ให้แก่หน่วยงานในสังกัดสถาบันฯ (ภายในเดือน พ.ย. ๖๗) ๒. มอบหมายผู้รับผิดชอบในแต่ละระบบดำเนินการตามขั้นตอน (ภายใน พ.ย. ๖๗) ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> ๑) ทบทวนสภาพปัจจุบันของระบบในการดำเนินงานที่รับผิดชอบ (ภายใน พ.ย. ๖๗) ๒) กำหนดเป้าหมายการพัฒนาประสิทธิภาพระบบการดำเนินงานของหน่วยงาน (ภายใน พ.ย.๖๗) ๓) จัดทำแผนการพัฒนาประสิทธิภาพระบบการดำเนินงานของหน่วยงาน(ภายใน พ.ย.๖๗) ๔) จัดทำคู่มือ และเครื่องมือในการทำงาน (ในช่วงเดือน พ.ย. ๖๗) ถ่ายทอดแผนการพัฒนา คู่มือ และเครื่องมือในการ กำกับติดตามและประเมินผล ให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบ และดำเนินการ (ถ้ามี) (ในช่วงเดือน ธ.ค. ๖๗) - ผู้รับผิดชอบระบบทั้ง ๕ ระบบ นำข้อมูลในข้อ ๑) - ๔) เข้าพิจารณาร่วมกันในคณะทำงานพัฒนาประสิทธิภาพระบบการดำเนินงาน ภายในเดือน ธ.ค. ๖๗ ๕) ดำเนินการตามแผนพัฒนาประสิทธิภาพระบบให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด (ในช่วงเดือน ม.ค. - ก.ค. ๖๘) 	<p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านนโยบายและแผน</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กองนโยบายและแผน ฝ่ายติดตามและประเมินผล</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทางการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน	วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
		<p>มาตรการ/แนวทางการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน</p>	<p>วิธีการวัด/การติดตาม</p>	<p>ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ</p>

๖) ประเมินผลการดำเนินงาน [ประเมินตามข้อ ๒] และรายงานผลไปยังคณะกรรมการ เพื่อให้คณะกรรมการ รายงานต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ในช่วงเดือน ส.ค. – ก.ย. ๖๕)

๓. กำกับ ติดตามให้ผู้รับผิดชอบรายงานผลการดำเนินงาน

- กำหนดปฏิทินการรายงานผลการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ต.ค.๖๕)
- กำหนดเครื่องมือในการติดตาม ประเมินผล รายงานผล และถ่ายทอดให้ผู้รับผิดชอบระบบฯ (ภายในเดือน พ.ย. ๖๕)
- ผู้รับผิดชอบระบบฯ ๕ ระบบ รายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาประสิทธิภาพระบบการดำเนินงานของหน่วยงานตามข้อ ๕) และข้อ ๖) โดยรายงานความก้าวหน้าในช่วงเดือน มี.ค. ๖๕ มี.ย. ๖๕ และรายงานผลการประเมินในช่วงเดือน ส.ค. ๖๕ ให้กับฝ่ายเลขานุการฯ ผ่าน e-Mail: efficiency.planbpi@gmail.com

ระดับหน่วยงาน

- กำหนดกลยุทธ์และตัวชี้วัดเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพในแผนพัฒนาองค์กรของหน่วยงาน
 - กำหนดค่าเป้าหมายและผู้รับผิดชอบตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาองค์กรของหน่วยงาน (ภายในเดือน พ.ย.๖๕)
 - ทบทวนสภาพปัญหาและสถานการณ์ของหน่วยงาน และกำหนดระบบการดำเนินงานที่จะพัฒนาประสิทธิภาพให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสถานการณ์ของหน่วยงาน (ภายในเดือน พ.ย.๖๕)
- พัฒนาระบบการดำเนินงานของหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพตามค่าเป้าหมายตัวชี้วัดของหน่วยงาน โดยดำเนินการตามเกณฑ์การประเมินที่สถาบันฯ กำหนด (อย่างน้อยหน่วยงาน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>ที่ได้รับมอบหมายและ ๑ ระบบ) (ภายในเดือน พ.ย.๖๗ – ก.ย. ๖๘)</p> <p>๓. การรายงานผลตามเกณฑ์การประเมินขั้นตอนข้อที่ ๖ ให้หน่วยงานรับผิดชอบต่อคณะทำงาน (ภายในเดือนก.ย. ๖๘)</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ระบบการดำเนินงานที่ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ และนับผลตามค่าเป้าหมายที่กำหนดต้องมีการดำเนินการ ครบถ้วนตามขั้นตอนดังนี้</p> <p>ขั้นตอนที่ ๑ ทบทวนสภาพปัจจุบันของระบบในการทำงานในเรื่องนั้น</p> <p>ขั้นตอนที่ ๒ กำหนดเป้าหมายการพัฒนาประสิทธิภาพของระบบ</p> <p>ขั้นตอนที่ ๓ จัดทำแผนพัฒนาประสิทธิภาพระบบการดำเนินงานของหน่วยงาน</p> <p>ขั้นตอนที่ ๔ จัดทำคู่มือ และเครื่องมือในการทำงานถ่ายทอดแผนการพัฒนาฯ คู่มือ และเครื่องมือในการกำกับติดตามและประเมินผล ให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบและดำเนินการ (ถ้ามี)</p> <p>ขั้นตอนที่ ๕ ดำเนินการตามแผนพัฒนาประสิทธิภาพระบบการดำเนินงานของหน่วยงานให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด</p> <p>ขั้นตอนที่ ๖ ประเมินผลการดำเนินงานและรายงานผลต่อคณะทำงานพัฒนาประสิทธิภาพระบบการดำเนินงาน เพื่อให้ฝ่ายเลขานุการคณะทำงานฯ นำผลการดำเนินงานดังกล่าวรายงานในแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘)</p> <p>วิธีการวัด</p>	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	มาตรการ/แนวทาง	วิธีการดำเนินงาน/เกณฑ์การประเมิน /วิธีการวัด/การติดตาม	ผู้กำกับดูแล/ผู้รับผิดชอบ
			<p>นี้ระบบการดำเนินงานที่ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีการดำเนินการ ครบถ้วนทุกขั้นตอนตามเกณฑ์ที่สถาบันฯ กำหนด โดยผลการประเมินต้องบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประสิทธิภาพของระบบการดำเนินงาน ในขั้นตอนที่ ๒</p> <p>การติดตาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้รับผิดชอบระบบการดำเนินงาน <ul style="list-style-type: none"> ๑) ขั้นตอนที่ ๑-๔ <p>รายงานผลการดำเนินงานในช่วงเดือน ธ.ค. ๖๗</p> ๒) ขั้นตอนที่ ๕ <p>รายงานความก้าวหน้าผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาประสิทธิภาพระบบการดำเนินงานของหน่วยงาน ในช่วงเดือน มี.ค. ๖๘ - มิ.ย. ๖๘</p> ๓) ขั้นตอนที่ ๖ <p>ประเมินผลการดำเนินการพัฒนาระบบฯ ในช่วงเดือน ส.ค. ๖๘</p> โดยจัดส่งข้อมูลให้กับฝ่ายเลขานุการฯ คณะทำงานพัฒนาประสิทธิภาพระบบการดำเนินงาน <p>e-Mail: efficiency.planbpi@gmail.com</p> - ผู้รับผิดชอบตัวชี้วัด <p>ฝ่ายเลขานุการคณะทำงานพัฒนาประสิทธิภาพระบบการดำเนินงาน รายงานผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดให้กับ กองนโยบายและแผน ทุกไตรมาส ผ่าน e-Mail: efficiency.planbpi@gmail.com</p> 	

คำสั่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ที่ ๖๐๐ /๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙

อนุสนธิคำสั่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ ๗๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ เนื่องจากคณะกรรมการตามคำสั่งดังกล่าวมีการโอนจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ไปยังหน่วยงานอื่น ดังนั้น จึงให้ยกเลิกคำสั่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ ๗๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ระดับสถาบัน องค์ประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ การบริหารของสถาบัน เพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของสถาบัน เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ ๑ พัฒนาแผนกลยุทธ์จากการวิเคราะห์ SWOT กับวิสัยทัศน์ของสถาบัน และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลา เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ โดยมีองค์ประกอบ หน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการฝ่ายดำเนินการ

๑.๑ องค์ประกอบ

๑.๑.๑ นายวัชรินทร์ อ่าวสินธุ์ศิริ	ที่ปรึกษา
๑.๑.๒ อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	ประธานกรรมการ
๑.๑.๓ รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	กรรมการ
๑.๑.๔ ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	กรรมการ
๑.๑.๕ ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี	กรรมการ
๑.๑.๖ รองคณบดีคณะศิลปนาฏดุริยางค์ (ด้านงานแผน)	กรรมการ
๑.๑.๗ รองคณบดีคณะศิลปวิจิตร (ด้านงานแผน)	กรรมการ
๑.๑.๘ รองคณบดีคณะศิลปศึกษา (ด้านงานแผน)	กรรมการ
๑.๑.๙ รองผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ (ด้านงานแผน)	กรรมการ
๑.๑.๑๐ รองผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างศิลป์ (ด้านงานแผน)	กรรมการ
๑.๑.๑๑ ผู้อำนวยการกอง	กรรมการ
๑.๑.๑๒ ผู้อำนวยการกลุ่ม/หัวหน้ากลุ่ม	กรรมการ
๑.๑.๑๓ ผู้อำนวยการฝ่ายติดตามและประเมินผล	กรรมการ

/๑.๑.๑๔ หัวหน้า...

๑.๑.๑๔	หัวหน้าฝ่ายแผนและงบประมาณ	กรรมการ
๑.๑.๑๕	นางณัชชาพัชร เรื่องชำ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	กรรมการ
๑.๑.๑๖	นายวิริยะ พีระพัฒน์พงษ์
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	กรรมการและเลขานุการ
๑.๑.๑๗	นางสาวอรรารงค์ จันทร์เกษม
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๑.๒ หน้าที่และอำนาจ

๑.๒.๑ พิจารณา กลั่นกรองรายละเอียดยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย ภายใต้แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ นำเสนอต่อ คณะอนุกรรมการกลั่นกรองกระบวนการพัฒนาแผน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้ความเห็นชอบ

๑.๒.๒ ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๒. คณะกรรมการฝ่ายเลขานุการ

๒.๑ องค์ประกอบ

๒.๒.๑	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน	ประธานกรรมการ
๒.๒.๒	หัวหน้าฝ่ายแผนและงบประมาณ	กรรมการ
๒.๒.๓	นางณัชชาพัชร เรื่องชำ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	กรรมการ
๒.๒.๔	นายวิริยะ พีระพัฒน์พงษ์
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	กรรมการและเลขานุการ
๒.๒.๕	นางสาวอรรารงค์ จันทร์เกษม
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๒.๖	นายธนพรรณณ์ ต่ายคำ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๒.๗	นายณัฐภูมิ การมิตรี
นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๒.๘	นางสาวนภาพร พงษ์เพ็ญสวัสดิ์
นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	ผู้ช่วยเลขานุการ

๒.๒ หน้าที่และอำนาจ

๒.๒.๑ ศึกษา วิเคราะห์ รวบรวมข้อมูลบริบทต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ด้านการศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการวิจัย และด้านการบริหารจัดการ เพื่อใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวง และนโยบายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๒.๒.๒ ประสาน ติดตามข้อมูลต่าง ๆ ที่ใช้ในการขับเคลื่อนการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๒.๒.๓ จัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย
เสนอต่อคณะกรรมการฝ่ายดำเนินการ เพื่อพิจารณา (ร่าง) แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙

๒.๒.๔ ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นางนิภา โสภาสัมฤทธิ์)
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์